

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΘΕΑΤΡΟ

170 ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙΣ

Επιμέλεια: Νίκη-Μαρία Κοσκινά

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ

Μια συζήτηση με τον υπουργό Κλιματικής
Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας

Του Δημήτρη Αθανασιάδη

FRESH VOICES

SESSIONS

ΔΕΥΤΕΡΑ

04.11

20:00

MATINA SOUS PEAU & LEROY BROUGHT FLOWERS

ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ

FESTIVAL
DE CRÉATION
SONORE

ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΗΧΗΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

AMBASSADE
DE FRANCE
EN GRÈCE
*Liberté
Égalité
Fraternité*

INSTITUT
FRANÇAIS
Grèce

ΓΑΛΛΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ
ΜΕ ΠΟΤΟ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΚΡΟΑΤΕΣ
ΤΟΥ VOICE 102,5!

Info-diet

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

Η ΑΦΙΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

«Σε όσους στύβουν αυτή τη στιγμή πορτοκάλια για κάποιον που αγαπάνε»
(Την κάνει η Λένα Διβάνη στο βιβλίο της «Εγώ ο Ζάχος Ζάχαρης» που επανακυκλοφορεί από τις εκδ. Πατάκη)

ΑΘΗΝΑΪΣ ΝΕΓΚΑ

Ευχάριστες, cool και έξυπνες συνεντεύξεις.
(«Καλύτερα αργά», μεσάνυκτα στο Action 24)

«ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ» ΚΛΩΣΤΟΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ

Μια συμφωνία ορόσημο βρίσκεται κοντά στην ολοκλήρωσή της. Η ελληνική εταιρεία, που από το 1970 εδρεύει στα Φάρσαλα, είναι σε τελικές συζητήσεις με τον όμιλο Louis Vuitton για την παραγωγή των νημάτων από 100% οργανικό βαμβάκι, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί από τον γαλλικό κολοσσό για το ύφασμα των τσαντών του Οίκου. Από το φθινόπωρο του 2025, λοιπόν, το ύφασμα στο 10-20% των τσαντών που θα πωλείται, θα είναι από ελληνικό βαμβάκι.

ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟΠΛΕΙΟ ΣΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΜΑΣ

Οι Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης επιστρέφουν, μετά από 8 χρόνια, στη γειτονιά των βιβλίων. Το νέο κεντρικό τους βιβλιοπωλείο άνοιξε πριν λίγες ημέρες στην Ιπποκράτους 10-12, ενώ παράλληλα υπάρχει και το υποκατάστημα της Πλάκας, στη Θουκυδίδου 4.

ANORA

Όλοι μιλούν για την Anora του Σον Μπέικερ, τη feelgood ταινία του μήνα. Ένα στόρι τύπου «Pretty Woman», αλλά φερόμενο στα 20s. Προλάβετε το στα σινεμά.

ΚΑΘΟΛΙΚΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Καλά, επενδύει ο άνθρωπος τόσα εκατομμύρια σε ένα οριτζιναλ ελληνικό προϊόν, τα σκυλάδικα της Αχαΐς, και τον κυνηγάμε;

HALLOWEEN ΜΕ ΖΕΣΤΗ ΚΑΙ ΚΟΝΤΟΜΑΝΙΚΑ

Ούτε Χριστούγεννα στην Αυστραλία τέτοιο παράδοξο.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Ο φόβος ότι μπορεί ο πορτοκαλί κλόουν να κυβερνήσει ξανά είναι ό,τι πιο θρίλερ στο φετινό Halloween.

ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

«Δεν κρύβω την ηλικία μου. Τη λέω, είμαι 57! Άντε 60 το πολύ! Γεννήθηκα το 1969».
(Τρία λάθη σε μια φράση; Άσε την μπιλια να κάτσει κάπου, κοπέλα μου)

ΜΕΙΩΣΕΙΣ

Μείωση τιμών σε 120 κωδικούς προϊόντων στα σούπερ μάρκετ. Μπορούμε να στοκάρουμε όσα μαλακτικά ρούχων και μωρομάντλα θέλουμε.

ΑΡΙΘΜΟΙ

68 κιλά πλαστικών σκουπιδιών ετησίως παράγει κάθε Έλληνας, από τα οποία μόλις τα 6.5 ανακυκλώνονται. Τα υπόλοιπα 57 θάβονται και τα 4,5 δεν συλλέγονται και διαρρέουν στη φύση.

SURVIVOR

Το σημείο μηδέν της τηλεοπτικής διασκέδασης.

ΣΥΡΙΖΑ

Φαγωθείτε να τελειώνουμε.

Σε βλέπω!

Της ΛΕΝΑΣ ΔΙΒΑΝΗ

Σε βλέπω να ζεις 180 χρόνια

Σε βλέπω να θέλεις να ζήσεις 180 χρόνια φит και υγιέστατος, γι' αυτό δεν βολτάρεις, σηκώνεις βάρη Πητ Διαμαντή. Τόσο πολύ το θέλεις, που το 'χεις κάνει και μπίζνα. Σε βλέπω να ενδυναμώνεις συστηματικά το μυϊκό σου σύστημα (αντιο άραγμα στον καναπέ με Netflix, αντιο ατελειώτοι καφέδες με φίλους), να φτύνεις κάθε κόκκο ζάχαρης που σε πλησιάζει (αντιο παγωτό Σικάγο από τη Χαρά, γεια σου κι εσένα προφιτερόλ από τη Δέσποινα), να πηγαίνεις για ύπνο 9 η ώρα και να ξυπνάς 5:30 (αντιο πάρτι, αντιο τρέλες), να παίρνεις 19 συμπληρώματα διατροφής (αντιο λογική) και να δηλώνεις ότι η ένοχη –επαναλαμβάνω: Η ΕΝΟΧΗ– απόλαυσή σου είναι ένα πιάτο μπρόκολο, στον ατμό, με λεμόνι! Τώρα που το κάνεις εικόνα είσαι σίγουρος ότι θες να ζήσεις 180 χρόνια έτσι;

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το φιλοτεχνεί η Ειρήνη Ηλιοπούλου. Σπούδασε στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας από το 1977 μέχρι το 1981. Συνέχισε στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών στο Παρίσι, με δάσκαλο τον Leonardo Cremonini. Έχει κάνει 20 ατομικές εκθέσεις και πολλές ομαδικές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έργα της βρίσκονται στην Εθνική Πινακοθήκη της Αθήνας, στο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης του Ιδρύματος Βασίλη και Ελίζας Γουλανδρή, στο Μέγαρο Μαξίμου, στην Πινακοθήκη Κουβουτσάκη, στην Πινακοθήκη Αγρινίου, στην Τράπεζα της Ελλάδος, στην Εθνική Τράπεζα, στη συλλογή της Alpha Bank, στη Γενική Τράπεζα, στο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης της Φλώρινας, στη Βουλή των Ελλήνων, στο Ίδρυμα Colas στο Παρίσι, καθώς και σε πολλές ιδιωτικές συλλογές, όπως του Θανάση Μικαλιδη, του Αντώνη και της Άζιας Χατζηγιάννου, του Γιώργου Μιχαλόπουλου κ.ά., στην Ελλάδα, την Ευρώπη, τον Καναδά και την Αυστραλία. Έχει μόνιμη συνεργασία με την Γκαλερί Σκουφά. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Athens Voices

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ
panikoval500@gmail.com

Λόγια που ακούστηκαν δημοσίως στην Αθήνα

«Τα ντελιβεράδικα άραγε φτάνουν εδώ πάνω;»

(Απορία κοπέλας, Αναφιώτικα, Ακρόπολη, Τρίτη απόγευμα)

Προφήτης Ηλίας, Πειραιάς, αραγμένα αυτοκίνητα με θέα, Τετάρτη βράδυ. Κυρία μιλάει στο κινητό της – μάλλον σε φίλη της:

«Θα σας πάω για καμιά γαστροσκόπηση γιατί, καλά εσύ, τον άλλο τον αδέσποτο φοβάμαι».

Κυρίες μιας κάποιας ηλικίας, σε café του Ψυρρή, Σάββατο πρωί.

«Και πώς γίνεται το self test για τον καρκίνο του παχέος εντέρου;»

«Άσε, δεν θέλεις να ξέρεις;»

«Αυτό που φαντάζομαι;»

«Το αντίθετο. Δεν έχει είσοδο, έχει έξοδο, για να καταλάβεις».

Και σκάνε στα γέλια.

Ένα ηλικιωμένο ζευγάρι συνομιλεί στο μετρό Δουκίσσης Πλακεντίας, Δευτέρα πρωί.

«Αυτές οι ενέσεις φτάνει, που έκανε ο κόσμος με τον κορωνοϊό. Έχει τρελαθεί ο κόσμος. Τώρα βγαίνει αυτό και φαίνεται».

Το ίδιο ζευγάρι:

«Και μου λέει με έναν αγενή τρόπο: “Κοίτα να δεις, θα μου το δώσεις πιο φθηνά, εγώ είμαι γιατρός”. Και του λέω: “Και να πέθαινα, σ' εσένα να δεν θα ερχόμουνα”».

Νεαρός έχει βγάλει βόλτα έναν μεγαλόσωμο σκύλο. Τον πλησιάζει ένας παππούς και του λέει:

«Να σας ρωτήσω... Το σκυλί αυτό είναι ακριβό ή κανένα απ' αυτά του δρόμου;»

(Χαλάνδρι, Κυριακή απόγευμα)

Η απολογία της τρομοκρατίας ως αδίκημα

Ο δεξιός και ο αριστερός εξτρεμισμός και τα όρια της ελευθερίας του λόγου

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Όσα διαδραματίζονται στη Μέση Ανατολή τον τελευταίο χρόνο χαρακτηρίζονται από τους μεν ως «τρομοκρατία», από τους δε ως «ένοπλη αντίσταση» από πολλούς καταγγέλλεται «γενοκτονία» από άλλους οι πολεμικές επιχειρήσεις θεωρούνται τακτικός πόλεμος για την υπεράσπιση του Ισραήλ. Η κριτική στην ισραηλινή πολιτική εκλαμβάνεται εκ μέρους πολλών Εβραίων ως αντισιμιτισμός (συχνά είναι), η κριτική στις τρομοκρατικές οργανώσεις των Παλαιστινίων ως ισλαμοφοβία: το γιατί η «ισλαμοφοβία» κατατάσσεται στον ρατσιστικό λόγο είναι μεγάλη συζήτηση, που δείχνει τη σύγχυση και τη μισαλλοδοξία της αριστεράς· αλλά δεν είναι αυτό το θέμα μου εδώ. Το θέμα μου είναι η στήριξη και δικαιολογία της παλαιστινιακής και γενικότερα της αραβικής τρομοκρατίας —μιας δέσμης πράξεων που χρονολογούνται τουλάχιστον από το 1947—, η οποία εμπίπτει επίσης στο πλαίσιο του νόμου, περιορίζοντας την ελευθερία του λόγου.

Αν και η κάθε εμπόλεμη πλευρά κατηγορεί τον εχθρό της για «τρομοκρατία», η τρομοκρατία δεν είναι σχετική έννοια, όπως ισχυρίζεται επί δύο αιώνες η διεθνής αριστερά· αντιθέτως, είναι κάτι πολύ συγκεκριμένο: είναι η συστηματική χρήση βίας, ή η απειλή χρήσης βίας εκ μέρους οργανωμένων ομάδων με πολιτικά, θρησκευτικά ή άλλα ιδεολογικά κίνητρα. Οποσδήποτε, το κοινό διατελεί σε σύγχυση ως προς το τι διαχωρίζει την τρομοκρατία από τον βίαιο εξτρεμισμό ή τη ριζοσπαστικοποίηση. Σήμερα υπάρχουν τρεις αποδεκτοί ορισμοί της τρομοκρατίας. Ο πρώτος, του Υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ, χρονολογείται από το 1983 και είναι ο εξής: «Προσχεδιασμένη βίαιη ενέργεια, στρεφόμενη ενάντια σε άμαχους στόχους, που πραγματοποιείται από υποεθνικές ή μυστικές ομάδες με πολιτικά κίνητρα, οι οποίες συχνά επιθυμούν να ασκήσουν επιρροή σε ένα ακροατήριο». Ένας άλλος ορισμός δόθηκε το 1988 από τον Alex P. Schmid και τον Albert J. Jongman: «Μέθοδος επαναλαμβανόμενων πράξεων βίας, στις οποίες εμπλέκονται με σχετική συνωμοτικότητα άτομα, ομάδες ή κρατικοί δρώντες, λόγω ιδιοσυγκρασίας, εγκληματικών ή πολιτικών στόχων, και όπου, σε αντίθεση με τη δολοφονία, οι άμεσοι στόχοι της βίας δεν αποτελούν τον άωτο σκοπό αυτής. Τα άμεσα θύματα επιλέγονται τυχαία ή μέσω συμβολικής στοχοποίησης, ως μέρος ενός ευρύτερου πληθυσμού-στόχου στον οποίο αποσκοπεί η πράξη, λειτουργώντας ως μήνυμα προς αυτόν. Έτσι, διαμέσου του θύματος, αποκαθίσταται μια επικοινωνία μεταξύ των δρώντων και του —τελούντος σε κίνδυνο— κοινού, μέσω της επιδίωξης τρομοκράτησης, της προβολής απαιτήσεων ή της έλκυσης προσοχής, ανάλογα με την τελική στόχευση, που μπορεί να είναι ο εκφοβισμός, ο πειθαναγκασμός ή η προπαγάνδα». Ο τρίτος ορισμός (1997) υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (απόφαση 51/210): «Εγκληματικές ενέργειες που αποσκοπούν στην πρόκληση φόβου, είτε στο σύνολο της κοινωνίας είτε σε μια ομάδα ατόμων είτε σε μεμονωμένα άτομα, έχοντας ως κίνητρο πολιτικές στοχεύσεις. Οι πράξεις αυτές είναι σε κάθε περίπτωση μη δικαιολογημένες, άσχετα από τη φύση των εθνικών, θρησκευτικών, φιλοσοφικών, ιδεολογικών, πολιτικών, φυλετικών, θρησκευτικών κινήτρων που επικαλούνται οι δράστες».

Με βάση αυτούς τους ορισμούς, η απολογία και η υποκίνηση της τρομοκρατίας συνιστά ποινικό αδίκημα το οποίο περιλαμβάνεται σε πολλά εθνικά νομικά συστήματα: το δικαίωμα της ελευθερίας του λόγου δεν περιλαμβάνει την ελευθερία της εξύμνησης τρομοκρατικών πράξεων. Όμως, παρά τη νομική πρόβλεψη και το σχετικό ψήφισμα 1624 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών του 2005, η υποκίνηση και η επιδοκιμασία της τρομοκρατίας σπάνια ποινικοποιούνται. Αυτό το ψήφισμα του ΟΗΕ —απάντηση στις ισλαμιστικές βομβιστικές επιθέσεις εκείνο τον Ιούλιο στο Λονδίνο— ήταν το πρώτο διεθνές νομικό μέσο γύρω από την υποκίνηση τρομοκρατικών ενεργειών. Την ίδια χρονιά, το Συμβούλιο της Ευρώπης ενέκρινε τη Σύμβαση για την Πρόληψη της Τρομοκρατίας, η οποία απαιτούσε από τα κράτη-μέλη να θεσπίσουν νομοθεσία για την ποινικοποίηση της «δημόσιας προτροπής σε πράξεις τρομοκρατικών αδικημάτων». Με λίγα λόγια, αν και η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα προστατεύει την ελευθερία της έκφρασης, η υποκίνηση βίαιων πράξεων εξαιρείται και η συγγνώμη δεν αίρει την κατηγορία.

Στην υπόθεση Zana κατά Τουρκίας, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έκρινε ότι τα δικαιώματα του Κούρδου ακτιβιστή Mehdi Zana δεν παραβιάστηκαν όταν τιμωρήθηκε από τουρκικό δικαστήριο επειδή χαρακτήρισε «εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα» το PKK, μια απαγορευμένη τρομοκρατική οργάνωση στην Τουρκία. Στην υπόθεση Leroy

κατά Γαλλίας, η καταδίκη και το πρόστιμο στον σκιτσογράφο Denis Leroy για εξύμνηση των επιθέσεων της 11ης Σεπτεμβρίου επικυρώθηκαν από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ήταν ο μόνος υμνητής της 9/11; Δεν ήταν· «τιμωρήθηκε» συμβολικά. Την περασμένη εβδομάδα, η Γαλλομαροκινή αγωνίστρια κατά του ισλαμισμού Zineb El Rhazoui κατηγορήθηκε για απολογία της Χαμάς, με αποτέλεσμα να της αφαιρεθεί το βραβείο Simone Veil, με το οποίο είχε τιμηθεί. Τον τελευταίο χρόνο μια σειρά πρόσωπα που εκφράζουν γνώμες δημοσίως έχουν κατηγορηθεί για ενθάρρυνση της τρομοκρατίας —κυρίως όσον αφορά τη Χαμάς και τη Χεσμπολά· αλλά, είναι τόσο μεγάλος ο αριθμός των υποστηρικτών των παλαιστινιακών ισλαμιστικών οργανώσεων, ώστε η εφαρμογή του νόμου καθίσταται αδύνατη· ιδιαίτερα όταν, ανεξαρτήτως της τρομοκρατικής δράσης των Παλαιστινίων, το Ισραήλ συσσωρεύει ανθρώπινες απώλειες.

Υπάρχει κάποια διαφορά προσέγγισης μεταξύ της ευρωπαϊκής και της αμερικανικής νομοθεσίας: η πρώτη τείνει να εστιάζει στο περιεχόμενο του λόγου και στο αν υποστηρίζει την τρομοκρατική βία, ενώ η δεύτερη επικεντρώνεται στο αν ο ομιλητής συνδέεται με απαγορευμένες οργανώσεις. Θεωρητικά, η ευρωπαϊκή προσέγγιση περιλαμβάνει ρητά όρια στην ελευθερία του λόγου, ενώ η προσέγγιση των Ηνωμένων Πολιτειών είναι πιο έμμεση — και πιο μεροληπτική. Ωστόσο, πάλι θεωρητικά, η πθική αυτοурγία είναι αδίκημα και τιμωρείται ακόμη και αν δεν αποδειχθεί αιτιώδης συνάφεια με τρομοκρατική επίθεση. Αρκεί να λαμβάνουν χώρα τρομοκρατικές πράξεις ως πιθανό αποτέλεσμα του λόγου που έχει διατυπωθεί. Μια ακόμα διαφορά είναι ότι στην Ευρώπη ο νόμος περί «απολογίας της τρομοκρατίας» φαίνεται να εφαρμόζεται στη δεξιά τρομοκρατία και να παραβλέπει

την αριστερή και την ισλαμιστική· στις ΗΠΑ συμβαίνει το αντίστροφο, μολονότι τα κρούσματα «δεξιάς» τρομοκρατίας —π.χ. εναντίον κλινικών αμβλώσεων— ήταν συχνότερα επί μεγάλο χρονικό διάστημα, ενώ λειτουργούν πολλά εξτρεμιστικά, περιθωριακά MME που υποκινούν τα πλήθη σε βίαιες εκδηλώσεις.

● ●
Το κυνηγητό των «απολογητών της τρομοκρατίας» περιορίζει την ελευθερία του λόγου και επιδεινώνει το κοινωνικό κλίμα, που είναι ήδη δηλητηριασμένο.
● ●

Στη Γαλλία, το άρθρο 24 του νόμου περί Τύπου του 1881 ποινικοποιεί την υποκίνηση και υπεράσπιση της τρομοκρατίας, καθώς και την απολογία της. Από το 2011, η ποινή ήταν φυλάκιση έως πέντε χρόνια ή/και πρόστιμο έως 45.000 ευρώ. Στο Ισραήλ, όπου το νομικό σύστημα εμπνέεται από το βρετανικό δίκαιο, το Διάταγμα για την Πρόληψη της Τρομοκρατίας του 1948 παραμένει σε ισχύ και εξουσιοδοτεί την κυβέρνηση να ορίζει τρομοκρατικές οργανώσεις και να ποινικοποιεί το να είσαι μέλος τους ή να τις στηρίζεις δημοσίως. Το άρθρο 4 του διατάγματος ορίζει ότι είναι υπόλογοι έναντι του νόμου άτομα που (α) δημοσιεύουν,

γραπτώς ή προφορικώς, επαίνους, λόγια συμπάραστασης ή ενθάρρυνσης για πράξεις βίας που προκαλούν θάνατο ή τραυματισμό ή για απειλές τέτοιων πράξεων βίας ή (β) δημοσιεύουν εγγράφως ή προφορικώς, έκκληση για βοήθεια ή στήριξη τρομοκρατικής οργάνωσης ή (γ) προβαίνουν σε πράξεις που εκφράζουν ταύτιση με τρομοκρατική οργάνωση ή συμπάθεια προς αυτήν, π.χ. κυματίζοντας σημαία, επιδεικνύοντας σύμβολο, προβάλλοντας σύνθημα ή απαγγέλλοντας ύμνο. Τα άτομα αυτά υπόκεινται είτε σε καταδίκη με φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα τρία χρόνια είτε σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις χίλιες λίρες ή και σε αμφότερες αυτές τις ποινές. Στην υπόθεση Jabareen κατά Κράτους του Ισραήλ, αφού το Ανώτατο Δικαστήριο διαπίστωσε ότι το Διάταγμα για την Πρόληψη της Τρομοκρατίας κάλυπτε μόνο χαρακτηρισμένες τρομοκρατικές οργανώσεις, όχι την προώθηση πράξεων βίας γενικότερα, η Κνεσέτ ψήφισε επέκταση της απαγόρευσης στην υποκίνηση τρομοκρατικών ενεργειών, ακόμα και όταν δεν συνδέονται με υπάρχουσες τρομοκρατικές οργανώσεις. Στην Ισπανία, ο νόμος 7/2000 απαγορεύει ρητά, με ποινή φυλάκισης από ένα έως δύο χρόνια, την εξύμνηση ή αιτιολόγηση, με οποιαδήποτε μορφή δημόσιας ενημέρωσης ή επικοινωνίας, των αδικημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 571 έως 577 περί τρομοκρατίας, καθώς και όλες τις πράξεις που τείνουν να δυσφημούν ή να ευτελίζουν τα θύματα τρομοκρατικών εγκλημάτων ή τις οικογένειές τους. Στη Βρετανία, στον αντιτρομοκρατικό νόμο του 2006 περιελήφθη το αδίκημα της ενθάρρυνσης της τρομοκρατίας με «δηλώσεις που είναι πιθανό να γίνουν αντιληπτές από ορισμένα ή από όλα τα μέλη του κοινού ως άμεση ή έμμεση ενθάρρυνση για τη διάπραξη, την προετοιμασία ή την υποκίνηση τρομοκρατικών πράξεων». Στην Ελλάδα, αν και το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, με επιχείρημα την ασφάλεια των πολιτών, προσπάθησε να εκπονήσει αντιτρομοκρατικό νόμο, δεδομένης της μα-

Dodge Caravan, μοντέλο του 1985

Του ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

κροβιότητας του φαινομένου στη χώρα μας, το ΠΑΣΟΚ και κόμματα της αριστεράς εναντιώθηκαν θορυβωδώς. Η πρώτη απόπειρα του ελληνικού κράτους να αντιμετωπίσει την πολιτική τρομοκρατία χρονολογείται από τον αντιτρομοκρατικό νόμο 774/1978 «περί καταστολής της τρομοκρατίας και προστασίας του Δημοκρατικού Πολιτεύματος» που εισηγήθηκε η κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Καραμανλή, ο οποίος ήταν προσαρμοσμένος στα πρότυπα της ιταλικής και της γερμανικής νομοθεσίας. Τότε θεσπίστηκε το κακούργημα της κατάρτισης τρομοκρατικής ομάδας ή συμμετοχής σε αυτήν, προβλέποντας θανατική ποινή (που δεν είχε καταργηθεί ακόμα επισήμως) ή ισόβια φυλάκιση για σοβαρά αδικήματα όπως η ανθρωποκτονία και η απαγωγή. Το νομοσχέδιο καταψηφίστηκε από τα πολιτικά κόμματα της αντιπολίτευσης ως «αντιδημοκρατικό» και καταργήθηκε το 1983 από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Ακολούθησε ο νόμος 1916/1990 της κυβέρνησης του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη «για την προστασία της κοινωνίας από το οργανωμένο έγκλημα» — είχε προηγηθεί η δολοφονία του Παύλου Μπακογιάννη από τη 17 Νοέμβρη στις 26 Σεπτεμβρίου 1989, γεγονός που μείωσε τη δημοτικότητα της τρομοκρατικής συμμορίας, η οποία είχε πολλούς οπαδούς και εκτεταμένη έκθεση στα ΜΜΕ, ιδιαίτερα στην εφημερίδα «Ελευθεροτυπία».

Παρά το ότι ο νόμος του 1990 αναφερόταν στο οργανωμένο έγκλημα, οι περισσότερες διατάξεις του προέβλεπαν την αντιμετώπιση μορφών τρομοκρατίας και ουσιαστικά επανέφερε τις προβλέψεις του νόμου του 1978, εξαιρώντας τη θανατική ποινή, η οποία είχε καταργηθεί. Με τον νόμο του 1990 ενισχύονταν οι δικαιοδοσίες της αστυνομίας, ενώ, σύμφωνα με την αριστερά, μία από τις πιο αμφιλεγόμενες διατάξεις ήταν η απαγόρευση της δημοσιοποίησης προκηρύξεων τρομοκρατικών οργανώσεων, τουτέστιν οι δοσοληψίες δημοσιογράφων με τρομοκράτες. Το ΠΑΣΟΚ και ο τότε Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου καταψήφισαν το νομοσχέδιο, διότι οδηγούσε δήθεν στην εγκαθίδρυση «αστυνομικού κράτους». Επί δεκαετίες εκτυλισσόταν διαμάχη για τον δήθεν «τρομο-νόμο» και το δήθεν «αστυνομικό κράτος».

Στις Ηνωμένες Πολιτείες, μέσω της Πρώτης Τροπολογίας, προστατεύεται συνταγματικά η ελευθερία του λόγου, εκτός αν μπορεί να αποδειχθεί ότι ο λόγος «στοχεύει στην υποκίνηση ή την παραγωγή επικείμενης παράνομης δράσης». Ωστόσο, το 2010, στην υπόθεση Holder v. Humanitarian Law Project, το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε ότι «η ποινική απαγόρευση της συνηγορίας που διεξάγεται σε συντονισμό ή υπό την καθοδήγηση ξένης τρομοκρατικής οργάνωσης είναι συνταγματικά επιτρεπτή». Μερικοί κατηγορούμενοι, συμπεριλαμβανομένου του Javed Iqbal, ο οποίος φέρεται να έστησε τον τηλεοπτικό σταθμό της Χεσμπολά Al-Manar, καταδικάστηκαν για παροχή υλικότεχνικής υποστήριξης στην τρομοκρατία σύμφωνα με την αμερικανική νομοθεσία. Στην πράξη, στις ΗΠΑ επιτρέπεται ακόμα και η υποκίνηση σε γενοκτονία: π.χ. «Φάτε τους Μαύρους!» «Φάτε τους πλούσιους!». Στις περισσότερες περιπτώσεις, ακόμα κι έπειτα από καταδικές σε πρώτο βαθμό, τα ανώτερα δικαστήρια εκδίδουν αθωωτικές αποφάσεις. Το 1969 η υπόθεση του Ανώτατου Δικαστηρίου Brandenburg v. Ohio έκρινε ότι η βία, εμπρηστική ομιλία δεν μπορεί να ποινικοποιηθεί, εκτός αν έχει δεδλωμένο σκοπό να μεταφραστεί σε παράνομη ενέργεια. Με βάση αυτό το προηγούμενο, είναι δύσκολο να ποινικοποιηθούν οι προτροπές του Ντόναλντ Τραμπ, εξτρεμιστών ραδιοφωνικών παραγωγών σαν τον Alex Jones και ενόπλων οπαδών τους που υποκινούν βίαιες πράξεις κατά κυβερνητικών θεσμών και πολιτικών αντιπάλων. Από την άλλη πλευρά, οι τρομοκρατικές πράξεις αυτές καθαυτές τιμωρούνται αυστηρά στις ΗΠΑ — συχνά με ισόβια ή ακόμα και με εκτέλεση, όπως συνέβη στην περίπτωση των βομβιστικών επιθέσεων στο Οκλαχόμα Σίτι το 1995.

Η υπόθεση της Zineb El Rhazoui και σχεδόν όλων των Γάλλων με καταγωγή από το Μαγκρέμπ ή τη Μέση Ανατολή που στηρίζουν τους Παλαιστίνιους, ανεξαρτήτως της ιδεολογίας και των μεθόδων τους, είναι, νομίζω, ξεχωριστή. Εκτός του ότι είναι δύσκολο για όλους μας να στηρίζουμε το Ισραήλ σε όσα κάνει για να αμυνθεί, είναι ακόμα δυσκολότερο για ανθρώπους που νιώθουν ότι έχουν σχέσεις αίματος με τους Άραβες. Το κυνηγητό των «απολογητών της τρομοκρατίας» περιορίζει την ελευθερία του λόγου και επιδεινώνει το κοινωνικό κλίμα, που είναι ήδη δηλητηριασμένο. **A**

••
Η ευρωπαϊκή προσέγγιση περιλαμβάνει ρητά όρια στην ελευθερία του λόγου, ενώ η προσέγγιση των Ηνωμένων Πολιτειών είναι πιο έμμεση — και πιο μεροληπτική

Στις 19 Ιουνίου του 1999, καθώς έκανε τον καθημερινό του περίπατο στο πλάι του Αυτοκινητόδρομου 5 στο Νορθ Λόβελ του Μείν, ο Στίβεν Κινγκ χτυπήθηκε από ένα Dodge Caravan, μοντέλο του 1985, που το οδηγούσε ένας μεθυσμένος τύπος, κάποιος Μπράιαν Σμιθ. Ο Κινγκ υπέστη σοβαρότατους τραυματισμούς σχεδόν σε όλο του το σώμα και επέζησε χάρη σε μια σειρά από συμπτώσεις. Η σπονδυλική του στήλη έφερε πολλαπλά κατάγματα, το ένα του πόδι διαλύθηκε, έσπασε τέσσερα πλευρά και υπέστη σοβαρές κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις. Μπόρεσε να ξαναπερπατήσει πολλούς μήνες μετά, αλλά έκτοτε η ζωή του δεν θα ήταν πια η ίδια. Μάλιστα, μόλις πέρυσι τέτοιες μέρες, έκανε μία ακόμη — από τις πολλές — επέμβαση στο ισχίο του, βαριά και δύσκολη.

Ο Σμιθ πέθανε δεκαπέντε μήνες μετά το ατύχημα, παίρνοντας υπερβολική δόση από κάποια φάρμακα. Έτσι κι αλλιώς, ξόδεψε με διάφορες ουσίες τη ζωή του. Πιο ενδιαφέρον από τον Σμιθ έχει το αυτοκίνητό του, εκείνο το Dodge Caravan του 1985. Ο Κινγκ, λοιπόν, όταν πληροφορήθηκε τον θάνατο του Σμιθ, αγόρασε το αυτοκίνητο για 1.500 δολάρια. Σκέφτηκε πως θα μπορούσε να μαζέψει αρκετά χρήματα για έναν φιλανθρωπικό σκοπό, αφήνοντας όποιον ήθελε, έναντι ενός αντιτίμου, να το κοπανήσει με μια βαριοπούλα στην αυλή του σπιτιού του. Όμως η γυναίκα του, η Τάμπιθα, του είπε να μην το κάνει, δεν ήταν καλή ιδέα· καλύτερα να το έδινε κατευθείαν για παλιοσίδερα. Και ο Κινγκ την άκουσε. Πάντα την ακούει.

Όμως οι τύποι στη μάντρα, δυο αδέρφια, δεν διέλυσαν ποτέ το Dodge Caravan του

Μπράιαν Σμιθ. Το άφησαν εκεί, σε μια γωνιά, ανάμεσα σε άλλες σακαράκες, που περίμεναν κι αυτές υπομονετικά το τέλος τους. Ή μια κάποια καινούργια αρχή. Όχι συχνά, αλλά τέλος πάντων μία στο τόσο, όλο και κάποιος ταξιδιώτης παζάρει ένα από εκείνα τα αρχαία οχήματα, που μετά βίας έπαιρναν μπροστά, ή, κι αν έπαιρναν τελικά, πολύ δύσκολα μπορούσαν να κινηθούν στον δρόμο χωρίς ν' αρχίσουν να διαλύονται στα πρώτα εκατό μίλια. Θα το φρόντιζαν κάποια άλλη μέρα, συμφώνησαν τα δυο αδέρφια. Και πράγματι αυτό σκόπευαν να κάνουν, και θα το έκαναν σίγουρα αν δεν προτιμούσαν να περνούν τη μέρα τους πίνοντας νοθευμένο ουίσκι και τρώγοντας φιστίκια — πάντως όχι αρκετά από δαύτα για να συνοδεύσουν το ουίσκι.

Μέχρι που μια μέρα εμφανίστηκε κάποιος στην καλύβα που είχαν για γραφείο, ένας ψηλόλιγνος μαυροφορεμένος άντρας γεμάτος σκόνη στα ρούχα και στο καπέλο του, που ήθελε, όπως τους εί-

πε, ένα κάπως ευρύχωρο αυτοκίνητο. Τα δυο αδέρφια τού είπαν να ψάξει με το πάσο του. Ήταν όλα τους πολύ αξιόπιστα οχήματα, κι αν έβλεπε κάτι που να του άρεσε, ευχαρίστως να έβρισκαν μαζί μια τιμή. Ο άγνωστος έκανε ό,τι τού είπαν, κι έπειτα από λίγα λεπτά είπε πως ήξερε ακριβώς τι ήθελε: εκείνο το Dodge Caravan του 1985, πέρα στη γωνιά. Πόσο έκανε; Σαστισμένοι, αν και όχι πολύ, του είπαν μια τιμή — ακόμη και μερικές δεκάδες δολάρια θα ήταν μια χαρά για εκείνο το σαράβαλο —, και ο νέος ιδιοκτήτης του βαν το πήρε και έφυγε.

Κι από τότε κανείς δεν ξέρει πού βρίσκεται εκείνο το αμάξι. Ή τι κάνει στον κόσμο. **A**

Οι αμερικανικές εκλογές και οι διαφορές μεταξύ των δύο υποψηφίων

Πώς θα επηρεάσει η εκλογή Τραμπ ή Χάρις τη διεθνή πολιτική, τις ελληνοτουρκικές σχέσεις και τα φλεγόμενα σημεία στον πλανήτη

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΗ

Σε λίγες μέρες ο αμερικανικός λαός θα κληθεί να αποφασίσει, σε μια από τις σημαντικότερες εκλογικές αναμετρήσεις των τελευταίων ετών, όχι μόνο για το μέλλον των Ηνωμένων Πολιτειών, αλλά και για το μέλλον ολόκληρου του πλανήτη. Οποιαδήποτε πρόβλεψη για το ποιος εκ των δύο υποψηφίων Προέδρων θα καταφέρει να επικρατήσει έναντι του αντιπάλου του είναι εξαιρετικά επισφαλής, καθώς τα αποτελέσματα όλων των δημοσκοπήσεων βρίσκονται εντός του περιθωρίου του στατιστικού λάθους.

Η αρχική δυναμική που συγκέντρωσε η ανάδειξη της νυν αντιπροέδρου ως εκλεκτής των Δημοκρατικών φαίνεται να έχει εξασθενήσει, καθώς η Χάρις αντιμετωπίζει σημαντικά προβλήματα αποδοχής από κρίσιμες δημογραφικές ομάδες, όπως τους άντρες ψηφοφόρους –έγχρωμους και λευκούς–, τους Άραβες και τους Λατίνους, αλλά και γενικά ψηφοφόρους στις κρίσιμες πολιτείες της Πενσιλβάνια, του Μίσιγκαν και του Γουισκόνσιν. Ταυτόχρονα, η στάση της αναφορικά με το Ισραήλ και τον πόλεμο στη Λωρίδα της Γάζας αποξενώνει σημαντικό αριθμό ψηφοφόρων των Δημοκρατικών. Αντίστοιχα, ο πρώην Πρόεδρος αντιμετωπίζει σημαντικά προβλήματα να πείσει τις γυναίκες ψηφοφόρους, τους ψηφοφόρους των αστικών περιοχών και αυτούς με υψηλό επίπεδο μόρφωσης.

Με βάση τις πιο πρόσφατες μετρήσεις, η υποψήφια των Δημοκρατικών, Κάμαλα Χάρις, συγκεντρώνει ποσοστά οριακά υψηλότερα, σε κάποιες και οριακά χαμηλότερα, από τον Ντόναλντ Τραμπ σε εθνικό επίπεδο, όμως το αποτέλεσμα των εκλογών δεν θα κριθεί από τον συνολικό αριθμό των λαϊκών ψήφων υπέρ του κάθε υποψηφίου, αλλά από το ποιος εκ των δύο θα κερδίσει την πλειοψηφία στο Εκλεκτορικό Κολέγιο των ΗΠΑ. Εκεί ο πρώην πρόεδρος των ΗΠΑ φαίνεται να έχει οριακό προβάδισμα στις περισσότερες από τις επτά κρίσιμες πολιτείες των ΗΠΑ, δηλαδή σε αυτές που δεν στηρίζουν παραδοσιακά είτε τους Ρεπουμπλικανούς είτε τους Δημοκρατικούς.

Σε αυτό το αβέβαιο και αμφίρροπο εκλογικό περιβάλλον, οι εκλογές της 5ης Νοεμβρίου για την ανάδειξη του νέου Προέδρου των ΗΠΑ καθίστανται το κομβικότερο γεγονός, όχι μόνον της χρονιάς που διανύουμε, αλλά και των επόμενων χρόνων, εφόσον το αποτέλεσμα των εκλογών θα έχει σημαντικές επιπτώσεις τόσο στην εσωτερική πολιτική σκηνή των ΗΠΑ, όσο και σε διεθνές επίπεδο: πολλοί προσδίδουν σε αυτή την εκλογική αναμέτρηση χαρακτηριστικά υπαρξιακού ζητήματος, καθώς θεωρούν ότι διακυβεύεται το μέλλον του δυτικού κόσμου και όχι μόνο.

Στο μεταξύ, ο πόλεμος στην Ουκρανία κλείνει σε λίγους μήνες τρία χρόνια, η Μέση Ανατολή βρίσκεται σε απορρύθμιση και ενδεχομένως σε κρίση διαρκείας, η θερμοκρασία στην Κορεατική Χερσόνησο ανεβαίνει ανησυχητικά, η παγκόσμια οικονομία δοκιμάζεται από τον στασιμοληθωρισμό και την ακρίβεια, που, συνδυαστικά με την ενεργειακή και επισιτιστική ανασφάλεια, οδηγούν εκατομμύρια ανθρώπους πιο κοντά στην ανέχεια. Για όλα τούτα είναι κρίσιμο το ερώτημα γύρω από το ποιες πολιτικές θα ακολουθήσει η νέα αμερικανική ηγεσία, όποια κι αν είναι αυτή.

Μια αμερικανική κυβέρνηση υπό την Κάμαλα Χάρις θα προσαρτήσει να συνεχίσει το έργο της προεδρίας Μπάιντεν για τη διαφύλαξη της διατλαντικής συμμαχίας και την παροχή βοήθειας στο Κίεβο. Ομοίως, στη Μέση Ανατολή, η αντιπρόεδρος των ΗΠΑ αναμένεται να συνεχίσει να στηρίζει τις ενέργειες και τις επιλογές του Ισραήλ, παρά τις ολοένα αυξανόμενες αντιδράσεις τόσο σε εσωτερικό όσο και σε διεθνές επίπεδο. Η ενδεχόμενη επικράτηση του Ντόναλντ Τραμπ θα σηματοδοτήσει την αλλαγή στη στάση των ΗΠΑ έναντι της Ουκρανίας, καθώς ο πρώην πρόεδρος έχει ασκήσει κριτική στη βοήθεια των ΗΠΑ προς την Ουκρανία και έχει δηλώσει πως, αν εκλεγεί, θα δώσει ένα τέλος στον πόλεμο εντός 24ωρών.

Αναφορικά με τη Μέση Ανατολή, σε περίπτωση δεύτερης θη-

τείας του Ντόναλντ Τραμπ, δεν εκτιμάται πως θα έχουμε κάποια δραματική διαφοροποίηση από την πρώτη θητεία του, κατά την οποία στήριξε πρακτικά άνευ όρων σε όλα τα ζητήματα την κυβέρνηση του Ισραήλ, με αποτέλεσμα την ουσιαστική υπονόμευση της λύσης του προβλήματος των δύο κρατών, η οποία αποτελεί μονόδρομο για μια διαρκή ειρηνική συνύπαρξη μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων. Το σημαντικότερο, όμως, είναι πως στο θέμα του Ιράν, ο Τραμπ έχει δημοσίως προτρέψει το Ισραήλ να πλήξει τις ιρανικές πυρηνικές εγκαταστάσεις. Και καθώς η έγκριση των Αμερικανών απαιτείται, τα δεδομένα θα αλλάξουν αν ο Τραμπ διαβεί το κατώφλι του Λευκού Οίκου: η Τεχεράνη θα κληθεί να αναθεωρήσει άμεσα την πολιτική της.

Αξίζει πάντως να σημειωθεί ότι, για πρώτη φορά από το 1998, η Αραβοαμερικανική Επιτροπή Πολιτικής Δράσης αρνήθηκε να στηρίξει επισήμως έναν από τους δύο υποψηφίους για την προεδρία των ΗΠΑ –συνήθως στήριζε Δημοκρατικούς υποψηφίους–, εξαιτίας της τυφλής υποστήριξης και των δύο υποψηφίων στις πολεμικές επιχειρήσεις του Ισραήλ σε Γάζα και Λίβανο.

Αναφορικά με το πώς θα επηρεαστεί η Ελλάδα και τα ελληνοτουρκικά από το αποτέλεσμα των εκλογών της 5ης Νοεμβρίου, εκτιμάται πως αμφότεροι οι υποψήφιοι ένοικοι του Λευκού Οίκου δεν θα έχουν σημαντικές διαφορές στη στάση τους έναντι της Αθήνας και της Άγκυρας. Αυτό που εκτιμάται ότι μπορεί να διαφέρει σημαντικά είναι το κατά πόσο θα είναι ο καθένας τους διατεθειμένος να επέμβει αποφασιστικά για να διατηρήσει τα ήρεμα νερά στο Αιγαίο. Ούτε η Κάμαλα Χάρις αλλά ούτε και ο Ντόναλντ Τραμπ επιθυμούν τις εντάσεις μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, καθώς αμφότερες οι χώρες έχουν βαρύνουσα γεωπολιτική σημασία, για διαφορετικούς λόγους η καθεμιά.

Η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια έχει εξελιχθεί σε στρατηγικό εταίρο των ΗΠΑ στην περιοχή μας, τόσο σε στρατιωτικό όσο και σε ενεργειακό και διπλωματικό επίπεδο, ενώ η Τουρκία, παρά τις προβληματικές της επιλογές και ενέργειες, παραμένει χώρα με σημαντικό γεωπολιτικό εκτόπισμα και επιρροή στην ευρύτερη περιοχή. Σε ενδεχόμενη εκλογή της, η Κάμαλα Χάρις εκτιμάται ότι θα επιζητήσει τη συνέχιση του διαλόγου Ελλάδας και Τουρκίας και θα επιχειρήσει να δράσει πυροσβεστικά σε περίπτωση που επιδεινωθούν οι σχέσεις Αθήνας και Άγκυρας. Αντιθέτως, ο συναλλακτικός Τραμπ, ο οποίος φλερτάρει και θαυμάζει τους απολυταρχικούς ηγέτες, είναι πιθανό να μην εμπλακεί σε μια ενδεχόμενη αναζωπύρωση των διμερών εντάσεων μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, εκτός εάν η κατάσταση κλιμακωθεί τόσο, ώστε η παρέμβαση του Λευκού Οίκου να κριθεί αναγκαία για να απο-

φευχθεί μια πολεμική σύρραξη. Είναι σαφές πως με την εκλογή του Ντόναλντ Τραμπ δεν θα υπάρχει πλαίσιο που θα διέπει τις ελληνοτουρκικές σχέσεις, ωστόσο ο θαυμασμός του στο πρόσωπο του Ερντογάν δύσκολα θα υπερκεράσει τα αμερικανικά εθνικά συμφέροντα, δεδομένων των εξελίξεων σε Ουκρανία, Μέση Ανατολή, Βαλκάνια και Βόρεια Αφρική. Δεν θα πρέπει να λησμονήσουμε και τον ισραηλινό παράγοντα σε αυτή την πολύπλοκη εξίσωση, καθώς οι σχέσεις Τουρκίας - Ισραήλ βρίσκονται σε μεγάλη κρίση λόγω του πολέμου στην Γάζα.

Ο σημαντικότερος κίνδυνος που μπορεί να προκύψει από το αποτέλεσμα των αμερικανικών προεδρικών εκλογών της 5ης Νοεμβρίου είναι μια Αμερική που, είτε για λόγους εσωτερικής αστάθειας είτε για λόγους πολιτικής απροθυμίας, θα απεμπολήσει τον ηγετικό της ρόλο στο διεθνές στερέωμα. Μια νέα περίοδος αμερικανικού απομονωτισμού θα ενθαρρύνει τον αναθεωρητισμό και θα δώσει ώθηση σε αυταρχικούς ηγέτες σε όλο τον κόσμο να αμφισβητήσουν το ισχύον παγκόσμιο status quo και να επιχειρήσουν την αποδόμηση της διεθνούς τάξης και των κανόνων που τη διέπουν, προκαλώντας με αυτόν τον τρόπο μια ευρύτερη αποσταθεροποίηση. **A**

Ο σημαντικότερος κίνδυνος που μπορεί να προκύψει από το αποτέλεσμα των αμερικανικών εκλογών είναι μια Αμερική που θα απεμπολήσει τον ηγετικό της ρόλο στο διεθνές στερέωμα

URBAN roof garden

The place to be

Το **The Mall Athens** είναι ο απόλυτος shopping προορισμός, εδώ θα βρεις τα πάντα: όλες οι σύγχρονες τάσεις της μόδας για τη γυναίκα, τον άνδρα και το παιδί. Πλέον, όμως, αποτελεί και τη νέα all day επιλογή της Αθήνας, λόγω του **Urban Roof Garden**, τον νέο εξωτερικό χώρο στο επίπεδο 3, μια ιδανική επιλογή για χαλάρωση και διασκέδαση!

Σε έναν χώρο άνετο και καλαίσθητο, όπου το σύγχρονο urban design συνδυάζεται αρμονικά με τα industrial στοιχεία και καταπράσινες γωνιές, θα δεις τους πάντες: φίλες που κάνουν διάλειμμα από τις αγορές τους, ζευγάρια που απολαμβάνουν την πανοραμική θέα, παρέες που έχουν κάνει το **Urban Roof Garden** στέκι τους – είναι πράγματι το πιο cool και elegant μέρος συνάντησης για όλες τις ηλικίες.

Ένας all day προορισμός για έναν απολαυστικό καφέ, μια συνάντηση για lunch, ένα χαλαρωτικό ποτό μετά τη δουλειά – σημείωσε ότι ο χώρος μπορεί να χρησιμοποιηθεί απ' όλους, καθώς είναι self service και μπορείς να επιλέξεις αυτό που θέλεις από οποιοδήποτε κατάστημα εστίασης του Εμπορικού Κέντρου.

Στο ίδιο επίπεδο με το **Urban Roof Garden**, θα βρεις και δυο πολύχρωμες καντίνες, που άνετα θα μπορούσαν να αποτελούν το σκηνικό ταινίας: η «Bubble Tale», και η «Coffee Island», οι οποίες προσφέρουν δροσερά ροφήματα και τον αγαπημένο σου καφέ στην πιο premium εκδοχή.

Εδώ, στο πιο cozy σημείο της πόλης, θα ανεβάσεις τα πιο απίθανα stories, σε ένα περιβάλλον πραγματικά ινσταγκραμικό. Ραντεβού, λοιπόν, στην urban πλευρά του **The Mall Athens!**

*Extra tip: Μην χάσεις τα **Urban Music Saturdays**, με live band εμφανίσεις, που σε περιμένουν να ζήσεις την ενέργεια της πόλης από ψηλά και που σίγουρα θα αφήσουν εποχή! Κράτησε τις ημερομηνίες: 02/11 & 9/11 από τις 14.00 έως και τις 16.00.*

Ανδρέα Παπανδρέου 35, Μαρούσι
2106300000
www.themallathens.gr

RebrainGreece: Εσύ θα επέστρεφες στην Ελλάδα;

Του ΝΙΚΟΥ ΜΗΛΑΠΙΔΗ*

Η δεκαετία του 2010 ήταν η δεκαετία της μεγάλης φυγής των νέων εργαζομένων από τη χώρα. Η οικονομική κρίση, που είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση ή την καθήλωση (στην καλύτερη των περιπτώσεων) των μισθών σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, εκτίναξε την ανεργία, την ανασφάλεια και την αβεβαιότητα, ενώ προκάλεσε την καθίζηση των επενδύσεων, οδηγώντας νέους, νέες και νέα ζευγάρια με μικρά παιδιά στην εργασιακή μετανάστευση.

Οι αιτίες της φυγής των επιστημόνων, λοιπόν, δεν είναι μόνο οικονομικής φύσης και δεν σχετίζονται μόνο με την οικονομική κρίση. Είναι απόρροια χρόνιων στρεβλώσεων όπως η έλλειψη αξιοκρατίας, η διαφθορά, η έλλειψη οράματος και στρατηγικής σε εθνικό επίπεδο, η μη ενταξιοποίηση συστημάτων εκπαίδευσης, οικονομίας και κοινωνίας, τροφοδοτούμενων από ένα παρωχημένο σύστημα αξιών.

Η μαζική φυγή Ελλήνων δεν έχει μόνο ως αποτέλεσμα ότι χιλιάδες νέοι Έλληνες δι-οχετεύουν τις επαγγελματικές δεξιότητες υψηλού επιπέδου εκτός συνόρων. Ένα ανυπολόγιστο και σε μεγάλο βαθμό αθέατο κόστος, που υπονομεύει σημαντικά τη σταθερή ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας είναι ότι οι Έλληνες του εξωτερικού φτιάχνουν τη ζωή τους μακριά από την Ελλάδα, αποταμιεύουν μακριά από την Ελλάδα, ξοδεύουν μακριά από την Ελλάδα.

Δεκαπέντε χρόνια μετά, η Ελλάδα βελτιώνεται σε όλους τους παραγωγικούς δείκτες, με την ανεργία να μειώνεται, τους μισθούς να αυξάνουν –έστω και αν δεν είναι ακόμα στο ύψος που θέλουμε– και οι επιχειρήσεις προχωρούν σε επενδύσεις, αναζητώντας στελέχη με σύγχρονες επαγγελματικές δεξιότητες και ευρωπαϊκή επαγγελματική εμπειρία.

Ο Economist ανέδειξε την Ελλάδα για δύο συνεχόμενες χρονιές ως τη χώρα με τη μεγαλύτερη αναπτυξιακή δυναμική, αναβαθμίζοντας το διεθνές status της χώρας. Σε σύγκριση με το 2019 δημιουργήθηκαν μισό εκατομμύριο (500.000) νέες θέσεις απασχόλησης, η ανεργία έχει μειωθεί από 17,3 σε 9,5% και το ΑΕΠ αυξάνεται σταθερά για τρίτο συναπτό έτος σε ρυθμούς υψηλότερους από τον μέσο ευρωπαϊκό όρο.

Παράλληλα με την οικονομική ανάπτυξη, έχει εκσυγχρονιστεί η εργασιακή μας νομοθεσία με κύριο άξονα τη συμφιλίωση προσωπικής και επαγγελματικής ζωής, την αυστηρή τήρηση των όρων υγείας και ασφάλειας στην εργασία, τη θεσμοθέτηση όρων και κανόνων για κάθε είδους παρενόχληση, την τηλεργασία και το δικαίωμα στην αποσύνδεση και την εφαρμογή της ψηφιακής κάρτας για την καταγραφή των πραγματικών ωρών απασχόλησης και την πληρωμή των υπερωριών. Πολλοί Έλληνες του εξωτερικού είναι εκείνοι που, εάν έβρισκαν καλά αμειβόμενη εργασία,

αντίστοιχη των επαγγελματικών τους προσόντων, θα επιθυμούσαν να επιστρέψουν; Το Υπουργείο Εργασίας επιχειρεί οργανωμένα πλέον να προσελκύσει Έλληνες του εξωτερικού και να τους συνδέσει με ελληνικές επιχειρήσεις.

Η επιστροφή των Ελλήνων επαγγελματιών, πέραν της οικονομικής της πτυχής, προωθεί και ενισχύει την κοινωνική συνοχή, καθώς οι επιστρέφοντες φέρνουν μαζί τους εμπειρίες και γνώσεις που μπορούν να ωφεληθούν την κοινότητα κι να ενισχύσουν τους θεσμούς. Κανείς –εξάλλου– δεν επιθυμεί να εγκαταλείψει τη χώρα του, τους φίλους και την οικογένειά του για πάντα.

Ο μηχανισμός διασύνδεσης *rebraingreece.gr* αποτελεί την πρώτη οργανωμένη προσπάθεια επαναπατρισμού νέων εργαζομένων με υψηλές δεξιότητες, επιχειρώντας τη σύζευξη των δύο μερών της αγοράς εργασίας, δηλαδή του πολύτιμου ανθρώπινου κεφαλαίου του εξωτερικού που επιθυμεί να επιστρέψει, με το επιχειρείν στην Ελλάδα.

Με βάση τα τελευταία διαθέσιμα στοιχεία, έως τον Αύγουστο του 2024, στην πλατφόρμα Rebrain έγιναν συνολικά 2.100 εγγραφές: 1.900 εγγραφές υποψήφιων εργαζομένων υψηλών δεξιοτήτων και 200 εγγραφές επιχειρήσεων, αναρτήθηκαν περισσότερες από 450 θέσεις εργασίας και υποβλήθηκαν 1.500 αιτήσεις ενδι-αφέροντος για την κάλυψή τους, που αποδεικνύουν ότι η διεθνής εικόνα της χώρας που αλλάζει και η συνολική βελτίωση του οικονο-μικού κλίματος δημιουργούν συν-θήκες επιστροφής. Μετά την επιτυχία της πρώτης εκδήλωσης προσέλκυσης Ελλήνων εργαζομένων του εξωτερικού που διοργανώθηκε τον Απρίλιο του 2024 στο Λονδίνο, το Rebrain Greece ετοιμάζεται για τη δεύτερη στάση του «ταξιδιού» του, την Ολλανδία.

Το Σάββατο 30 Νοεμβρίου, στο Άμστερνταμ, κορυφαίες ελληνικές επιχειρήσεις με ισχυρό αποτύπωμα στην εθνική οικονομία θα συναντήσουν Έλληνες που κάνουν καριέρα σε Ολλανδία και Βέλγιο και εξετάζουν σοβαρά τον επαναπατρισμό τους. Στο Υπουργείο Εργασίας εστιάζουμε στις μεταρρυθμίσεις για να δημιουργήσουμε ένα σύγχρονο εξωστρεφές παραγωγικό μοντέλο και ένα πλαίσιο λειτουργίας το οποίο θα διασφαλίζει ένα υγιές περιβάλλον για την άνθιση της επιχειρηματικότητας με σεβασμό στην αξιοκρατία, την προοπτική, την ποιότητα ζωής και την αισιοδοξία.

Μόνο έτσι η Ελλάδα θα γίνει δημοφιλής και ανταγωνιστικός εργασιακός προορισμός. Μόνο έτσι θα μειώσουμε ακόμα παραπάνω το ποσοστό ανεργίας και θα αυξήσουμε εισοδήματα και μισθούς για να μπορούν οι νέοι άνθρωποι να χτίσουν –στην Ελλάδα– τα όνειρά τους. **A**

Μόνο έτσι η Ελλάδα θα γίνει δημοφιλής και ανταγωνιστικός εργασιακός προορισμός. Μόνο έτσι θα μειώσουμε ακόμα παραπάνω το ποσοστό ανεργίας και θα αυξήσουμε εισοδήματα και μισθούς για να μπορούν οι νέοι άνθρωποι να χτίσουν –στην Ελλάδα– τα όνειρά τους. **A**

Μόνο έτσι η Ελλάδα θα γίνει δημοφιλής και ανταγωνιστικός εργασιακός προορισμός. Μόνο έτσι θα μειώσουμε ακόμα παραπάνω το ποσοστό ανεργίας και θα αυξήσουμε εισοδήματα και μισθούς για να μπορούν οι νέοι άνθρωποι να χτίσουν –στην Ελλάδα– τα όνειρά τους. **A**

*Ο Ν.Μ. είναι Γενικός Γραμματέας Εργασιακών Σχέσεων

ATHENS voice

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελάς

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης

Σύμβουλος Διεύθυνσης Χριστίνα Γαλανοπούλου

Αρχισυνταξία Δανάη Καμζόλα (Podcast & City Guide)

Editorial Manager Ηλένα Κρητικού

Βοηθός αρχισυντάκτη Τόνια Ζαραβέλα

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσίρμας

Social Media Manager Τάσος Ανέστης

Υπεύθυνος ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια ύλης Δήμητρα Γκρουκ
Διόρθωση κειμένων Φανή Κουλουτζου,
Κατερίνα Ασήμου

Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμανίτης, Μ. Ανδριωτάκη, Ε. Βαρδάκη, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελάς, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Κ. Γλυνιαδάκη, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δήμος, Θ. Ευθυμίου, Γ. Ζερβογιάννη, Μ. Ζουμπούλακη, Κ. Καϊμάκης, Σ. Καραμαντή, Μπ. Καλογιάννης, Κ. Καπόσου, Δ. Καραθάνος, Α. Κασαπαλή, Α. Καψάλη, Ν. Κοσκινά, Σπ. Λαμπρόπουλος, Α. Μανουσάκη, Μ. Μανωλοπούλου, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζιρογλου, Τζ. Μελιτά, Γ. Μπελεσιώτης, Α. Μπρουντζάκη, Γ. Νένης, Γ. Χ. Παπαδόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσόκη, Μ. Ι. Σιγαλού, Τ. Σκραπαλιώρη, Ζ. Σφουρή, Σ. Τριανταφύλλου, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Ξελιώτη, Κ. Χριστοφόρου, Γ. Ψύχας, Ε. Ψυχούλη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
avguide@athensvoice.gr

ΑΤΕΛΙΕ Sotos Anagnos

LOOKmag Κωνσταντίνα Βλαχοπούλου

Creative Manager Θάνος Ψυλλίδης
Creative Marketing Manager Λαμπρινή Τρούγκου
Branded Content Editor Χάρα Αλεξανδροπούλου

Εικονογραφίες art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαφρώνης, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσης, Χρήστος Κισατζεκιάν, Δημήτρης Κλεάνθης, Μαρία Μαρκέζη, Πέτρος Νικόλαος, Λάζαρος Γραϊκός

Account Directors

Τίνα Γαϊτανίδου, Βόννη Ζαφειροπούλου

Direct Market Advertising Director

Άννα Αντωνίου

Direct Market Advertising Managers

Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου, Νώντας Νταμπάνης, Ελεωνόρα Τζεφρόνη

Advertising & Marketing Director VOICE 102.5
Κική Μαλέρδου

Συντονισμός Διαφήμισης Μαίρη Κούρτη
marketing@athensvoice.gr

Digital Traffic Manager Εύη Τανάρη
Digital Advertising Coordinator Μίνα Γιαννάκη

Ψηφιακή Υποστήριξη Νικόλαος Αργυρίου,
Άγγελος Καραμανωλάκης

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαίρη Λυκούση,
Μανώλης Κοττάκης

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
VOICE 102.5: 210 3648.213
Αγγελίες: 210 3617.369 Λογιστήριο: 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής,
επικοινωνήστε: 210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

ATHENS voice

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

Philly Cheesesteak Sandwich

Wicked Chicken

Sriracha Honey Chicken & Waffle

Pork Belly Burnt Ends

TGI FRIDAYS™

Το θρυλικό **Route 66** είναι εδώ!
Ζήσε το στα αγαπημένα στέκια της πόλης

Το **Route 66** υπήρξε ένας από τους πρώτους αυτοκινητοδρόμους στο εθνικό σύστημα οδών των ΗΠΑ. Ιδρύθηκε το 1926 κι έμεινε στην ιστορία γιατί ένωνε τη δυτική με την ανατολική ακτή, καλύπτοντας πάνω από 3,5 χιλιάδες χιλιόμετρα (!) και διασχίζοντας τις ΗΠΑ. Μέχρι σήμερα είναι γνωστή ως μια από τις πιο δημοφιλείς διαδρομές για road trip. Αν και η δική σου παρέα είναι ταξιδιάρρα, πάω στοίχημα πως έχετε μπει πολλές φορές στον πειρασμό να νοικιάσετε ένα βανάκι για να κάνετε το θρυλικό Route 66. Ε, λοιπόν, κρατήσου, γιατί αυτή η στιγμή ήρθε στ' αλήθεια!

Τα TGI FRIDAYS™ έχουν πάντα λαχταριστές ιδέες, αλλά νομίζω ότι αυτή τη φορά με το The All-American Route ξεπέρασαν τον εαυτό τους. Σε αυτό το καινούργιο ταξίδι βρίσκουμε τέσσερα νέα πιάτα, όλα τους εμπνευσμένα από διαφορετικές γεύσεις και pit stops του Route 66. Πρώτη στάση η πολυπολιτισμική Νέα Υόρκη και το Sriracha Honey Chicken & Waffle. Το πιο τραγανό buttermilk fried chicken έρχεται πάνω σε αλμυρή βάφλα, με μπέικον και τυρί Colby και περιχύνεται με Sriracha honey glaze και δροσερή sour cream. Συνεχίζουμε για Φιλαδέλφεια και σταματάμε για να φάμε (τι άλλο;) το θρυλικό Philly Cheesesteak Sandwich με λεπτοκομμένο tri tip Angus Αργεντινής, σοταρισμένες κόκκινες και πράσινες πιπεριές, spicy mayo, λιωμένο cheddar – όλα αυτά μέσα σε ψημένο, καυτό ψωμάκι. Μετά από αυτόν τον βασιλιά των σάντουιτς, μπαίνουμε ξανά στο αμάξι και οδηγούμε ασταμάτητα μέχρι το Νάσβιλ του Τενεσί για χάρη του Pork Belly Burnt Ends: σιγομαγειρεμένες μπουκιές

χοιρινής πανσέτας, υπέροχα καραμελωμένες με Smokey BBQ sauce, με τραγανά Frizzled Onions στην κορυφή, σπιτικό πουρέ πατάτας και ψητό καλαμπόκι στο πλάι – η καρδιά της αμερικάνικης κουζίνας! Όλα τα ταξίδια κάποτε τελειώνουν. Εμάς το νόστιμο τέλος μας βρίσκει στη Νέα Ορλεάνη να ακούμε jazz και να τρώμε Wicked Chicken. Εδώ, το κοτόπουλο μαρινάρεται με τα διάσημα Cajun μπαχαρικά πριν σοταριστεί σε στιλ blackening και περιχυθεί με Cajun Cream Sauce.

Μη στεναχωριέσαι με το τέλος του ταξιδιού. Στην πραγματικότητα το The All-American Route δεν σταματά εδώ... Ενισχύοντας την αυθεντική αμερικάνικη ατμόσφαιρα του εστιατορίου τους στο Κολωνάκι, τα TGI FRIDAYS™ τοποθετούν διάσημα landmarks των ΗΠΑ, όπως το Άγαλμα της Ελευθερίας, το γλυπτό LOVE της Φιλαδέλφεια και το εμβληματικό Hollywood sign. Επιπλέον, ο καλλιτέχνης b. εμπνευσμένος από το street art της Φιλαδέλφεια, αποτυπώνει αυτή την αίσθηση της The All-American Route διαδρομής στα σουπλά και τις στολές του προσωπικού, μετατρέποντας έτσι λειτουργικά αντικείμενα σε custom έργα τέχνης. Αυτές οι εικόνες σε συνδυασμό με το φαγητό, αλλά και τις jazz μελωδίες της Νέας Ορλεάνης σε κάνουν να αισθάνεσαι ότι πραγματικά βρισκόσαι εκεί, στο δικό σου Route 66!

Αν σου άνοιξε η όρεξη για ταξίδια, μην το σκέφτεσαι. Το The All-American Route είναι το αεροπλάνο που χρειάζεσαι για να διασχίσεις την Αμερική απ' άκρη σ' άκρη. Φύγαμε για TGI Fridays™!

www.fridays.gr TGI Fridays Greece [tgifridaysgr](https://www.instagram.com/tgifridaysgr)

Τα νούμερα της εβδομάδας

Του ΣΤΑΜΑΘΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

2 μέχρι πρότινος προστατευόμενοι μάρτυρες ή μάρτυρες δημοσίου συμφέροντος, αν προτιμάτε, έχασαν το καθεστώς προστασίας έπειτα από απόφαση της Οικονομικής Εισαγγελίας, η οποία οδηγεί σε αναστολή και της προστασίας που είχαν από ποινικές διώξεις. Πρόκειται για τη Μαρία Μαραγγέλη, γνωστή με την κωδική ονομασία «Αικατερίνη Κελέση», και τον Φίλιππο Δεστεμπασιδίδη, γνωστό και ως «Μάξιμο Σαράφη».

56 εκατ. ευρώ είχαν δοθεί ως αμοιβή στους συγκεκριμένους μάρτυρες, εκ των οποίων τα 26 μοιράστηκαν στους τρεις «κουκουλοφόρους», ενώ άλλα 30 εκατ. φέρεται να πήρε ο δικηγόρος τους, Παύλος Σαράκης. Το ποσό του δικηγόρου είχε γίνει γνωστό από τον Κυριάκο Βελόπουλο, καθώς ο Σαράκης ήταν βουλευτής του κόμματός του. Το ποσό είχε δοθεί από το αμερικανικό δημόσιο.

346 εκατ. δολάρια είχε καταβάλει η Novartis στο αμερικανικό δημόσιο έπειτα από συμβιβασμό για τη συγκεκριμένη υπόθεση. Στην Ελλάδα ουδέποτε αναζητήθηκαν ευθύνες στους γιατρούς που συνταγογραφούσαν ασύστολα σκευάσματα της Novartis, καθώς εμείς αναζητούσαμε «τα μεγάλα ψάρια» βασιζόμενοι σε μυθεύματα των Κελεσοσαράφηδων.

2,5 εκατ. τόνοι ηλεκτρονικών αποβλήτων ετησίως θα παράγονται λόγω της τεχνητής νοημοσύνης μέχρι το 2030, αν δεν ληφθούν μέτρα.

1,5 εκατ. τόνοι πλακέτες τυπωμένων κυκλωμάτων και μισό εκατομμύριο τόνοι μπαταρίες, που μπορεί να περιέχουν επικίνδυνα υλικά όπως μόλυβδος και χρώμιο, περιλαμβάνονται μεταξύ των high tech απορριμμάτων.

3 κύματα περιλάμβανε η αναμενόμενη επίθεση του Ισραήλ στο Ιράν, η οποία και ολοκληρώθηκε τα ξημερώματα του Σαββάτου. Χτυπήθηκαν στρατιωτικοί στόχοι, όπως είχε συμφωνήσει το Ισραήλ με τις ΗΠΑ. «Ήταν ακριβής,

65 ετών άφησε τον μάτιο τούτο κόσμο ο Δημήτρης Τριανταφυλλίδης, ένας από τους πλέον σοβαρούς δημοσιογράφους και συγγραφείς που διέθετε η χώρα. Η στήλη λυπάται ειλικρινά.

130 τουλάχιστον μεταφράσεις κειμένων από τα ρωσικά στα ελληνικά αποτελούσαν μέρος του έργου του. Είχε δουλέψει πάνω σε δοκίμια, ποιήματα, λογοτεχνικές συλλογές αλλά και αρχαιολογικό υλικό από τη Σοβιετική Ένωση, βοηθώντας έτσι στη διατήρηση της μνήμης των θυμάτων του σοβιετικού ολοκληρωτισμού.

πέτυχε όλους τους στόχους», δήλωσε ο Νετανιάχου. Οι Ιρανοί είπαν αρχικά ότι αναχαιτίσαν την επίθεση, αλλά κατόπιν δήλωσαν ότι «καταδικάζουν τα ισραηλινά πλήγματα στο έδαφός τους» και ότι «έχουν το δικαίωμα και την υποχρέωση να αμυνθούν».

24 άνθρωποι τραυματίστηκαν το πρωί της Κυριακής, όταν ειρηνικό φορτηγό που οδηγούσε ένας αθώος τρομοκράτης κινεζοκύβητος για να πέσει στη συνέχεια πάνω σε στάση λεωφορείου που βρίσκεται στην έξοδο στρατιωτικής βάσης στην πόλη Ραμάτ Χασαρόν στο κεντρικό Ισραήλ. Πολίτες που βρίσκονταν στο σημείο πυροβόλησαν εναντίον του οδηγού και τον εξουδετέρωσαν.

2,4% είναι πλέον οι αποδόσεις των ελληνικών ομολόγων πενταετούς διάρκειας. Χαμηλότερες από αυτές των γαλλικών (2,5%) και των ιταλικών (2,8%), ενώ κυμαίνονται σχεδόν στα ίδια επίπεδα με αυτές των ισπανικών (2,4%).

4% είναι η απόδοση των ομολόγων της Βρετανίας (δεν τη λέω Μεγάλη, για να μη με πάρτε στο

ψιλό), μετά το τιμημένο και γεμάτο αξιοπρέπεια Brexit. Που δεν ήταν και ταμπού.

3,1% είναι η απόδοση του δεκαετούς ελληνικού ομολόγου. Τα αντίστοιχα ιταλικά έχουν απόδοση στο 3,4% και τα γαλλικά στο 2,9%. Η Ισπανία δανείζεται με απόδοση 2,9% και η Βρετανία με 4,2%.

Στο 2,2% κυμαίνεται η απόδοση στο γερμανικό δεκαετές ομολόγο. «Το νέο μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό πρόγραμμα 2025-2028 αντικατοπτρίζει τα σαθρά θεμέλια στα οποία η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας φιλοτεχνεί το οικονομικό της "θαύμα"», δήλωσε το ΠΑΣΟΚ στις αρχές του μήνα. Η οικονομία είναι το ατού τους.

2 δισ. ευρώ τον χρόνο χάνει το ελληνικό Δημόσιο από τα διαβόητα «καρουζέλ» εταιρειών. Κυκλώματα ιδρύουν εταιρείες-φράντζα και επικαλούνται εξαγωγές που γίνονται μόνο στα χαρτιά, για να εμφανίζονται εικονικά τιμολόγια και να εισπράττουν ΦΠΑ, να εξαφανίζονται κέρδη και να εξασφαλίζουν επιδοτήσεις.

28 Μαΐων είναι η Γερμανίδα Κορίνα Κοφφ, και θα περνούσε εντελώς απαρατήρητη (δημοσιογραφικά) αν δεν δήλωνε την περασμένη Πέμπτη ότι βγήκε στη σύνταξη. Αν ήμασταν σοβαρό κράτος, και μόνο επειδή κατάφερε να «βγάλει σύνταξη» (sic) στα 28, θα έπρεπε να της δώσουμε τιμή ένεκεν την ελληνική υπηκοότητα.

67 εκατ. δολάρια σε τρία χρόνια κατόρθωσε να βγάλει η Κορίνα, παράγοντας περιεχόμενο στην πλατφόρμα Only Fans. Ας μην είμαστε σεμνότυφοι. Κάποιοι αγοράζουν αυτό το περιεχόμενο και απλώς η κυρία Κοφφ ικανοποιούσε (μεταξύ άλλων) τη ζήτηση.

1 εκατ. δολάρια έβγαλε σε 48 ώρες η Κοφφ, σύμφωνα με παλαιότερες δηλώσεις της. Άντε να πείσεις μετά τους πισιρικόδες ότι δεν είναι πρότυπο.

36 συνεχόμενα χρόνια η

Washington Post επέλεγε και υποστήριζε υποψηφίους για τις αμερικανικές εκλογές, μια μίνι παράδοση που έσπασε την Παρασκευή, όταν ο εκδότης της εφημερίδας, σερ Γουίλ Λιούις, ανακοίνωσε την απόφαση της διοίκησης (δηλαδή του Τζεφ Μπέζος) για ουδετερότητα.

17 αρθρογράφοι της εφημερίδας συνυπέγραψαν ανακοίνωση με την οποία αναφέρουν ότι πρόκειται για τρομερό λάθος, καθώς «ένας υποψήφιος προωθεί θέσεις που απειλούν άμεσα την ελευθερία του τύπου και τις αξίες του Συντάγματος». Ο αρχισυντάκτης, Ρόμπερτ Κέιγκαν, παραιτήθηκε.

2 θρούλο της εφημερίδας, οι Μπομπ Γούντγουορντ και Καρλ Μπέρνστιν, οι οποίοι είχαν αποκαλύψει το σκάνδαλο Watergate, δήλωσαν πως «η απόφαση αυτή αγνοεί τα συντριπτικά στοιχεία που καταδεικνύουν τον κίνδυνο που συνιστά ο Ντόναλντ Τραμπ για τη Δημοκρατία».

3,4 δισεκατομμύρια δολάρια είναι το ύψος της ανάθεσης από τη NASA στην Blue Origin (επίσης ιδιοκτησίας Τζεφ Μπέζος) για την ανάπτυξη διαστημικού σκάφους. Οπότε, ας πάει στα κομμάτια και η υπερεκτιμημένη ελευθεροτυπία.

101 χρόνια πετούσε ο εθνικός αερομεταφορέας της Τσεχίας, αλλά το Σάββατο πραγματοποιήθηκε η τελευταία του πτήση, από το Παρίσι στην Πράγα. «Κόπηκαν τα φτερά της Τσεχίας» θα μπορούσε κανείς να βάλει τίτλο, ακολουθώντας τη μέθοδο του ελληνικού μελοδράματος.

69 ετών ήταν ο Γερμανός πολίτης ιρανικής καταγωγής Τζαμσίντ Σαρμάντ που εκτελέστηκε τη Δευτέρα στην Ισλαμική Δημοκρατία. Ο εκτελεσθείς απήχθη στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και μεταφέρθηκε παράνομα στο Ιράν, όπου καταδικάστηκε σε θάνατο χωρίς να έχει δίκαιη δίκη. Η κατηγορία που του απαγγέλθηκε ήταν για «διαφθορά πάνω στη Γη». Ας σεβαστούμε τον διαφορετικό πολιτισμό τους...

Αυτό που έρχεται είναι φασισμός ή κάτι χειρότερο;

Ιστορικές αναλογίες και οργουελικοί εφιάλτες

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Εκείνη την ημέρα, στις 6 Ιανουαρίου του 2021, ο Robert Paxton, ο γνωστότερος μελετητής του φασισμού στις ΗΠΑ και ίσως ο σημαντικότερος εν ζωή πανεπιστημιακός δάσκαλος στην ακαδημαϊκή ζωή των Ηνωμένων Πολιτειών στον τομέα των ανθρωπιστικών σπουδών, καθόταν μπροστά από την τηλεόρασή του στο Άνω Μανχάταν. Δεν πίστευε στα μάτια του. Για την ακρίβεια, δεν του είχε περάσει ποτέ από το μυαλό πως στη δύση της ζωής του θα παρακολουθούσε σε ζωντανή μετάδοση την επιχείρηση «εκτροπή», την οποία είχε «ευλογήσει» ο ίδιος ο μέχρι εκείνη τη στιγμή πρόεδρος της Αμερικής.

Δεν υπήρχε καμία αμφιβολία για τον γέροντα ιστορικό πως το πλήθος ανήκε ιδεολογικά στον χώρο της αμερικανικής άκρας δεξιάς. Τέσσερα χρόνια μετά, ο Robert Paxton, 92 ετών πια, σε μια εξομολόγηση στους «New York Times» από το σαλόνι του σπιτιού του στην κοιλάδα Χάντσον, παραδεχόταν πως αυτό το θέμα δεν θα περίμενε ποτέ να το αντικρίσει: το πλήθος των πολιτών με τα κόκκινα καπέλα και την επιγραφή MAGA (Make America Great Again) και τα πορτοκαλί πανωφόρια στα χρώματα της φασιστικής οργάνωσης «Proud Boys».

Πριν από καιρό, ο κατά τα άλλα συντηρητικός αναλυτής Robert Kagan είχε δημοσιεύσει ένα άρθρο του στην «Washington Post» με τον ενδεικτικό τίτλο «Να πώς εισβάλλει ο φασισμός στην Αμερική» (This is how fascism comes to America). Ο ειδικός Robert Paxton είναι πιο ακριβής. «Ο Τραμπισμός είναι ένα κίνημα το οποίο, πέρα από τα ιδεολογικά του πρόσημα, επιχειρεί κάτι ακόμη απειρότερο από τον μεσοπολεμικό φασισμό. Τότε οι φασίστες βασιζόνταν στο ιδεολόγημα του εθνοκεντρισμού και της εθνικής σωτηρίας. Τώρα στην Αμερική, πέρα τον εθνικισμό, επιχειρείται η υπαγωγή της έννοιας του κοινωνικού συμφέροντος στο ιδιωτικό συμφέρον, και μάλιστα εκείνων που διαθέτουν το χρήμα σε βάρος όλων των άλλων που δεν το διαθέτουν».

Ο Robert Paxton δεν είναι ούτε κομμουνιστής ούτε καν σοσιαλιστής με τα ευρωπαϊκά πρότυπα. Ένας απλός Αμερικανός αστός είναι ο άνθρωπος, ο οποίος ωστόσο έμαθε να διαβάζει πίσω από τις λέξεις και να εξηγεί τα πράγματα όπως έχουν. Παρατηρεί συνάμα πως οι γκριμάτσες του Τραμπ και τα παιχνίδια με τους σιαγόνες του παραπέμπουν τόσο φανερά στους θεατρικούς του Μουσολίνι, που τόσο απασχόλησαν τότε, και τώρα, τους ψυχιάτρους.

VERBA VOLANT

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

«Επιχειρούν να μπει ταφόπλακα στον θεσμό των προστατευόμενων μαρτύρων». Συμφωνώ κατά βάση με τη δήλωση του ανθρώπου για τον οποίο οι κακεντρεχείς πολιτικοί του αντίπαλοι χρησιμοποιούν το παρατσούκλι «13-0». Εγώ διαχωρίζω τη θέση μου, αλλά έχω

μια ένσταση σχετικά με το αν πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στην προστασία και οι αποδεδειγμένα ψευδομάρτυρες. Ο 13-0 δεν έχει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

«Κάποιοι πρέπει να τον κηρύξει, θα φτάσουν στο Σούνιο. Κάποιοι πρέπει να τον κηρύξει, θα φτάσουν στην Ακρόπολη. Πού πρέπει να φτάσουν, έξω από το σπίτι του Προέδρου της Βουλής;» Εύλογες οι απορίες του δρυϊδου-προέδρου. Ο πόλεμος με την Τουρκία είναι μια

ορθολογική λύση και μόνο ένας πραγματικός υπερπατριώτης μπορεί να τον κηρύξει. Eat my dust, Αντώνη, είναι η φάση.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ

«Η Τουρκία συνεχίζει τις προκλήσεις και η κυβέρνηση προσποιείται ότι δεν καταλαβαίνει». Εντάξει τώρα. Χωρίς διάθεση να μειώσω τον Μιχάλη, όταν μιλάνε οι πολέμαρχοι για πόλεμο, οι πολίτες καλύτερα να σιωπάζουν. Εκτός αν ο Μιχάλης κάνει τακτικές επαλείψεις με τη θαυματουργή αλοιφή Πατριω-

τικών, που σε κάνει ατρόμητο σαν τον Θορ, τον Ράμπο ή τον Μεγαλέξαντρο.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ

«Με συγκλόνισε η ομιλία Τσίπρα, είναι σαν να έρχεται ο Πινόκιο να μιλήσει για την αλήθεια». Με όλο τον σεβασμό, κύριε εκπρόσωπε, κλέβετε εκκλησία. Την είχαν αφήσει φτυσικά ξεκλειδωτή και δίπλα στο παγκάρι υπήρχε και πουγκί για να βάλετε τα ψιλά, αλλά κλέβετε εκκλησία.

Σε λίγα εικοσιτετράωρα οι πολίτες των ΗΠΑ καλούνται να συμμετάσχουν σε μια ψηφοφορία η οποία ενδεχομένως να αποδειχτεί η σημαντικότερη στην ιστορία αυτής της χώρας. Ήδη η «Washington Post», με εντολή του ιδιοκτήτη της, Τζεφ Μπέζος, επέλεξε να μη στηρίξει κάποιον συγκεκριμένο υποψήφιο για το προεδρικό αξίωμα όπως κατά παράδοση έκανε από την εποχή του Κάρτερ. Ο ίδιος ο Αμερικανός κροίσος, με παρέμβασή του στο φύλλο, εξηγεί πως η ίδια η πραγματικότητα του επέβαλε μια τέτοια στάση, από τη στιγμή που η αξιοπιστία των μίντια στις ΗΠΑ έχει φτάσει στο απόλυτο ναδίρ, όπως επισημαίνει χαρακτηριστικά.

Πρόκειται για υπεκφυγή. Ήδη από τη Δευτέρα 28 Οκτωβρίου, στις χρηματαγορές καθίσταται ολοένα και σαφέστερο πως η αμερικανική και η παγκόσμια οικονομία προετοιμάζεται για μια νέα θητεία Τραμπ. Όπως έχει επίσημα ξεκαθαριστεί, ο επερχόμενος πρόεδρος θα επιβάλει φόρους στα ευρωπαϊκά και κινεζικά προϊόντα, θα επανακάμψει ο πληθωρισμός, θα αυξηθούν και πάλι τα επιτόκια, οι ευρωπαϊκές οικονομίες θα πληγούν, η ελληνική επίσης, και ο αμερικανικός προστατευτισμός καλά θα κρατεί. Αυτά θα είναι τα πρώτα απλά μαθηματικά μιας πολύπλοκης εξίσωσης. Σύμφωνα με δημοσκόπηση που δημοσιεύουν οι «New York Times», το 76% των Αμερικανών πολιτών θεωρεί πως απειλείται η αμερικανική δημοκρατία. Το ζήτημα είναι το πώς εκλαμβάνουν οι Αμερικανοί πολίτες αυτόν τον κίνδυνο. Μήπως κάποιοι τον επιζητούν;

Στη Wall Street και στα μεγάλα χρηματοπιστωτικά κέντρα προεξοφλούν τη νίκη Τραμπ. Προφανώς ο Τζεφ Μπέζος, ως αφεντικό της Amazon, διαθέτει τη δική του αποκλειστική πληροφορία, η οποία και τον οδήγησε στο να αποσπάσει την «Washington Post» από το άρμα της Κάμαλα Χάρις. Αυτή είναι η έννοια της «πραγματικότητας» που τόσο εμφατικά επικαλείται ο ιδιοκτήτης της ιστορικής αμερικανικής εφημερίδας. Πρόκειται για την πραγματικότητα του δικού του οικονομικού συμφέροντος, όπως και εκείνου του επίσης βαθύπλουτου Νοτιοαφρικανού και καταφανώς κληρονόμου των παραδοσιακών αξιών του συστήματος των Afrikaners, στυλοβατών του Apartheid, Ίλον Μασκ.

Για να μη γελιόμαστε. Δεν είναι μόνον και αποκλειστικά μια «φτωχή Αμερική» και «η εργατική τάξη των παραμελημένων λευκών» σε συνεργασία με τις διάφορες εκδοχές του WASP (White Anglo-Saxon Protesant) που συγκρότησαν την πολιτική βάση του Τραμπι-

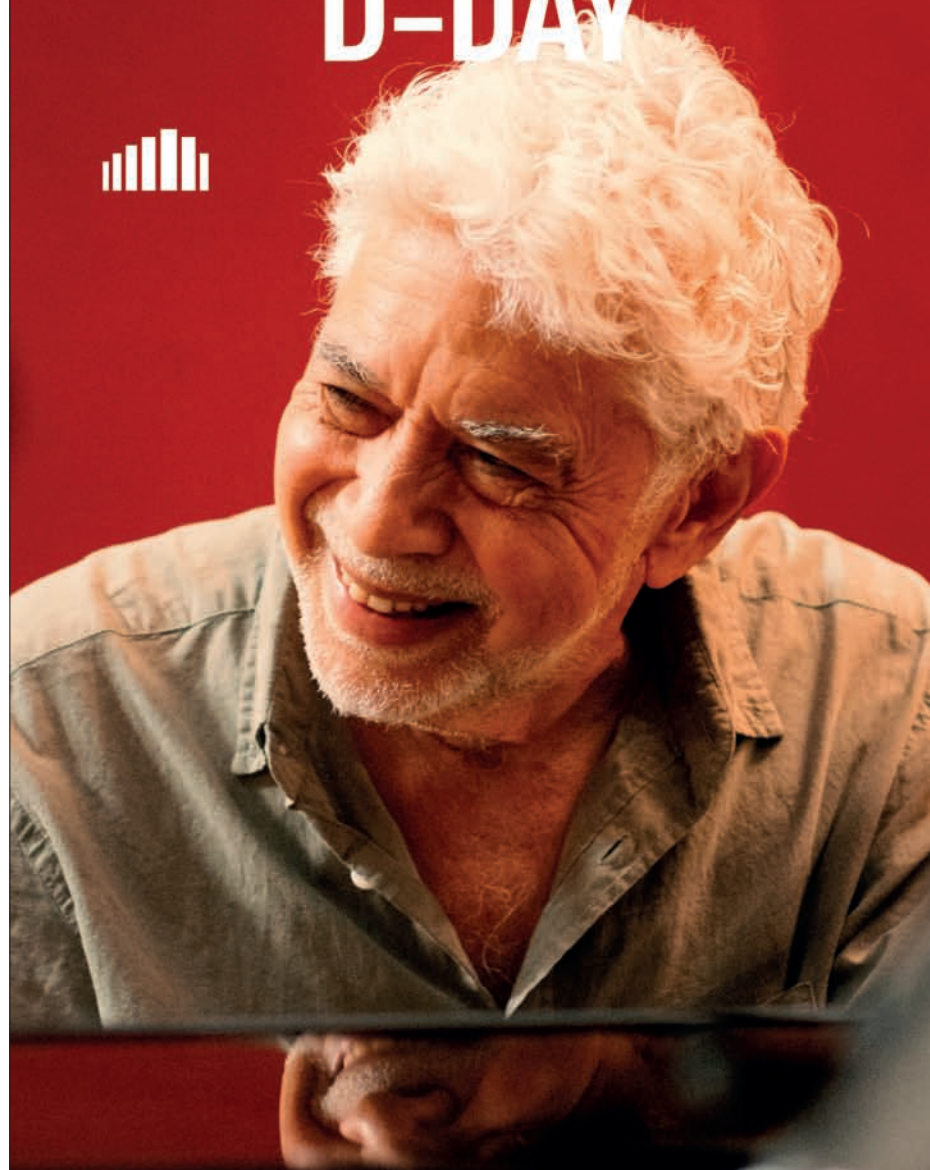
σμού. Είναι και μια βαθύπλουτη ελίτ, η οποία τα τελευταία χρόνια, λόγω του διεθνούς ανταγωνισμού στον τομέα των νέων τεχνολογιών και της ψηφιακής οικονομίας, μετατόπισε το πολιτικό κέντρο βάρους της και από το στρατόπεδο των Δημοκρατικών, που παραδοσιακά στήριζε, αποφάσισε να δοκιμάσει την πατέντα του προστατευτισμού.

Επιστρέφοντας στον Robert Paxton και τις γνώσεις του επί του ευρωπαϊκού φασισμού στον Μεσοπόλεμο, θα ήταν καλό να μην αγνοήσουμε την προειδοποίησή του. «Πρέπει να βρεθεί μια νέα ορολογία, πριν έρθουν όλα αυτά που αναμένονται», δηλώνει, και εξηγεί: «Η 6η Ιανουαρίου 2021 αποδείχτηκε σημείο καμπής. Για έναν Αμερικανό ιστορικό της Ευρώπης του 20ού αιώνα θα ήταν δύσκολο να μη διαπιστώσει κοινά χαρακτηριστικά με την εξέγερση των Μελανοχιτώνων του Μουσολίνι, ο οποίος παρέλασε στη Ρώμη το 1922 και κατέλαβε την πρωτεύουσα, ή με τη βίαιη εξέγερση στο γαλλικό Κοινοβούλιο το 1934 από βετεράνους στρατιωτικούς και ακροδεξιές ομάδες που προσπάθησαν να αποτρέψουν την ορκωμοσία μιας νέας, αριστερής κυβέρνησης. Αλλά όλες αυτές οι ιστορικές αναλογίες ήταν λιγότερο σημαντικές από αυτό που παρατηρούμε σήμερα ως μεταμόρφωση του ίδιου του Τραμπισμού. Η στροφή στη βία είναι τόσο ξεκάθαρη και τόσο φανερή και τόσο σκόπημη και στοχευμένη, που θα έπρεπε να αλλάξουμε τους όρους που χρησιμοποιούσαμε στο παρελθόν. Απλώς μου φάνηκε ότι μια νέα γλωσσική προσέγγιση του φαινομένου θα ήταν απαραίτητη γιατί κάτι νέο που συμβαίνει».

Σύμφωνα με δημοσκόπηση που δημοσιεύουν οι «New York Times», το 76% των Αμερικανών πολιτών θεωρεί πως απειλείται η αμερικανική δημοκρατία

Τι θέλει να μας πει ο γέροντας ακαδημαϊκός. Μήπως ότι το φαινόμενο του αμερικανικού ακροδεξιού λαϊκισμού, λόγω ακριβώς των ιδιαίτερων πολιτισμικών, θρησκευτικών και ιστορικών ιδιομορφιών, είναι ακόμη πιο επικίνδυνο από τον μεσοπολεμικό εφιάλτη που έζησε η ανθρωπότητα; Η μήπως προβλέπει ότι ο αμερικανικός ακροδεξιός λαϊκισμός αναπόφευκτα θα οδηγηθεί σε μείζονα αναμέτρηση με τους άλλους δύο εκφραστές του ακροδεξιού λαϊκισμού με προφανή εθνικοκεντρικά χαρακτηριστικά, που είναι ο ρωσικός και ο κινεζικός. Εκτός και αν η ανθρωπότητα αντιμετωπίζει μια εντελώς νέα επερχόμενη δοκιμασία, αυτήν της τριχοτομημένης παγκόσμιας φασιστικής απειλής, όπου οι Τραμπ, οι Ξι και οι Πούτιν αυτού του κόσμου θα μοιραστούν τον πλανήτη και θα τον εξουσιάζουν με τοποτηρητές. Διαθέτουν άλλωστε πληθώρα από δαύτους. Θυμηθείτε την περιγραφή του κόσμου όπως τον αντιλαμβάνονταν τότε ο Τζορτζ Όργουελ. **A**

JAZZ@MEGARON MONTY ALEXANDER D-DAY

20.11.24

ΧΟΡΗΓΟΣ

MOTOR OIL

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: EPT, COSMOTE TV, ACTION 24, ATTICA MEDIA GROUP, ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 103.7, ΤΡΙΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 90.9, ΚΟΣΜΟΣ 93.6, ΑΘΗΝΑ 9.84, CNN.GR, IN2LIFE.GR, MONOPOLI.GR, NEWSBEAST.GR, CULTURENOW.GR, ARTANDLIFE.GR, METEO.GR

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ ΣΤΑΣΥ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Θα ξαναζούσες τη ζωή σου;

Του ΡΩΜΑΝΟΥ ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ

FREE VOICES

Πριν από μερικές εβδομάδες πήρε το μάτι ή το αυτί μου (δυστυχώς δεν θυμάμαι πού) μια ερώτηση, που έσκασε μέσα μου σαν βραδυφλεγής βόμβα. Με προβλημάτισε τόσο πολύ, που την έγραψα σ' ένα κομμάτι χαρτί για να την απαντήσω αργότερα. Όταν την έθεσα προχτές, Σάββατο βράδυ, στην παρέα μου, καταλήξαμε να τη συζητάμε ακόμα την Κυριακή το πρωί, έπειτα από πολλά ποτά και τσιγάρα.

Η ερώτηση είναι η εξής: Αν μπορούσες να ξαναζήσεις τη ζωή σου –να βιώσεις ολόκληρη τη ζωή σου από την αρχή, καρέ καρέ, χωρίς όμως επίγνωση του μέλλοντος, χωρίς κανένα απολύτως περιθώριο παρέμβασης ή αλλαγής σ' αυτά που θα έμελλε να σου συμβούν, παρά μόνο με τη γνώση ότι την έχεις ξαναζήσει–, θα το έκανες;

Η παρέα χωρίστηκε ακριβώς στη μέση. Οι μισοί είπαν ναι, οι άλλοι μισοί όχι. Προς έκπληξη και στενοχώρια των υπολοίπων (εγώ το σοκ το είχα ήδη περάσει όταν πρωτοσκέφτηκα την ερώτηση), η απάντησή μου ήταν «μάλλον όχι».

Η ερώτηση αυτή είναι αρκετά παραπλανητική και πιο δύσκολη απ' όσο αρχικά φαίνεται. Δεν σε ρωτάει αν θα ήθελες μια δεύτερη ζωή, αν αγαπάς τη ζωή ή αν είχες μια καλή ή επιτυχημένη ζωή. Δεν σε ρωτάει αν αγαπήσες ή αν αγαπήθηκαν, ούτε αν πέτυχες τους στόχους και τα όνειρά σου, ούτε αν θα άλλαζες κάτι. Σε ρωτάει αν θα έβαζες τον εαυτό σου στη διαδικασία να ξαναζήσει τα πάντα –τα ίδια, κάθε στιγμή– όπως ακριβώς τα έζησε, πάλι απ' την αρχή.

Κάπου εδώ θα πρέπει να σημειώσω, χωρίς ίχνος ταπεινότητας, ότι αγαπάω τη ζωή περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο άνθρωπο γνωρίζω. Έχω αρκετά αυξημένη συνείδηση του πόσο σύντομη, εύθραυστη και πολύτιμη είναι, γι' αυτό άλλωστε και προσπαθώ να εκμεταλλεύομαι το κάθε λεπτό, και ένα από τα στοιχεία της ανθρώπινης φύσης που δυσκολεύομαι τρομερά να αποδεχτώ και να συγχωρήσω είναι η τεμπελιά –η βαρεμάρα, το βόλεμα, η σπατάλη του χρόνου–, όταν τόσο πολλοί άνθρωποι φεύγουν τόσο νέοι κι όταν τόσο πολλοί άλλοι και ο πλανήτης μας συνολικά βρίσκονται σε κατάσταση που απαιτεί επείγουσα δράση απ' όλους μας.

Με την ίδια έλλειψη ταπεινότητας, και με κίνδυνο να προκαλέσω τον φθόνο του αναγνώστη και την ίδια μου την τύχη, θα προσθέσω ότι έχω ζήσει και εξακολουθώ να ζω έπειτα από 19 χρόνια τον μεγαλύτερο, τον πιο συμπαντικό έρωτα που υπήρξε ποτέ μεταξύ δύο ανθρώπων, έχω πραγματοποιήσει πολλά από τα όνειρά μου, ακόμη και κάποια που έμοιαζαν αδύνατα (συνειδητοποιώντας στην πορεία ότι τα μεγαλύτερα εμπόδια τα θέτουμε εμείς οι ίδιοι στον εαυτό μας), έχω μια αρκετά αξιοσέβαστη εργασία που μου προσφέρει ελευθερία, έχω γράψει βιβλία κι έχω γυρίσει ταινίες για τις οποίες είμαι περήφανος, έχω ταξιδέψει σε περίπου 50 πανέμορφες χώρες σε πέντε ηπείρους, έχω γνωρίσει δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους, έχω ζήσει σχεδόν έναν ολόκληρο χρόνο της ζωής μου σε ένα μυθικό παλάτι (μεγάλη ιστορία για άλλη φορά), και είχα την ευλογία και την τύχη να απολαύσω τον σεβασμό και τον ελάχιστο χρόνο τόσο αρκετών ανώνυμων ανθρώπων, όσο και μερικών από τους σημαντικότερους πνευματικούς και πολιτικούς παράγοντες αυτής της χώρας (ελάχιστο χρόνο, κυρίως επειδή εγώ δεν ήξερα πώς να τον μεγιστοποιήσω – ίσως όμως να ήταν για καλό, γιατί έτσι διατηρήθηκε ο αμοιβαίος σεβασμός). Κυρίως όμως προσπάθησα, και σε έναν βαθμό κατάφερα, να βελτιώσω τον εαυτό μου (και υπήρχε τεράστιο περιθώριο βελτίωσης). Και θέλω να πιστεύω ότι ήμουν εκεί για τους δικούς μου ανθρώπους σε κρίσιμες στιγμές, όταν με χρειάστηκαν και μου επέτρεψαν να τους βοηθήσω χωρίς εκείνοι να με βλάψουν σοβαρά.

Τίποτε απ' αυτά όμως δεν σημαίνει ότι η ζωή μου ήταν ευχάριστη ή ότι το ισοζύγιο χαράς και δυσκολιών είναι θετικό ή ότι θα ήθελα να την ξαναζήσω. Ίσως φταίει η ηλικία, ίσως φταίει το πένθος για την απώλεια αγαπημένων προσώπων, θεσμών και ενός ολόκληρου τρόπου ζωής και ηθικού πλαισίου αξιών με τα οποία μεγάλωσα και τα οποία εξαϋλώθηκαν, στην αρχή σιγά σιγά και μετά με εντυπωσιακό ρυθμό, ίσως φταίει οι συνεχείς αποτυχίες και ματαιώσεις, ίσως φταίει η κακή διάθεση της στιγμής ή η κακή κατάσταση του σώματος. Κυρίως και σίγουρα φταίει το βλέμμα μου, δηλαδή ο τρόπος σκέψης μου, που βιώνει, θυμάται ή φοβάται τα αρνητικά πολύ περισσότερο απ' όσο μπορεί να αντιληφθεί τα θετικά.

Πάντως, κοιτώντας πίσω, αυτό που έχει μείνει ως επίγευση είναι η βι-

οπάλν· το άγχος για το μέλλον – σε κάθε στάδιο της ζωής· η σκληρή προσπάθεια, το ατέλειωτο διάβασμα, οι θυσίες, τα γκρίζα χρόνια στο πανεπιστήμιο προσπαθώντας να συνεισφέρω σε οικοδομήματα (σε ένα ίδρυμα, μια ακαδημαϊκή κοινότητα, ένα σύστημα παιδείας και έρευνας, μια κοινωνία, μια ενωμένη ήπειρο, έναν καλύτερο κόσμο) τα οποία τελικά, το ένα μετά το άλλο αδιακρίτως, απέτυχαν και γκρεμίστηκαν ή παρήκμασαν μπροστά στα μάτια μου.

Κυρίως όμως έχει μείνει η υφή της καθημερινότητας. Τα χρόνια της καθημερινής πρωινής ναυτίας και της απομόνωσης στο σχολείο. Η καταπίεση και η αστάθεια. Τα χρόνια της ακυρωμένης εφηβείας και της ανικανοποίητης επιθυμίας. Ο αέναος πόλεμος με τις παθήσεις, τις αδυναμίες και τους περιορισμούς του σώματος· η αργή αλλά σταθερή φθορά. Τα νοσοκομεία από πέντε χρονών, τα κατάγματα, οι εγχειρήσεις, οι εξετάσεις, τα φάρμακα, οι πολλές διαφορετικές μορφές πόνου, που από τα 30 και μετά έγινε σχεδόν καθημερινός. Η καθημερινότητα του να είσαι όλη μέρα στη δουλειά, μπροστά σε μια οθόνη, σε μια χώρα στην οποία ουσιαστικά δεν θέλεις να είσαι. Η συνεχής συννεφιά. Η αίσθηση ότι ο κόσμος τείνει προς την αποξένωση και την απαξίωση. Και κυρίως η καθημερινή αποτυχία των άλλων ανθρώπων να συμπεριφερθούν με τον τρόπο που θέλεις εσύ να συμπεριφερθούν· με τον τρόπο που θα σε έκανε ευτυχισμένο.

Κάποια στιγμή, γύρω στο 2019, άγγιξα τη γαλήνη. Και η γαλήνη είναι πολύτιμη στο να διαχειριστείς ανθρώπους και καταστάσεις, αλλά από μόνη της δεν αρκεί για να σε κάνει να πεις ότι θέλεις να ξαναζήσεις την ίδια ζωή.

Σε κάποιο σημείο της συζήτησης της παρέας προχτές αναρωτήθηκα: μήπως ζω τη ζωή μου με λάθος τρόπο όλα αυτά τα χρόνια; Am I doing it wrong? Μήπως να κοιτάξω να περνάω απλώς καλά;

Φλας μπακ

Η πραγματική ερώτηση δεν είναι το αν περάσαμε αρκετά καλά σ' αυτή τη ζωή ώστε να θέλουμε να την ξαναζήσουμε, αλλά το πώς μπορούμε να τη ζήσουμε με το μέγιστο δυνατό νόημα

Στις 5 Οκτωβρίου 1949, ο Άρθουρ Μίλερ απάντησε στο γράμμα μιας φοιτήτριας που του είχε στείλει κάποιες ερωτήσεις πάνω στον Θάνατο του Εμποράκου για μια εργασία της. Ο Μίλερ απαντούσε σε πολλά γράμματα θαυμαστών και αναγνωστών του, αλλά η συγκεκριμένη απάντηση (που δημοσιεύτηκε πρόσφατα από το Atlantic) ήταν ιδιαίτερης έκτασης και βάθους.

Σύμφωνα με τον συγγραφέα, ο πυρήνας της σαιξπηρικής τραγωδίας –και του δράματος γενικότερα– είναι η Πτώση του ανθρώπου από το ιδανικό· η καταστροφή της ιδέας που έχει ο άνθρωπος για τον εαυτό του από δυνάμεις που του ενα- ντιώνονται. Ο Μίλερ προσθέτει ότι στην ελισαβετιανή περίοδο του Σαίξπηρ, αυτή η Πτώση προφανώς μπορούσε να αφορά μόνο τους ευγενείς –πρίγκιπες και βασιλιάδες–, αφού η ζωή του λαού ήταν σε μεγάλο βαθμό περιορισμένη και προκαθορισμένη. Σήμερα, που είμαστε όλοι «ελεύθεροι» να ονειρευόμαστε τα πάντα, διαθέτουμε όλες τις αναγκαίες εναλλακτικές ενός ήρωα.

Η τραγωδία σήμερα, το δράμα –θεατρικό και μη– κατά τον Μίλερ, είναι η άτσαλη προσπάθεια του ανθρώπου, η πεισματική επιμονή του να νικήσει το Κακό με την αγάπη και την ανθρωπιά του· και η ματαιώση αυτού του ονείρου· η συνειδητοποίηση ότι αυτό δεν πρόκειται ποτέ να επιτευχθεί, παρα μόνο όταν έρθει η στιγμή που ο άνθρωπος θα επιβραβεύεται όχι για αυτά που μαζεύει, αλλά γι' αυτά που δίνει στην κοινωνία. Η βάση της ανθρώπινης τραγωδίας είναι η ουτοπική προσπάθεια να κάνεις τον κόσμο καλύτερο· η Πτώση του σημερινού ανθρώπου από τα ιδανικά του.

Φλας φόργουορντ

Η απάντηση του Μίλερ μάς δίνει και το αντικλείδι για την άλλη ερώτηση. Η ερώτηση αν θα ξαναζούσες τη ζωή σου είναι η λάθος ερώτηση. Είναι ερώτηση-παγίδα· στάχτη στα μάτια.

Ακριβώς επειδή δεν πρόκειται να ξαναζήσουμε τη ζωή μας, η πραγματική ερώτηση που καλούμαστε καθημερινά να απαντήσουμε δεν είναι το αν περάσαμε αρκετά καλά σ' αυτή τη ζωή ώστε να θέλουμε να την ξαναζήσουμε απ' την αρχή, αλλά το πώς μπορούμε να τη ζήσουμε με το μέγιστο δυνατό νόημα. Και το νόημα δεν μπορεί να δημιουργηθεί από μια ζωή αυτο-ικανοποίησης, αλλά από μια ζωή σε σχέση με τους άλλους. **A**

31-6
ΟΚΤ-ΝΟΕ
2024

07

Δημήτρης Τριανταφυλλίδης is with Dimitris Triantafyllidis

Πού πάει η αγάπη όταν πεθαίνουμε;

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΓΚΡΟΥΣ - Φωτογραφία: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΙΤΤΑΣ

ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΤΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ ΤΟΥ, η είδηση απλώθηκε στους τοίχους των φίλων του σκορπίζοντας θλίψη. Τι παράξενο που τόσο άνθρωποι ένωσαν τόσο στενοχώρια για έναν άνθρωπο που μπορεί και να μην είχαν δεί ποτέ από κοντά...

Στη φείσμπουκική γειτονιά μας, αυτή η σχέση καλλιεργούνταν με τις καθημερινές του αναρτήσεις, χρόνια τώρα: με το «Καλημέρα ντουδιά!» του που συνοδεύταν από ένα ποίημα της αγαπημένης του Αχμάτοβα ή κάποιου Ρώσου δημιουργού και μια καλίσθητη φωτογραφία, με την καθημερινή –ακέραιη– αρθρογραφία του στο Liberal ενάντια σε κάθε ολοκληρωτισμό, ή με κάποιο στιγμιότυπο με τα λατρεμένα του σκυλιά στη Σκίτη – όπως αποκαλούσε το κτήμα στην Ερέτρια όπου είχε μετακομίσει τα τελευταία χρόνια από το Μεταξουργείο, δημιουργώντας εκ νέου τους όρους της ζωής του.

Η θλιβερή αναγγελία ήρθε με την ανάρτηση του Κυριάκου Αθανασιάδη. Μια ραγισμένη καρδούλα, μια ωραία φωτογραφία και 4 λέξεις: «Ήταν μεγάλη μας τιμή». Δεν θα μπορούσε να το πει καλύτερα. «Πέθανε ο Δημήτρης;» στέλνω στον Κ. για να ανταλλάξουμε μερικά λόγια.

Ξέραμε ότι έδινε μια πολύ δύσκολη μάχη, από την αρχή του χρόνου. Είχαμε δει –21 Ιουλίου– στη φωτογραφία που είχε αναρτήσει μαζί με τη μεγάλη του αγάπη, την Ίρμα, το πέρασμα της αρρώστιας, σαν οδοστρωτήρας, από πάνω του. Ξέραμε, επίσης, πως τον Νοέμβριο του 2023 βιαζόταν να ολοκληρώσει αυτή τη σειρά podcast που θα ηχογραφούσαν με τον Μάκη Προβατά στο στούντιο της Athens Voice, καθώς θα έμπαινε σε μια δύσκολη περιπέτεια με την υγεία του. Δεν γνωρίζω ποια ακριβώς στιγμή απέκτησε τη βεβαιότητα του τι θα ακολουθούσε.

4 Δεκεμβρίου, πάντως, έκανε αυτή την ανάρτηση:

Για τις γυναίκες δεν μπορώ να μιλήσω. Είναι ένας άλλος κόσμος, όμορφος, τον οποίο αγαπώ α priori χωρίς να τον καταλαβαίνω. Μπορώ να μιλήσω μόνο για τους άντρες κι έχω να πω τούτο: ο άντρας πρέπει να σπκώνεται μετά από τις ήττες του, να διαχειρίζεται τη μοναξιά του και ν' αντιμετωπίζει τους φόβους του.

Όταν 16 χρονών έφυγα από το σπίτι των γονιών μου, ο πατέρας μου μου είπε: από δω και πέρα σε όποια τρύπα κι αν πέσεις, θα πρέπει να βγεις μόνος σου. Έπεσα σε πολλές τρύπες, βίωσα άπειρες ήττες, μα πάντα σπκώνομαι και προχωρούσα. Μπορεί κάτι να κατάφερα. Δεν ξέρω.

Τη μοναξιά μου, ευτυχώς, την αγάπησα χωρίς κι έτσι δεν πλήγωσα πολλούς ανθρώπους. Απ' όσους πρόλαβα, ζήτησα συγγνώμη. Εξήσα και ζω μαζί της χρόνια πολλά. Την ευγνωμονώ.

Φόβους αντιμετώπισα πολλούς, αρκετούς τους ξεπέρασα, κάποιους άλλους τους απώθησα. Για πρώτη φορά, όμως, αντιμετώπιζω τον αρχέγονο φόβο της ύπαρξης. Για δικούς μου λόγους, τον ονόμασα Βόλαντ. Έτσι, τώρα πρέπει να τον αντιμετωπίσω στο χειρουργικό τραπέζι, το οποίο στη φαντασία μου, μοιάζει με το μπαλκόνι στην στέγη της Επαυλης Πεσκόφ στην Μόσχα, απ' όπου ο Βόλαντ, στην τελευταία σκηνή του «Μαιτρ και Μαργαρίτα» ατενίζει τον σταχτή, δυσοίωνο ουρανό.

Για τον λόγο αυτό, η Σκίτη κλείνει για όσο διάστημα χρειαστεί. Ο κάπελας πάει για ρεκτιφιέ. Το κινητό μου, το παραδίδω στον γιο μου, ο οποίος ανάλογα με τις περιστάσεις θα απαντάει σε κατεπείγουσες, μόνο, κλήσεις. Εις το επανιδείν!

Ήταν η πρώτη μεγάλη μάχη από όσες θα ακολουθούσαν. Ακόμα και στα δύσκολα, την αρθρογραφία του τη διατηρούσε σχεδόν ανελλιπώς, την καλημέρα του επίσης, έτσι που να μην καταλαβαίνεις. Κάποιες φορές, ωστόσο, έστελνε σήματα από εκείνο τον αρχέγονο φόβο που είχε ονομάσει Βόλαντ – με ποίηση και θάρρος. Κι εμείς, οι φίλοι του στο Facebook, τα κρατούσαμε στη σκέψη μας, παρά με τα παρηγορητικά λόγια των αιώνων του συντρόφου.

-Την αναγγελία του θανάτου υπογράφουν τα τρία του παιδιά 'και ο Ισκύλος του Loubo'.

-Τη δική μου θα την υπογράφει ο γιος μου και τα 4 σκυλιά μου.

Τον Σεπτέμβριο, έβαλε εξώφυλλο στο προφίλ του μια φωτογραφία από την «Εβδομη σφραγίδα» του Μπέργκμαν: τον Ιππότη που παίζει σκάκι με τον Χάρο.

12 Σεπτεμβρίου. Η ζωή που μικραίνει: η μεγάλη αλήθεια.

Αλήθεια, υπάρχει πιο συγκλονιστική φράση μια τέτοια στιγμή; Λίγες μέρες πριν, είχε καρφίτσει αυτή την ανάρτηση, εξίσου συγκλονιστική.

Όρες, ώρες με πιάνει απόγνωση όταν σκέφτομαι που θα πάει τόση αγάπη, όταν θα πεθάνω.

-Μαρίνα Τσβετάγιεβα

Είχα την τιμή να γνωρίσω τον Δημήτρη Τριανταφυλλίδη στις δύο συνεντεύξεις μας: η πρώτη λίγο μετά τις 24 Φεβρουαρίου του 2022, όταν έγινε η εισβολή

4 Απριλίου. Είμαστε σταυρωμένοι σε μια διάσταση, ο κόσμος όμως είναι πολυεπίπεδος. Το νιώθουμε αυτό και υποφέρουμε από την αδυναμία μας να γνωρίσουμε την αλήθεια... Δεν χρειάζεται να ξέρουμε! Χρειάζεται να αγαπάμε. Και να πιστεύουμε. Η πίστη είναι η γνώση με τη βοήθεια της αγάπης. Η τέχνη μας δίνει αυτή την πίστη και μας γεμίζει με το αίσθημα της προσωπικής αξιοπρέπειας. Εισάγεται στο αίμα του ανθρώπου, στο αίμα της κοινωνίας κάποιο ένζυμο αντίστασης, η ικανότητα να μην παραιτούμαστε. Ο άνθρωπος χρειάζεται το φως. Η τέχνη του δίνει το φως, την πίστη στο μέλλον, στην προοπτική.

-Αηδρείη Ταρκοβσκιά

Σαν σήμερα το 1932 γεννήθηκε ο Αντρέι Αρσένιεβιτς Ταρκόφσκι, ο ποιητής των εικόνων. Του χρωστάμε πολλά.

5 Απριλίου. Καλημέρα ντουδιά! Και πάλι στην Σκίτη.

Πέρασε κι αυτό.

17 Απριλίου. Σκεπτικοί οι συμπολεμιστές ανταλλάσσουν βλέμματα συμπόνιας και κατανόησης, έτοιμοι να πολεμήσουν ο καθένας τον δικό του εχθρό και τον κοινό όλων. Στα μαρμαρένια αλώνια. 1η χημειοθεραπεία. Ανήφορα κι ορθοπεταλιά.

1η Μαΐου Καλημέρα ντουδιά!

Διάφανο ξεδιπλώνεται το πέπλο Στη φρέσκια χλόη κι αδιόρατα λιώνει. Σκληρή η άνοιξη και παγωμένη τα πρώτα μπουμπουκία θανατώνει. Του πρώτου θανάτου είναι η όψη τρομερή κι εγώ να κοιτάξω δεν μπορώ στο θείο δώρο. Μια θλίψη μέσα μου με κατατρώγει που ο Δαυίδ ο βασιλιάς με χιλιετίες μας προίκισε βασιλικά.

-Άννα Αχμάτοβα «Μαγιάτικο χιόνι». Ο πίνακας είναι του Μαρκ Σαγκάλ από τη σειρά «Δάφνης και Χλόη».

2 Μαΐου. Καλημέρα και καλό μήνα, ντουδιά! Κουστά

στραβά με κόπο επανήλθαν κάπως οι εργοστασιακές ρυθμίσεις – λέμε τώρα. Ας γυρίσω στη Σκίτη να αγκαλιάσω τα κορίτσια μου.

24 Ιουλίου. Ξέρω μόνο ένα πράγμα: όταν κοιμάμαι, δεν έχω ούτε φόβους, ούτε ελπίδες, ούτε δουλειές, ούτε μακαριότητες. Ευχαριστώ εκείνον που ανακάλυψε τον ύπνο. Είναι το μοναδικό νόμισμα για όλους. Είναι η μοναδική ζυγαριά που εξισώνει τον βοσκό με τον βασιλιά, τον βλάκα με τον σοφό. Ένα πράγμα μόνο είναι κακό με τον ύπνο, πολλοί λένε πως μοιάζει με τον θάνατο. -Αντρέι Ταρκόφσκι

Ή την ανάρτησή του όταν πέθανε ο Ντελόν, 18 Αυγούστου.

Ο Αλαίν Ντελόν όλη του τη ζωή αγαπούσε τα σκυλιά. Είχε φτιάξει μάλιστα κι ένα μικρό νεκροταφείο στο κτήμα του, όπου τα έθαβε. Κάποτε τον ρώτησαν που θα ήθελε να κηφτείται η τελευταία του κατοικία κι απάντησε: εκεί με τα σκυλιά μου.

της Ρωσίας στην Ουκρανία, και μία ακόμα για το ίδιο θέμα έναν χρόνο μετά. Δεν χρειαζόταν πολύ για να καταλάβεις ότι ήταν ο απόλυτος γνώστης. Είχε ήδη σταματήσει να ταξιδεύει στην αγαπημένη του Ρωσία, το είχε δει που ερχόταν. «Αν θέλεις να καταλάβεις αυτό τον πόλεμο», έλεγε, «διάβασε το "Τάρας Μπούλμπα" του Νικολάι Γκόκολ». Δεν υπάρχει χώρος εδώ για να απαριθμήσουμε τα βιβλία που έγραψε ο Δ.Τ. για τον ρωσικό κόσμο, την ιστορία και την ποίηση, για τις μαρτυρίες των αντιφρονούντων, τους διανοούμενους και τους απλούς ανθρώπους, την πάλη για ελευθερία. Όσο για τα 133 βιβλία που μετέφρασε, ήταν επιλεγμένα ένα κι ένα, ώστε να διασωθεί η αλήθεια και η μνήμη.

Για όλα αυτά μιλάει στα podcast που πρόλαβε να μας αφήσει.

Τα ακούω σήμερα και αισθάνομαι μια ζεστασιά. Είναι τόσο ζωντανά και απολαυστικά, δυσκολεύεται να πιστέψεις ότι πέρασε στην ανυπαρξία. Πα δυόμισι ώρες έρχεται σε επαφή με τον πλούτο που είχε στο κεφάλι του και αυτό το larger than life ταπεραμένο. Κομμάτια της προσωπικής του ιστορίας, οι σπουδές Φιλοσοφίας στον Κίεβο όσο η Ουκρανία ήταν Σοβιετική Ένωση, η επαφή με το σταλινικό καθεστώς, η ρωσική ψυχή που τόσο αγάπησε, τα διαβάσματά του, οι εκκαθαρίσεις και οι ιδεολογικές μάχες που οφείλουμε να δίνουμε, η ανθρωπός ήταν ο Ντοστογιέφσκι και ο Καμί, το μεγαλείο του Άρν Αλεξάνδρου και ο Αναγνωστάκης, ο Βαρλάμ Σαλάμοφ, «ένας αυτόπτης μάρτυρας του ζόφου του 20ού αιώνα», είχε διαβάσει τα άπαντα και σκόπευε να βγάλει ένα βιβλίο με τίτλο «Σκόρπιες σελίδες». Και τόσα άλλα...

Στην εκπονη του χρόνου, μια μεγάλη συζήτηση σε 5 επεισόδια, τεκμήρια της σκέψης του και του ανθρώπου που υπήρξε. Όπως ακριβώς τον περιέγραψε ο

Κυριάκος σε μια παράγραφο που μου έστειλε την επομένη της γιορτής του, όταν του είπα: «Να γράψουμε κάτι για τον Δημήτρη; Εσύ τι θα έγραφε;» Ευρυμαθής, ναι, αλλά και εραστής: του λόγου, της ποίησης, της γλώσσας, των γλωσσών, της επικοινωνίας, των γυναικών, των βιβλίων, της ιστορίας, της ελευθερίας, της εξοχής, της κπιουρικής, του φαγητού, της παρέας, της ελευθερίας, των φίλων, της δημοκρατίας, της Ευρώπης, της κουβέντας, του ραδιοφώνου, της απλότητας, της αμεσότητας, των σκυλιών. Και σε όλα αυτά καλός, ευγενικός και αυστηρός, κριτικός και χειμαρρώδης. Οραίος τύπος, με πάθος, μαχητής, παρεμβατικός και ακέραιος. Εξέχων διανοούμενος. Απόλυτος και τρυφερός. Κόντρα στα εύκολα, κόντρα στο ρεύμα, κόντρα στις προπαγάνδες και στα ωραία ψέματα, αυτά τα μεγάλα που διαφεντεύουν τον κόσμο και τον τυφλώνουν. Σπάνια στόφα, δυσεύρετη και αναντικατάστατη. Ευχαριστούμε πολύ, μετρ. Θα μας λείψεις. 📖

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ

**«Προστατεύουμε
και βοηθούμε
τους πολίτες
στον δύσκολο κόσμο
της κλιματικής κρίσης»**

Μια συζήτηση με τον **υπουργό Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας** στο Εθνικό Συντονιστικό Κέντρο Επιχειρήσεων και Διαχείρισης Κρίσεων για το νέο δόγμα αντιμετώπισης των δασικών πυρκαγιών, τις προκλήσεις της εποχής και τα νέα δεδομένα

Του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ** - Φωτό: **ΤΑΣΟΣ ΑΝΕΣΤΗΣ**

Εδώ κάθε λεπτό μετράει. Όπως και η άμεση λήψη αποφάσεων. Οι οθόνες στους τοίχους αναμεταδίδουν συνεχώς δεδομένα, ενημερώσεις και ζωντανές εικόνες από διάφορες περιοχές της Ελλάδας. Καταγραφές από drones. Ομάδα ειδικών παρακολουθεί τις εξελίξεις σε πραγματικό χρόνο, επιχειρησιακοί συντονιστές λαμβάνουν αναφορές από το πεδίο και επικοινωνούν με τα εμπλεκόμενα τμήματα. Αυτό που λένε εδώ «war room» είναι ένας χώρος που αποινέει μια αίσθηση επείγοντος κι έντασης. Είναι το Εθνικό Συντονιστικό Κέντρο Επιχειρήσεων και Διαχείρισης Κρίσεων, και περιλαμβάνει την Πολιτική Προστασία, το Πυροσβεστικό Σώμα, το Λιμενικό, την Αστυνομία, τις Ένοπλες Δυνάμεις, τα δασαρχεία, τον ΔΕΔΔΗΕ, τον ΑΔΜΗΕ, το ΕΚΑΒ, το 112 και ό,τι απαιτείται για τη διαλειτουργικότητα του έκτακτου σε ό,τι έχει να κάνει με την αντιμετώπιση καιρικών φαινομένων, δυστυχημάτων, ατυχημάτων, έκτακτων συνθηκών. Έξι μήνες παλεύουν, non stop, με τις πιο δύσκολες πυρο-μετεωρολογικές συνθήκες των τελευταίων 40 χρόνων.

Ο υπουργός Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, Βασίλης Κικίλιας, καταφτάνει κι ενημερώνεται για πυρκαγιά στη Λαυρεωτική, μία από τις χιλιάδες φωτιές που έχουν ξεσπάσει τη φετινή χρονιά. «Εδώ δεν υπήρχε τίποτα. Δεν υπήρχε Υπουργείο Πολιτικής Προστασίας. Υπήρχε μια Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας, σε ένα από αυτά τα καταθλιπτικά κτίρια στο κέντρο της Αθήνας. Κουρασμένη, αδιάφορη και χωρίς ουσιαστική πρόληψη. Και έγινε μια πολύ μεγάλη προσπάθεια τα τελευταία πέντε χρόνια, που την οργάνωσε ο Πρωθυπουργός και κορυφώθηκε τη φετινή χρονιά. Οι ανάγκες απαιτούσαν να αναβαθμιστεί αυτή η γενική γραμματεία και να γίνει υφυπουργείο το 2020, με τον Νίκο Χαρδαλιά, και στη συνέχεια υφυπουργείο, με πραγματικές αρμοδιότητες, τη δυνατότητα διαλειτουργικότητας, αλλά και τα τεχνολογικά μέσα, προκειμένου να προσπαθήσει να προστατεύσει τον κόσμο έναντι της κλιματικής κρίσης», εξηγεί πριν ξεκινήσουμε τη συζήτησή μας.

Έχετε Θητεύσει σε κρίσιμα υπουργεία κι έχετε διαχειριστεί διάφορες κρίσεις. Τι σκεφτήκατε όταν βρεθήκατε εδώ στο Υπουργείο Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας;

Το 2014 είχα την τιμή να είμαι υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη, πραγματικά σε πάρα πολύ δύσκολες εποχές, θυμίζω: ISIS, εγκώρια τρομοκρατία, συλλάβαμε τον Νίκο Μαζιώτη, τον Χριστόδουλο Ξηρό – μεγάλες επιτυχίες-, αλλά και «αγανακτισμένοι», πορείες, εκδηλώσεις... τεράστια πίεση. Και ήμουν σε άλλη ηλικία τότε, πολύ νεότερος. Ήταν μια τεράστια εμπειρία. Και μετά μου έκανε την τιμή ο Πρωθυπουργός να με ορίσει υφυπουργό Υγείας. Σε αχατογράφητα νερά επίσης. Μια τεράστια προσπάθεια να προστατεύσουμε τον κόσμο, την κοινωνία και είμαι πολύ περήφανος για αυτή την προσπάθεια που κάναμε όλοι μαζί, και οι γιατροί και οι νοσοκόμες και οι τραπεζοκόμοι και οι καθαρίστριες και όλη η κοινωνία. Και μείναμε όρθιοι, ενώ άλλες πολλές χώρες κατέρρευσαν. Και φτιάξαμε πράγματα εν κινήσει: 1.000 ΜΕΘ, μοντέρνο και έξυπνο ψηφιακό πρόγραμμα εμβολιασμού, κινητές μονάδες κτλ. Όμως αυτή στο Υπουργείο Πολιτικής Προστασίας είναι μια εντελώς διαφορετική εμπειρία, γιατί εδώ έχεις να κάνεις με τα στοιχεία της Φύσης, μπροστά στα οποία ο άνθρωπος αισθάνεται αδύναμος. Δηλαδή, βλέπουμε πλέον mega-πυρκαγιές, βλέπουμε πλημμύρες της εκατονταετίας, βλέπουμε συνθήκες κρίσεων στον πλανήτη. Οπότε, η δουλειά μας ποια είναι; Να προστατέψουμε τον κόσμο. Και πώς το κάνουμε αυτό; Χρησιμοποιώντας, εκπαιδεύοντας και ενισχύοντας πρώτα απ' όλα το έμφυτο δυναμικό, τους πυροσβέστες μας, και τις μονάδες των δασοκομάντος που έχουμε φτιάξει, τις ΕΜΟΔΕ. Δεν υπήρχε καμία ΕΜΟΔΕ. Φτιάξαμε 6, φέτος σχεδόν τις τριπλασιάσαμε (16 μονάδες, εκ των οποίων οι 10 αερομεταφερόμενες) και τώρα είμαι στην ευχάριστη θέση να ανακοινώσω ότι, με απόφαση του Αρχηγείου της Πυροσβεστικής, οι μονάδες δασοκομάντος θα φτάσουν τις 20, καθώς θα συστήσουμε άλλες τέσσερις: Μία στη Χαλκίδα, μία στην Ηλεία, μία στη Ζάκυνθο και άλλη μία στα Χανιά. Το 2019 είχαμε 13.200 μόνιμους πυροσβέστες, τώρα έχουμε 14.900 και με τις προσλήψεις του 2025 θα φτάσουμε τους 15.500 μόνιμους πυροσβέστες. Και κάθε χρόνο προσλαμβάνουμε και άλλους δασοκομάντος κι άλλους πυροσβέστες και, έπειτα από πάρα πολλά χρόνια, δασάρχες, δασικούς υπαλλήλους, και τους δίνουμε τη δυνατότητα, με σύγχρονα μέσα τεχνολογίας, να κάνουν καλύτερα τη δουλειά τους, να υπάρχει καλύτερη πρόγνωση και πρόβλεψη. Εμείς τι θέλουμε; Να υπάρχει έγκαιρη πρόγνωση, άρα

ενημέρωση, να χρησιμοποιήσουμε με τον καλύτερο τρόπο εργαλεία τα οποία φέραμε ενώ δεν υπήρχαν, όπως το 112, εργαλεία τα οποία ενημερώνουν μαζικά τον κόσμο για πιθανές εκκενώσεις που πρέπει να γίνουν και για την κατεύθυνση προς την οποία πρέπει να κινηθούν οι πολίτες ανά περιοχή. Το 112, που είναι ένα πολύ σημαντικό εργαλείο –να θυμίσω ότι πριν από δύο χρόνια η Γερμανία δεν το είχε, και το είχαμε εμείς–, το αναβαθμίζουμε τώρα με το «ΑΙΓΙΣ». Μεγάλες κρίσεις, μεγάλες πυρκαγιές ή μεγάλες πλημμύρες, σεισμοί, σοβαρά ατυχήματα... είναι ένα υπουργείο των κρίσεων, ένα υπουργείο που διαχειρίζεται σκληρές καταστάσεις. Νομίζω ότι κατά γενική ομολογία είναι –αν όχι η πιο δύσκολη– από τις πιο δύσκολες υπουργικές θέσεις που υπάρχουν, με βάση την καθημερινότητα. Αλλά πιστεύω ότι αυτό είσαι υποχρεωμένος να κάνεις, και είναι τιμή μου που με επέλεξε ο Πρωθυπουργός, γιατί πάνω απ' όλα είναι η αξία της ανθρώπινης ζωής. Το ίδιο έλεγα και στο Υγείας, το ίδιο λέω και τώρα. Υπηρετείς τον άνθρωπο και κάνεις ό,τι είναι ανθρώπινως δυνατό για να προστατεύσεις, να ενημερώσεις, να καθοδηγήσεις, να εκπαιδεύσεις.

Ποια είναι τα σημαντικότερα μαθήματα που έχετε αντλήσει από προηγούμενες κρίσεις, όπως οι πυρκαγιές του καλοκαιριού;

Δουλεύουμε εδώ πλέον δύο χρόνια ασταμάτητα. Δεν ξέρω βιολογικά πώς αυτό αποτιμάται, αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα. Και βέβαια έξι μήνες τώρα σε αυτή την αντιπυρική περίοδο, χωρίς στοπ, όλες οι δυνάμεις της Πολιτικής Προστασίας, του Πυροσβεστικού Σώματος, οι εθελοντές, οι δύο βαθμοί της τοπικής αυτοδιοίκησης, οι αρμόδιες μονάδες της Αστυνομίας, και η δομή του στρατού που φτιάχτηκε για τις φυσικές καταστροφές. Είναι τεράστια η ευθύνη και πρέπει να είσαι συνεχώς από πάνω. Αυτό το οποίο μπορώ να πω είναι ότι και οι λεπτομέρειες κάνουν τη διαφορά. Εδώ απαιτούνται οργανωμένα σχέδια, πάντα με το πιο δύσκολο σενάριο. Το χειρότερο σενάριο.

Και το τυχαίο, έτσι;

Είσαι υποχρεωμένος και αυτό να το αντιμετωπίσεις. Υπολογίζεις τη στρατηγική σου και τα σχέδιά σου με βάση τα χειρότερα σενάρια. Δεν μπορείς να αφήσεις τίποτα να ξεφύγει, μια μικρή λεπτομέρεια μπορεί να οδηγήσει στο να λυθείς ή να βοηθήσεις να λυθεί μια δύσκολη κατάσταση ή, από την άλλη, αν την αμελήσεις ή την προσπεράσεις, να δημιουργήσεις τεράστια προβλήματα. Την ευθύνη για όλα τα εναέρια μέσα, όπως και για όλες τις επιχειρήσεις, την έχουν αποκλειστικά ο Αρχηγός του Πυροσβεστικού Σώματος και οι επιχειρησιακοί παράγοντες, και είναι θέμα αρχής και νόμων, δεν εμπλεκόμαστε σε αυτό, στις επιχειρησιακές αποφάσεις. Άρα, ποιος είναι ο ρόλος ενός υπουργού ή ενός πολιτικού; Μα, όλα τα θέματα πρόληψης. Το ότι μπήκαμε μέσα στα δάση έπειτα από 50 χρόνια, ο ΔΕΔΔΗΕ και ο ΑΔΜΗΕ, με τις συμβάσεις και τα μνημόνια που υπογράψαμε μαζί τους, και έκαναν ζώνες δεξιά και αριστερά από τα καλώδια υψηλής τάσης και τα καλώδια της ΔΕΗ, το ότι το AntiNero, που ήρθε και καθιέρωσε ο κύριος Πρωθυπουργός με το Υπουργείο Ενέργειας και Περιβάλλοντος, έχει μπει επιτέλους μέσα στα δάση και φτιάχνει ζώνες, καθαρίζει χωμάτινους δρόμους, ανοίγει αντιπυρικές οδούς, κόβει ξερά κλαδιά κτλ. Η τεράστια καινοτομία και τομή ότι πείσαμε 840.000 συμπολίτες μας να καθαρίσουν τις ιδιοκτησίες τους, έτσι ώστε να μην «τρέχουν» μέσα από τα ακαθάριστα οικόπεδα οι πυρκαγιές· αυτό δεν γινόταν μέχρι πέρυσι. Η δυνατότητα στο πεδίο να είναι και οι δασάρχες με τους δασοφύλακες – μια κουλτούρα συνεργασίας με το Πυροσβεστικό Σώμα και τους πυροσβέστες που δεν υπήρχε μέχρι πρότινος. Είμαστε στο 14-15% κάτω από τον μέσο όρο των καμένων της τελευταίας 20ετίας. Με τις χειρότερες πυρο-μετεωρολογικές συνθήκες.

Των τελευταίων τεσσάρων δεκαετιών...

Ακριβώς. Είναι εμφανές σε όλους, δεν χρειάζεται να τα πω εγώ. Δεν έχει βρέξει πουθενά, για μήνες. Η γη είναι ξερή και τα φύλλα και τα φυτά επίσης. Από τον Μάιο και τον Ιούνιο είχαμε δει δείκτη επι-

Είναι τεράστια η ευθύνη και πρέπει να είσαι συνεχώς από πάνω. Αυτό το οποίο μπορώ να πω είναι ότι και οι λεπτομέρειες κάνουν τη διαφορά. Εδώ απαιτούνται οργανωμένα σχέδια, πάντα με το πιο δύσκολο σενάριο. Το χειρότερο σενάριο.

www.athensvoice.gr
Διαβάστε όλη τη συνέντευξη

κινδυνότητας πυρκαγιές 3 και 4, ακόμα και 5 – κάτι πολύ ασυνήθιστο. Και λίγο πριν την εκπονή της αντιπυρικής περιόδου στις 31 Οκτωβρίου –παρά το γεγονός ότι συνήθως από τις αρχές Σεπτεμβρίου μειωνόταν σημαντικά ο αριθμός και η ένταση των πυρκαγιών λόγω των φθινοπωρινών βροχοπτώσεων– φέτος βλέπετε ότι, εξαιτίας των κλιματολογικών συνθηκών, της παρατεταμένης ανομβρίας και της ξηρασίας, εξακολουθούμε να έχουμε καθημερινά δεκάδες φωτιές. Σήμερα που μιλάμε, 21 Οκτωβρίου, έχουμε 37 ενάρξεις πυρκαγιών, εκ των οποίων οι δύο σοβαρές: Μία στην Κερατέα και μία στην ημιαστική, ημιαστική περιοχή πάνω από τον Κορυδαλλό. Δεν έχει σταματήσει η δουλειά μας, δεν έχουν σταματήσει αυτοί οι άνθρωποι να παλεύουν και να προσπαθούν. Είμαι ευγνώμων στους άντρες και στις γυναίκες του Πυροσβεστικού Σώματος και στους εθελοντές μας, στους αυτοδιοικητικούς, στους στρατιώτες, στους αστυνομικούς και στους πολίτες, γιατί δεν υπήρχε περίπτωση να είχαμε επιτύχει αυτά που επιτύχαμε φέτος χωρίς τη δική τους πολύ σημαντική συνεισφορά και βοήθεια.

Έρχεται χειμώνας. Πώς προχωρά η υλοποίηση των αντιπλημμυρικών έργων σε περιοχές υψηλού κινδύνου;

Για του λόγου το αληθές, πρέπει να πω ότι αυτή τη στιγμή, με βάση τις τελευταίες εβδομάδες, στη μισή χώρα αντιμετωπίζουμε εν δυνάμει πλημμυρικά φαινόμενα, κυρίως στο Ιόνιο και στη Δυτική και Βόρεια Ελλάδα, και παράλληλα στην άλλη μισή πυρκαγιές. Μας έλεγε η Μετεωρολογική Υπηρεσία «αλλάζει ο καιρός», «καταιγίδες σε όλη τη χώρα» και «ακραία καιρικά φαινόμενα». Οι πιο πολλές καιταιγίδες, όμως, ήταν ξηρές. Δηλαδή, έβρεχε από λίγο έως καθόλου και είχαμε χιλιάδες κεραυνούς. Από τους χιλιάδες κεραυνούς προκαλούνται πάρα πολλές ενάρξεις πυρκαγιών, και τρέχαμε πίσω απ' αυτό. Δηλαδή, εκεί που περιμέναμε ότι ενδεχομένως μια αλλαγή του καιρού θα έφερνε βροχοπτώσεις –που τις έχουμε τόσο ανάγκη στην πρωτογενή παραγωγή, καθώς έχουμε λειψυδρία στους υδάτινους πόρους–, είχαμε να αντιμετωπίσουμε αυτό.

Και εξαιτίας της κλιματικής κρίσης έχουμε και κάτι καινούργιο, το οποίο δεν είχαμε αντιμετωπίσει μέχρι τώρα, στη Βόρεια Ελλάδα κυρίως, όπου είναι ακόμα πιο υψηλή η υγρασία, χιονίζει περισσότερο και οι συνθήκες είναι πιο ψυχρές: μέχρι πρότινος, όποτε έπεφτε ένας κεραυνός σε μεγάλο υψόμετρο –στον Ολυμπο, ας πούμε, ή στα Πιέρια Όρη ή στη Ροδόπη–, λόγω του χιονιού ή του νερού ή της υγρασίας, το βράδυ έσβηνε από μόνη της η φωτιά. Φέτος, όμως, είχαμε πυρκαγιές που διαρκούσαν 10, 15 και 20 μέρες, παλεύαμε σε υψόμετρα πάνω από 1.000-2.000 μέτρα, με πολύ ισχυρές δυνάμεις του Πυροσβεστικού Σώματος και πολλά εναέρια μέσα, σε χαμηλή βλάστηση –γιατί δεν ήταν δάση αυτά, ήταν ριγανη, αλπικό τοπίο– και δώσαμε τεράστιες μάχες στη Βόρεια Ελλάδα γι' αυτό. Τεράστιες μάχες. Άρα, είναι εμφανές ότι η κλιματική κρίση είναι εδώ, επηρεάζει και αλλάζει τις συνθήκες στις οποίες παλεύουν οι άντρες και οι γυναίκες του Πυροσβεστικού Σώματος.

Σε ό,τι έχει να κάνει με τις πλημμύρες, το Υπουργείο Υποδομών έχει την ευθύνη της κατασκευής των μεγάλων αντιπλημμυρικών έργων. Οι περιφέρειες έχουν την ευθύνη των καθαρισμών των ρεμάτων, όπως του Κηφισού, και οι δήμοι έχουν την ευθύνη των καθαρισμών των φρεατίων. Η δική μας αρμοδιότητα είναι η πρόληψη, η προετοιμασία και ο συντονισμός όλων των φορέων του μηχανισμού, καθώς και η έγκαιρη ενημέρωση των πολιτών σε ενδεχόμενη κακοκαιρία, προκειμένου να λάβουν όλοι τα μέτρα τους. Θέλω να πω όμως ότι, παρόλο που έχουν κάνει πολύ μεγάλη προσπάθεια οι περιφερειάρχες και οι δήμαρχοι προς αυτή την κατεύθυνση, έχουν αυξηθεί ραγδαία οι εντάσεις των πλημμυρών, των καιταιγίδων και των φαινομένων αυτών.

Να ξεκινήσουμε από τη Θεσσαλία πέρυσι; 800 mm βροχής ανά τετραγωνικό μέτρο σε μία μέρα; Η 800 τόνοι ανά στρέμμα; 40 χρόνια παλεύαμε στη Θεσσαλία με την ξηρασία, και η συζήτηση, αν θυμάστε, στα δημόσια φόρα ήταν αν θα γίνει εκτροπή του Αχελώου ή όχι για να αρδευτεί η Θεσσαλία και να υπάρχει πρωτογενής παραγωγή. Και σε μία μέρα έγινε τρεις φορές το μέγεθός της η λίμνη Κάρλα. Και τώρα πάλι για ξηρασία μιλάμε στη Θεσσαλία. Αλλά το κυριότερο, που έχει να κάνει με τους δημόσιους λειτουργούς και απαιτεί μεγάλη προσπάθεια και από το κράτος επίσης, είναι ότι, ωραία, έγιναν αντιπλημμυρικά έργα πριν από 50, 40, 30, 20 χρόνια για συγκεκριμένα μεγέθη καιταιγίδας και πλημμυρικών φαινομένων. Αν τώρα αυτά τα φαινόμενα είναι υπερ-πολλαπλασιαστικά, όπως μας έδειξαν ο «Ιανός» και ο «Ντάνιελ», τότε απαιτούνται άλλου μεγέθους και παραμέτρων αντιπλημμυρικά έργα ανά περιοχή. Για όλα

αυτά χρειάζονται περιβαλλοντολογικές μελέτες από το υπουργείο Ενέργειας και Περιβάλλοντος, διαγωνισμοί μεγάλης κλίμακας, διεθνείς διαγωνισμοί, που έχουν ενστάσεις, προσφυγές κτλ. μέχρι να κατοχυρωθεί και να ξεκινήσει η κατασκευή αυτών των έργων. Όλα αυτά τα μεγάλα, «βαριά» έργα, ύψους δισεκατομμυρίων ευρώ, προτεραιοποιούνται, ενώ παράλληλα προχωρούν και άλλα επίσης σημαντικά έργα σε κρίσιμους τομείς, όπως στις Ένοπλες Δυνάμεις και στην Υγεία, και ταυτόχρονα στηρίζεται το κοινωνικό κράτος, η πρωτογενής παραγωγή κ.ά. Γίνονται πολύ σημαντικές προσπάθειες. Και ταυτόχρονα το ελληνικό κράτος είναι παντού και στηρίζεται. Η ελληνική κυβέρνηση, ο Πρωθυπουργός, το έχει αποδείξει αυτό. Σε κάθε μεγάλη καταστροφή που είχαμε ήμασταν εκεί και με το κομμάτι της αρωγής, που έχουμε πλέον εδώ στο υπουργείο, δηλαδή της άμεσης καταμέτρησης των ζημιών, της αποζημίωσης και της στήριξης των πληγέντων.

Οι συνέπειες των μεγάλων φυσικών καταστροφών είναι σε πολλές περιπτώσεις δύσκολες για τις εθνικές οικονομίες. Τι πρέπει να κάνει κατά τη γνώμη σας η Ευρωπαϊκή Ένωση σε κεντρικό επίπεδο για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης;

Το είπα ευθέως στο συνέδριο του «Economist» ότι η Ευρώπη πρέπει να ξυπνήσει. Στην κρίση της πανδημίας, τα κράτη-μέλη ήταν το καθένα μόνο του στην αρχή. Ένας πόλεμος για το ποιος θα μπορούσε να έχει μέσα ατομικής προστασίας, μάσκες, γάντια, στολές ή αναπνευστήρες. Όταν ομονόησε η Ευρώπη και κατάλαβε ότι η ιαχός βρίσκεται εν τη ενώσει, έγινε κοινό πρόγραμμα προμήθειας εμβολίων για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και έτσι και τα πιο μεγάλα κράτη και τα πιο μικρά πήραν ανάλογα με τον πληθυσμό τους τα εμβόλια τα οποία απαιτούνται προκειμένου να προχωρήσουν στον εμβολιασμό. Αυτός είναι ο τρόπος. Και στην κλιματική κρίση, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να καταλάβει και να κατανοήσει ότι είναι προφανές πως ένα κράτος-μέλος από μόνο του δεν μπορεί να αποπληρώσει, στο επίπεδο των αποζημιώσεων, και για τους πολίτες και για τα έργα υποδομής, έπειτα από διαδοχικές μεγάλες φυσικές καταστροφές. Είναι αδύνατο αυτό, θα καταρρεύσει η οικονομία του. Οπότε και εκεί απαιτείται εγγρήγορη, συνοχή, ένα πλάνο και υποστήριξη των κρατών-μελών, άρα υποστήριξη των πολιτών. Αυτό ζητάει και ο Πρωθυπουργός, πολύ σωστά, και επειδή ζούμε και βιώνουμε κρίσεις, πρέπει να κινηθούμε προς αυτή την κατεύθυνση. Πιο νωρίς περισσότερο, παρά πιο αργά. Μονίμως όλα γίνονται πιο αργά στην Ευρώπη· πιο νωρίς πρέπει πλέον.

Είστε αντιμετώπις με τα προβλήματα των πολιτών και είστε δημοφιλής και σε σταυρούς. Σας πέρασε ποτέ από το μυαλό να φύγετε από την πολιτική; Τι θα θέλατε να έχετε αφήσει πίσω σας αποχωρώντας από αυτό το υπουργείο;

Έχει πολύ ενδιαφέρον αυτή η ερώτηση. Θέλω να πω ότι είναι η τρίτη καριέρα που κάνω, καθότι ήμουν επαγγελματίας αθλητής πολλά χρόνια, και βέβαια γιατρός-ορθοπεδικός, διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών. Προέκυψε μετά η ενασχόλησή μου με τα κοινά, πρώτα με την τοπική αυτοδιοίκηση, που έχει μια άλλη μαγεία, στον Δήμο της Αθήνας, και τελικά στην κεντρική πολιτική σκηνή. Κάνω αυτή τη δουλειά συνειδητοποιημένα, είναι άμεση η σχέση και η επαφή μου με τους πολίτες, χωρίς λαϊκισμό, με αξίες και αρχές. Νομίζω ότι αυτό διαπερνά οριζόντιως ό,τι δουλεύει κι αν έκανα: και την ιατρική, που εμπειρείται προσφορά, και τον αθλητισμό, που έχει ένα ομαδικό πνεύμα, και τώρα την πολιτική. Οπότε συνεχίζει κανείς όσο αισθάνεται ότι η πορεία του είναι αυτή που είναι παραγωγική, αυτή που προσφέρει και αυτή η οποία έχει αντικείμενο και αποτέλεσμα. Ποιο είναι το αποτέλεσμα αυτών των τελευταίων χρόνων; Νομίζω –όντας πολιτικός προϊστάμενος και έχοντας την ευθύνη του Υπουργείου Πολιτικής Προστασίας και Κλιματικής Κρίσης σε πολλές και μεγάλες κρίσεις, αν προσθέσει κανείς και το Υπουργείο Υγείας– ότι προστατεύουμε και βοηθούμε τους πολίτες στον δύσκολο κόσμο της κλιματικής αλλαγής. Οπότε θεωρώ ότι αυτό είναι το μεγαλύτερο παράσημο, και αυτό είναι που με κάνει να συνεχίζω να παλεύω και να προσπαθώ. Μόνιμα προσπαθώ να κάνω οτιδήποτε είναι διαδραστικό σε σχέση με τους πολίτες, οτιδήποτε τους υπηρετεί, και αυτό με βοηθάει –όσες δυσκολίες κι αν υπάρχουν και προβλήματα και πιέσεις– το βράδυ να μπορώ να κοιμάμαι με ήσυχνη τη συνείδησή μου. Φρέσκος μπαμπάς, με έναν πιτσιρικά γιο, τον οποίο δεν έχω προλάβει να δω, η αλήθεια είναι, όσο θα ήθελα και να χαρώ τα τελευταία χρόνια... **Α**

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΘΕΑΤΡΟ

ΤΡΟ

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ
ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ
ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΣΕΖΟΝ

ΤΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΟΥΝ ΤΟ ΦΕΤΙΝΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΤΟΠΙΟ; ΠΟΙΕΣ ΕΧΟΥΜΕ ΞΕΧΩΡΙΣΕΙ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ; ΠΟΙΕΣ ΕΧΟΥΝ ΗΔΗ ΚΑΝΕΙ ΔΙΣΘΗΣΗ ΚΑΙ ΞΕΚΙΝΟΥΝ ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΜΕ ΑΠΑΝΩΤΑ SOLD OUT; ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝ ΠΑΡΑΓΩΓΟΥΣ ΚΑΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ; ΠΩΣ ΑΠΟΤΥΠΩΝΕΤΑΙ Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΣΑΝΙΔΙ; ΕΝΗΜΕΡΩΘΕΙΤΕ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΣΤΟ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΟ ΜΕΓΑΛΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΤΗΣ ATHENS VOICE ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ.

Επιμέλεια: **ΝΙΚΗ-ΜΑΡΙΑ ΚΟΣΚΙΝΑ**

Κείμενα: **ΜΑΡΙΝΑ ΑΝΔΡΙΩΤΑΚΗ, ΝΙΚΗ-ΜΑΡΙΑ ΚΟΣΚΙΝΑ**

χορηγός

Ωδή

ΦΩΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΚΑΙ ΤΡΟΦΗ ΓΙΑ ΣΚΕΨΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΧΗ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ 21 ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Της ΝΙΚΗΣ-ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΣΚΙΝΑ

Βρισκόμαστε στην αρχή της φετινής θεατρικής σεζόν, με τα περισσότερα θέατρα να ετοιμάζουν τις πρεμιέρες τους. Θα δούμε κλασικά έργα και καταξιωμένους σκηνοθέτες, αλλά και πολλές νέες και ανατρεπτικές παραγωγές, που υπόσχονται να προκαλέσουν συζητήσεις και να προβληματίσουν το κοινό. Ποια είναι τα φλέγοντα θέματα που απασχολούν σήμερα παραγωγούς, σκηνοθέτες, συγγραφείς, ηθοποιούς; Μελετώντας τα έργα που έχουν ξεκινήσει ή έχουν προγραμματιστεί να κάνουν πρεμιέρα τη φετινή σεζόν, παρατηρεί κανείς ότι η διαφορετικότητα σε όλες τις εκφάνσεις της αποτελεί βασική πηγή έμπνευσης και προβληματισμού και είναι η κινητήριος δύναμη πίσω από αρκετά έργα. Οι σκηνοθέτες και οι συγγραφείς προσπαθούν να αναδείξουν ιστορίες που συχνά αγνοούνται ή παραλείπονται, δίνοντας φωνή σε περιθωριοποιημένες κατηγορίες ανθρώπων, που αναζητούν τη θέση τους στον σύγχρονο κόσμο.

Πώς προσεγγίζεται όμως η διαφορετικότητα; Εντοπίσαμε τρεις κύριους άξονες: τον σεξουαλικό προσανατολισμό και την αποδοχή από τον οικογενειακό και κοινωνικό περίγυρο, τον ορισμό του «τέρατος» με την έννοια της σωματικής δυσμορφίας ή αναπηρίας και τις ψυχικές ασθένειες και διαταραχές. Στα θεατρικά έργα, οι «διαφορετικοί» ήρωες παλεύουν τόσο με τον εαυτό τους όσο και με τις παγιωμένες αντιλήψεις στον κοινωνικό τους περίγυρο. Επιθυμούν να γίνουν αποδεκτοί, να αγαπήσουν και να αγαπηθούν. Θέλουν ουσιαστικά να διατηρήσουν την προσωπικότητά τους, να υποστηρίξουν τις επιλογές τους μέσα σ' έναν κόσμο που φανερά ή κεκαλυμμένα τους απορρίπτει. Αρνούνται να συμμορφωθούν με τα στερεότυπα ή ξεπερνούν τα όρια αυτού που θεωρείται κοινωνικά «φυσιολογικό» και εντέλει αποδεκτό. Ας δούμε παρακάτω τους τρεις άξονες και τις παραστάσεις που τους αντιπροσωπεύουν.

«Τα πικρά δάκρυα της Πέτρα Φον Καντ»

© ΒΟΔΩΡΗΣ ΘΡΑΤΣΚΟΣ

© ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΘΥΛΙΑΚΤΟΠΟΥΛΟΥ

«Το ημερολόγιο ενός τρελού»

στη

«Η καρδιά του σκύλου»

© ΠΟΡΤΟΣ ΚΑΠΛΑΝΙΔΗΣ

«Η φάλαινα»

«Γυάλινος κόσμος»

© ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ

© ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ

«Την Τρίτη στο σούπερ μάρκετ»

«Ο άσχημος»

© ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

διαφορετικότητα

«Brokeback Mountain»

© ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΗΓΟΣ

Οι «διαφορετικοί» ήρωες παλεύουν με τον εαυτό τους και με τον κοινωνικό τους περίγυρο, σε έναν κόσμο που τους απορρίπτει, καθώς ξεπερνούν τα όρια αυτού που θεωρείται κοινωνικά «φυσιολογικό» και εντέλει αποδεκτό.

Σεξουαλική ταυτότητα

Το ζήτημα της σεξουαλικής ταυτότητας και της κοινωνικής αποδοχής θίγεται σε πολλά θεατρικά έργα τη φετινή σεζόν. Για πρώτη φορά στην Ελλάδα ανεβαίνει το «Brokeback Mountain», σε σκηνοθεσία **Κωνσταντίνου Ρήγου**, στο θέατρο Κνωσός. Η υπόθεση αφορά τον απαγορευμένο έρωτα δυο νεαρών αγοριών που εργάζονται ως βοσκοί στα βουνά του Γουαϊόμινγκ. Η παράσταση έχει κάνει πρεμιέρα εδώ και λίγο διάστημα και έχει ήδη προκαλέσει αίσθηση.

Επίσης, για πρώτη φορά στη χώρα μας, ανεβαίνει το έργο «Κράτα με» (πρωτότυπος τίτλος «Next Fall») στο Ev Αθήναις, σε σκηνοθεσία **Βασίλη Μυριανθόπουλου**. Σε αυτό οι γονείς του ήρωα Λουκ γνωρίζονται με τον επί χρόνια σύντροφό του υπό περίεργες συνθήκες: όταν ο γιος τους πέφτει σε κώμα έπειτα από ένα σοβαρό ατύχημα. Πώς θα γεφυρωθεί το χάσμα μεταξύ τους; Πόσο εύκολο είναι να αντιμετωπίσουν την πραγματικότητα που αγνοούσαν ενώ παράλληλα η ζωή του παιδιού τους κρέμεται από μια κλωστή;

Το θέμα της αποδοχής των σεξουαλικών επιλογών των παιδιών από τους γονείς τίθεται φέτος σε δύο ακόμη παραστάσεις. Στο «Blue train» του Γεράσιμου Ευαγγελάτου, σε σκηνοθεσία **Γιώργου Σουλειμάν**, ο κεντρικός ήρωας (**Σπύρος Χατζηαγγελάκης**) κλείνει τα 45 του, αλλά δεν θέλει να συμμορφωθεί με τους κανόνες που επιβάλλει η κοινωνία: να έχει μόνιμη σχέση, να παντρευτεί, να κάνει παιδιά. Η μητέρα του (**Λουκία Πιστιόλα**), αν και γνωρίζει ότι είναι ομοφυλόφιλος, αποφεύγει να χρησιμοποιήσει τον όρο, και μάλιστα του προτείνει να παντρευτεί γυναίκα. Από το άγχος της να αποκατασταθεί ο γιος της, προτιμά τον δυστυχισμένο γάμο της κόρης της – που έχει όμως δυο παιδιά – από τη χαλαρή ζωή του γιου της, που προτιμά να ζει τη στιγμή.

Το ίδιο άγχος περί αποκατάστασης και ευτυχίας των παιδιών εκφράζεται και στην παράσταση «The humans», σε σκηνοθεσία **Κωνσταντίνου Μαρκουλάκη**, που συνεχίζεται φέτος με επιτυχία για δεύτερη χρονιά στο Θέατρο Μουσούρη. Η μητέρα, την οποία υποδύεται η **Θέμις Μπαζάκα**, φαίνεται να είναι πολύ αγχωμένη για το μέλλον των κοριτσιών της. Από τη μία δεν της αρέσει το νέο σπίτι όπου έχει μετακομίσει μετά τον γάμο της η μια της κόρη και από την άλλη δυσκολεύεται να συνειδητοποιήσει ότι η άλλη της κόρη έχει σχέση με γυναίκα. Κι όλα αυτά ενώ ο γάμος της ίδιας περνάει κρίση, κάτι που εκκίνησε και ο σύζυγός της προσπαθούν να αποκρύψουν από τα παιδιά τους.

Μια άλλη προσέγγιση του ζητήματος των σεξουαλικών επιλογών και των ομόφυλων ζευγαριών τίθεται στην κωμωδία «Straight white men», που ανεβαίνει στο Μικρό Χορν, σε σκηνοθεσία **Κίρκης Καραλή**. Δυο μέλη της ΛΟΑΤΚΙ+

κοινότητας μας προσκαλούν να μελετήσουμε την ψυχολογία, τους προβληματισμούς και τις πιέσεις που δέχονται οι ετεροφυλόφιλοι άντρες.

Στο Εθνικό Θέατρο θα ανέβει η παράσταση «Η κληρονομιά μας» του Μάθιου Λόπεζ, σε σκηνοθεσία **Γιάννη Μόσχου**. Το έργο πραγματεύεται τη φιλία 3 ομόφυλων ζευγαριών στη Νέα Υόρκη. Στο έργο συνυπάρχουν 3 διαφορετικές γενιές: αυτή που ανδρώθηκε στις αρχές του 20ού αιώνα, η γενιά της δεκαετίας του 1980, η οποία μεγάλωσε στην καρδιά της επιδημίας του AIDS, και η σημερινή γενιά αντρών. Ο θίασος αποτελείται μόνο από άντρες, με εξαίρεση την **Αλεξάνδρα Σακελλαροπούλου** (πρεμιέρα 7 Φεβρουαρίου).

Στο ίδιο κλίμα κινείται και το ΚΘΒΕ, που ανεβάζει τον Μάρτιο την «Ξανθιά φράουλα» του Μίνο Μπελέι, σε σκηνοθεσία **Αλέξανδρου Ρήγα**. Αποτελεί ένα από τα πρώτα έργα που προσπάθησαν και κατάφεραν να απενοχοποιήσουν το κοινό στο θέμα των ομοφυλοφιλικών σχέσεων. Στην Ελλάδα ανέβηκε για πρώτη φορά το 1980, στο Θέατρο ΚΑΠΠΑ, σε σκηνοθεσία Γιάννη Διαμαντόπουλου και με πρωταγωνιστές τον Κώστα Αρζόγλου και τον Ηλία Λογοθέτη. Ένα ζευγάρι αντρών, με τις χαρές του αλλά και τις ζηλοτυπίες και τους καβγάδες του, βρίσκεται αντιμέτωπο με μια μεγάλη αλλαγή. Ο λόγος; Το τρίτο πρόσωπο, ένας ευπαρουσίαστος νέος, που έρχεται να ταραξεί τα νερά της σχέσης τους και να απειλήσει την ιστορία αγάπης που διατηρούν χρόνια.

Μια ομοφυλοφιλική σχέση μελετά και το έργο «Τα πικρά δάκρυα της Πέτρα φον Καντ» του Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ, που ανεβαίνει για δεύτερη χρονιά στο Θέατρο ΕΛΕΡ, σε σκηνοθεσία **Εφης Ρευματά**. Η **Βίκυ Βολιώτη** στον πρωταγωνιστικό ρόλο ενσαρκώνει μια επιτυχημένη γυναίκα που πέφτει θύμα της γοητείας μιας νεαρής όμορφης κοπέλας (**Κατερίνα Αγγελίτσα**). «Είναι η πρώτη φορά που ερωτεύομαι γυναίκα», αναφωνεί όταν τη γνωρίζει, ωστόσο η μητέρα της, η κόρη της αλλά και η καλύτερή της φίλη δεν βλέπουν θετικά αυτό το πάθος της. Η Πέτρα, που συνήθιζε να εξευτελίζει την πιστή βοηθό της Μαρλέν (**Αντώνης Καρναβάς**), τώρα εξευτελίζεται από την Κάριν, την ερωμένη της. Ο Φασμπίντερ δημιουργώντας μια ερωτική ιστορία ανάμεσα σε δύο γυναίκες θίγει θέματα εξουσίας και μοναξιάς.

Τέλος, στο έργο «Την Τρίτη στο σούπερ μάρκετ» παρακολουθούμε τον μονόλογο μιας τρανς. Ο **Φαίδων Καστρός** σκηνοθετεί και ερμηνεύει το βραβευμένο κείμενο του Γάλλου Εμανουέλ Νταρλέ. Η Μαρί Πιερ κάθε Τρίτη πηγαίνει στο σούπερ μάρκετ μαζί με τον ηλικιωμένο πατέρα της, του οποίου τη φροντίδα έχει πλέον αναλάβει. Εκεί συγκεντρώνει πάνω της όλα τα βλέμματα, καθώς η παρουσία της, μια εισβολή της διαφορετικότητας στην πεζή καθημερινότητα των γύρω της, λειτουργεί σαν «τερατικό» αξιοθέατο. Η παράσταση ανεβαίνει κάθε Τρίτη στο Show What?.

Αναπηρίες, δυσμορφίες και εξωτερική εμφάνιση

Τι είναι ωραίο και τι άσχημο; Τι είναι αποδεκτό και τι όχι; Πώς η ασχήμια ή η δυσμορφία μπορούν να στερήσουν την κοινωνικότητα και την ευτυχία σε έναν άνθρωπο; Φέτος υπάρχουν αρκετές παραστάσεις που μελετούν το ζήτημα της εξωτερικής εμφάνισης, το θέμα της δυσμορφίας ή της αναπηρίας που οφείλεται κυρίως σε βιολογικούς παράγοντες και τον αντίκτυπό τους σε μια κοινωνία που φάινεται, που υμνεί την αψεγάδιαστη εξωτερική εμφάνιση.

Στο Άνεσις ανεβαίνει το «Ο άνθρωπος ελέφαντας» – έτσι τον είπαν», ένα έργο εμπνευσμένο από την αληθινή ιστορία του Joseph Merrick. Ένας φρικτά παραμορφωμένος άνθρωπος και η ιστορία του. Το κείμενο της Τζούλιας Διαμαντοπούλου είναι βασισμένο σε τεκμήρια ανθρώπων που τον έζησαν, ενώ η σκηνοθεσία του **Δημήτρη Αγοπετρίτη-Μπογιάνου** φωτίζει τις πτυχές της πολύπαθης ζωής του. Μπορεί εντέλει να αγαπήσει και να αγαπηθεί ένας τέτοιος άνθρωπος; Στον Νέο Ακάδημο έχει ξεκινήσει ήδη να παίζεται η «Φάλαινα» του Σάμιουελ Ντ. Χάντερ, με τον **Πυγμαλίωνα Δαδακαρίδη** να έχει αναλάβει τόσο τον κεντρικό ρόλο όσο και τη σκηνοθεσία. Ένας παχύσαρκος μέχρι νοσηρότητας άνθρωπος έχει εγκαταλείψει κάθε προσπάθεια για ζωή και ευτυχία. Παλεύει με τον εαυτό του, τη σεξουαλική του ταυτότητα, το βάρος του και την ψυχική του ισορροπία. Το ζήτημα της εξωτερικής εμφάνισης τίθεται με έναν κάπως διαφορετικό τρόπο στον «Ασχημο» του Marius von

«Straight white men»

© ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΘΑΜΑΝΩΝΗΣ

Χορηγός Κεντρικής Σκηνης
& Πειραματικής Σκηνης
Νέων Δημιουργών
Εθνικού Θεάτρου

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

#μετοΕθνικο

Με τις παραστάσεις που εμπνέουν. Με τις ερμηνείες που καθλώνουν. Με τα κλασσικά έργα αλλά και τις πρωτοποριακές σύγχρονες παραγωγές. Η ΔΕΗ, για μια ακόμα χρονιά, είναι χορηγός της Κεντρικής Σκηνης και της Πειραματικής Σκηνης Νέων Δημιουργών του Εθνικού Θεάτρου.

Για να είμαστε όλ@
ένα **#μετοπολιτισμο**

ΑΔΕΙΑ ΚΑΤΑΘΛΙΨΗΣ
Α.Π. 137381
Δ. ΑΘΗΝΑΙΩΝ

«Ο κατάθλας»

Σημασία δεν έχει η εξωτερική εμφάνιση, αλλά αυτό που κρύβει ο καθένας στην ψυχή του. Πώς μπορεί όμως να αγαπήσει και να αγαπηθεί κάποιος που προκαλεί στους άλλους αποτροπιασμό λόγω ασχήμιας, αναπηρίας, δυσμορφίας, παραμόρφωσης;

◀ Mayenburg, που συνεχίζεται για δεύτερη χρονιά στο Νέο Θέατρο Κατερίνα Βασιλάκου, σε σκηνοθεσία **Γιώργου Κουτλή**. Ο **Ορφέας Αυγουστήδης** υποδύεται τον Λέτε, που είναι υπερβολικά άσχημος αλλά δεν το γνωρίζει. Αναγκάζεται να υποβληθεί σε επέμβαση ώστε να γίνει όμορφος, καθώς η εμφάνισή του του δημιουργούσε προβλήματα στην εργασία του. Κι όμως το νέο του, πανέμορφο πρόσωπο –που θεωρητικά θα του άνοιγε πόρτες τόσο στην επαγγελματική όσο και στην προσωπική του ζωή– εντέλει του δημιουργεί πολύ περισσότερα προβλήματα. Ένα έργο που μας καλεί να στοχαστούμε περί ομορφιάς και ασχήμιας εξωτερικής αλλά και ψυχικής.

Στον «*Γυάλινο κόσμο*», το κλασικό έργο του Τενεσί Ουίλιαμς, που ανεβαίνει στο Θέατρο Τέχνης στη Φρυνιχού, σε σκηνοθεσία **Antonio Latella**, θίγεται το θέμα της αναπηρίας. Η Λόρα –η κόρη της οικογένειας– έχει γεννηθεί με μια αναπηρία στο πόδι της, η οποία της δημιουργεί προβλήματα στην προσωπική της ζωή. Η φωτογραφία του Τζιμ είναι εκείνο που την κρατάει και της δίνει ελπίδες και όρεξη για ζωή. Ωστόσο, ενώ η μητέρα της και ο αδερφός της αγχώνονται για τη φυσική της αναπηρία, εκείνη διαθέτει μεγάλη εσωτερική δύναμη και παλεύει να την αποδεχτούν για αυτό που είναι.

Το θέμα ενός ανθρώπου-τέρατος απασχολεί 4 παραστάσεις φέτος και με έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο. Από τη μία έχουμε τη θεατρική μεταφορά της «*Μεταμόρφωσης*» του Κάφκα στο θέατρο Ολνίο (για 5η συνεχόμενη χρονιά),

σε σκηνοθεσία **Τάσου Σαγρή**.

Εδώ ο κεντρικός ήρωας, ένας δημόσιος υπάλληλος που ζούσε μια βαρετή καθημερινότητα, ξυπνά μια μέρα και συνειδητοποιεί ότι έχει μετατραπεί σε έντομο. Όλοι όσοι τον είχαν ως πρότυπο (οικογένεια, προϊστάμενος στην εργασία του) τώρα τον απορρίπτουν, κι έτσι τίθεται στο περιθώριο, γίνεται παράσιτο. Στο τέλος, συνειδητοποιεί ότι ο μόνος τρόπος για να ξεφύγει από τη βαρετή ζωή του είναι αυτή η μεταμόρφωση. Με όποιο τίμημα.

Ένα άλλο τέρας εμφανίζεται στο Θέατρο Πορεία, με τη σύγχρονη διασκευή του Φράνκεσταϊν στο νέο έργο της Έρις Κύργια «*Frankenstein & Eliza*». Ο **Δημήτρης Τάρλου** σκηνοθετεί τον **Δημήτρη**

Στάνκογλου, σε μια παράσταση αφιερωμένη στην τεχνητή νοημοσύνη, τα όρια της επιστήμης και τις συνέπειές της στις ζωές μας.

Στο ίδιο μήκος κύματος κινείται και «*Η καρδιά του σκύλου*» του Μιχαήλ Μπουλκάκοφ, που επιστρέφει για δεύτερη χρονιά στο Θέατρο Κιβωτός, σε σκηνοθεσία **Έρης Μπίρμπα**, με τον **Άρη Σερβετάλη** στον πρωταγωνιστικό ρόλο. Ένα επιστημονικό πείραμα μετατρέπει έναν σκύλο σε άνθρωπο, με το έργο να κινείται στα όρια του ρεαλισμού και της επιστημονικής φαντασίας.

Τέλος, ένα ακόμη «τέρας» συναντάμε στην παράσταση «*Η αγάπη άργησε μια μέρα*», που ανεβαίνει φέτος την άνοιξη στο ΚΘΒΕ. Εδώ η αδερφή της πρωταγωνίστριας έχει κάποια ψυχική ασθένεια και σωματική δυσμορφία και την έχουν κλειδωμένη, ενώ την αποκαλούν τέρας. Κι όλα αυτά συμβαίνουν κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου στο Νεοχώρι της Κρήτης.

Ψυχικές διαταραχές και «φυσιολογικές» συμπεριφορές

Οι ψυχικές ασθένειες και διαταραχές που εμποδίζουν τη «φυσιολογική» συμπεριφορά αποτελούν και αυτές παράγοντα που επηρεάζει καθοριστικά την κοινωνική ζωή ενός ανθρώπου και τον καθιστά... διαφορετικό. Έτσι, μπορεί να μένει στο περιθώριο επειδή απλώς οι υπόλοιποι δεν μπορούν να τον κατανοήσουν ή επειδή ενδέχεται να χρειάζεται συγκεκριμένη φαρμακευτική αγωγή από ειδικούς και θηκική στήριξη από τους γύρω του.

«*Το χρονικό ενός δυσλεκτικού*» του Γιάννη Πάσχου, σε σκηνοθεσία **Ντίνου Ψυχογιού**, συνεχίζεται φέτος για δεύτερη χρονιά στο Θέατρο 104. Είναι η πρώτη φορά που θίγεται σε ένα θεατρικό έργο το θέμα της δυσλεξίας και των προβλημάτων που δημιουργεί σε έναν άνθρωπο που θέλει να είναι φυσιολογικός. Ο κεντρικός ήρωας μεγαλώνει σε ένα χωριό της Ηπείρου, κι ενώ προσπαθεί να είναι σωστός, τα κάνει όλα λάθος και δεν ξέρει το γιατί...

Το ζήτημα της κατάθλιψης κυριαρχεί στο έργο «*Ο κατάθλας*» της Λένας Κιτσοπούλου, σε σκηνοθεσία **Νατάσας Παπαμιχαήλ**. Ο Λάκης είναι κλεισμένος στο σπίτι και παλεύει να ξεφύγει από τις μαύρες σκέψεις του και όλα όσα τον βασανίζουν. Δεν καταλαβαίνει γιατί πρέπει να είναι καλός σε μια δουλειά, γιατί πρέπει να ανησυχεί για το παιδί του.

Με το ίδιο θέμα ασχολείται και η παράσταση «*Ένας καταπληκτικός καταθλιπτικός*». Ο κεντρικός ήρωας είναι ένας life coach, που συμβουλεύει τους άλλους πώς να καλυτερεύσουν τη ζωή τους, παρ' ό,τι ο ίδιος είναι δυστυχισμένος. Ενώ ετοιμάζεται να βάλει τέλος στη ζωή του, τα πάντα ανατρέπονται...

Τέλος, στο «*Ημερολόγιο ενός τρελού*» του Νικολά Γκόγκολ, που ανεβαίνει για δεύτερη χρονιά στο Εν Αθήναις, σε σκηνοθεσία **Κωνσταντίνου Πασσά**, κυριαρχεί το θέμα της τρέλας. Ένα ψυχωτικό άτομο διηγείται τη ζωή του μέσα από ένα ιδιότυπο ημερολόγιο. Μέχρι που αρχίζει να μηρδενεύει την πραγματικότητα με την ψυχική του κατάσταση, με αποτέλεσμα να αρχίσει να πιστεύει ότι είναι βασιλιάς.

Το θέατρο ως μέσο αλλαγής του κοινωνικού γίνεσθαι;

Μπορεί εντέλει το θέατρο να φέρει την κοινωνική αλλαγή; Σίγουρα πάντως δίνει τροφή για σκέψη, καθώς ο θεατής μέσα από τις παραστάσεις αναγνωρίζει και συναισθάνεται τις δυσκολίες και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι άλλοι. Έτσι, η τέχνη καλλιεργεί την ενουσιαστική και μπορεί τελικά να γίνει γέφυρα που συνδέει ανθρώπους από διαφορετικά υπόβαθρα. Μέσα από τα ερωτήματα που τίθενται στα έργα, τα βάσανα και τις ανησυχίες των ηρώων, καλούμαστε να αναλογιστούμε την αξία της αποδοχής και της ανεκτικότητας στην καθημερινότητά μας, να επαναπροσδιορίσουμε το τι είναι ή τι θεωρείται «φυσιολογικό» και εντέλει να προσεγγίσουμε τόσο τον εαυτό μας όσο και τους άλλους με μεγαλύτερη κατανόηση. Άλλωστε κάθε άνθρωπος αποτελεί μια ξεχωριστή οντότητα, είναι διαφορετικός και πρέπει να είναι αποδεκτός για αυτό που πραγματικά είναι και όχι για αυτό που οι άλλοι θέλουν να είναι. **A**

Μεγάλος
χορηγός

ΚΘΒΕ
ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

#μετοΚΘΒΕ

Με τις παραστάσεις που συγκινούν. Με τους ηθοποιούς που ξεχωρίζουν. Με τα κορυφαία έργα της εγχώριας αλλά και της παγκόσμιας δραματουργίας. Η ΔΕΗ, για μια ακόμα χρονιά, είναι ο μεγάλος χορηγός του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος.

Για να είμαστε όλ@
ένα #μετονπολιτισμο

Η θεατράλε Θεσσαλονίκη αδημονεί και μια συζήτηση με τον καλλιτεχνικό διευθυντή του **Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδας** για όλα αυτά που θα παρουσιάσει με τους συνεργάτες του τη νέα σεζόν λύνει όλες τις απορίες μας.

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝΝΙΑ ΝΕΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ: Δον Κάρλος του Σίλλερ από τον Γιάννη Χουβαρδά, *Manolis / Καρδιά σε τέσσερις χορδές* της Ιόλης Ανδρεάδη, *Η Αγάπη άργησε μια μέρα* του Ένκε Φεζολλάρι, *#Letsparty* του Στέλιου Χατζηναδαμίδη, *Ρωμαίος και Ιουλιέτα* του Κωνσταντίνου Ρήγου, *Ανατροπές της νύχτας* του Χρόνη Πεχλιβανίδη, *Πολυξένη* της Στέλλας Μιχαηλίδου, *Sillilab: No difference between hohoho!* της Ρούλας Πατεράκη και *Όταν χαμήλωσε ο ουρανός* του Γιώργου Κιουρτσίδη. Προσθέστε και αυτά που συνεχίζονται για δεύτερη σεζόν (*Ο καλός άνθρωπος του Σε Τσουάν* του Δημήτρη Καραντζά, *Fake Newsical/ Παρ@μυθομπερδέματα* των Στάθη Παχίδη και Σταυρούλας Παγωνά, *Πήρε τη ζωή της στα χέρια της* της Φρόσως Λύτρα, *Ρωμαίος και Αννέτα* της Άννας Φόνσου, *Προσδοκώ* της Σοφίας Καρακάντζα και *Βίρα τις Άγκυρες* των Ρέππα-Παπαθανασίου), και ορίστε πού κινείται ο φετινός πήχης του ΚΘΒΕ.

**Αστέρια
Πελτέκη,
τι θα παρουσιάσει
φέτος το ΚΘΒΕ;**

— Τι θα μας παρουσιάσει φέτος το ΚΘΒΕ; Και με ποιο ακριβώς σκεπτικό και ποσοστώςεις καταρτίστηκε το φετινό πρόγραμμα;

Το φετινό πρόγραμμα, όπως και τις προηγούμενες χρονιές, διέπεται από τη γενική έννοια: Νόστος. Με μότο το «Θέατρο παντού» –μετά το «Θέατρο ξανά» και το «Θέατρο μαζί»– το ΚΘΒΕ εντείνει την προσπάθειά του για εξωστρέφεια μέσα από συνεργασίες με άλλους πολιτιστικούς φορείς τόσο σε επίπεδο δράσεων όσο και συμπαραγωγών θεατρικών παραστάσεων. Στόχος του η μεγαλύτερη διάδοση της παραγωγικής δύναμης του ΚΘΒΕ, αλλά και η ουσιαστικότερη συμβολή του στο πολιτιστικό γίγνεσθαι. Το σκεπτικό, εκτός από την εξωστρέφεια, ακολουθεί τη λογική της διαλεκτικής ανάμεσα στην πρόθεση της καλλιτεχνικής διεύθυνσης και των συνεργατών-δημιουργών που υπηρετούν το γενικότερο πλαίσιο της τριετίας –του Νόστου– αλλά λαμβάνοντας υπόψη και τη συμπερίληψη των κοινωνικοπολιτικών γεγονότων και εξελίξεων που βλέπουμε να διαδραματίζονται γύρω μας. Η ποσότητα προέκυψε μέσα από αυτές τις συνιστώσες και τις ζυμώσεις και οδηγήθηκε στις τελικές επιλογές με την αρωγή και του Τμήματος Δραματολογίου.

— Ανάφερα τη λέξη ποσοστώςεις επειδή θα ήθελα να μάθω σε ποιο βαθμό το πολύ εντυπωσιακό όντως «μηχάνημα ικανοποίησης του κοινού», το οποίο με στοχευμένες ερωτήσεις καταγράφει τον βαθμό ευαρέσκειας και τα «θέλω» του κόσμου που σας παρακολουθεί, επηρέασε το φετινό σας ρεπερτόριο;

Όπως ήδη αναφέρθηκε, αυτές οι συνιστώσες προέκυψαν μέσα από τη μελέτη που διεξήγαγε το Τμήμα Δραματολογίου αφενός, και αφετέρου από τα συμπεράσματα της προτίμησης του κοινού, δηλαδή από εμφανή στοιχεία αριθμού προσέλευσης θεατών στις παραστάσεις μας. Στη Θεσσαλονίκη, επίσης, σε μεγάλο βαθμό η πορεία μιας παράστασης καθορίζεται από τη «φήμη» η οποία κυκλοφορεί «από στόμα σε στόμα». «Αφουγκραζόμαστε» αυτές τις «φήμες», καθώς και τα συμπεράσματα που προκύπτουν από την ολοένα και αυξανόμενη συμμετοχή των θεατών σε στοχευμένα ερωτηματολόγια των «μηχανημάτων ικανοποίησης του κοινού». Αυτό είναι πολύ βοηθητικό, συνεκτιμάται και συμβάλλει στις τελικές μας επιλογές.

— Φυσικά υπάρχει πάντα ο οικονομικός παράγοντας αλλά και η περιρρέουσα κατάσταση σε παγκόσμιο επίπεδο. Με τη γη να ταλανίζεται από συγκρούσεις (Ουκρανία, Ισραήλ, Λίβανος) και εξαρτώμενος άμεσα από τους ρυθμιολογισμούς και τα οικονομικά που δεν είναι ποτέ αρκετά για το όραμα κάθε καλλιτεχνικού διευθυντή, πόσο σπαζοκεφαλιάσατε, ας μου επιτραπεί, προκειμένου να παρουσιάσετε ένα θέατρο που αφουγκράζεται τους καιρούς και δεν βολεύεται στο κοκούλι του;

Είναι μια συνεχής ζύμωση, μια συνεχής προσπάθεια για να ακολουθήσει η επιλογή του δραματολογίου. Αυτό αποτελεί μια αδιάκοπη έγνοια και αγωνία: να είναι πάντα όσο πιο καίρια η συμβολή και η προσφορά του Οργανισμού στα τεκταινόμενα μέσα από όσο το δυνατόν πιο εύστοχες επιλογές ρεπερτορίου που θα αποδειχτούν χρήσιμες τόσο σε κοινωνικοπολιτικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο ψυχο-αγωγίας και ψυχο-θεραπευτικής λειτουργίας – με την έννοια πως η θεατρική τέχνη βοηθά στην κατανόηση και την εξισορρόπηση των κοινωνικών και των ψυχικών προβληματισμών του κοινού και συνεπώς του πολίτη.

Στόχος, πάντα, είναι η ρηξικέλευθη και εύστοχη προσέγγιση των όσων απασχολούν το κοινό καθολικά. Άλλοτε με μεγαλύτερη επιτυχία και άλλοτε με κάποιες αστοχίες προχωράμε και «μαθαίνουμε» ώστε κάθε φορά να είμαστε πιο «συνεπείς» στο ζητούμενο της εποχής που διανύουμε.

Το σίγουρο είναι ότι χρειάζεται αδιάλειπτη επαγρύπνηση, ενημέρωση, συμπόρευση με την καθημερινότητα και τα μείζονα θέματα που απασχολούν την κοινωνία, καθώς και διαρκής αναζήτηση τρόπων εξοικονόμησης και «σοφής» επένδυσης και διαχείρισης των πόρων με στόχο τη μεγαλύτερη δυνατή κάλυψη της γκάμας των αναγκών.

— Είστε Θεσσαλονικιός γέννημα-θρέμμα, αλλά και στο ΚΘΒΕ κάνατε τα πρώτα σας βήματα. Ξέρετε επομένως την πόλη και από την καλή και από την ανάποδη, οπότε με το χέρι στην καρδιά: Αγαπά η Θεσσαλονίκη το θέατρο, όπως παλιά, ή και αυτό το πήρε σβάρνα μια γενικότερη τάση που επικρατεί στον βορρά να απαξιώνονται οι τέχνες; Κάποτε η πόλη γεννούσε όχι

μόνο θεατρικές αλλά και μουσικές πρωτοπορίες, σε αντίθεση με το τώρα της που δείχνει συντηρητικό και προπάντων ράθυμο.

Θεωρώ ότι η Θεσσαλονίκη, λόγω της πολυπολιτισμικότητας που πάντα τη χαρακτήριζε, αλλά και της συμβολής των προσφύγων που προσέθεσαν στο παλίμψηστο της πολυπλοκότητας της πόλης, πάντα είχε, και θέλω να πιστεύω θα συνεχίσει να έχει, την τάση να πρωτοπορεί και να δημιουργεί μέσω των τεχνών. Με το θέατρο, η πόλη αυτή είχε πάντα μια ιδιαίτερη σχέση με πολλά σκαμπανεβάσματα που, ωστόσο, περισσότερο είχαν να κάνουν με τις συνθήκες αλλά και με τη ζήτηση και προσφορά. Ας μην ξεχνάμε δε ότι τα τελευταία δύσκολα χρόνια, με την οικονομική κρίση και την περίοδο της πανδημίας, οι προτεραιότητες των ανθρώπων άλλαξαν κι επικεντρώθηκαν πρωτίστως σε θέματα επιβίωσης, αφήνοντας σε δεύτερη μοίρα τις πνευματικές ανάγκες κι ανησυχίες, δυστυχώς.

Παρ' όλα αυτά, η Θεσσαλονίκη ήταν και θα είναι «μήτρα», ως φυσικός κόλπος, που είναι «καταδικασμένη» να γεννά. Όταν δημιουργούνται οι κατάλληλες συνθήκες πιστεύω ότι είναι πάντα εκεί, παρούσα, για να αφουγκραστεί την οποία εξέλιξη, να πρωτοστατήσει, να καινοτομήσει. Για το θέατρο συγκεκριμένα, σίγουρα χρειάζεται ανάπτυξη στο κομμάτι της θεατρικής παιδείας και της θεατρικής κουλτούρας, ως πολιτιστική έξοδος και διέξοδος για τους πολίτες, από τους καθ' ύλην αρμόδιους με όλους τους πρόσφορους τρόπους.

Πιστεύω ότι η παραγωγή πολιτιστικών δράσεων και θεατρικών παραστάσεων που είναι θελκτικές ως προς τα ζητούμενα, όπως αναλύθηκαν παραπάνω, σίγουρα μπορούν να συμβάλλουν, όπως και η καλύτερη και πληρέστερη γνωριμία με το ίδιο το θέατρο και τους ανθρώπους του, μέσα από κάποιες δράσεις που σχεδιάζουμε, όπως η συμμετοχή μας στη διοργάνωση Open House Thessaloniki. Καθώς και η διοργάνωση των Open Days, όπου κάποιες μέρες μέσα στη χρονιά οι χώροι του θεάτρου θα είναι ανοικτοί για τους ανθρώπους της πόλης ώστε να μπορούν να τους επισκεφτούν και να γνωρίσουν από μέσα τα «υλικά» από τα οποία «φτιάχνεται το θέατρο. Θα μπορούν, επίσης, να γνωρίσουν και τα θεατρικά εργαστήρια που βρίσκονται στους κόλπους του ΚΘΒΕ και διαμορφώνουν ανθρώπους που αγαπούν το θέατρο, όλων των ηλικιών και, σε σχέση με το πλαίσιο της συμπερίληψης, σίγουρα προσφέρουν στο χτίσιμο ενός μελλοντικού μεγαλύτερου σε αριθμό και ουσιαστικότερο σε πρόσληψη της θεατρικής τέχνης, κοινού.

— Αναλάβατε το ΚΘΒΕ σε μια πολύ δύσκολη εποχή. Δυόμισι χρόνια μετά, για ποια πράγματα είστε περήφανος για τις επιδόσεις σας και για ποια άλλα θα θέλατε πίστωση χρόνου προκειμένου να πιάσουν τον πήχυ που θέσατε; Και φυσικά ποιος είναι αυτός ο πήχυς;

Κατ' αρχάς είμαι ευτυχής που μέσα σε αυτό το διάστημα κατάφερα να υλοποιηθεί ένα πολύ μεγάλο μέρος από τους στόχους που είχαν τεθεί και οι οποίοι σταχυολογούνται στα όσα σας προανέφερα.

Τόσο σε επίπεδο ποσοτικής αύξησης της παραγωγής με τρόπο ώστε να καλύπτει μια μεγάλη βεντάλια αναγκών και διαφορετικών προσεγγίσεων, όσο και σε υλοποίηση δράσεων και συνεργασιών, συμπερίληψης, δημιουργήσαμε βάσεις για την ανάπτυξη θεατρικού κοινού, για την προσέλκυση της νεότερης γενιάς στις αίθουσες μέσω και της επέκτασης των δράσεων του φορέα. Με τη συμμετοχή του Θεάτρου σε δίκτυα όπως η Ένωση Θεάτρων της Ευρώπης, η δημιουργία συνεργειών με ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ., αλλά και ιδιώτες παραγωγούς στοχεύσαμε στην εξωστρέφεια του φορέα, στην συμμετοχή του σε φεστιβάλ σε Ελλάδα και εξωτερικό, στη διοργάνωση συνεδρίων και ημερίδων, και φυσικά στην αύξηση του κοινού στις παραγωγές του ΚΘΒΕ αλλά και σε όλους τους χώρους και τόπους που αυτό δραστηριοποιείται. Παράλληλα υπάρχει η έγνοια περιορισμού των εξόδων και αύξηση των εσόδων του, κατά το δυνατόν.

Όλα αυτά, μαζί με την ανάπτυξη σε έναν βαθμό των πρακτικών και της διδασκαλίας στη Δραματική Σχολή με την προσθήκη νέου πεδίου γνώσεων που περιλαμβάνει την ιστορία της τέχνης, τα μαθήματα ακροβατικών, τα σεμινάρια από σημαντικούς σκηνοθέτες και άλλους καλλιτέχνες που συνεργάζονται με το ΚΘΒΕ στη διάρκεια του κάθε έτους, με κάνουν να αισθάνομαι ότι ένα σημαντικό μέρος των όσων έθεσα ως αναγκαίους στόχους έχει σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό επιτευχθεί.

Αυτό το οποίο χρειάζεται εξέλιξη, είναι η ακόμα μεγαλύτερη παρουσία του ΚΘΒΕ στην περιφέρεια και κυρίως στη Βόρεια Ελλάδα, μέσα από δράσεις και περιοδείες. Η συχνότερη συμμετοχή σε φεστιβάλ του εξωτερικού με έμφαση στην νευραλγική περιοχή των Βαλκανίων με τη δημιουργία μιας πολιτιστικής γέφυρας και ανταλλαγών, η αναβάθμιση των σπουδών μέσα και από τη δημιουργία της Ανώτατης Σχολής Παραστατικών Τεχνών που βρίσκεται σε στάδιο άμεσης υλοποίησης, και φυσικά η καταλυτικής σημασίας βελτίωση και αναβάθμιση της υλικοτεχνικής υποδομής των μεγάλων και σημαντικών σκηνών του ΚΘΒΕ τόσο στις κλειστές όσο και στις ανοιχτές δομές.

Ένα μεγάλο στοίχημα αποτελεί η εύρεση πόρων μέσω προγραμμάτων και με τη συμβολή της πολιτείας αλλά και των όποιων χορηγών που αγαπούν και συνδράμουν τον πολιτισμό για την άμεση αναβάθμιση των τεχνικών δυνατοτήτων των σκηνών, οι οποίες μετρούν πληγές που επήλθαν τα χρόνια που ακολούθησαν της κατασκευής τους κατά την περίοδο της πολιτιστικής πρωτεύουσας το 1997.

— Επιστρέφω στο φετινό πρόγραμμα. Σε κάποιες παραστάσεις (δεν μπορεί!) θα ποντάρετε στην προσέλευση. Κάποιες άλλες (υποθέτω) είναι τα καλλιτεχνικά γκανιάν σας, ως προς το «δύσκολες μεν, αρτίστικα τολμηρές δε». Αν σας ζητούσα να στοιχηματίσετε, ποια θα είναι τα best of της σεζόν αλλά και ποια είναι τα κλειδιά κατανόησης και ερμηνείας του φετινού προγράμματος από το κοινό;

Πραγματικά όλες οι επιλογές έχουν στόχο την ποιότητα, ωστόσο, αυτή πρέπει να είναι θελκτική για να προσελκύει όσο το δυνατόν μεγαλύτερο κοινό.

Σίγουρα οι παραγωγές που διεξάγονται στις μεγάλες σκηνές είναι αυτές που καλούνται να σηκώσουν τον πήχυ της προσέλευσης και της αποδοχής σε μεγαλύτερο κομμάτι του κοινού. Δεν παύει όμως να υπάρχει πεδίο και για πιο πειραματικές ή εναλλακτικές παραγωγές είτε στις μικρές είτε στις μεγάλες σκηνές, που όλες στοχεύουν σε μεγαλύτερη προσέλευση, συνεπώς και μεγαλύτερη αποδοχή από το κοινό.

Όλες οι παραγωγές διεκδικούν εξίσου το μερίδιό τους στην καλλιτεχνική επιτυχία και στη μεγαλύτερη προσέλευση κοινού. Ευελπιστούμε, όπως και φέτος έτσι και στο μέλλον, να έχουμε όλο και περισσότερες συμμετοχές με υποψηφιότητες για βραβεία σε σημαντικές διοργανώσεις, όπως τη φετινή χρονιά, που έχουμε τη χαρά και την τιμή να περιλαμβάνονται τέσσερις υποψηφιότητες παραγωγών μας στα 2α βραβεία της Ελληνικής Ένωσης Κριτικών Θεάτρου και Παραστατικών Τεχνών.

— Τι άλλο, πλην των παραστάσεων, ετοιμάσατε για τη νέα σεζόν; Θυμάμαι πέρσι το εργαστήριο φιλοσοφίας με τον Γιώργο Χατζηβασιλείου, που σαν άνοιγμα και σε άλλα πεδία το βρήκα πολύ ουσιαστικό. Θα συνεχίσετε με τέτοιου είδους ωραίες «παρεκτροπές»;

Αντίστοιχα, και τη φετινή χρονιά θα υπάρχουν τέτοιου είδους δράσεις, εκπαιδευτικά προγράμματα και συνεργασίες με τον Δήμο Θεσσαλονίκης, αλλά και με άλλους δήμους της ευρύτερης περιοχής.

Ακόμα, ετοιμάζουμε μια δράση «υιοθεσίας δέντρων» από εργαζόμενους στον φορέα στην περιοχή γύρω από τα θέατρα μας καθώς και συμμετοχή μας σε άλλες δράσεις και διοργανώσεις, όπως τα OpenHouseThessaloniki που σας προανέφερα.

— Μια βόλτα στην πόλη: Πού πίνετε τον καφέ σας, που αγαπάτε να τσιμπάτε κάτι μετά την παράσταση, και ποιο είναι εκείνο το σημείο Θέα-γαλήνη της Θεσσαλονίκης όπου αποσύρεστε για διαλογισμό και για επαναρύθμιση εαυτού;

Σε χώρους δίπλα στα θέατρα. Τόσο στην Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών στην «Πλατεία Θεάτρου» που τη διασχίζω καθημερινά και στην οποία θα καθίσω για κάποια πιο χαλαρή συνάντηση, όπως, και στο υπέροχο μπακόνι του Βασιλικού Θεάτρου, στο «Cafe θέα/τρο» με την καταπληκτική θέα στον Θερμαϊκό, που αποτελεί ένα από τα πιο ωραία σημεία στην πόλη για καφέ φαγητό και ποτό. Αλλά επίσης σε στέκια όπως ο Ζύθος- Ντορέ, το Famigliano, ο Κήπος του Θερμαϊκού –με θέα τον ορίζοντα του κόλπου της Θεσσαλονίκης– και φυσικά σε στέκια αγαπημένων συνεργατών όπως το κλασικό πλέον Residents του Γιώργου Χριστιανόπου και το κεντρικό Passaggio των φίλων μας χορηγών μας, όπου και όταν χρειάζεται. **A**

Στόχος, πάντα, η ρηξικέλευθη και εύστοχη προσέγγιση όσων απασχολούν το κοινό καθολικά

Πάρις Μέξης

**«Αγάπη και
ομορφιά, τέλος!
Δεν έχω να πω
τίποτα άλλο!»**

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΓΚΡΟΥΣ - Φωτό: ΤΑΣΟΣ ΑΝΕΣΤΗΣ

Το ραντεβού μας είναι μετά την εκπομπή του «Σήμερα με τον Πάρι Μέξη» στο Τρίτο Πρόγραμμα. Την έχω ακούσει ως κομμάτι της προετοιμασίας για τη συνέντευξή μας, κι όπως οδηγώ στη Μεσογείων έχω στο μυαλό μου κάτι που είπε: *πίσω απ' όλα κρύβεται η ανάγκη μας για κατανόηση, τρυφερότητα, γαλήνη και ηρεμία*. Ο Πάρις Μέξης παρουσιάζει την κλασική μουσική και την όπερα σαν κάτι οικείο και καθημερινό, αλλά, επιπλέον, στο ξεκίνημα της μέρας, σχεδόν πάντα σε αφήνει με κάτι παρηγορητικό να σκεφτείς και με μια πίστη για τους άλλους.

Πηγαίνοντας να τον συναντήσω απεριθω στο μυαλό μου έναν κορμό πραγμάτων που ξέρω για εκείνον. Η φωνή του μου είναι οικεία, πολύ περισσότερο από τη δουλειά του στο θέατρο, που όμως είναι το βασικό μέσο με το οποίο βιοπορίζεται –δική του η λέξη–, περισσότερο ως σκηνογράφος και ενδυματολόγος, λιγότερο ως σκηνοθέτης. Το όνομά του ακούγεται συνέχεια.

Έκανε σκηνικά και κοστούμια στην πιο επιτυχημένη παράσταση του καλοκαιριού, τους «Όρνιθες» του Μπινιάρν, και σε πάρα πολλές ακόμα (π.χ. «Η άνοδος του Αρτούρο Ούνι», «Ο άνθρωπος απ' το Παντόλοκ»), αλλά και σε πρεμιέρες που ανεβαίνουν αυτές τις μέρες ή μία μετά την άλλη («Prima Facie» στο Θέατρο Πορεία, «Ο τελευταίος ασπροκόρακας» στο Εθνικό, «...Που για Αλεξανδρινό γράφει αλεξανδρινός» Δημήτρης Παπαδημητρίου - Κ. Π. Καβάφης στη Στέγη, «The dumb waiter» στο θέατρο Σημείο, «Η αριστερά... η δεξιά κι ο κυρ Πα-ντελής» στο Μικρό Παλλάς και άλλες που ετοιμάζονται), ενώ δουλεύει και σε παραγωγές στο εξωτερικό όπου σκηνοθετεί και σκηνογραφεί όπερες (π.χ. «Lucia di Lammermoor» στο Kiel Opera House ή «Il Giustino» στο Drottningholms Slottsteater). Παράλληλα σχεδιάζει εξώφυλλα βιβλίων, διδάσκει design και οπτική επικοινωνία, ενώ εδώ και 3 χρόνια έχει την εκπομπή του στο Τρίτο, η οποία του παίρνει αρκετές ώρες προετοιμασίας το προηγούμενο βράδυ. Μου φαίνεται ακατανόητα πολυπράγμων, έχω περιέργεια να μας πει πώς συναντιούνται όλα αυτά και –όπως θα το θέσει ο ίδιος– πώς την παλεύει.

Έχω σκεφτεί να τον ρωτήσω για τον καρκίνο που είχε όταν ήταν έφηβος, όταν τους είπαν ότι είχε 40% πιθανότητες να ζήσει, και για τις μέρες στο δωμάτιο του νοσοκομείου στην Αγγλία – πάντα αισθάνομαι δέος με τους ανθρώπους που έχουν περάσει από εκεί και έχουν αυτή τη γνώση όσων σου μαθαίνει η εμπειρία του να έχεις νικήσει τον θάνατο. Μεγάλωσε σε ένα σπίτι με αγάπη για τις τέχνες και τη μουσική, αρχικά ήθελε να σπουδάσει αρχιτεκτονική, αλλά κατέληξε στο θέατρο και μετά τα πράγματα πήραν τον δρόμο τους. Έμαθε όλη την αλυσίδα παραγωγής θεαμάτων, από την ιδέα και τον σχεδιασμό μέχρι την υλοποίηση. Πάνω από όλα, μελέτησε αυτή την ιδιαίτερη συνθήκη του θεάτρου, που μας είναι εν πολλοίς άγνωστη –θα μας την εξηγήσει–, μέχρι να φτάσει να είναι, ανάμεσα σε άλλα, ένας περιζήτητος σκηνογράφος και designer κι ένας ραδιοφωνικός παραγωγός που υποδύεται κάθε πρωί με αστειές φωνές τους διαλόγους από τις όπερες του Μότσαρτ.

Όταν καθόμαστε, με ένα τηλεφώνημα εν εξελίξει και μια παλέτα με χρώματα στα χέρια για ένα έργο που ετοιμάζαν σε σκηνοθεσία Σταμάτη Φασουλά, μπαίνουμε τόσο γρήγορα στη συζήτηση, τόσο αφοπλιστικά, που οι ερωτήσεις μου για το παρελθόν του δεν έχουν πια σημασία. Εκτός από δημιουργός κόσμων, είναι διανοούμενος, λέει συχνά από όσα έχω διαβάσει και έχω καταλάβει στα λίγα χρόνια που ζω, ανοίγει παρενθέσεις που, όσο μεγάλες κι αν είναι, δεν ξεχνάει να κλείσει, μιλάει για την ουσία των πραγμάτων και περνάει συχνά από τον πλάγιο λόγο στον ευθύ. Η συζήτηση ξεκινάει με τα καθημερινά, τα εμπόδια στη δουλειά, τις δυσκολίες που έρχονται και ανατρέπουν τα σχέδιά μας αλλά δεν μας καταβάλουν, και πολύ γρήγορα αποκατάει βάθος, σαν αυτά τα δύο, το μέσο και το έξω, να είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Έχει αυτό το χάρισμα να μιλάει με απλά λόγια για δύσκολα πράγματα, και καταλαβαίνω από την αρχή αυτής της χειμαρρώδους κουβέντας –για το θέατρο και το σινεμά, για τη Μήδεια και την «Ανατομία μιας πτώσης», για την αγάπη, τη σύνδεση και την ομορφιά–, ότι η εκπομπή του, ανεπιτήδευτη και με χιούμορ, που σε κάνει να στοχαστείς και να ονειρευτείς, είναι φτιαγμένη με τα δικά του υλικά.

Ποιον ενδιαφέρει το θέατρο;

— Για να είμαι ειλικρινής, δεν είμαι πολύ ειδική στο θέατρο. Όχι ότι δεν μου αρέσει... Θεωρώ ότι είναι φοβερά δύσκολη τέχνη. Αν είναι μια πολύ καλή παράσταση, ναι, αλλιώς γιατί να μην πάω σινεμά;

Θεωρείς ότι περνάς καλύτερα σε μια μέτρια ταινία στο σινεμά παρά σε ένα μέτριο θέατρο; Κι εγώ! Όμως υπάρχει λόγος γι' αυτό, και είναι φιλοσοφικός. Το σινεμά είναι κονσέρβα, ο ηθοποιός παίζει 10 φορές μια σκηνή μέχρι να κρατήσουν την καλύτερή του ερμηνεία. Ο ηθοποιός του θεάτρου δεν μπορεί να το κάνει αυτό. Λες, για να πάω στο θέατρο, θέλω να δω μια πολύ καλή παράσταση. Εγώ πέσοι είδα το έργο που ανέβασε ο Tiago Rodrigues και έπαθα πλάκα. Και όταν συμβαίνει αυτό, που εγώ δεν το έχω πετύχει και το προσπαθώ, ή τέλος πάντων μου αρκεί να το προσπαθώ, το μελετώ πάρα πολύ. Πατι η επιτυχία του θεάτρου, που είναι μαγική, δεν συγκρίνεται με τίποτα και δεν μπορεί να εξηγηθεί ακριβώς. Λέμε μαγεία γιατί δεν μπορούμε να βρούμε άλλη λέξη, αλλά πάντα έχει να κάνει με κάτι ζωντανό, που συμβαίνει εδώ και τώρα, και αυτό δεν γίνεται σε καμία άλλη τέχνη! Ζητάμε, δηλαδή, κάτι πάρα πολύ δύσκολο, και είναι λίγο άδικο να συγκρίνουμε τα δύο μέσα, παρότι είναι και τα δύο θεάματα και παρά το ότι –πυρηνικά– η φιλοσοφία είναι το θέατρο: αναπαράγει μια ανθρώπινη κατάσταση στα ψέματα και τη βλέπεις.

Επομένως έχεις δίκιο! Το θέατρο είναι φοβερά δύσκολο να πετύχει. Αν, όμως, πετύχει συμβαίνει το εξής: Ένας άνθρωπος που δεν είναι ο χαρακτήρας που υποδύεται σε πείθει ότι υπάρχει. Κι έτσι, μέσα από αυτή τη συννεοχή ότι αυτό που ενσαρκώνει δυνητικά υπάρχει σε ένα παράλληλο σύμπαν, προκύπτει η ψυχαγωγική διαδικασία. Η διαφορά είναι ανάμεσα στο να διαβάζεις το «πιο όμορφο σονέτο ερωτικής εξομολόγησης» του «σημαντικότερου ποιητή που υπήρξε», αυτό που αγγίζει τα σπλάχνα σου και παίζει τις χορδές της καρδιάς σου, και στο να σε κοιτάει ένας άνθρωπος στα μάτια και να σου το λέει. Στο θέατρο, πηγαίνουμε για αυτήν ακριβώς την επαφή.

— Μου άρεσαν πολύ αυτά που έλεγες στο Tedx για το αρχαίο θέατρο...

Φιλοσοφικά, για μένα το θέατρο είναι αζεπέραστο. Καταρχήν θα σου πω τι αγαπάω εγώ στο θέατρο, που είναι φοβερά συγκινητικό. Είναι ο μόνος στίβος όπου επιτρέπονται τα πάντα – να παρακολουθήσεις τον άνθρωπο όπως είναι, με τα καλά και τα κακά του. Ειδικά, όμως, μπορείς να παρατηρήσεις τις χειρότερες εκφάνσεις του, τις πιο γκρίτζες αποχρώσεις. Βλέπεις τον κανίβαλο, τον ναζί, τον βιαστή παιδιών...

Δεν υπάρχει λογοκρισία, κι αυτό είναι μεγαλειώδες ως σύλληψη. Πατι μόνο έτσι μπορείς να σκύψεις κάτω από το χαλί και να πεις, παιδιά, εδώ έχουμε ένα πρόβλημα που συμβαίνει και που δεν πρέπει να το αποφυγούμε. Πρέπει να το συζητήσουμε. Αυτή η «συζήτηση», λοιπόν, μπορεί να γίνει επί της ουσίας –και χωρίς τους περιορισμούς της πολιτικής ορθότητας–, μόνο στο θέατρο. Να βάλουμε μέσα και τη λογοτεχνία; Γράφει, ας πούμε, η Σώτη Τριανταφύλλου τη «Συγχώρεση», όπου μια μητέρα καταφέρνει να συγχωρήσει τον βιαστή και δολοφόνο της κόρης της.

Σκέψου αυτό: στην αρχαία κοινωνία η παιδοκτονία συνδεόταν με τη συνέχεια της φυλής, ήταν το τερματικό αμάρτημα. Και ξαφνικά έρχεται ένας Ευριπίδης, και λέει, θέλω να συζητήσουμε τις συνθήκες όπου μια γυναίκα σκοτώνει τα παιδιά της. Ουάου! Και έχεις μια γυναίκα που λέει... ήρθε ένας ξένος, μου πούλησε έρρωτα, μου είπε θέλω να προδώσεις τους δικούς σου, του είπα τότε θα πρέπει να έρθω μαζί σου για πάντα, είπε ναι. Τους προδίδει όλους, την κυνηγάει ο πατέρας της κι εκείνη παίρνει τον αδερφό της και τον κόβει κομμάτια για να κερδίσει χρόνο και να την αφήσουν να φύγει – είναι αδιανόητο αυτό που κάνει η «βάρβαρη» Μήδεια, έχει κόψει ό,τι δεσμός υπάρχει και τώρα είναι μαζί του. Και τι της λέει; Σου έχω νέα! Επειδή δεν το σηκώνουν εδώ πέρα κι εγώ θέλω να γίνω βασίλισσα, βρήκα άλλη! Και δεν είναι ότι έχει κάτι μαζί της, απλώς δεν μπορεί. Ωραία, θα σου πω κι εγώ τι θα

κάνω, λέει εκείνη, θα σκοτώσω τα παιδιά, θα ζήσεις με αυτό το κρίμα και θα σηκωθείς να φύγεις, είσαι OK μ' αυτό; Και αυτό το πράγμα το συζητάμε σήμερα, είναι ανατριχιαστικό, και δεν ξέρω πώς θα το ανεβάσουμε, μπορεί να μην κάνουμε καλή «Μήδεια», τα κοστούμια να βγουν χάλια, αλλά ότι έγινε αυτό και ανεβαίνει ακόμα είναι αδιανόητο.

— Το θέατρο, μας λες, είναι μια πολύ δύσκολη τέχνη υπό την έννοια της απλής ευχαρίστησης.

Ναι, υπό την έννοια αυτής της συννεοχής που είπαμε. Πατι έτσι ξεκίνησε. Σκέψου ότι στις τραγωδίες ερχόταν ο ποιητής και έλεγε: Γεια σας, λοιπόν θα σας παρουσιάσουμε ένα πολύ ωραίο έργο. Ο Οιδίποδας, τελικά, είναι ο δολοφόνος του Λαΐου. Καλή διασκέδαση! Και μετά ξεκινά το αστυνομικό (η υπόθεση). Αυτό είναι αδιανόητο. Τι σκατά ευχαρίστηση, αφού ξέρεις θα γίνει; Πήγαιναν μόνο για τη στιγμή που θα έβλεπαν τον άνθρωπο που υποδύεται τον Οιδίποδα να του λέει ο Τειρεσίας μην τα σκαλίζεις, μάνα μου, άσ' το να πάει στο διάολο, κι αυτός να απαντάει, όχι, εγώ είμαι ο βασιλιάς ενός λαού και οφείλω να σταματήσω τον λοιμό, ο θεός μου έχει πει ότι ο λοιμός έχει να κάνει με τον δολοφόνο του Λαΐου που μένει ατιμώρητος, και πρέπει να φτάσω μέχρι το τέλος.

Όταν το συνειδητοποιήσεις αυτό, δεν πας για το πώς, πας για το τι – και σου το λέει αυτό ένας άνθρωπος που δουλεύει στο πώς. Πας δηλαδή για να χαιρετήσεις το τι είμαστε εδώ, ότι αυτό το παραμύθι θα το ξαναπούμε, μπορεί χάλια, αλλά θα το ξαναπούμε. Το θέατρο είναι μια συνάντηση της φυλής που στηρίζει τα παραμύθια που την κρατάνε ενωμένη. Η απόλαυση του πώς συμβαίνουν αυτά τα παραμύθια είναι μια άλλη πολύ δύσκολη διαδικασία, κι όταν συμβαίνει είναι σπάνια.

Όλοι πασχίζουμε για μια σύνδεση

— Η απόλαυση του πώς συμβαίνουν... δηλαδή;

Κοίτα, το τεχνικό κομμάτι, η σκηνογραφία, που της αφιερώνω τον περισσότερο χρόνο, είναι το πλαίσιο διήγησης. Και μπορεί να έχεις μια συγκλονιστική σκηνογραφία και αυτό να σε κρατήσει – αλλά δεν είναι ο σκοπός. Θα σου δώσω ένα παράδειγμα από το σινεμά. Δεν περνάω πολύ καλά στις ταινίες του Wes Anderson ούτε του Tim Burton, αλλά θα πάω πάντα να τις δω και πάντα ο κόσμος που δημιουργούν μου φαίνεται συναρπαστικός. Όταν όμως θέλω να σου μιλήσω για την ταινία καθαυτή, θα σου πω για την «Ανατομία μιας πτώσης», όπου σε τελική ανάλυση το αν φοράει η πρωταγωνίστρια αυτό το πουλόβερ ή κάτι άλλο δεν έχει και τόση σημασία. Αυτή η ταινία μπαίνει στη σφαίρα που ενδιαφέρει εμένα: στη σφαίρα του χρήσιμου, όχι του όμορφου. Πατι αυτό με αφορά. Πάμε στο σινεμά γιατί θέλουμε τη στιγμή που θα βρεθούμε στο διά ταύτα και θα πει ο εισαγγελέας στο παιδί, τώρα θα ειπωθούν κάποια πράγματα για τη μαμά σου και πρέπει να επιλέξεις εσύ αν θα είσαι στη δίκη ή όχι, κι εκείνο λέει, μα αν δε μ' αφήσετε να έρθω στη δίκη, θα ξοδέψω όλη μου τη ζωή να τα ψάχνω στο ίντερνετ. Αυτό, λοιπόν, θέλεις να το ακούσεις

όταν είσαι με άλλους, είναι η θεατρική συνθήκη του κοίλου στο σινεμά, όπου οι άνθρωποι βρίσκονται μαζί για να παρακολουθήσουν κάτι που τους ενδιαφέρει κοινωνικά.

— Είναι στη σφαίρα του χρήσιμου, γιατί μπορούμε να συνδεθούμε;

Ο γιος μου συνδέθηκε με το πρώτο «Τζόκερ», ήταν 17 χρονών και είδε την τρέλα του bullying, είδε τον Χοακίν Φοίνιξ να υποδύεται έναν ήρωα comics – έναν δούρειο ίππο στην πραγματικότητα –, να τρώει ξύλο ως παιδάκι, να μην καταφέρνει τίποτα ως κωμικός, και τελικά να εξελίσσεται σε τρομοκράτη. Και είπε, OK, τώρα κατάλαβα, εγώ που είμαι ένα καλό παιδί, ότι μπορεί να υπάρχει μια εξήγηση γι' αυτόν που με τρομοκρατεί και για αυτό που συμβαίνει. Θέλω να πω, λοιπόν, ότι το να συμβεί η σύνδεση με κάτι που βλέπεις έχει να κάνει και με το ποιος είσαι τη στιγμή που το παρακολουθείς. Όλοι πασχίζουμε για μια σύνδεση.

Αυτό που μ' εκνευρίζει περισσότερο απ' οτιδήποτε στο θέαμα είναι αυτό που εγώ αποκαλώ «πολιτιστική τρομοκρατία». Όταν δηλαδή η προώθηση, αλλά ακόμη και η κριτική μιας παράστασης, προπαγανδίζει το πόσο σπουδαία είναι. Όταν δηλαδή οι ίδιοι οι δημιουργοί ή αυτοί που τους προωθούν – που όμως βρίσκονται στην ίδια ομάδα – «απειλούν» το κοινό πως, αν «δεν καταλάβει» την παράστασή τους, φταίει εκείνο και το χαμηλό του επίπεδο. Είναι πολύ δύσκολο για μια οικογένεια που ξεκινάει από την Αθήνα για να πάει στην Επίδαυρο να παρακολουθήσει μια παράσταση, που έχει πληρώσει εισιτήρια, βενζίνες, φαγητό, μια ημερήσια πολιτιστική εκδρομή στην πραγματικότητα, να παραδεχτεί ότι δεν πέρασε καλά. Από την άλλη, θέλω να πιστεύω πως κανένας δημιουργός δεν έχει πρόθεση να εκνευρίσει το κοινό.

— Δεν έχει νόημα να παίρνουμε τίποτα προσωπικά. Από κάπου αλλού πρέπει να πιαστούμε.

Το είπες σε μια φράση... Και τότε είσαι λίγο πιο ήρεμος! Κοίτα, εγώ είμαι ένας τεχνίτης. Ως ραδιοφωνικός παραγωγός, ως σκηνοθέτης, ως κάποιος που επιλέγει να

ξεκινήσει το project, ξέρω ότι όλα είναι μάταια, άρα για να μπορέσω να πάω την επόμενη μέρα στη δουλειά μου, πρέπει να βρω έναν εσωτερικό στόχο. Κι εγώ τον βρήκα στους άλλους, δηλαδή στην αγάπη, στη συντροφικότητα, στην κατανόηση, στη φιλία, στο να μπορέσεις να κάνεις μια κουβέντα της προκοπής με έναν άνθρωπο.

Ξέρεις κάτι; Είναι πια πολύ δύσκολο να ρωτάς κάτι και να σου απαντάνε σε αυτό που ρώτησες, και γίνεται όλο και πιο δύσκολο. Το να κάνεις μια πραγματικά ωραία κουβέντα τρώγοντας σε ένα σπίτι όπου σε έχουν καλέσει για δείπνο, το να συνδεθείς με αυτόν τον τρόπο, να κάτι που μου δίνει δύναμη – η ιδέα του συμποσίου δεν ήταν τυχαία, είναι μια παράσταση, μια συνθήκη σχεδόν θεατρική, που κάποιος φέρνει πιάτα σε ένα τραπέζι. Είναι σημαντικό οι άνθρωποι να συναντιούνται και να μιλάνε, να κάνουν έρρωτα, να φιλιούνται, να συνυπάρχουν. Το άλλο είναι η ομορφιά, ότι σημαίνει για τον καθένα. Και το τρίτο είναι το γιατί. Εμένα μου αρέσει να το σκέφτομαι αυτό, πού πάω και τι κάνω.

Διαβάζω φανατικά ό,τι έχει να κάνει με το σύμπαν, και ας μην καταλαβαίνω τα μισά, μου κάνει καλό. Μου αρέσει να αισθάνομαι διαρκώς την ασηματότητά μου, ξεκαθαλάω από τα καλάμια μου, είναι καταπραυντικό να λέω, είμαστε τόσο τίποτα, σιγά το πράγμα, το θάυμα της ζωής, εδώ συζητάμε για τα σωματίδια σκόνης – θέλω πολύ να το θυμάμαι αυτό. Αυτό όμως –το γιατί– έρχεται μετά. Πατι, για να αντέξεις να ασχοληθείς με τη φιλοσοφία, για να δεις τι είπες ο Χάιντεγκερ, ο Καμί και ο Σπινόζα, πρέπει να είσαι καλά, κι αν τα θέματά σου στον καπιταλιστικό κόσμο όπου ζούμε δεν είναι λυμένα... Εγώ είμαι τυχερός και κάνω πράγματα που μου αρέσουν για να βιοπορίζομαι – αλλά και πάει, ας το παραδεχτούμε, δεν μου αρέσουν – κάθε μέρα όλα όσα κάνω. Το να είμαι όμως τις περισσότερες μέρες καλά είναι αυτό που κέρδισα με τις επιλογές που έκανα, οι οποίες κι αυτές βασίζονται σε πολλή, πολλή, πολλή τύχη. Αν είχα γεννηθεί στην Ουκρανία ή στη Γάζα δεν θα είχα σήμερα αυτή την τύχη, άρα κι αυτό είναι σημαντικό να το υπενθυμίζω στον εαυτό μου. Κι αυτό είναι η φιλοσοφία μου. Αλλά για να αντέχω, χρειάζομαι αυτά τα δύο, αγάπη και ομορφιά. Τέλος! Δεν έχω να πω τίποτα άλλο!

Σηκώνει τα χέρια, γελάει (...) **A**

Η συνέχεια της συζήτησής μας με τον Πάρι Μέξι στο athensvoice.gr

ο Αργύρης Μπακιρτζής και «Η δημοπρασία» του Σταύρου Τσιώλη

Η φωνή των «Χειμερινών Κολυμβητών», ο αγαπημένος ηθοποιός του νέου ελληνικού κινηματογράφου, σε ένα μονόπρακτο θεατρικό έργο για τους αποχαιρετισμούς και μια συνάντηση στην Αθήνα

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ - Φωτό: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΟΥΓΚΟΣ

Αποφάσισε να το τολμήσει, αν και δεν έχει δοκιμαστεί σε κάτι τέτοιο. Ο Αργύρης Μπακιρτζής παρουσιάζει το μονόπρακτο «Η δημοπρασία» του Σταύρου Τσιώλη, πέντε χρόνια μετά τον θάνατο του σκηνοθέτη και σεναριογράφου που υποστήριξε το λεπτό χιούμορ, το προσωπικό στιλ και τους αυτοσχεδιαστικούς διαλόγους. Η σταδιακή επιδείνωση της υγείας του Σταύρου Τσιώλη δεν επέτρεψε την υλοποίηση της σκέψης για το ανέβασμα του έργου. Πέρασε ο καιρός, σχέδια υλοποιήθηκαν, σχέδια εγκαταλείφθηκαν, νέα εμφανίστηκαν. Ήρθε η ώρα το έργο να ανέβει στη σκηνή, και ο πολύπλευρος δημιουργός ήρθε για δουλειές στην Αθήνα και βρήκε λίγο χρόνο για να κοιτάξει τον φρακό του φωτογράφου Δημήτρη Μουγκού, την πόλη, τα ανθρώπινα μάτια των περαστικών και να δώσει απαντήσεις σε μερικές ερωτήσεις που έσκασαν μπροστά του. «Ένας αποχαιρετισμός, μια πρόκληση για κάτι που μου φαίνεται βουνό, όμως λέω γιατί όχι, μια απόλαυση, μια διαφορετικού τύπου συνάντηση με τους φίλους μου», εξηγεί ο Αργύρης Μπακιρτζής για τη νέα θεατρική εμπειρία που θα έχουμε την ευκαιρία να βιώσουμε στην Αθήνα από 1 έως 17 Νοεμβρίου, από Τρίτη έως Κυριακή, στο Baumstrasse.

Το κείμενο της «Δημοπρασίας» αποδείχτηκε δύσκολος αντίπαλος

Ποια ήταν η πρώτη σας εντύπωση, όταν διαβάσατε το έργο που σας έστειλε ο Σταύρος Τσιώλης;

Όταν μου το έδωσε καλώντας και προτρέποντάς με να ετοιμαστώ, δυσκολευόμουν πολύ να αποστηθίσω τόσο πολλές πυκνογραμμένες σελίδες. Μετά άρχισε την ετοιμασία της τελευταίας του ταινίας και στη συνέχεια η υγεία του πήρε την κάτω βόλτα, οπότε το άφησα. Χρόνια μετά τον θάνατό του, αισθάνθηκα ότι είχα αφήσει πίσω μου μια εκκρεμότητα, και πριν κοιμηθώ ή βαδίζοντας στις λεωφόρους του μπαϊπάς, που ευτυχώς ακόμη δεν χρειάστηκε να κάνω, άρχισα να αποστηθίζω κομμάτια του κειμένου, κάτι που τελικά αποδείχτηκε όχι και τόσο δύσκολο, παρά το ότι η μνήμη μου έχει αρχίσει να εξασθενεί αρκετά. Έτσι φτάσαμε στην παράσταση.

«Ίσως με είχε στον νου του όταν το έγραφε» – Η σχέση δημιουργίας και η συνεργασία με τον Σταύρο Τσιώλη

Η εντύπωση που έχει για τη «Δημοπρασία» και το κείμε-

ΘΕΑΤΡΟ

Ο Σταύρος Τσιώλης ήταν ένας οραματιστής που με την ορμή του σε παράσερνε εύκολα στους δαιδάλους του κόσμου του

νο παραμένει η ίδια, παραδέχεται ο Αργύρης Μπακιρτζής, «όμως επαυξημένη, αφού, όσο ασχολούμαι μαζί του, μου αποκαλύπτονται συνέχεια νέες πτυχές του. Απ' την πρώτη ανάγνωση μου άρεσε πάρα πολύ και ψυλλιάστηκα ότι ο Τσιώλης ίσως με είχε στον νου του όταν το έγραφε», εξηγεί.

«Το "φίλος" το παρακάμπτω, γιατί θα ήταν σαν να επιχειρώ να κλέψω κάτι απ' αυτόν, και απαντώ στο "συνεργάτης". Ήταν ένας οραματιστής, που με την ορμή του σε παράσερνε εύκολα στους δαιδάλους του κόσμου του. Το έχω πει ξανά, αισθανόμουν σαν ένα μέρος του επιτελείου που διπύθυνε, καθώς και σαν ένα μέλος του συνεργείου του για όλες τις δουλειές, που μπορούσε να είναι από πρωταγωνιστής ή κομπάρσος μέχρι σοφέρ ή κουβαλητής. Να σημειώσω εδώ ότι ουδέποτε ψάρωνα στις εντάσεις που δημιουργούνταν στο γύρισμα, μερικές φορές τεχνητές προκειμένου να το οδηγήσει ο σκηνοθέτης εκεί που ήθελε», εκμυστηρεύεται για τη συνεργασία που είχαν οι δυο τους.

Σας έδινε κάποια συμβουλή ο Σταύρος Τσιώλης; Όχι, του αρκούσε να είμαι ο εαυτός μου. Όταν μου ζήτησε να παίξω στη «Χουρμαδιά» και του είπα ότι δεν μπορώ να ανταποκριθώ, παρ' ότι θαυμάζω τους ηθο-

ποιούς και τους κατασκόπους για το ταλέντο τους να υποδύονται, μου είπε ότι υπήρξαν εξαιρετικοί ηθοποιοί, όπως ο Μοντγκόμερι Κλιφτ, που στις ταινίες δεν ήταν παρά ο εαυτός τους.

Ταυτιζόμουν με όλους τους ήρωες όλων των ταινιών του και γι' αυτό δεν θα μ' ενοχλούσε να αναλάβω τον μικρότερο ρόλο. Αυτό θεωρώ ότι οφειλόταν στο πώς προσλάμβανα τη γραφή του, κάπως όπως στα βιβλία, που άλλα τα διαβάζεις μονορούφι απολαμβάνοντάς τα και άλλα τα διαβάζεις δύσκολα και όλο σε οδηγούν να σκοντάψεις, αν και υπάρχουν και μερικά που μπορούν να σε οδηγήσουν σε μεγάλη απόλαυση, όπως τελευταία τα βιβλία του Φόκνερ και του Κόρμακ Μακάρθι, αλλά και της Φλάνερι Ο'Κόννορ. Ας είναι καλά ο κ. Παλαβός, που έκανε τόσο ωραίες μεταφράσεις και σχολιασμούς σε μερικά απ' αυτά», απαντά για την άμεση ταύτιση με τον ήρωα.

«Αδυνατώ να ακολουθήσω οδηγίες»

Κάθε παράσταση είναι μοναδική. Πώς προετοιμάζεστε για αυτή την αβεβαιότητα;

Ίσως δεν με αγχώνει και πολύ, αφού ηθοποιός δεν είμαι και τα χρονάκια μου τα 'χω. Εδώ επαγγελματίες ηθοποιοί, που έχουν διδαχτεί και δουλέψει τον ρόλο τους με ακρίβεια, αντιμετωπίζουν κι αυτοί αυτή την αβεβαιότητα. Εγώ αδυνατώ να ακολουθήσω οδηγίες. Ότι μου πουν δεν θα αποφύγω το αντίθετό του. Ακόμη κι όταν έχω επιλέξει έναν τρόπο διαχείρισης του υλικού μου, πάλι δεν θα μπορέσω να τον ακολουθήσω. Και μάλιστα στις συναυλίες του συγκροτήματος Χειμερινοί Κολυμβητές, στο οποίο έχω αναλάβει ή επιλέξει και τον ρόλο του εμπυκωτή, αδυνατώ να μην ακολουθήσω αυτόν τον δρόμο. Οι εταιρείες διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων ζητούν λίστες τραγουδιών πριν από τις συναυλίες. Αν το κάνω αυτό, δεν θα είμαι καθόλου πειστικός, θα είναι σαν να αρνούμαι τον εαυτό μου, δεν θα έχουμε επαφή με τους ακροατές μας, θα νιώθω πως είμαστε σοβαροφάνεις, πως παριστάνουμε κάτι διαφορετικό απ' αυτό που είμαστε. Βέβαια αυτό ισχύει, πιστεύω, και για τους υπόλοιπους της μουσικής παράδας. Αλλά κι αυτό θέλει προσοχή για να μην καταντήσαι μανιέρα, και για τον λόγο αυτόν, όποτε το θυμηθούμε, προσπαθούμε να ακολουθούμε κάποιο πλάνο στο πρόγραμμα.

Μια εξήγηση σε ένα παράδοξο

Ερμηνεύει τους ρόλους του δραματικά, αλλά καταλήγουν κωμικοί. «Κι εγώ αναρωτιέμαι γι' αυτό. Στις 21 Οκτωβρίου οργάνωσα στην Καβάλα, στον καλλιτεχνικό πολυχώρο του συμπαραγωγού της παράστασης Τσαλαπετεινού (καφέ-μπαρ-εστιατόριο κτλ.), μια πρόβα ενώπιον 30 ατόμων, μερικών φίλων και αρκετών που δεν τους γνώριζα, για να δοκιμάσω πώς μπορώ να αντιμετωπίσω αυτό το καινούργιο και άγνωστο για μένα εγχείρημα –που μέχρι τώρα ετοίμαζα μοναχικά, κυρίως επαναλαμβάνοντας τα λόγια–, ενώπιον κοινού. Ε, λοιπόν, σημεία που για μένα, αλλά και για άλλους, είναι πολύ αστεία, κυρίως λόγω της υπερβολής, χωρίς να την επιδιώκω, του τρόπου που τα εκφέρω, σε μερικούς φάνηκαν πολύ δραματικά, μέχρι δακρύων. Δεν μπορούσα να το πιστέψω. Τελικά νομίζω ότι αυτό έχει σχέση με τη χροιά της φωνής μου, που μάλλον ο καθένας την εισπράττει διαφορετικά, και η οποία, με λίγα λόγια, ίσως οφείλεται στην κατά την ιατρική γνώματέυσιν "διόγκωσιν των κογχών του ρώθωνος και την ύπαρξιν λεμφαδενικού ιστού εις την βάσιν της επιγλωττίδος».

Η προετοιμασία για τη «Δημοπρασία»

«Τι προετοιμασία, τα λόγια προβάρω μόνος μου. Νιώθω λίγο σαν να κατεβαίνω για συναυλίες. Πρέπει να το ομολογήσω: στις συναυλίες του καλοκαιριού, συχνά ξεκινούσα με μέρη απ' τη «Δημοπρασία», δένοντάς τα με τα τραγούδια που ακολουθούσαν, κάνοντας έτσι και κάποιες σχετικές πρόβες, προς κώφωσιν, όπως διαπίστωσα, αρκετών ακροατών, αλλά και προς τέρψιν των λοιπών του συγκροτήματος, αφού αυτό λειτουργούσε ανανεωτικά στη ροή του προγράμματος. Σε μια συνάντηση των γιατρών της Πνευμονολογικής Εταιρείας, όπου τραγουδήσαμε ως μόνιμοι υποστηρικτές της Πνευμονολογικής Κλινικής του Νοσοκομείου Παπανικολάου, πόσο περισσότερο σήμερα που η κυβέρνηση

υποβαθμίζει τόσο το ΕΣΥ, μιλούσα για τη μπτέρα μου ως ο δημοπράτης στη «Δημοπρασία» του Τσιώλη και μερικοί γιατροί θεώρησαν πως μιλούσα ο ίδιος για τη μπτέρα μου, που μας έχει αφήσει εδώ και 27 χρόνια».

«Η απόσταση Καβάλας-Αθήνας ίσως με απάλλαξε απ' το βάρος της προετοιμασίας –διαμόρφωση χώρου, φωτισμούς, τεχνική υποστήριξη, διαφήμιση–, που την έχουν αναλάβει ο βοηθός του Τσιώλη σε τρεις ταινίες, φίλτατος Χάρης Μικαλογιαννάκης, και ο επίσης φίλος, υπεύθυνος του Baumstrasse, μουσικός και ζωγράφος Βασίλης Μαντζούκης», τονίζει για την προετοιμασία της παράστασης.

Καβάλα, Θεσσαλονίκη, Αθήνα, οι πόλεις της ζωής του

Εδώ και δεκαετίες μετακινείται σε τρεις πόλεις. «Στην Καβάλα η διαμονή στην παλιά πόλη, με σπουδαία μνημεία δίπλα σου στην καθημερινότητά σου, τα μπάνια 100 μέτρα απ' το σπίτι με την ανεπανάληπτη παρέα των Χειμερινών και λοιπών Κολυμβητών του Φάρου, το ότι βγάζουμε το δικό μας τσίπουρο, οι εύκολες μετακινήσεις, η Θάσος κοντά. Στη Θεσσαλονίκη, γενέθλια πόλη, οι φίλοι, τ' αδελφία, οι συγγενείς, οι δρόμοι, τα παλιατζιδικά, η πλατεία Δικαστηρίων, η Ροτόντα, ο ΠΑΟΚ, το λιμάνι. Στην Αθήνα, η υποδοχή που μας γίνεται στις συναυλίες μας, σχεδόν πάντα συγκινητική, οι πολλοί αδελφικοί φίλοι μου, τα τόσα μνημεία της παντού και τα νεοκλασικά της σπίτια με τις μορφές των καλλίγραμμων Αθίδων στα ακροκέραμά τους, οι μνήμες της Καλλιδρομίου, η συμπεριφορά των ανθρώπων στα εναπομεινάντα παλιά μαγαζιά, το ανθόγαλα της Στάνης, τα σουτζουκάρια της Βόλβης και τα μπιφτέκια του Πάνη στο Σύνταγμα, όλ' αυτά που ακόμη αντιστέκονται στην καταστροφική λαίλαπα του τουρισμού και του Airbnb, η Ελευσίνα».

Τι ρόλο παίζουν οι αποχαιρετισμοί στη ζωή του Αργύρη Μπακιρτζή;

«Έχω την εντύπωση ότι φροντίζουμε να μην τους σκεφτόμαστε, να αποφεύγουμε το πέπλο της μελαγχολίας που αφήνουν να καλύπτει τη ζωή μας. Στις ταινίες του Τσιώλη έχουμε συνεχείς αποχαιρετισμούς. Η ερώτησή σας μου θύμισε τα μακρόσυρτα πλάνα των βουνών σε συνδυασμό με τη μουσική στις ταινίες του Κριστόφ Ζανούσι, που μου έκοβαν το γέλιο μαχαίρι και μου επέβαλλαν μια κατάσταση μελαγχολίας απ' την οποία δύσκολα ξέφευγα».

Οι Χειμερινοί Κολυμβητές και η πιο «κρύα» βουτιά που έχει κάνει στη 44χρονη παρουσία του στη σκηνή

«Ίσως σ' ένα Φεστιβάλ του "ANTI" στο εγκαταλειμμένο εργοστάσιο του ΦΙΕ, στην Πατψίων πέρα μεριά, στις αρχές της δεκαετίας του 1980. Είχε τραγουδήσει ο Παπάζογλου, μετά συνεχίσαμε εμείς και είπε κι αυτός μαζί με ένα τραγουδί μας, τις "Ψείρες", που είχε τραγουδήσει με τον Ισίδωρο Παπαδάμου στον σχετικά πρόσφατο τότε πρώτο μας δίσκο. Το πλήθος του κόσμου, που ριγούσε ακούγοντας τον Νίκο, δεν άντεξε που συνεχίσαμε μόνοι μας, κι άρχισε να φωνάζει "Παπάζογλου, Παπάζογλου" και προς εμένα "Δεν σ' ακούει κανείς". Ο Σιγανίδης, κοντραμπάσο, και ο Πολυζωίδης, βιολί, βλέποντας την κατάσταση, την είχαν κοπανήσει και είχαμε απομείνει να παίρνωμε την κρύα, εις πείσμα των πολλών –θα πληρώνομασταν κιόλας, μη χάσουμε και το μεροκάματο–, ο Ταμκατζόγλου, κιθάρα, ο Ισίδωρος, μπουζούκι και φωνή, κι εγώ».

Ο βίος του μοιάζει με εκείνον ενός αναγεννησιακού ανθρώπου. Είναι αρχιτέκτονας, μηχανικός βυζαντινών αρχαιοτήτων, τραγουδά, συνθέτει μουσική και γράφει. Τι τον γοήτευσε στην αρχιτεκτονική και τι στη μουσική; «Τελείως φαινομενικά. Έργο αξιο λόγου σ' όλους αυτούς τους τομείς δεν έχω και μεγάλο μέρος της ζωής μου το πέρασα άσκοπα, ακολουθώντας φωνές που με μάγευαν, όπως γράφει ο Ταγκόρ, και κάνοντας μπάνια». **A**

Καρυοφυλλιά Καραμπέτη

Πώς είναι να μπαίνει ένας ηθοποιός στο θεατρικό σύμπαν του Μπομπ Ουίλσον; Πού πηγαίνει ο νεότερος εαυτός μας καθώς μεγαλώνουμε; Τι συναισθήματα προκαλεί ο αναστοχασμός του κύκλου της ζωής; Στο έργο «**Τρεις γυναίκες**», που ανεβαίνει στο Δημοτικό Θέατρο Ολύμπια «Μαρία Κάλλας», ο διεθνούς φήμης Αμερικανός σκηνοθέτης **Ρόμπερτ Ουίλσον** συνεργάζεται με τις σπουδαίες Ελληνίδες ηθοποιούς **Ρένη Πιττακή, Καρυοφυλλιά Καραμπέτη** και **Λουκία Μιχαλοπούλου** και αναδεικνύει τις αντανάκλασεις του χρόνου και τη σχέση με τον εαυτό και τη θνητότητα, ακολουθώντας την αλληλεπίδραση τριών γυναικών σε διαφορετικές φάσεις ζωής. Ζητήσαμε από τις τρεις πρωταγωνίστριες να μας απαντήσουν σε μερικά κοινά ερωτήματα και να μας βάλουν στο πνεύμα της σκηνοθεσίας και του έργου.

1. Πώς είναι να συνεργάζεστε με τον Ρόμπερτ Ουίλσον;

2. Ο Ουίλσον, με τη χαρακτηριστική φορμαλιστική του ματιά και την ιδιαίτερη αισθητική του, σκηνοθετεί, όπως έχει πει ο ίδιος, το έργο «όχι νατουραλιστικά και ψυχολογικά, αλλά με τον τρόπο του παραλόγου, πιο σουρεαλιστικά».

Ποια είναι η μεγαλύτερη πρόκληση αυτής της προσέγγισης για σας ως ηθοποιό; Πώς επηρέασε τη δική σας ερμηνεία;

3. Η ουσία του έργου περιστρέφεται γύρω από τα θεμελιακά ερωτήματα του εαυτού, της γήρανσης και της θνητότητας. Βλέπουμε πώς μια γυναίκα αναμετράται με τον χρόνο, τα λάθη, τις επιλογές και το αναπόφευκτο τέλος της ζωής της.

Τι συναισθήματα σας προκαλεί αυτή η θεματική, τόσο ως ηθοποιό όσο και ως γυναίκα;

4. Υπήρχε κάποιο καλλιτεχνικό ή συναισθηματικό εμπόδιο που αντιμετώπισατε παίζοντας σε αυτή την παράσταση;

5. Το έργο είναι ένας αναστοχασμός για τον κύκλο της ζωής. Σας επηρέασε σε προσωπικό επίπεδο; Έχει αλλάξει η οπτική σας για αυτά τα θέματα μετά την εμπειρία σας με αυτό;

6. Υπάρχει κάποιο σημείο του έργου που σας άγγιξε ιδιαίτερα;

7. Αν μπορούσατε να συνοψίσετε το κύριο μήνυμα του έργου σε μία πρόταση, ποιο θα ήταν αυτό;

1. Ο Μπομπ Ουίλσον είναι ένας σπουδαίος καλλιτέχνης, εμμονικός με την τελειότητα σε κάθε λεπτομέρεια. Στην πρόβα είναι ακούραστος. Δουλεύει άπειρες ώρες και απαιτεί από τους συνεργάτες του την ίδια αφοσίωση, καθώς και απόλυτη ψυχία, γιατί η παραμικρή κίνηση, ακόμα κι ένας ελάχιστος ψίθυρος, τον αποσπά από τη συγκέντρωσή του. Είναι μεν εξαντλητικό για έναν ηθοποιό να δουλεύει μαζί του –πρέπει να στέκεσαι ώρες όρθιος κι ακίνητος μέχρι να πετύχει τον ιδανικό φωτισμό, πονάει όλο σου το σώμα και πρέπει να επιστρατεύσεις όλα τα αποθέματα των αντοχών σου–, δουλεύοντας όμως μέσα σ' αυτό το μοναδικό σύμπαν που δημιουργεί, η μαγεία διαποτίζει κάθε σου κύτταρο και θέλεις να δώσεις κι εσύ τον καλύτερό σου εαυτό. Και βέβαια διδάσκει συνεχώς από την ανεξάντλητη σοφία του και την απίστευτη αισθητική του. Σπουδαία εμπειρία.

2. Κληθήκαμε και οι τρεις μας να διατηρούμε συνεχώς την τέλεια ισορροπία ανάμεσα στη φόρμα και στην εσωτερικότητα. Να υπηρετούμε τον πιο ακραίο φορμαλισμό χωρίς να γινόμαστε καρικατούρες. Να αρθρούμε στις απαιτήσεις μιας πνευματικότητας υψηλής, που φωτίζει την υπαρξιακή διάσταση του έργου και αγγίζει τα όρια του μεταφυσικού. Η καθημιά μας προσπάθησε να είναι ένα σώμα και μια φωνή που χρησιμοποιούν ως εργαλεία την ειρωνεία, το παράξενο και το γκροτέσκο, αλλά γίνονται παράλληλα φορείς φιλοσοφικών μηνυμάτων και μεγάλης οντολογικής συγκίνησης.

3. Προσωπικά δεν στέκομαι στην έννοια του φύλου. Ποτέ δεν σκεφτόμουν τη ζωή και τον εαυτό μου μέσα από το πρίσμα της γυναίκας, αλλά μέσα από το πρίσμα του ανθρώπου. Το έργο χρησιμοποιεί στον τίτλο του τη λέξη «γυναίκες», αλλά αφορά όλους τους ανθρώπους. Το πέρασμα του χρόνου με απασχολούσε πάντα ως ένας συνεχής αποχαιρετισμός στο τώρα της κάθε στιγμής που πεθαίνει πριν καν προλάβει να υπάρξει. Ο βασικός άξονας γύρω από τον οποίο περιστρεφόταν η ζωή και η τέχνη μου ως ηθοποιού ήταν η οδύνη και το ανεξήγητο της ύπαρξης. Αυτό το έργο εμπεριέχει όλες τις υπαρξιακές θεματικές και σε φέρνει μπροστά στον μεγαλύτερο όλεθρο απ' όλους, στη μοιραία κατάληξη, που δεν μπορείς ούτε να την ορίσεις ούτε να την αποφύγεις, και σου επιβάλλεται ανεξάρτητα από τη βούληση ή τον τρόπο σου. Το κάνει όμως με έναν τρόπο που εμφορείται από τη συμπιλίωση, αν μπορεί να υπάρξει ποτέ ένα τέτοιο αίσθημα ως προς την ανυπαρξία. Σου δημιουργεί τη γλυκόπικρη και ειρωνική συνειδητοποίηση ότι έτσι κι αλλιώς τα πάντα τελειώνουν και ίσως τελικά αυτό δεν είναι και τόσο δραματικό. Αντιλαμβάνεσαι τη γελοιοότητα της ύπαρξης και προσπαθείς να αποδεχτείς τη θνητότητά σου ως κάτι που θα μπορούσε να είναι τόσο απλό όσο το τέλος μιας παράστασης. Και που μπορεί να έχει μια διάσταση που ο φόβος σου δεν σου

επιτρέπει να την αντιληφθείς. Ότι μέσα σ' όλο αυτό το σκοτάδι του γήρατος και του θανάτου μπορεί να εμπεριέχεται ένα είδος αγαλλίας. Κι έτσι φεύγω συνήθως από την παράσταση πιο ελαφριά, κάπως σαν να προετοιμάζομαι για το τέλος με ένα αίσθημα συγκατάβασης και αποδοχής, που δεν το είχα νιώσει ποτέ μέχρι τώρα.

4. Το να ξεχνάς τον σωματικό σου πόνο και να τον μετουσιώνεις σε δημιουργική έκφραση.

5. Νομίζω ότι το έργο και η ζωή μου αυτή τη στιγμή συναντιούνται με έναν τρόπο που μοιάζει σαν ένα αναγκαίο μεταφυσικό μάθημα που πρέπει να πάρω. Υπήρξαν κατά καιρούς στη μακρόχρονη πορεία μου αρκετές συμπτώσεις ρόλων και βιωματικών καταστάσεων, πράγμα που μου έδινε την εντύπωση ότι κάποιοι ρόλοι ήταν σαν είχαν τον στόχο να με προετοιμάσουν για κάτι ή να με βοηθήσουν σε κάτι. Αντιλαμβάνομαι ωριμάζοντας ότι οι συμβιβασμοί, οι αδυναμίες και τα λάθη είναι αναπόφευκτα στο μεγάλο μας ταξίδι μέσα από τους καιρούς και τις ηλικίες. Πάντα ήθελα να είμαι η «κυρία Άψογη», όπως ειρωνεύεται γλυκά ο ρόλος μου, η Βίτα, τη νεότερη εκδοχή του εαυτού της. Τώρα ξέρω ότι τέτοιο πράγμα δεν μπορεί να υπάρξει. Και προσπαθώ να τα βλέπω όλα με μεγαλύτερη στωικότητα και συγκατάβαση, σαν να συμπαθώ περισσότερο την αδύναμη διάσταση του ανθρώπου και να αποδέχομαι την ήττα και τους συμβιβασμούς του, κι αυτό τον κάνει στα μάτια μου πιο ευάλωτο και πιο ανθρώπινο.

Στην παράσταση, ιδίως προς το τέλος της, βλέπω τη Λουκία, τη Γάμα, ως το κορίτσι που υπήρξα κάποτε, και φαντάζομαι τη Ρένη, την Άλφα, ως αυτό που θα γίνω, αν έχω την τύχη να μου χαριστεί η ευκαιρία να φτάσω έστω και κοντά στην ηλικία της. Το πρώτο είναι ευκολότερο και πιο αγαπησιάρικο, γιατί είναι γνώριμο, βιωμένο και συγκινητικό. Το δεύτερο είναι δύσκολο, έχει κάτι το άγνωστο που σε τρομάζει και που σχεδόν το αποστρέφεται, ακριβώς όπως η νεότερη Γάμα νιώθει για τις μεγαλύτερες εκδοχές της, τη Βίτα και την Άλφα, που της έχουν κλέψει την αθωότητα και τον ιδεαλισμό της. Πάντως σ' αυτή μου την εποχή νιώθω ευγνώμων για κάθε στιγμή, για κάθε ανάσα, για κάθε κλεφτή ματιά στην ομορφιά και στο μεγαλείο της ύπαρξης, παρά την αγωνία και τον τρόπο.

6. Τα τελευταία λόγια της Άλφα, που κλείνουν και το έργο. «Αυτή είναι η πιο ευτυχισμένη στιγμή. Όταν όλα έχουν τελειώσει. Όταν σταματάμε. Όταν μπορούμε να σταματήσουμε».

7. Μια φράση που λέω εγώ ως Βίτα για τη Γάμα: «Θέλει να μάθει πώς άλλαξε. Θέλει να μάθει πώς έγινε εγώ. Μετά θα θέλει να μάθει πώς εγώ έγινα αυτή», εννοώντας την Άλφα.

Λουκία Μιχαλοπούλου

1. Ένα πολύ μεγάλο δώρο, ειδικά σε μια εποχή που η αισθητική και η πνευματικότητα περνούν βαθιά κρίση. Είναι τρομερό και τόσο σπάνιο να βλέπεις έναν άνθρωπο να δουλεύει με τέτοιο πάθος και όρεξη.

Είναι ένα τεράστιο μάθημα. Όπως επίσης και το να βρίσκομαι με τη Ρένη και την Καρνοφυλλιά, που, πέρα από υπέροχες θεατρίνες, είναι και υποδείγματα δοτικότητας, ανοικτές και έτοιμες για όλα.

2. Ο τρόπος δουλειάς είναι εντελώς πρωτόγνωρος. Απαιτεί πολύ βαθιά και ενσυνείδητη σύνδεση με το έργο για να μπορεί αυτή η φόρμα να έχει ζωή. Τα ερεθίσματα που μας έδινε ήταν τόσο πολλά και κάθε φορά από άλλη αφετηρία. «Να ακούμε με τα μάτια και να βλέπουμε με τα αυτιά» είναι από τις πιο αγαπημένες μου παρατηρήσεις του. Και ενώ οι πρόβες είναι τρομερά απαιτητικές και πραγματικά δεν ξέρεις κάποιες στιγμές αν θα αντέξεις... μας λέει «Have fun» – και το εννοεί!

3. Το θέατρο είναι ένας τόπος που έχει τη μαγική ιδιότητα να διαστέλλει και να συστέλλει τον χρόνο. Υπάρχουν φορές που ο φόβος του τέλους αποκτά στη σκηνή μια άλλη διάσταση, μεταφυσική. Το έργο και η παράσταση, ενώ αναμετρώνται με πολύ σκοτεινές περιοχές, έχουν

κάτι φωτεινό. Ο χρόνος που περνάει θα πρέπει να μας τροφοδοτεί με δύναμη. Το τέλος είναι αναπόφευκτο, αλλά δεν το γνωρίζουμε, οπότε το τώρα έχει μια δύναμη, που το έργο την προτείνει.

4. Να είμαι βαθιά ειλικρινής μέσα σε μια τόσο αυστηρή φόρμα, να μη φοβηθώ να φοβηθώ. Είναι μεγάλη τύχη να αναμετράται κανείς με ένα καινούριο είδος, τρόπο... Θέλει τόλη και πίστη, γιατί είναι πολύ απαιτητικό.

5. Η κάθε παράσταση με φέρνει αντιμέτωπη με τέτοια θέματα. Το βασικότερο: τι θέατρο θέλω να κάνω. Μεγαλώνοντας, τα όρια του δρόμου που με ενδιαφέρει στενεύουν, και πολλές φορές αναγκαζόμαστε να ανοίξουμε αυτά τα όρια, για πρακτικούς ίσως λόγους, αλλά για το κόστος μέσα μου είναι μεγάλο.

6. Στη δεύτερη πράξη, εκεί όπου ξεκαθαρίζει εντελώς ότι αυτές οι γυναίκες είναι το ίδιο πρόσωπο... είναι πολύ ισχυρό αυτό, τόσο από το έργο όσο και από τη παράσταση. Τα νήματα που συνδέουν τον χρόνο... το τότε, το τώρα, το μετά...

7. Το τώρα, αυτή είναι η πιο ευτυχισμένη στιγμή ή θα πρέπει να το μετατρέψουμε στην πιο ευτυχισμένη στιγμή...

ΘΕΑΤΡΟ

Τρεις γυναίκες

Η Καρνοφυλλιά Καραμπέτη, η Λουκία Μιχαλοπούλου και η Ρένη Πιττακή μιλούν για τον Ρόμπερτ Ουίλσον και την πρωτοποριακή του παράσταση.

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

Ρένη Πιττακή

1. Πού να το φανταστώ εκείνο το βράδυ του '80 στο στάδιο των Δελφών, όπου παίχτηκε η σπουδαία παράσταση του προσκεκλημένου από τον Θόδωρο Τερζόπουλο Μπομπ Ουίλσον «*Το βλέμμα του κουφού*» μπροστά σε λίγους θεατές ότι θα 'ρχόταν η στιγμή μιας συνάντησης μαζί του... Να λοιπόν μια απρόσμενη περιπέτεια, ένας άλλος δρόμος στο θεατρικό παιχνίδι, κάτι διαφορετικό από τις μέχρι σήμερα συνεργασίες, ένα αληθινό ρίσκο!

2. Το αρχικό ξάφνιασμα –γιατί είναι άλλο να έχεις ακούσει για τον τρόπο που δουλεύει και άλλο να το ζεις– ακολούθησε η προσπάθεια να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις της πρόβας. Ποιας πρόβας δηλαδή... Βουτιά από την πρώτη στιγμή! Παράσταση! Όλοι παρόντες: τεχνικοί, συντελεστές, ηθοποιοί. Φωτισμοί, προσομοίωση σκηνικών, κοστούμιών, μακιγιάζ, κινήσεις, κείμενο, ήχοι, μουσική... πολλές ώρες δουλειάς, όπου χρειαζόταν σωματική και πνευματική ετοιμότητα ανά πάσα στιγμή, αντοχή και χιούμορ. Η μεγάλη πρόκληση ήταν, αφού αφομοιωθούν φόρμα, κινήσεις, ρυθμοί, τονικότητες, να σπάσουν οι κλωστές και οι «μαριονέτες» ν' αποκτήσουν δική τους ανάσα, βάθος, ψυχή! Ένα στοίχημα που, νομίζω, κερδήθηκε.

3. Σίγουρα αναμοχλεύονται τα ουσιαστικά ερωτήματα του είναι, αλλά, καθώς η Άλφα έχει εκ διαμέτρου αντίθετες ιδέες και απόψεις περί επιτυχίας από τις δικές μου, δεν ήταν δύσκολο να συμεριστώ την κριτική και το χιούμορ του συγγραφέα, που «σφάζει», χλευάζει, αλλά παράλληλα της αναγνωρίζει τη δύναμη να αντέχει και να υποστηρίξει τις επιλογές της. Οπότε υπάρχει κατανόηση, τρυφερότητα ίσως, αλλά όχι συναισθηματική εμπλοκή. Όμως από το τέλος της πρώτης πράξης και μετά με κέρδισε ο αυτοσαρκασμός της και η περιέργεια που έχει για την πορεία προς το αναπόδραστο τέλος.

6. Η Άλφα και η Βήτα –92 η μία, 55 η άλλη– επιβεβαιώνουν πανηγυρικά το ΤΩΡΑ, που κι εγώ υπερασπίζομαι στη ζωή μου όσο μπορώ. Αυτό με αγγίζει.

7. Διαλέγω για μότο μια από τις «*Σαχλοκουβέντες*» του Σάμιουελ Μπέκετ: «... en face le pire jusqu'à ce qu'il fasse rire». Απέναντί σου το χειρότερο, μέχρι να σε κάνει να γελάσεις. **A**

Παραστάσεις

Τρίτη, Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο
στις 21:00, Τετάρτη στις 20:00
και Κυριακή στις 19:00
Δημοτικό Θέατρο Ολύμπια
«Μαρία Κάλλας»
Ακαδημίας 59, Αθήνα, 2103642540

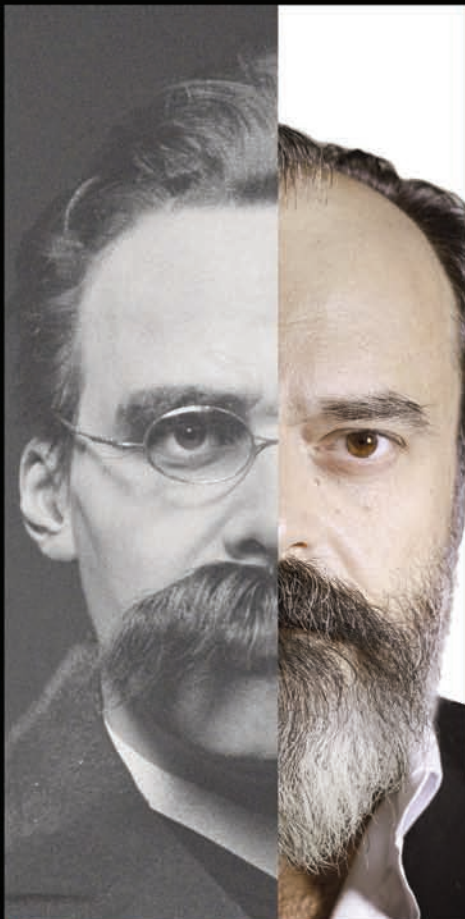
20 ΧΡΟΝΙΑ

ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕ ΤΟ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ ΣΟΥ

www.lykofos.org

ΟΤΑΝ ΕΚΛΑΨΕ Ο ΝΙΤΣΕ

Σκηνοθεσία:
Ακύλλας Καραζήσης • Νίκος Χατζόπουλος

ΘΕΑΤΡΟ ΟΔΟΥ
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ - ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ
Κατερίνα Ευαγγελάτου

THE DOCTOR
του Robert Icke

2ος
ΧΡΟΝΟΣ

ΑΜΦΙ-ΘΕΑΤΡΟ
ΣΠΥΡΟΥ Α. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
Αγγελικής Κατσημιάλη 15
και Αδριανού, Πλάκα

ΘΕΑΤΡΟ ΠΟΡΕΙΑ
AT VICTORIA

PRIMA FACIE
SUZIE MILLER

ΜΕ ΤΗΝ
ΛΕΝΑ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑ
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

MCF

Ίδρυμα
Μιχάλης
Κακογιάννης

ΑΛΚΗ ΖΕΗ

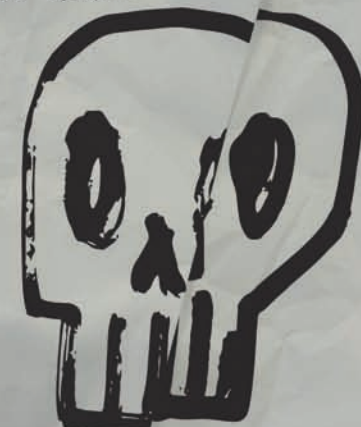
ΤΟ
ΚΑΠΛΑΝΙ
ΤΗΣ
ΒΙΤΡΙΝΑΣ

ΟΚΤ '24 - ΑΠΡ '25 | κάθε Κυριακή 11:30π.μ. και 3μ.μ.

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ
ΣΤΑΘΗΣ ΛΙΒΑΘΙΝΟΣ

ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΚΥΚΛΑΔΩΝ -
ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Ο Ρόζενκραντς και
ο Γκίλντενστερν
είναι νεκροί

Σοφ Σούπαρντ

ΔΕΥΤΕΡΟΣ
ΧΡΟΝΟΣ

**Ο πολιτιστικός οργανισμός «Λυκόφως»
γιορτάζει 20 χρόνια έμπνευσης, δημιουργίας και
πρωτοπορίας με ένα πλούσιο ρεπερτόριο
για τη σεζόν 2024-25!**

Μέσα σε 20 χρόνια πορείας ο πολιτιστικός οργανισμός «Λυκόφως»
έχει κατακτήσει το δύσκολο επίτευγμα του συνδυασμού εμπορικής επιτυχίας και
υψηλού καλλιτεχνικού αποτελέσματος, έχοντας επενδύσει σε συνολικά περισσότερες
από 300 θεατρικές παραστάσεις μικρής και μεγάλης κλίμακας σε ολόκληρη την
Ελλάδα και το εξωτερικό.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ / 2025

FOLLOW US

www.lykofos.org

Μια συζήτηση με τον Σταύρο Μπένο, πρόεδρο του σωματίου Διάζωμα, για την πολιτική, τον πολιτισμό, τα ολιστικά προγράμματα, τη βιώσιμη ανάπτυξη, την αξία των συνεργειών και την αναγκαιότητα ανθρωποκεντρικών δράσεων και πολιτικών.

Της VILLY CALLIGA

ΩΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ έκλεισε τις πληγές της πόλης μετά τους καταστροφικούς σεισμούς, διέσωσε τον πολιτιστικό της πλούτο και δρομολόγησε μεγάλα έργα, αναγεννώντας τη μέσα από τα συντρίμια της. Ως υφυπουργός και υπουργός Πολιτισμού διεύρυνε το Εθνικό Πολιτιστικό Δίκτυο Πόλεων (ΕΠΔΠ), το εμπλούτισε με δημοτικούς κινηματογράφους και εργαστήρια εικαστικών τεχνών και εκπόνησε προγράμματα αναστήλωσης μνημείων και ανάδειξης αρχαιολογικών χώρων. Ως υπουργός Αιγαίου, μεταξύ άλλων, εφάρμοσε το πρόγραμμα «Αστερίας» για τη διοικητική εξυπηρέτηση των νησιών. Ως υφυπουργός Εσωτερικών ξεκίνησε την υλοποίηση της γραμμής 1502 για την τηλεφωνική εξυπηρέτηση των πολιτών, που κέρδισε το πρώτο παγκόσμιο βραβείο του ΟΗΕ, εκπόνησε Χάρτες Δικαιωμάτων των Πολιτών και ίδρυσε τα ΚΕΠ, δίνοντας το πρώτο καθοριστικό χτύπημα στη γραφειοκρατία. Σήμερα, έχοντας πλέον αποχωρήσει από την πολιτική σκηνή, παραμένει πολιτικά ενεργός. Ένας οραματιστής που πατάει γερά τα πόδια του στη γη, επίμονος, συνεπής, ακούραστος, θωρακισμένος με την εμπειρία και την τεχνογνωσία που του πρόσθεσαν οι συνεχείς αναμετρήσεις του με έργα δύσκολα και επίπονα, όμως συνάμα δέκτες ευαισθητος των ανθρώπινων αναγκών. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, που επιλέχθηκε ως επικεφαλής της Επιτροπής Ανασυγκρότησης της Βόρειας Εύβοιας. Τον συναντήσαμε στο παλιό πολιτικό του γραφείο στην οδό Μπουμπουλίνας, όπου πλέον στεγάζονται τα γραφεία του σωματίου Διάζωμα, του οποίου είναι πρόεδρος. Ένα σωματείο που καταφέρνει να συνενώσει τις δυνάμεις ανθρώπων από διαφορετικούς χώρους σε ένα τεράστιο έργο. Άλλωστε, ο Σταύρος Μπένος πάντα είχε αυτή τη μαγική δύναμη. Να συνενώνει δυνάμεις για την εκπλήρωση ενός κοινού σκοπού και να μεταφέρει το μεγαλείο του πολιτισμού στον χώρο της πολιτικής.

Σταύρος Μπένος & Διάζωμα

«Πάντα η μεγάλη εικόνα ήταν καθοδηγητής μου»

— Δήμαρχος, βουλευτής, υφυπουργός, υπουργός και πλέον πρόεδρος του σωματίου Διάζωμα.

Έχω κάνει τρεις κύκλους στη δημόσια ζωή, συνειδητά και με απόλυτη αφοσίωση. Ο πρώτος ήταν πράγματι η πόλη μου, η αγαπημένη μου Καλαμάτα. Συνέπεσε με το πιο μεγάλο γεγονός της νεότερης ιστορίας της, που ήταν οι σεισμοί, κι έτσι το μέγα θέμα από την πρώτη μέρα που ξεκίνησα ήταν η πολεοδομική της ανασυγκρότηση. Είχα ήδη ολοκληρώσει όμως την οικονομική της ανασυγκρότηση, και η νύχτα του σεισμού με βρήκε πανέτοιμο να μπω στη μάχη αυτή για τη νέα πόλη μετά τη συντριβή της.

— Ποιο στοιχείο σάς καθοδηγούσε;

Από μικρό παιδί, λες και μια απροσδιόριστη δύναμη έχει εμφυτευτεί μέσα μου με έναν λυτρωτικό τρόπο, πάντα διερευνούσα τη μεγάλη εικόνα και πάντα η μεγάλη εικόνα ήταν καθοδηγητής μου και για τα πιο ταπεινά και μικρά πράγματα. Αν δεν συνδέσεις την καθημερινότητα του πολίτη με ένα συνολικό όνειρο για τη χώρα, την περιφέρεια, την πόλη, δεν πας πουθενά.

— Μετά την αποχώρησή σας από την πολιτική

ανοίξατε έναν τρίτο κύκλο, ως πρόεδρος του σωματείου Διάζωμα.

Ο σκοπός του Σωματείου είναι να μπορέσει η χώρα να δει με άλλη ματιά το μεγαλύτερο περιουσιακό στοιχείο της που ποτέ δεν το έχει δει καθαρά. Πάλι η μεγάλη εικόνα. Ποιο είναι αυτό; Τα μνημεία της φύσης και του πολιτισμού, που στην Ελλάδα είναι όπως το πετρέλαιο στη Σαουδική Αραβία. Τα έχει δει η χώρα μας έτσι ποτέ; Τα βλέπει μόνο σαν αισθητικά και περιβαλλοντικά θαύματα. Τα μνημεία όμως είναι ταυτόχρονα όχημα κοινωνικής συνοχής, τα λατρεύουν στις τοπικές κοινωνίες, και μπορούν να αναπτυχθούν υπέροχα προγράμματα που θα φέρουν αυτή την πολυπόθητη κοινωνική συνοχή, αλλά πάνω από όλα τα μνημεία μπορούν να γίνουν οι πρωταγωνιστές της βιώσιμης ανάπτυξης της χώρας μας.

—Ο τρόπος για να γίνουν πρωταγωνιστές της βιώσιμης ανάπτυξης ποιος είναι;

Συνδέοντάς τα με τη ζωή και την πραγματική οικονομία. Το άρθρο 24 του Συντάγματος ορίζει ότι τα μνημεία πρέπει να προστατεύονται από το κράτος, και προσθέτει μετά το υπέροχο άρθρο που λέει ότι η προστασία είναι και δικαίωμα του καθενός. Ο καθένας δηλαδή έχει, και πρέπει να

έχει, την έγνοια για το πώς θα προστατευτούν αυτά τα υπέροχα μνημεία. Το κάνουμε αυτό στην πατρίδα μας; Η απάντηση είναι όχι.

—Οφείλεται σε αδιαφορία των τοπικών κοινωνιών; Στην άγνοια του ρόλου που μπορούν να παίξουν τα μνημεία στην ανάπτυξη του τόπου τους, ή είναι θέμα γενικότερης κρατικής πολιτικής;

Είναι όλα αυτά, αλλά κυρίως ότι ποτέ αυτή η χώρα δεν έχει αντιληφθεί ότι τα μνημεία της είναι το περιουσιακό της στοιχείο, ώστε να τα αντιμετωπίσει ως πρωταγωνιστές στη ζωή και τη βιώσιμη ανάπτυξή της. Αυτό βρίσκεται στον πυρήνα του καταστατικού του Διαζώματος. Θα σου πω κάτι πολύ πρακτικό. Έχουμε τρεις καταπληκτικούς πυλώνες: τα μνημεία της φύσης και του πολιτισμού, την αγροδιατροφή του πρωτογενούς τομέα και το τουριστικό μας κεφάλαιο. Και σε ρωτώ: Κάθισαν ποτέ αυτοί οι τρεις να συζητήσουν μεταξύ τους; Ποτέ! Άρα, λοιπόν, εκείνο που χρειάζεται είναι η μαγική λέξη «συνέργειες». Αυτό είναι το γενετικό υλικό του Διαζώματος. Εμείς προσπαθούμε να βάλουμε σε ένα τραπέζι όλους τους φορείς κάθε περιοχής, προκειμένου να μαζέψουμε όλη την περιουσία της: τα μνημεία, τον πρωτογενή τομέα, τον τουρισμό της, αλλά και την καινοτομία της, τις καταπληκτικές δραστηριότητες των ανθρώπων της. Σκέψου να μαζέψεις όλους αυτούς τους πόρους σε ένα «προϊόν»! Αυτό είναι και το μότο και το αφήγημα του Διαζώματος. «Όλοι οι πόροι – ένα προϊόν».

—Ολοκληρωμένη Χωρική Επένδυση και Ολιστικό Προϊόν. Ποια είναι η σχέση τους;

Να εξηγήσω τι σημαίνει «Ολοκληρωμένη Χωρική Επένδυση», που είναι το δόγμα του Διαζώματος το οποίο προσπαθεί να εμφυτεύσει στην πολιτική, στα πανεπιστήμια, στις επιχειρήσεις. Είναι ότι καθόμαστε «όλοι μαζί» και δουλεύουμε για να φτιάξουμε το προϊόν της περιοχής. Το κλασικό παράδειγμα είναι ο τουρισμός και οι φορείς του, π.χ. ο ΣΕΤΕ, που είναι και εταιρικό μέλος στο Διάζωμα, και πάρα πολλοί σπουδαίοι επιχειρηματίες. Τρεις μεγάλες οικογένειες του τουρισμού είναι στα εταιρικά μας μέλη: το Costa Navarino της οικογένειας Κωνσταντάκου, το SANI της οικογένειας Ανδρεάδη και η οικογένεια Σμπόκου στην Ελούντα. Είναι τρεις κορυφαίοι παράγοντες, πρωτοπόροι, που συζητάνε συνεχώς γι' αυτά τα πράγματα και έχουν εντοπίσει ότι ο ήλιος και η θάλασσα έχουν «τελειώσει». Τη θέση τους έχει πάρει ο τουρισμός της εμπειρίας.

—Στον επισκέπτη της χώρας μας δεν αρκεί πια να κάνει μπάνιο σε μια ωραία παραλία και να απολαμβάνει τον ήλιο; Θέλει μια ολιστική εμπειρία: να πάει να δει τα μνημεία, να γνωρίσει τη γαστρονομία μας, να πάει σε ένα πανηγύρι, σε ένα λαογραφικό γεγονός, και παράλληλα να του προσφέρει τη μεγαλύτερη δυνατή προστασία, να είναι συνδεδεμένος με το σύστημα υγείας και πρόνοιας, να έχει πρόσβαση στα συστήματα μεταφορών. Αυτό είναι το ολιστικό προϊόν που σου προσφέρει η Ολοκληρωμένη Χωρική Επένδυση. Το Διάζωμα προσπαθεί να φέρει αυτόν τον νέο πολιτισμό στην πατρίδα μας. Γι' αυτό έχει δημιουργήσει μια θερμοκοιτίδα, που έρχεται όλο αυτό το πνευματικό κεφάλαιο να το εκκλαϊκώσει, να το εξειδικεύσει και να το περάσει στις δομές του κράτους.

—Θέλω να πάμε λίγο στις συνέργειες. Πόσο εύκολο ήταν να τις εξασφαλίσετε;

Αυτό με απασχολούσε πάρα πολύ. Γιατί, από τη φύση μου, σε ό,τι έκανα –30 χρόνια ήμουν εντός των τοίχων στον δημόσιο χώρο– είχα τις συνέργειες στο επίκεντρο. Κάναμε λοιπόν ένα «κόλπο». Τα αρχαία θέατρα. Δεν ήταν ο σκοπός μας, ήταν μια άσκηση συνεργειών. Για να εξασφαλίσουμε τις συνέργειες, έπρεπε να αποδείξουμε την αξία τους.

—Τα αρχαία θέατρα και οι αναπλάσεις τους έγιναν το πρώτο σκαλοπάτι; Ένα δοκιμαστικό στάδιο;

Το είπες καλύτερα από μένα. Το Διάζωμα ξεκίνησε το 2000, το καταστατικό έγινε το 2008. Οκτώ χρόνια συζητούσαμε με πολύ σημαντικούς ανθρώπους της χώρας, προκειμένου να επιλύσουμε αυτά τα ζητήματα, με πρώτο τις συνέργειες. Εκεί μας ήρθε η ιδέα, και ήταν του συγχωρεμένου του Πέτρου Θέμελη, του μεγάλου αρχαιολόγου, ο οποίος ήταν και ο νονός του Διαζώματος, να δώσουμε ένα δείγμα γραφής. Διαλέξαμε λοιπόν την πιο δημοφιλή κατηγορία μνημείων, τα αρχαία θέατρα, για τα οποία υπήρχε τεράστια δυσκολία του Υπουργείου Πολιτισμού να μπορέσει να αποσπάσει χρηματοδοτήσεις από την Ευρώπη, λόγω του περίφημου θέματος της ωρίμασης.

—Να εξηγήσουμε ότι αυτό σημαίνει πως πρέπει να έχουμε έτοιμες τις εγκεκριμένες μελέτες, αν θέλεις να χρηματοδοτηθείς από την ΕΕ.

Ακριβώς. Για να φτάσεις όμως στις μελέτες, πρέπει να περάσεις από τέσσερις φάσεις. Η πρώτη είναι οι γεωφυσικές έρευνες, επειδή έχεις μαρτυρίες ότι στην περιοχή αυτή υπάρχει ένα αρχαίο θέατρο. Οπότε πρέπει να σκάψεις. Σήμερα, βέβαια, υπάρχουν καταπληκτικά εργαστήρια στην Ελλάδα με ακτίνες λέιζερ και ηλεκτρομαγνητικά κύματα που βλέπουν τι γίνεται κάτω από το έδαφος. Αυτή είναι η πρώτη φάση και

είναι πολύ χαμηλό προϋπολογισμού. Με 10.000 ευρώ κάνεις μια γεωσκόπηση. Μετά πας στη δεύτερη φάση, που είναι και το ελληνικό παράδοξο: τις απαλλοτριώσεις. Γιατί τα αρχαία θέατρα μπορεί να είναι σε ιδιωτικούς χώρους. Η τρίτη φάση είναι η ανασκαφή. Η τέταρτη η μελέτη, την οποία επιβλέπει το υπουργείο. Αυτές τις τέσσερις φάσεις, τις οποίες δίνουμε σε ένα πολύ ωραίο γράφημα στην ιστοσελίδα μας, αναλαμβάνει το Διάζωμα με ιδιωτικούς πόρους. Δεν παίρνουμε λεφτά από το κράτος ούτε από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Στη συνέχεια το υπουργείο, έχοντας ήδη έτοιμες μελέτες από εμάς, αποσπά πόρους από την ΕΕ.

—Για να εξασφαλίσετε τις συνέργειες για τα αρχαία θέατρα περιοδεύσατε σε όλη την Ελλάδα.

Τον πρώτο χρόνο έτρεχα σαν τον Βέγγο. Πήγα να τα δω, να γνωρίσω τις τοπικές κοινωνίες, σε κάθε επίσκεψη τους είχα δίπλα μου όλους: τον δήμαρχο, την εφορεία αρχαιοτήτων, τον εκπρόσωπο της νομαρχίας ή της περιφέρειας, τους τοπικούς συλλόγους, τους τοπικούς χορηγούς. Ήμασταν όλοι εκεί. Αυτές οι περιοδείες ήταν αναγνωριστικές. Ήθελα να κινητοποιήσω τις τοπικές κοινωνίες, να τους φέρω όλους μαζί για να αναπτύξουμε από κοινού προγράμματα με τη συμμετοχή όλων. Αυτή λοιπόν η συνεργεία απέδωσε μαγικά πράγματα! Υπήρχε απίστευτη διάθεση από την πλευρά των τοπικών παραγόντων. Το πιο καταπληκτικό ήταν το crowdfunding με σύνθημα «Θέλουμε λίγα από πολλούς και όχι πολλά από λίγους». Ανοίξαμε τραπέζι λογαριασμό σε κάθε θέατρο. Και έβραζαν οι πολίτες, οι θεσμοί και οι επιχειρηματίες το ποσό που ήθελαν. Έτσι καλύπτονταν τα έξοδα των τεσσάρων φάσεων που περιέγραψα.

—Αυτές οι συνέργειες σε πόσες αναπλάσεις αρχαίων θεάτρων μεταφράστηκαν;

Η απόδοση μέσα στην πρώτη δεκαετία λειτουργίας του Διαζώματος ήταν ότι «βάλαμε μπροστά» 50 αρχαία θέατρα. Όταν το κράτος μόνο του σε διακόσια χρόνια είχε κάνει 30. 15 έχουν ήδη τελειώσει, τα 25 είναι ήδη εργοτάξια και άλλα 10 θα μπουν το νέο έτος. Αυτό όλο λοιπόν που κάναμε έδειξε την αξία και τη μαγεία των συνεργειών, οπότε ανοίξαμε τον δρόμο για την επόμενη φάση. Γνωρίζοντας καλά τις ιδιαιτερότητες της πολιτικής, ήξερα ότι θέλεις να φτάσεις τον κόσμο με ένα μήνυμα που θα το καταλάβει και θα το υπερασπιστεί. Έτσι, έπειτα απ' αυτό το πρώτο βήμα, τα πράγματα στη δεύτερη και πιο δύσκολη φάση ήρθαν όλα πολύ όμορφα και πολύ ήρεμα.

—Το Διάζωμα έχει ήδη ασχοληθεί με τα 50 από τα 125 περίπου καταγεγραμμένα θέατρα. Σκοπεύετε να εντάξετε στη δράση σας και κάποια από τα υπόλοιπα;

Ο κυρίως όγκος έχει αντιμετωπιστεί. Όμως υπάρχει η δυναμική ό,τι καινούργιο μπαίνει στην πορεία μας να το υποστηρίξουμε. Η συνταγή της επιτυχίας για τα θέατρα είναι να βρεθεί κάποιος να «το πάρει πάνω του». Γιατί δεν ήταν σχεδιασμός που έγινε από κάποιο γραφείο, επαγορεύτηκε από τη δυναμική του κάθε τόπου. Γι' αυτό άλλωστε έκανα αυτά τα ταξίδια. Ήθελα να δω, υπάρχει ενδιαφέρον από τον δήμαρχο; Πώς το βλέπει η τοπική εφορεία; Βέβαια ο πρώτος δείκτης ήταν και είναι πάντα το Υπουργείο Πολιτισμού. Από εκεί ξεκινάμε, με σεβασμό στο υπουργείο και στην οικογένειά του, και δεν εννοώ μόνο την κοινότητα των αρχαιολόγων, αλλά και αυτές των αρχιτεκτόνων, των συντηρητών. Υπήρχαν φορές που ένας πολίτης δυναμικός έβαζε μπροστά τη διαδικασία. Γιατί τον μεγαλύτερο ενθουσιασμό τον έδειχναν οι απλοί πολίτες. Είναι αυτό που λέμε «κοινωνικοποίηση των μνημείων». Το μνημείο ήταν δίπλα τους, αλλά δεν το ένωσαν μέχρι τότε δικό τους. Ξέρεις πόσο μεγάλο πράγμα είναι να λείπει ο άλλος το μνημείο «μου», να νιώθει περήφανος, να το καμαρώνει και να περιστρέφεται η ζωή του γύρω απ' αυτό;

—Επομένως ένα μνημείο μπορεί να αλλάξει την καθημερινότητα και τη μελλοντική προοπτική μιας περιοχής.

Κορυφαίο παράδειγμα είναι η Λάρισα, που έχει ένα τεράστιο αρχαίο θέατρο στην καρδιά της! Όλη η πόλη ζει στον αστερισμό του θεάτρου. Άλλο παράδειγμα, ο Ορχομενός Βοιωτίας, όπου υπάρχει το αρχαιολογικό πάρκο: τρία μνημεία διαφορετικών εποχών το ένα δίπλα στο άλλο. Ο θολωτός τάφος του Μινύα, το αρχαίο θέατρο του Ορχομενού και η μονή της Παναγίας Σκριπούς. Ξέρεις πόσα χρήματα μαζεύτηκαν από τους ανθρώπους που τα αγαπούν; 200.000 ευρώ! Κάναμε όλες τις μελέτες και τώρα άρχισε ήδη η εξέλιξη του έργου.

—Αφού δώσατε δείγμα γραφής για τις συνέργειες, περάσατε στη φάση των Ολιστικών Προγραμμάτων. Το πιο πρόσφατο ήταν το πρόγραμμα «Πόλις».

Το πρόγραμμα «Πόλις» ήταν το πιο οικείο. Δεν ήταν το πρώτο που αναπτύξαμε, γιατί δεν είχε την προτεραιότητα που είχαν τα υπόλοιπα. Ήρθε όμως τώρα η ώρα του. Είναι μια καθολική παρέμβαση με τη συμμετοχή όλων των πολιτών, που δεν αφορά μόνο τον δημόσιο χώρο, αλλά και τον ιδιωτικό. Οι δήμοι, σε όλες τις χώρες του κόσμου, αισθάνονται ότι υποχρέωσή τους είναι να ασχολούνται με τον δημόσιο χώρο, τους δρόμους, τις πλατείες. Όμως το 80 % μιας πόλης είναι ιδιωτικός χώρος, ιδιωτικές δραστηριότητες.

—Κατά πόσο είναι εφικτή η παρέμβαση στον ιδιωτικό χώρο και τις ιδιωτικές δραστηριότητες;

Εδώ τώρα πάμε στο ολιστικό πρόγραμμα, που είναι και ο πυρήνας. Το ζητούμενο είναι να κινητοποιήσεις το σύνολο των πολιτών. Αυτό γίνεται όταν ξεκινάς με έναν σχεδιασμό που τους αφορά όλους, που τους βάζεις να συμμετάσχουν και τους έχεις ως πρωταγωνιστές. Θεωρητικά αυτό εδράζεται σε δύο σπουδαία ευρωπαϊκά κείμενα: τη Χάρτα της Λειψίας για την Ευρώπη και τη βιώσιμη ανάπτυξη, και ένα νέο κείμενο που αναφέρεται στη συλλογικότητα των πόλεων, το New European Bauhaus, που ξεκίνησε η Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν για να τιμήσει τη μεγάλη επανάσταση που έγινε από τον σπουδαίο αρχιτέκτονα Βάλτερ Γκρόπιους, η οποία έδωσε λύση στις ανάγκες στέγασης με βάση τη λειτουργικότητα. Αυτός ο προβληματισμός έχει περάσει στη λειτουργικότητα των πόλεων. Ξαφνικά είδαν οι διανοούμενοι και οι αρχιτέκτονες ότι το μεγάλο πρόβλημα της πόλης είναι η λειτουργικότητα.

—Τι νοείται ως «λειτουργικότητα» στην περίπτωση μιας πόλης;

Ας σκεφτούμε έναν πολίτη. Έχουμε τέσσερις κατηγορίες ροής - κίνησης στην πόλη. Η μία είναι των ατόμων με κινητικά προβλήματα. Και δεν εννοούμε μόνο τα ΑΜΕΑ, αλλά και τη μαμά με το καρτοσάκι ή τα άτομα τρίτης ηλικίας που δεν έχουν κανονική βάδιση. Αυτή είναι η πιο ευαίσθητη κατηγορία. Η δεύτερη κατηγορία είναι των πεζών, η τρίτη των ποδηλάτων και η τέταρτη των αυτοκινήτων. Υπήρχε μια φιλοσοφία μέχρι τώρα, σύμφωνα με την οποία υπήρχαν στεγανά ανάμεσα σε αυτές τις τέσσερις ροές της πόλης. Τώρα τις θέλουμε όλες μαζί, να είναι ανεμπόδιστες και συνεργαζόμενες. Θέλουμε ο πεζός να έχει απρόσκοπτη πρόσβαση σε οποιοδήποτε σημείο της πόλης. Σκέψου τον πεζό στην Αθήνα - είναι ένα δράμα αυτό που βιώνει. Έχουμε φτάσει σε ακραίες, όπως το να καταριόμαστε το αυτοκίνητο. Όπου είναι χρήσιμο, όμως, πρέπει να υπάρχει. Δεν μπορεί, για παράδειγμα, να καταργηθεί για την τροφοδοσία των καταστημάτων. Στο πρόγραμμα «Πόλις» η λέξη-κλειδί είναι η λειτουργικότητα. Με τα προγράμματα που έχουμε αναπτύξει στο Διάζωμα, και τα δοκιμάζουμε ήδη στην Άρτα και την Ηγουμενίτσα, θέλουμε να δημιουργήσουμε όρους λειτουργικότητας κυρίως στα ιστορικά κέντρα των πόλεων. Σκέψου τους πεζόδρομους στην Αθήνα. Είναι πολλοί, όμως δεν συνεργάζονται μεταξύ τους. Σκέψου να είναι συνεχόμενος και ο ποδηλατοδρόμος, αλλά και η αστική συγκοινωνία να είναι πάνω στον πεζόδρομο.

—Λίγο δύσκολο να πιστέψει ένας κάτοικος της Αθήνας ότι κάτι τέτοιο είναι πραγματοποιήσιμο. Η μέχρι τώρα εμπειρία μας, τουλάχιστον όσων ζούμε στο κέντρο της πόλης, μας κάνει επιφυλακτικούς. Τίποτα δεν είναι ακατόρθωτο. Το καθετί βεβαίως έχει και το μείγμα του. Για παράδειγμα, για να έχεις και τις τέσσερις ροές μαζί, πρέπει να είναι ο δρόμος πάνω από 9 μέτρα, οπότε είναι κατανοητό ότι για κάθε σημείο της πόλης θα πρέπει να βρεις λειτουργικές λύσεις, η ροή όμως θα είναι διαρκής. Ας πάρουμε για παράδειγμα την Ερμού. Θα μπορούσε να υπάρχει μαζί με τη ροή των πεζών κι ένα minibus. Είναι κάτι καινούργιο, γι' αυτό και είναι δύσκολο για κάποιον να το φανταστεί, όμως είναι ένας συνδυασμός δύο ροών.

—Και οι άλλες δύο λέξεις κλειδιά;

Η δεύτερη είναι η προσβασιμότητα. Αφορά όλους τους πολίτες γι' αυτό και το πρόγραμμα λέγεται ολιστικό. Και εδώ είναι που η παρέμβαση αφορά και τον ιδιωτικό χώρο. Η προσβασιμότητα δεν αφορά μόνο τα δημόσια κτίρια. Σιγά σιγά πρέπει γίνουν και οι πολυκατοικίες προσβάσιμες. Και η τρίτη λέξη κλειδί είναι η αισθητική. Η αντιμετώπιση αυτής της κακοουσιότητας με τα τραπέζια στα πεζοδρόμια, τις επιγραφές, τις κεραιές... Στην Αθήνα, κατά την περίοδο της Ολυμπιάδας, υπήρξε το περίφημο σχέδιο «Πρόσοψη», που επιδοτούσε τους πολίτες για να φτιάξουν τις προσόψεις των κτιρίων τους, το οποίο πήγε πάρα πολύ καλά, αλλά δυστυχώς καταργήθηκε.

—Με ποιους τρόπους παρεμβαίνει η πολιτεία στην εφαρμογή του προγράμματος «Πόλις»;

Παρεμβαίνει με δύο τρόπους. Ο πιο «σκληρός» είναι η έκδοση ενός προεδρικού διατάγματος. Π.χ. στην Καλαμάτα, στο ιστορικό κέντρο, προκειμένου να περιοριστεί το ύψος των πολυκατοικιών, ακολούθησα την οδό του προεδρικού διατάγματος. Τα σπίατα έπρεπε να έχουν συγκεκριμένο ύψος, με κεραμίδια και συγκεκριμένες όψεις. Κι έγινε αυτό το μικρό θαύμα που βλέπουν τώρα οι επισκέπτες του ιστορικού κέντρου της. Για τα υπόλοιπα θα κάνεις έναν κανονισμό Δημοτικού Συμβουλίου που θα αφορά τα τραπέζια, τις επιγραφές κ.ο.κ. Το πρόγραμμα «Πόλις», λοιπόν, χτίζεται γύρω από το τρίπτυχο Λειτουργικότητα - Προσβασιμότητα - Αισθητική. Σκοπεύουμε να το μεταφέρουμε σε όλη τη χώρα, αλλά πρέπει πρώτα να έχουμε τα παραδείγματα των δύο πόλεων, της Άρτας και της Ηγουμενίτσας, για να τα βλέπουν οι δήμαρχοι των άλλων πόλεων, να καταλαβαίνουν περί τίνος πρόκειται και να προχωράμε.

—Ένα ακόμα ολιστικό Πρόγραμμα του Διαζώματος είναι το «Πολιτιστικές Διαδρομές και Πάρκα», που αναπτύσσετε με τις Ολοκληρωμένες Χωρικές Επενδύσεις.

Αυτό είναι το μεγάλο πρόγραμμα του Διαζώματος. Πρόκειται για τη σύνθε-

Από αριστερά προς τα δεξιά: Ευδόκιμος Φρεγκόγλου, Επικοινωνιολόγος-Τεχνολόγος Πολιτισμού- συντονιστής D HUB, Κατερίνα Αβραμοπούλου, Οικονομολόγος- Υπεύθυνη Κρατικής Διακυβέρνησης, Σταύρος Μπένος, Πρόεδρος του Διαζώματος, Μαρία Σοφικίου, Αρχαιολόγος- Διευθύντρια Διαζώματος, Μαρία Κουρασάνη Αρχαιολόγος- Υπεύθυνη Αναπτυξιακών Προγραμμάτων, Κώστας Δικαίος, Υπεύθυνος Οικονομικών Θεμάτων

Μέσα στην πρώτη δεκαετία λειτουργίας του Διαζώματος «βάλαμε μπροστά» 50 αρχαία θέατρα. 15 έχουν ήδη τελειώσει.

ση τριών μεγάλων πυλώνων: των μνημείων -τα οποία συνδέουμε μεταξύ τους-, της αγροδιατροφής και του τουρισμού. Μαζί οι τρεις πυλώνες δημιουργούν ένα καινούργιο προϊόν. Ένα παράδειγμα είναι η Ήπειρος. Ο επισκέπτης, πριν καν φτάσει εκεί, θα βλέπει την περιοχή και θα ανακαλύπτει τους χώρους που πρέπει να επισκεφτεί, τα μαγαζιά όπου θα μπορεί να φάει, τις εκδηλώσεις που θα παρακολουθήσει, το σύστημα υγείας και πρόνοιας που μπορεί να του προσφέρει ασφάλεια, με ποιον τρόπο θα κάνει τις μετακινήσεις του. Θα τα βλέπει όλα και θα προγραμματίζει τις δραστηριότητές του. Πέρα από τον επισκέπτη, όμως, και οι tour operators και τα γραφεία ταξιδιών θα έχουν όλο το υλικό - γιατί τώρα τα κάνουν μόνοι τους αυτά. Δηλαδή φτιάχνουμε και το προϊόν της περιοχής και το branding της. Κι όλα αυτά συνοδεύονται από πολύ προωθημένες ψηφιακές εφαρμογές. Θα μπορείς να πηγαίνεις στο μνημείο και μέσω εφαρμογής να βλέπεις πώς ήταν στην αρχαιότητα και πώς σήμερα, και να σου κάνει ξενάγηση. Όλα αυτά στην Ήπειρο είναι έτοιμα.

—Το αποτέλεσμα είναι ότι εμπλουτίζεται το τουριστικό μας προϊόν;

ωραίο μας προϊόν και οι μελέτες μας είναι έτοιμες, με τη χρηματοδότηση εφτά μεγάλων χορηγών.

—Ένα τρίτο ολιστικό πρόγραμμα είναι οι «Αεωφόροι Φύσης και Πολιτισμού». Διαβάζω στο site του Διαζώματος: «Οι αυτοκινητόδρομοι μπορούν να συμβάλουν στην ανάδειξη του περιβαλλοντικού και πολιτιστικού αποθέματος των περιοχών από όπου διέρχονται».

Φαντάσου να ταξιδεύεις σε έναν αυτοκινητόδρομο σε μια διαδρομή που περιβάλλεται από αρχαιολογικά μνημεία, κι εκεί που πορεύεσαι με το αυτοκίνητό σου, να παίρνεις ένα μήνυμα στο κινητό που να σου λέει: «Δεξιά είναι η διαδρομή για να επισκεφτείς τον Χ χώρο». Στο πρόγραμμα αυτό, οι αυτοκινητόδρομοι ουσιαστικά υιοθετούν τα μνημεία σε ένα βάθος 30 χιλιομέτρων, φτιάχνουν τις προσβάσεις, και επομένως, με πολύ απλό τρόπο, εξασφαλίζουν ότι κάποιος θα μπορέσει να επισκεφτεί κατευθείαν έναν αρχαιολογικό χώρο. Οι μελέτες είναι ήδη έτοιμες και σκοπεύουμε να δημιουργήσουμε πολιτιστικές διαδρομές σε όλη την Ελλάδα.

—Το Διάζωμα έχει κι άλλες δράσεις;

Θα ήθελα να αναφερθώ σε τρεις βασικές ενότητες. Η πρώτη είναι οι αρχαιολογικές διαλέξεις που οργανώνουμε εδώ και 15 χρόνια στο Μέγαρο Μουσικής. Η συνεργασία αυτή με το Μέγαρο στην ουσία ενδυναμώνει όλη αυτή την παρουσία μας, άρα εκτείνεται και σε ένα ευρύτερο κοινό, ευαισθητοποιημένο για την κατανόηση και προβολή της δουλειάς μας.

Επίσης έχει αναπτυχθεί ένα σπουδαίο εκπαιδευτικό πρόγραμμα. Ξεκίνησε από μια σημαντική κυρία της εκπαιδευτικής κοινότητας, τη Μαίρη Μπελογιάννη από το Βαρβάκειο, κι έγινε ένα από τα ωραιότερα προγράμματα του Υπουργείου Παιδείας. Είναι το «Υιοθεσία Αρχαίων Θεάτρων - Μαθητές Ξεναγού Μαθητές στα Αρχαία Θέατρα», όπου συμμετέχουν σχολεία. Τα παιδιά γίνονται μικροί αρχαιολόγοι, μαθαίνοντας με έναν τρόπο μοναδικό το θέατρο που επιλέγουν να υιοθετήσουν και μετά γίνονται αναμεταδότες του μηνύματος ως ξεναγοί, ως δημοσιογράφοι και ως δάσκαλοι.

Εδώ και 2 χρόνια έχουμε αναπτύξει μια δραστηριότητα συνέργειας ανάμεσα στους αρχαίους χώρους και στη σύγχρονη δημιουργία. Μας ήρθε μια πρόταση από το Καλογεροπούλειο Ίδρυμα της Κορίνθου. Φορέας αυτής της πρότασης ήταν μια νέα εξαιρετική πιανίστρια, η Πόπη Μαλαπάνη. Είναι το πρόγραμμα «Ακούμε τους νέους», που φιλοδοξεί να φέρει νέους ταλαντούχους δημιουργούς σε επαφή με το κοινό. Ξεκινάει από έναν διεθνή διαγωνισμό υψηλών προδιαγραφών, όπου η επιτροπή αξιολόγησης επιλέγει, μέσα από video που στέλνουν τα παιδιά με τη δουλειά τους, τρία άτομα, στα οποία παρέχεται η δυνατότητα συναυλιών σε αρχαία θέατρα, ωδεία και στο Μέγαρο Μουσικής, ενώ γίνονται συνεντεύξεις και παρουσιάσεις στο Τρίτο Πρόγραμμα.

Φέτος είχαμε και μια άλλη συνεργασία, με το Εθνικό Θέατρο, που είχε εξαιρετική επιτυχία. Ανέβηκε η παράσταση «Πλούτος» σε 16 καινούργια, άγνωστα αρχαία θέατρα. Οι τοπικές κοινωνίες αγκάλιασαν την πρωτοβουλία με έναν μοναδικό τρόπο. Αυτούς τους κύκλους σκοπεύουμε να τους διευρύνουμε και στο μέλλον. Φέτος προστίθεται και μία ακόμα απόπειρα και αφορά πρόσκληση μέσω του Instagram σε έναν φωτογραφικό διαγωνισμό, όπου φωτογραφίες αρχαίων θεάτρων που έχουν τραβήξει πολίτες θα αξιολογηθούν από επιτροπή και θα απονεμηθούν βραβεία.

—Η δική σας δύναμη από πού πηγάζει;

Εδώ θα ήθελα να πω κάτι που δεν έχω πει ποτέ δημόσια. Έχω μια κρυφή δύναμη μέσα μου που μου δίνει φτερά. Είναι τρία ονόματα. Η Ευτυχία, η Κασσιανή και ο Θεοδωρής. Είναι η οικογένειά μου. Είναι η ισορροπία μου αλλά και οι βασικοί μου σύμβουλοι. Σε όλες τις φάσεις της ζωής μου, ότι μεγάλο αποφασίζω, ότι μικρό με αποσχολεύω το συζητάω πάντα μαζί τους. **A**

Και όχι μόνο. Αποτελούν, επιπρόσθετα, υπόδειγμα περιφερειακής ανάπτυξης. Θα δώσω ένα παράδειγμα: Τα πρωινά των ξενοδοχείων σε αυτές τις περιοχές περιλαμβάνουν προϊόντα εισαγόμενα, ενώ υπάρχουν τόποια προϊόντα που μπορούν να προωθηθούν. Έρχονται επισκέπτες που λαχταρούν να δουν τα δικά μας προϊόντα, κι εμείς δεν τους τα δίνουμε! Τι εξαγωγές λέμε; Αφού αυτοί έρχονται έτοιμοι. Το μήνυμα που θέλουμε να περάσουμε είναι: «Εξάγουμε στον τόπο μας». Σκεφτείτε αυτοί οι άνθρωποι να έρθουν σε όσωση με τα αγροτικά μας προϊόντα!

—Υπάρχει κάποια πολιτιστική διαδρομή που να αφορά την Αττική;

Η πιο περίοπτη διαδρομή είναι στην Αττική! Ο μεγάλος όγκος του τουρισμού στοιβάζεται στην Ακρόπολη και πρέπει να διαχυθεί. Κάνουμε λοιπόν την Τριλογία της Αττικής. Συνδέουμε την Ακρόπολη με το μυστηριακό κέντρο -την Ελευσίνα- και το Λαύριο, που ήταν η οικονομική δύναμη. Ο μολύβδος των μεταλλείων του τροφοδοτούσε οικονομικά την Αθήνα. Ο Παρθενώνας έγινε από εκεί, οι τριήρεις έγιναν από εκεί, η δραχμή, αν είχε δύναμη, ήταν λόγω των μεταλλείων του μολύβδου, που ήταν η μεγαλύτερη μεταλλευτική δραστηριότητα στην Ευρώπη. Τα αρχαία πλυντήρια στο Λαύριο είναι ένας τόπος μαγικός, κι όμως έχει μηδενική επισκεψιμότητα. Αυτή η διαδρομή είναι το πιο

www.athensvoice.gr
Διαβάστε όλη τη συνέντευξη

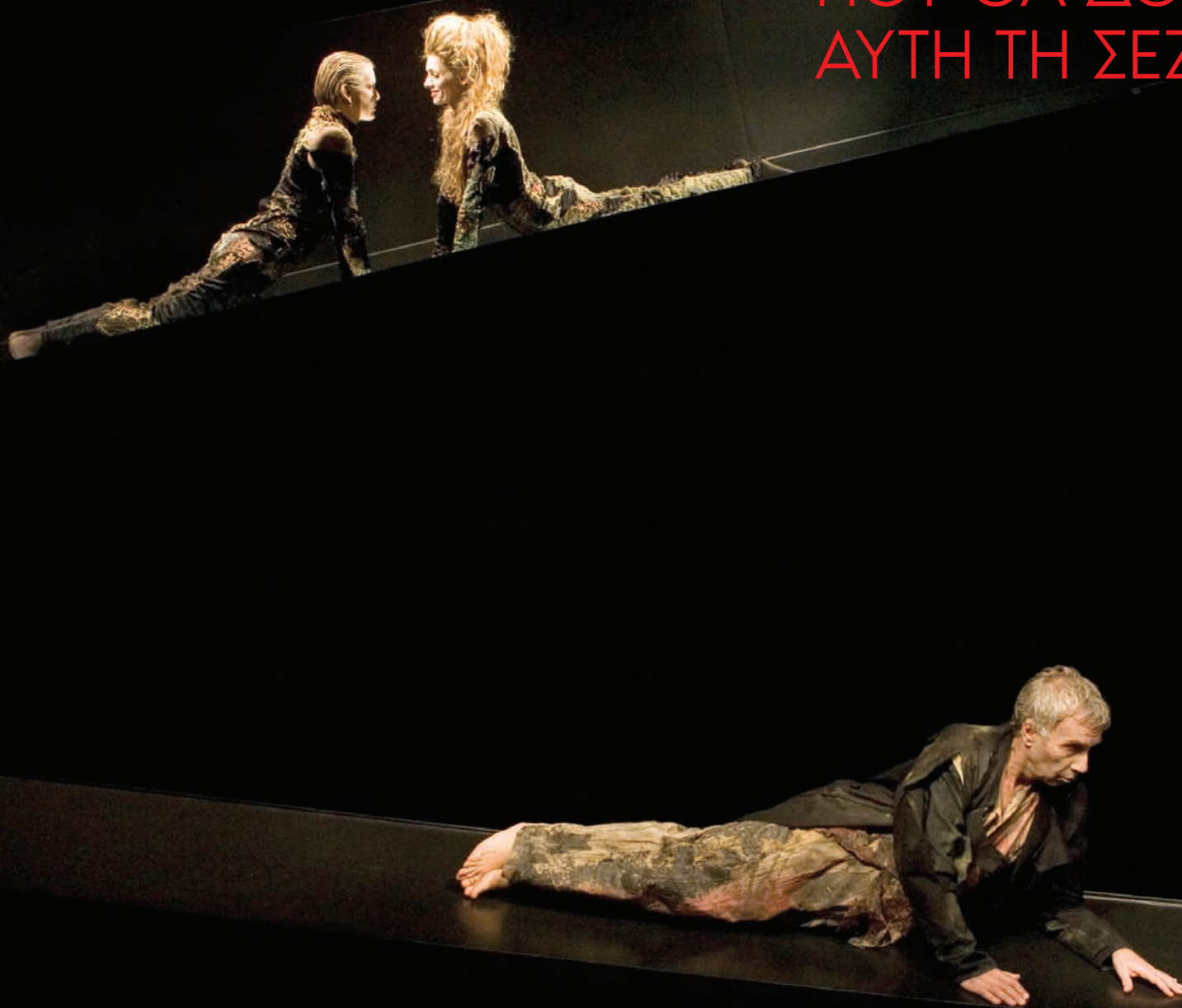
ΘΕΑΤΡΟ

170

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΠΟΥ ΘΑ ΔΟΥΜΕ

ΑΥΤΗ ΤΗ ΣΕΖΟΝ

ALARME

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

Το Θέατρο Άτις γιορτάζει 40 χρόνια από την ίδρυσή του επαναφέροντας στη σκηνή μια σειρά από παραστάσεις που σημάδεψαν την πορεία του. Η πρώτη είναι το «*Alarme*», μια από τις πιο εμβληματικές παραστάσεις του **Θεόδωρου Τερζόπουλου**. Με τις καθηλωτικές ερμηνείες της **Σοφίας Χιλλ**, της **Αγλαΐας Παππά** και του **Τάσου Δήμα** και κοστούμια της **Λουκίας** η παράσταση αυτή εγκαινίασε μια σειρά έργων που σχολιάζουν με σαρκαστικό τρόπο την εξουσία. Από τις 15 Νοεμβρίου επιστρέφει για περιορισμένο αριθμό παραστάσεων, μετά από απαίτηση μεγάλης μερίδας κοινού.

Παραστάσεις Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο στις 21:00, Κυριακή στις 19:00
Θέατρο Άτις, Λεωνίδου 7, 2105226260

ΘΕΑ
ΤΡΟ

ΣΤΕΓΗ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΩΝΑΣΗ

Συγγρού 107, Νέος Κόσμος, 2111981784, www.onassis.org

Αγάπη και υπαρξιακή αναζήτηση από τη Στέγη

Μεγάλα διεθνή ονόματα και δυναμικοί Έλληνες δημιουργοί σε 4 παραστάσεις ύμνους στον έρωτα, την ελευθερία, την ανιδιοτέλεια και την αγάπη

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΕΡΑΣΤΩΝ

© STEGI ONASSIS/PHOTO BY STEPHIE GRAPE

Η φετινή σεζόν στη Στέγη προσφέρει μια σειρά από παραστάσεις που διερευνούν τα βαθύτερα συναισθηματικά και υπαρξιακά ερωτήματα της ανθρωπίνης φύσης. Οι ιστορίες που θα παρακολουθήσουμε είναι αφιερωμένες στις διαρκείς αναζητήσεις του ανθρώπου για αγάπη, κατανόηση και ελευθερία. Μερικές φορές με έναν τρόπο που προκαλεί γέλιο, άλλες φορές δάκρυα, μας καλούν να βυθιστούμε σε κόσμους πλούσιους σε συναισθήματα και σκέψεις, προτρέποντάς μας να αναρωτηθούμε για τις σχέσεις μας, τις αξίες μας και την ανθρωπιά μας.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΕΡΑΣΤΩΝ

Το θεατρικό έργο «Ο χορός των εραστών», γραμμένο από τον Πορτογάλο συγγραφέα Τιάγκο Ροντρίγκες, αποτελεί μια πρωτότυπη και βαθιά συναισθηματική προσέγγιση στην αγάπη και τη συντροφικότητα, αναδεικνύοντας την πολυπλοκότητα των ανθρώπινων σχέσεων. Η πλοκή ξεκινά με ένα ζευγάρι που βρίσκεται αντιμέτωπο με μια απρόσμενη κρίση: η γυναίκα δηλώνει ότι δεν μπορεί να αναπνεύσει, οδηγώντας τους σε ένα επώδυνο και γεμάτο αγωνία ταξίδι προς το νοσοκομείο. Αυτό το ταξίδι δεν είναι απλώς φυσικό, αλλά και ψυχικό, καθώς οι δύο ηθοποιοί αναδεικνύουν με μοναδικό τρόπο την ένταση και την τρυφερότητα της σχέσης τους. Μέσω των επαναλήψεων και των παραλλαγών των λόγων τους, δημιουργούν μια αίσθηση ενότητας που ανακαλεί την ουσία της γεμάτης από προκλήσεις και πάθη κοινής ζωής τους. Η σκηνοθεσία του Ροντρίγκες, σε συνεργασία με την Αργυρώ Χιώτη, ενισχύει αυτή την ατμόσφαιρα, προσφέροντας μια παράσταση που ισορροπεί ανάμεσα στο χιούμορ και στη συγκίνηση. Οι ερμηνείες των Νίκου Καραθάνου και Μαρίας Τριανταφυλλίδου προσδίδουν στην παράσταση μια διάσταση υπαρξιακής αναζήτησης, καθιστώντας τη μια εμπειρία που αγγίζει τις πιο ευαίσθητες χορδές της ανθρωπίνης ύπαρξης. Κάθε λεπτό της παράστασης μας θυμίζει την ευθραυστότητα των σχέσεων και την ανάγκη για αγάπη.

Μικρή Σκηνή

10 Οκτωβρίου έως 19 Ιανουαρίου

ΟΞΥΓΟΝΟ

Στη συνέχεια, ο Γιώργος Κουτλής, ένας οξυδερκής και ταλαντούχος σκηνοθέτης, παρουσιάζει το έργο-μανιφέστο της γενιάς των 00s με τίτλο «Οξύγονο», σε κείμενο του Ιβάν Βιριπάγιεφ. Μέσα από τη θεατρική αυτή εμπειρία αναζητά απαντήσεις σε θεμελιώδη ερωτήματα που απασχολούν τη σύγχρονη νεολαία: «Τι σου δίνει ανάσα; Τι σε νίγει; Σε τι πιστεύεις; Σε τι ορκίζεσαι;». Ο θίασος των 25 νέων ηθοποιών ενσαρκώνει τις αγωνίες και τις προσδοκίες της Generation Z, μετατρέποντας την Κεντρική Σκηνή της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση σε «αρένα» ενός rave party.

Η παράσταση συνδυάζει live DJ set και video art, μεταφράζοντας τις Δέκα Εντολές με σύγχρονους όρους και προτρέποντας το κοινό να αναλογιστεί την πνευματικότητα και την ελευθερία μέσα από τη μουσική και τον χορό. Οι χαρακτήρες του έργου αναζητούν το «οξύγονο» ως αντίδοτο στην κοινωνική ασφυξία, εκφράζοντας τις ελπίδες και τις αγωνίες της νέας γενιάς σε έναν κόσμο που συχνά τους νίγει. Το «Οξύγονο» αναδεικνύει την ανάγκη της νεολαίας για ελευθερία και αυτοέκφραση, με μια εντυπωσιακή σκηνογραφία που ενσωματώνει τις σύγχρονες τεχνολογίες.

Κεντρική Σκηνή

21 Νοεμβρίου έως 12 Ιανουαρίου

ΟΞΥΓΟΝΟ

© ΠΑΝΟΣ ΚΕΦΑΛΟΣ

MAMI

Η Θεατρική πορεία συνεχίζεται με τον Μάριο Μπανούσι, έναν 26χρονο διεθνώς αναγνωρισμένο δημιουργό, ο οποίος παρουσιάζει μια ποιητική παράσταση με τίτλο «MAMI». Το έργο υμνεί τη μητρική φιγούρα και τη γυναικεία φροντίδα, αντλώντας έμπνευση από τις προσωπικές του εμπειρίες. Μετά την επιτυχία του «Goodbye, Lindita», ο Μπανούσι δημιουργεί ένα «ιερό» προς τιμήν όλων των γυναικών που μας μεγάλωσαν. Η παράσταση συνδυάζει τις έννοιες του «μάμι» (μητέρα) και του «μαμ» (φασί), από μια μοναδική οπτική για την καρδιά που προσφέρεται σαν ανιστό ψωμί. Μέσα από βαθιά συγκινητικές εικόνες, οι σιωπηλοί ερμηνευτές μετατρέπουν τη σκηνή σε έναν χώρο μνήμης, γεμάτο τρυφερότητα και αναστοχασμό. Το έργο αναζητά να κατανοήσει τον περίπλοκο δεσμό μητέρας και παιδιού, διερευνώντας μια σχέση γεμάτη αγάπη, υποχρεώσεις και άρρηκτη σύνδεση με τις ρίζες της ζωής. Αυτή η παράσταση προσκαλεί το κοινό να αναλογιστεί τη θυσία και την ανιδιοτέλεια που κρύβεται πίσω από κάθε μητρική φιγούρα.

Κεντρική Σκηνή
6 Φεβρουαρίου έως 22 Μαρτίου

ΒΕΡΕΝΙΚΗ

Κλείνοντας τη θεατρική αυτή διαδρομή, ο Ρομέο Καστελούτσι σκηνοθετεί την Ιζαμπέλ Ιπέρ και 14 άντρες σε μια παράσταση που εξερευνά την τρέλα, την αλήθεια και τις αυταπάτες του έρωτα και της απώλειας. Αναζητώντας αν η αγάπη είναι πραγματική ή απλώς μια δημιουργία του νου, η παράσταση, με κοστούμια από την Iris van Herpen και μουσική του Scott Gibbons, δημιουργεί ένα μοναδικό σύμπαν μοναξιάς και εγκατάλειψης. Ο Καστελούτσι περιγράφει τη «Βερενίκη», ελεύθερα εμπνευσμένη από το έργο

του Ρακίνα, ως το θέατρο της σκληρότητας. Η ηρωίδα, γυμνή από εξουσία, παραμένει στατική στο επίκεντρο μιας συναισθηματικής θύελλας. Το έργο αναδεικνύει την εύληπτη φύση της αγάπης και μας καλεί να αναμετρηθούμε με την αλήθεια του ανθρώπινου συναισθήματος, προκαλώντας μας να επαναξιολογήσουμε τις σχέσεις μας και την αξία τους. Με μια απλή αλλά ισχυρή σκηνική παρουσία, η παράσταση ενθαρρύνει το κοινό να εμβαθύνει σε προσωπικές του αναζητήσεις και συναισθηματικές εμπειρίες.

Κεντρική Σκηνή
26 έως 30 Μαρτίου

ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟ ΝΩΡΙΣ ΤΙΣ ΚΥΡΙΑΚΕΣ

Αυτή τη σεζόν, η Στέγη μάς προσκαλεί σε μια νέα θεατρική εμπειρία, καθώς εγκαινιάζει μεσημεριανές και απογευματινές παραστάσεις. Κάθε Κυριακή, στην **Κεντρική Σκηνή** οι παραστάσεις θα ξεκινούν στις 14:00,

ενώ στη **Μικρή Σκηνή** η μαγεία του θεάτρου θα συνεχίζεται από τις 17:00. Με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να ανακαλύψουμε τις παραπάνω θεατρικές παραγωγές μέσα από επιλογές αποκλειστικά «ματινέ».

Πριν ή μετά από κάθε παράσταση θα μπορούμε να απολαύσουμε ένα ελαφρύ γεύμα ή να πιούμε το ποτό μας στη Στέγη, σε μια ατμόσφαιρα που συνδυάζει την τέχνη με τη γαστρονομία.

02-
05

ΘΕΑΤΡΟ

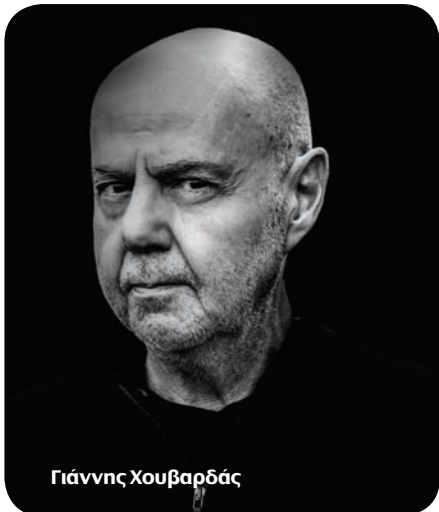
06-27

KΘBE

2315200200, ntng.gr

Θεατρικές παραγωγές που ενώνουν τις γενιές και τις ιδέες

Πλούσιο ρεπερτόριο που εμπνέει τις κοινωνικές ομάδες μέσω της τέχνης

Γιάννης Χουβαρδάς

Αστέριος Πελέτης

«Δον Κάρλος»

Το ΚΘΒΕ, υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση του Αστέριου Πελέτη, αναδεικνύει τη φιλοσοφία του «ΘΕΑΤΡΟ ΠΑΝΤΟΥ», εστιάζοντας στην αλληλεπίδραση και τη συνεργασία. Στόχος του είναι η διεύρυνση των οριζόντων του μέσω ενός πλουραλιστικού ρεπερτορίου που περιλαμβάνει ελληνικές και ξένες παραγωγές. Το ΚΘΒΕ επιδιώκει να προσεγγίσει κάθε ηλικιακή και κοινωνική ομάδα θεατών, καθώς και τη διεθνή θεατρική κοινότητα, αναδεικνύοντας τις παραμέτρους της θεατρικής τέχνης ως μέσου ψυχαγωγίας και πολιτιστικής κληρονομιάς.

As δούμε αναλυτικά τις παραστάσεις που έχουν προγραμματιστεί για τη φετινή σεζόν.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Η χρονιά ξεκινά με την παράσταση «Δον Κάρλος» του Φρίντριχ Σίλλερ, σε σκηνοθεσία **Γιάννη Χουβαρδά**, που εστιάζει στην πάλη του Δον Κάρλος ενάντια στην απολυταρχία και την Ιερά Εξέταση στην Ισπανία του 16ου αιώνα (Πρεμιέρα στις 9 Νοεμβρίου). Ακολουθεί «*Η Θυμιασθή και αξιοθρήνητη τραγωδία του Ρωμαίου και της Ιουλιέτας*» του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ, σε μια ανατρεπτική εκδοχή από τον **Κωνσταντίνο Ρήγο**, που εξερευνά τη δύναμη του έρωτα απέναντι στις κοινωνικές επιταγές, με έντονη μουσική και χορογραφία (από τον Ιανουάριο 2025).

Το «*SILLILAB: NO DIFFERENCE BETWEEN HO HO HO!!!*» της **Ρούλας Πατεράκη** είναι μια πειραματική παράσταση που αναδεικνύει την κρίση του θεάτρου σε μια τεχνολογικά προοδευτική, αλλά κενή εποχή (από τον Φεβρουάριο 2025).

ΦΟΥΑΓΙΕ ΘΕΑΤΡΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Εδώ η σεζόν ξεκίνησε με την επανάληψη, για δεύτερη χρονιά, της παραγωγής «*Πήρε τη ζωή της στα χέρια της*» του **Βασίλη Κατσικονούρη**, σκηνοθετημένη από τη **Φρόσω Λύτρα**. Πρόκειται για μια «τρελή» τραγωδία που ερευνά την αλήθεια και τη φαντασία μέσα από την ιστορία μιας μοναχικής γυναίκας (4 Οκτωβρίου έως 3 Νοεμβρίου).

Για δεύτερη χρονιά συνεχίζεται το «*Προσδοκώ*» του **Γιώργου Βέλτσου** (με τρεις παρεμβάσεις της Ευγενίας Βάγια), σε σκηνοθεσία **Σοφίας Καρακάντζα**, που αναζητά τη μνήμη και την αθανασία, συνδυάζοντας τον θρήνο με την πολιτική και την καθημερινή αίσθηση της απώλειας (πρεμιέρα στις 21 Νοεμβρίου).

Η νέα παραγωγή «*Ανατροπές της νύχτας*» του Χριστόφορου Χριστοφή, σε σκηνοθεσία **Χάρη Πελιβανίδη**, φέρνει στη σκηνή την εμβληματική προσωπικότητα του Τζιορντάνο Μπρούνο (από τον Ιανουάριο 2025).

Τέλος, η νέα παραγωγή «*Πες μου μια λέξη*» (Give me your answer, Do!) του Μπράιαν Φρίελ, σε σκηνοθεσία **Ευδόκιμου Τσολακίδη**, προσφέρει μια υπαρξιακή εξερεύνηση ενός συγγραφέα που προσπαθεί να βρει αναγνώριση, ενώ αντιμετωπίζει τις προκλήσεις της ζωής και της οικογένειάς του. Η παράσταση συνδυάζει κλασικά και σύγχρονα στοιχεία, προσφέροντας ποικιλία και βάθος στον θεατρικό χώρο (από τον Φεβρουάριο).

ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Για δεύτερη συνεχόμενη σεζόν, για περιορισμένο αριθμό παραστάσεων ανεβαίνει ο «*Καλός άνθρωπος του Σε Τσουάν*» του Μπέρτολτ Μπρεχτ, σε σκηνοθεσία **Δημήτρη Καραντζά**. Το έργο εξερευνά τη διαμάχη του καλού με το κακό μέσα από την ιστορία της καλοκάγαθης πόρνης Σεν Τε, προσφέροντας

Κωνσταντίνος Ρήγος

«Η αγάπη άργησε μια μέρα»

«Προσδοκώ»

μια βαθιά κοινωνική και πολιτική ανάλυση (έως 10 Νοεμβρίου 2024).
Μια άλλη σημαντική παραγωγή –που συνεχίζεται από την περσινή σεζόν– είναι το «Βίρα τις άγκυρες» των **Θανάση Παπαθανασίου** και **Μιχάλη Ρέππα**. Αυτή η, σκηνοθετημένη από τον **Αστέριο Πελέκη**, αναδρομή στην ελληνική επιθεώρηση υπόσχεται να διασκεδάσει και να ψυχαγωγήσει το κοινό με τη ζωντάνια και το χιούμορ της (πρεμιέρα στις 30 Νοεμβρίου).
Η κωμωδία «Θελεστίνα» του Φερνάντο ντε Ρόκας, σκηνοθετημένη επίσης από τον Αστέριο Πελέκη, που πραγματεύεται την ερωτική ιστορία του Καλλίστο και της Μελιβέας, φέρνει στο προσκήνιο μια κλασική ερωτική κωμωδία, που είναι σχετικά άγνωστη στο ελληνικό θεατρόφιλο κοινό (από τον Μάρτιο).

ΣΚΗΝΗ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΝΗΣ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ

Μια παράσταση για τον Μανώλη Χιώτη με τον τίτλο «Manolis/ καρδιά σε τέσσερις χορδές» αποτελεί νέα παραγωγή, σε κείμενα της **Ιόλης Ανδρεάδη** και του **Άρη Ασπρούλη** και σε σκηνοθεσία της **Ιόλης Ανδρεάδη** (πρεμιέρα 29 Νοεμβρίου 2024).
Ακολουθεί η θεατρική διασκευή του **Θανάση Τριαρίδη** στο έργο του Φιόντορ Ντοστογιέφσκι «Εγκλημα και τιμωρία», που σκηνοθετεί η **Νικαίτη Κοντούρη**. Το έργο εξερευνά τις ηθικές και ψυχολογικές προεκτάσεις της πράξης του εγκλήματος και της απόδοσης δικαιοσύνης (από τον Μάρτιο 2025).

ΜΙΚΡΟ ΘΕΑΤΡΟ ΜΟΝΗΣ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ

«Ρωμαίος και Αννέτα», το ρομαντικό δράμα του Ζαν Ανουίγ, σε σκηνοθεσία της **Άννας Φόνσου**, συνεχίζεται για δεύτερη χρονιά, για περιορισμένο αριθμό παραστάσεων (έως 17 Νοεμβρίου 2024).
Το έργο της Λιλής Ζωγράφου «Η αγάπη άργησε μια μέρα», σε σκηνοθεσία **Ένκε Φεζολάρι** θα έχει δύο πρεμιέρες, μία στην Κοζάνη στις 15 Νοεμβρίου και μία στη Θεσσαλονίκη στις 6 Δεκεμβρίου 2024, σε μια συμπαραγωγή του ΚΘΒΕ με το ΔΗΠΕΘΕ Κοζάνης.
Το νέο έτος ξεκινά με την παράσταση του Χάρολτ Πίντερ «Ο γυρισμός» σε σκηνοθεσία **Πέηρ Μιχαηλίδη** (από τον Ιανουάριο 2025).
Ακολουθεί η πρεμιέρα της παράστασης «Ξανθιά φράουλα» του Μίνο Μπελέι, σε σκηνοθεσία **Αλέξανδρου Ρήγα**. Το πρώτο θεατρικό κείμενο που μίλησε ανοιχτά για τις ομοφυλοφυλικές σχέσεις (από τον Μάρτιο 2025).
Η σεζόν κλείνει με το «Όταν χαμήλωσε ο ουρανός» του Μιχαήλ Άνθη, σε σκηνοθεσία **Γιώργου Κιουρτσίου** (από τον Απρίλιο 2025).

ARTBOX FARGANI

Η «Γίδα», η ισοπεδωτική, μαύρη κωμωδία του Έντουαρντ Άλμπι, θα παρουσιαστεί, σε σκηνοθεσία **Παύλου Δανελάτου**, σε μια συμπαραγωγή του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος με την Πολιτεία Πολιτισμού (πρεμιέρα 22 Νοεμβρίου 2024).

«Βίρα τις άγκυρες»

Νικαίτη Κοντούρη

Αλέξανδρος Ρήγας

Ιόλη Ανδρεάδη και Άρης Ασπρούλης

ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΑΙ ΕΦΗΒΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Στην Παιδική Σκηνή του Βασιλικού Θεάτρου έχει ξεκινήσει από τον Σεπτέμβριο να παίζεται η πρωτότυπη παραγωγή «Fake Newsical. Παρ@μυθομπερδέματα!» με κείμενα του **Στάθη Παχίδη** και της **Σταυρούλας Παγώνα**. Επιπλέον, η νέα παραγωγή «Πολυξένη», με κείμενο και σκηνοθεσία από τη **Στέλλα Μιχαηλίδου**, προσφέρει μια νέα προοπτική στις παιδικές παραστάσεις (από τον Ιανουάριο 2025).
Στην Εφηβική Σκηνή της Μονής Λαζαριστών, η νέα παραγωγή «#letsparty», σε σύλληψη, δραματουργία και σκηνοθεσία του **Στέλιου Χατζηδαμιάδη**, απευθύνεται στη νεολαία και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει (πρεμιέρα 10 Δεκεμβρίου 2024).

«#letsparty»

10+1 παραστάσεις με σπουδαιούς συντελεστές

Οι επαναλήψεις με τα απαντωτά sold out και οι πολλά υποσχόμενες νέες παραγωγές

Η ΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥΡΟ ΟΥΪ

Το δυνατό αυτό κείμενο του Μπέρτολτ Μπρεχτ, σε σκηνοθεσία Άρη Μπινιάρη, επιστρέφει στο Θέατρο ARK για τρίτη χρονιά, με πρωταγωνιστή τον Γιώργο Χρυσοστόμου. Το έργο είναι μια αλληγορία για την άνοδο του φασισμού, αναδεικνύοντας τους μηχανισμούς εξουσίας και διαφθοράς. Ο Γιώργος Χρυσοστόμου αποδίδει με ακρίβεια τον αδίστακτο χαρακτήρα του Αρτούρο Ουΐ, ενώ η μουσική του Αλέξανδρου Κτιστάκη και τα σκηνικά του Πάρι Μέξη δημιουργούν μια υποβλητική ατμόσφαιρα. Η παράσταση λειτουργεί ως προειδοποίηση κατά της δημαγωγίας και του αυταρχισμού, προβάλλοντας την επικαιρότητα των θεμάτων της.

📍 Παραστάσεις Τετάρτη & Κυριακή στις 20:00 Πέμπτη & Παρασκευή στις 21:00, Σάββατο στις 18:15 & 21:00 **Θέατρο ARK** Δροσοπούλου 197, Αθήνα, 2102113269

ΘΕΙΟΣ ΒΑΝΙΑΣ

Ο Άντον Τσέκωφ φέρνει στο φως τις ματαιώσεις και τις ανεκπλήρωτες επιθυμίες των χαρακτήρων σε μια αγροτική έπαυλη στη Ρωσία. Ο Δημήτρης Καταλειφός σκηνοθετεί τον «Θείο Βάνια» ενσαρκώνοντας τον ομώνυμο ρόλο, πλαισιωμένος από ταλαντούχους ηθοποιούς, όπως η Κλεοπάτρα Τολόγκου και ο Παναγιώτης Μπουγιούρης. Το έργο αναλύει την ανθρώπινη ψυχή και την αναζήτηση του νοήματος της ζωής, εστιάζοντας στις δυσκολίες και τις απογοητεύσεις των ηρώων, με τη στιβαρή μετάφραση της Χρύσας Προκοπάκη να ενισχύει την ένταση και την ατμόσφαιρα.

📍 Παραστάσεις Τετάρτη & Κυριακή στις 19:00 Πέμπτη & Παρασκευή στις 20:30, Σάββατο στις 17:30 & 21:00 **Δημοτικό Θέατρο Πειραιά** Λεωφ. Ηρ. Πολυτεχνείου 32, 2104143310

Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΣΚΥΛΟΥ

Μια μοναδική μεταμόρφωση εκτυλίσσεται όταν ένας επιστήμονας πραγματοποιεί πειραματισμούς σε έναν αδέσποτο σκύλο, μετατρέποντάς τον σε άνθρωπο. Η νέα αυτή ύπαρξη, ο Πρίφτις, προσπαθεί να προσαρμοστεί στην ανθρώπινη κοινωνία, αλλά σύντομα συνειδητοποιεί τις αντιφάσεις και την υποκρισία της. Οι σχέσεις του με τους ανθρώπους αποκαλύπτουν τη σκοτεινή πλευρά της ανθρώπινης φύσης. Πίσω από τη σκηνοθεσία του κειμένου του Μπουλγκάκοφ βρίσκεται η Έφη Μπίρμπα, ενώ τον Πρίφτις υποδύεται ο Άρης Σερβετάλης. Με χιούμορ και δράμα, η ιστορία εξερευνά θέματα ταυτότητας, ηθικής και της ανθρώπινης φύσης.

📍 Παραστάσεις Τετάρτη & Κυριακή στις 20:00, Πέμπτη & Παρασκευή στις 21:00, Σάββατο στις 18:00 & 21:00 **Θέατρο Κιβωτός** Πειραιώς 115, Αθήνα, 2103427426

Ο ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ

Στην επαρχιακή Ρωσία, μια παρεξήγηση οδηγεί τις τοπικές αρχές στο να πιστέψουν ότι ένας άσχετος τυχοδιώκτης είναι ο κρατικός επιθεωρητής που έχει σταλεί για να ελέγξει τη διαφθορά. Αυτή η κωμωδία καταστάσεων αποκαλύπτει την αποσύνθεση της κοινωνίας και τη ματαιοδοξία των ισχυρών, καθώς οι υπεύθυνοι επιδίδονται σε κολακείες και δωροδοκίες. Με τη σκηνοθεσία του Γιάννη Κακλέα και πρωταγωνιστές τους Θεοδωρή Σκυφτούλη και Στέλιο Μάινα, ο «Επιθεωρητής» του Νικολάι Γκογκόλ αναδεικνύει την ανθρώπινη βλακεία και την πολιτική σαπίλα μέσω του γέλιου. Η παράσταση υπόσχεται μια ανατρεπτική και καυστική εμπειρία.

📍 Παραστάσεις Τετάρτη & Κυριακή στις 20:00 Πέμπτη & Παρασκευή στις 21:00, Σάββατο στις 18:00 & 21:00 **Θέατρο Γκλόρια** Ιπποκράτους 7 Αθήνα, 2103600832

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΜΠΑΚΛΑΒΑ

Ένας Τούρκος και μια Ελληνίδα, που είναι ζευγάρι, ανοίγουν ένα μπακλαβατζίδικο στο Μεσολόγγι, το οποίο ανακηρύσσουν ως ανεξάρτητο κράτος. Αντιμέτωποι με προκαταλήψεις και παραδοσιακή εχθρότητα, προσπαθούν να ανακαλύψουν μια νέα ταυτότητα σε έναν κόσμο γεμάτο στερεότυπα. Η παράσταση, σε σκηνοθεσία Ανέστη Αζά και κείμενα Γεράσιμου Μπέκα και Μιχάλη Πντιδη, συνδυάζει σουρεαλισμό και κωμωδία, εξερευνώντας τις προκλήσεις της πολιτικής οργάνωσης και των ανθρώπινων σχέσεων. Στο καστ συμμετέχουν οι Γιώργος Κατοής και Στέλλα Βογιατζάκη. Η ευφυής αυτή κωμωδία επιστρέφει μετά από διεθνή περιοδεία και βραβεύσεις.

📍 Παραστάσεις Παρασκευή 21:00, Σάββατο στις 18:00 & 21:15 Κυριακή στις 20:00 **Θέατρο Αλέκος Αλεξανδράκης** Κυψέλης 54 Αθήνα, 2108834235

ΚΑΡΕΝΙΝΑ

Μια τολμηρή και σύγχρονη προσέγγιση του κλασικού έργου του Λέοντος Τολστόι προτείνει η ομάδα ΠΥΡ, ανασυνθέτοντας την «Άννα Καρένινα» με τρεις ηθοποιούς, υπό τη σκηνοθεσία της **Ιώς Βουλγαράκη**. Μέσα από τις παράλληλες ιστορίες της Άννας και του Λέβιν, οι ήρωες αναζητούν την προσωπική τους ελευθερία σε μια κοινωνία που επιβάλλει αυστηρούς κανόνες. Οι συγκρούσεις μεταξύ ψυχής και κοινωνίας, της φύσης και της συμβατικότητας, καθιστούν το έργο διαχρονικό και επίκαιρο. Η σκηνοθέτρια προσκαλεί το κοινό να εξερευνήσει τις ιστορίες αυτές, αναζητώντας την ελευθερία και το νόημα της ζωής σε ένα αβέβαιο σήμερα.

📅 Πρεμιέρα 15 Νοεμβρίου Παραστάσεις Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο στις 21:00, Κυριακή στις 18:00 Θέατρο Θροσείον - Ένα Θέατρο για τις Τέχνες, Τουρναβίτου 7, Θροσείο, 210325444

ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΞΗΜΕΡΩΣΕΙ

Το έργο της **Γεωργίας Πιερρουτσάκου** είναι μια γλυκόπικρη ιστορία αγάπης που εκτυλίσσεται σε ένα δωμάτιο ξενοδοχείου, όπου ένας άνδρας και μια γυναίκα συναντιούνται χρησιμοποιώντας ψευδώνυμα. Σκηνοθετημένη από την ίδια τη συγγραφέα, η παράσταση εξερευνά την αμοιβαία έλξη των ηρώων και την άνιση μάχη με τον χρόνο και τα όριά τους. Με έντονα θέματα αυτοδιάθεσης και αξιοπρέπειας, οι χαρακτήρες καλούνται να αναθεωρήσουν τις σχέσεις τους. Τους πρωταγωνιστικούς ρόλους έχουν ο **Γιώργος Καραμίκος** και η **Ντάνη Γιαννακοπούλου**, ενώ ο **Πάρις Μέξις** έχει επιμεληθεί τα σκηνικά και τα κοστούμια.

📅 Πρεμιέρα 9 Δεκεμβρίου Παραστάσεις Δευτέρα & Τρίτη στις 21:00 Θέατρο Γκλόρια, Ιπποκράτους 7, Αθήνα 2103600832

ΓΥΑΛΙΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Η εμβληματική ιστορία του Τενεσί Ουίλιαμς ζωντανεύει μέσω της ανατρεπτικής σκηνοθεσίας του **Antonio Latella**, που εξερευνά τη σύνθεση της μνήμης, προσφέροντας μια συγκινητική αφήγηση. Μέσα από τις αναμνήσεις ενός γιου που επιστρέφει στην οικογένειά του, αναδεικνύεται η ένταση ανάμεσα στην πραγματικότητα και την ατομική μνήμη. Στον ρόλο της Αμάντα, της μητέρας της οικογένειας, η **Μαρία Καλλιμάνη**. Μαζί της οι **Βαγγέλης Αμπατζής** (Τομ), **Λήδα Κουτσοδασκάλου** (Λώρα), **Νίκος Μήλιας** (Τζιμ). Η παράσταση συνδυάζει το ιταλικό θεατρικό ύφος με ελληνικά ταλέντα, δημιουργώντας μια μοναδική εμπειρία που καθλώνει το κοινό.

📅 Παραστάσεις Τετάρτη & Πέμπτη στις 20:00 Παρασκευή & Σάββατο στις 21:00, Κυριακή στις 18:30 Θέατρο Τέχνης Καρόλου Κουν Φρυνικού 14, Πλάκα, 210322464

JOHN

Με την επαναλειτουργία του Θεάτρου Δίπυλον, μια μοναδική θεατρική εμπειρία έρχεται στο προσκήνιο. Ο **Μιχάλης Πανάδης** με τη φρέσκια σκηνοθετική του ματιά σκηνοθετεί την **Κόρα Καρβούνη** και τον **Χρήστο Κοντογεώργη** στο «John» της βραβευμένης με Πούλιτζερ **Annie Baker**. Στην παράσταση πρωταγωνιστούν, επίσης, η **Γιούλη Τσαγκαράκη** και η **Καλλιόπη Παναγιωτίδου**. Μέσα από μια σχέση που δοκιμάζεται σε ένα μικρό πανδοχείο, το έργο εξερευνά το πόσο ευάλωτος μπορεί να γίνει ο άνθρωπος όταν αποκαλύπτονται σκοτεινές πτυχές της ζωής στην καθημερινότητά του. Με μυστήριο και ψυχολογικές εντάσεις, οι χαρακτήρες αναμετρώνται με παιδικά τραύματα και υπερφυσικές δυνάμεις.

📅 Παραστάσεις Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο στις 21:00 Κυριακή στις 20:00 Θέατρο Δίπυλον Καλόγερου Σαμουήλ 2 & Διπύλου, Αθήνα 2103229771

THE DUMB WAITER

Το έργο του Χάρολντ Πίντερ, σε σκηνοθεσία της **Δανάης Σπηλιώτη**, με τους **Αντώνη Καφετζόπουλο** και **Μιχάλη Τιτόπουλο**, είναι απολαυστική εμπειρία. Το έργο α νήκει στο θέατρο του παραλόγου, εξερευνώντας την αβεβαιότητα και την αποξένωση, καθώς οι δύο ήρωες περιμένουν οδηγίες σε ένα υπόγειο δωμάτιο. Μέσα από φαινομενικά ασήμαντες συζητήσεις, οι μυστηριώδεις παραγγελίες από τον ανελκυστήρα δημιουργούν μια αίσθηση απειλής, ανατρέποντας τη γνώριμη πραγματικότητα. Η ένταση κορυφώνεται, αποκαλύπτοντας τις πτυχές του ανθρώπινου ψυχισμού με κωμικό τρόπο.

📅 Παραστάσεις Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο στις 21:00, Κυριακή στις 20:00 Θέατρο Σημείο Χαριλάου Τρικούπη 4 Καλλιθέα, 2109229579

MERDE

Μια μουσική κωμωδία που αποκαλύπτει την «κρυφή κουζίνα» της ελληνικής σκηνής. Εξερευνώντας τις αντιφάσεις ανάμεσα στο εμπορικό και το ποιοτικό, οι χαρακτήρες –σκηνοθέτες, ηθοποιοί, παραγωγοί και κριτικοί– αναζητούν το νόημα της καλλιτεχνικής δημιουργίας.

Ο **Γιώργος Κουτλής** κι ο **Βασίλης Μαγουλιώτης** σκηνοθετούν, ενώ ο **Γιάννης Νιάρρος** με τον **Γιάννη Παπαδόπουλο** υπογράφουν τη μουσική του νέου έργου του Συακο. Με χιούμορ και κριτική διάθεση, η παράσταση θέτει ερωτήματα σχετικά με τα κίνητρα των καλλιτεχνών και τη φύση της τέχνης, προσκαλώντας το κοινό να σκεφτεί τις αλήθειες πίσω από την παραγωγή αυτών των έργων.

📅 Πρεμιέρα Ιανουάριος 2025 Δημοτικό Θέατρο Πειραιά Λεωφ. Ηρ. Πολυτεχνείου 32, 2104143310

5 παραστάσεις που θέλουμε να (Ξανα) βλέψουμε!

Μια οικογενειακή γιορτή, ένας άσχημος που μορφαίνει, ένας άντρας που δεν θέλει να μεγαλώσει, ένας εκλεκτός και δυο ζευγάρια που αντιμετωπίζουν τους δαίμονές τους

40

©ΕΙΛΙΝΑ ΓΙΟΥΝΑΝΑΗ

FESTEN

Μια οικογενειακή γιορτή. Ένας πατέρας που κλείνει τα 60. Όλοι τον σέβονται ή μήπως όχι; Η βραδιά παίρνει μια εντελώς διαφορετική τροπή όταν ο μεγάλος γιος αποκαλύπτει ένα μυστικό που κρατούσε χρόνια κρυμμένο και πιθανότατα αποτέλεσε τον λόγο που οδήγησε τη δίδυμη αδερφή του σε αυτοκτονία...

Το «Festen» του Τόμας Βίντεμπεργκ είναι η πρώτη ταινία του κινήματος Δόγμα 95. Ο **Οδυσσέας Παπασπηλιόπουλος** την είχε δει το 1998, δύο χρόνια μετά την ενηλικίωσή του, και είχε συγκλονιστεί με τον τρόπο που ο σκηνοθέτης έβαζε τον θεατή στην ταινία, κάνοντάς τον μέρος της οικογενειακής γιορτής. 26 χρόνια μετά επιστρέφει στο «Festen», ανεβάζοντας τη θεατρική διασκευή των Μπο Χάνσεν και Μόγκενς Ρούκοφ, αναλαμβάνοντας τη δραματουργική επεξεργασία και τη σκηνοθεσία. «*Το μυαλό μου πήγε στον Κρίστιαν, τον μεγάλο γιο της οικογένειας. Έχει ανάγκη από θεατές για να βρει τη δύναμη να πει αυτό που κρύβει από παιδί*». Και κάπως έτσι γεννήθηκε η επιθυμία για μια παράσταση που σπάει τα όρια ανάμεσα στον θεατή και τον ηθοποιό. Μας εμπλέκει όλους βιωματικά και κανείς δεν παρακολουθεί κανέναν. Ο θεατής είναι απαραίτητος στην πλοκή, ο Κρίστιαν μάς κάνει μάρτυρες ώστε να μπορεί να μοιραστεί την ιστορία του. «*Το μόνο που θα χρειαστεί να αποφασίσει ο καλεσμένος μας πριν έρθει στη γιορτή, είναι αν θα αποτελέσει μέλος της οικογένειας ή στενός φίλος και θα καθίσει μαζί της στο τραπέζι, αν θα καθίσει δίπλα ή αν θα πάρει μέρος στη γιορτή από κάποια απόσταση. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να είναι έτοιμος να εμπλακεί προσωπικά*», όπως αναφέρει ο σκηνοθέτης.

Παίζουν: **Ναταλία Τσαλική, Γιώργος Ζιόβας, Προμηθέας Αλειφερόπουλος, Αναστάσης Λαουλάκος, Ιωάννα Κολλιοπούλου, Ιωάννα Τζίκα, Γιάννης Καπελέρης, Μιχάλης Αφολαγιάν, Μαριάννα Πουρέγκα, Πένυ Παπαγεωργίου και Νικόλας Seymour Σταθόπουλος.**

📅 Πρεμιέρα 7 Νοεμβρίου
Παραστάσεις Τετάρτη & Κυριακή στις 20:00
Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο στις 21:00
Θέατρο Άλμα Ακομινάτου 15-17, Αθήνα, 2118005141

41

©ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

BLUE TRAIN

Το νέο έργο του **Γεράσιμου Ευαγγελάτου** είναι ένα σύγχρονο έργο 5 προσώπων, που παλεύουν με τον χρόνο, ο οποίος κυλά αμείλικτος. Ένα πάρτι, χαμηλοί φωτισμοί, δυνατή μουσική και οι καπνοί από τα τσιγάρα που θολώνουν την πραγματικότητα. Κεντρικός ήρωας ο Μιχάλης –τον οποίο ενσαρκώνει ο **Σπύρος Χατζηαγγελάκης**–, ένας άντρας στην αρχή μιας πρώιμης κρίσης ηλικίας, που δεν θέλει να δεχτεί ότι ο χρόνος κυλά αμείλικτος. Ανήκει σε μια γενιά που μεγάλωσε με πολλή αγάπη και τρυφερότητα, αλλά η πραγματικότητα που τον περιβάλλει πλέον είναι πολύ σκληρή. Όπως αναφέρει ο συγγραφέας Γ. Ευαγγελάτος, «*το "Blue Train" είναι ένα κλείσιμο ματιού στη γενιά μου, που μεγάλωσε μέσα σε αγκαλιές και τρυφερές προσδοκίες για να προσγειωθεί στη σκληρή πραγματικότητα, ουσιαστικά ανέγγιχτη*».

Λίγο προτού κλείσει τα 45 του, ο Μιχάλης δέχεται 4 κομβικές επισκέψεις που θα τον αναστατώσουν. Η μητέρα του (**Λουκία Πιστιόλα**), η κολλητή του (**Αναστασία Στυλιανίδη**), ο πρώην σύντροφός του (**Γιώργος Μπένος**) και ένα εικοσάχρονο-ραντεβού για ευκαιριακό σεξ (**Γιάννης Τσουμαράκης**), ξεδιπλώνουν όλη τη βεντάλια των επιλογών που θα μπορούσε να έχει κανείς, ώστε να προλάβει το τρένο της ενηλικίωσής του.

Ο σκηνοθέτης **Γιώργος Σουλειμάν** σημειώνει σχετικά: «*Το πάρτι αυτό πρέπει πάση θυσία να συνεχίσει. Το τρένο του χρόνου πλησιάζει, τα φώτα του εκθαμβωτικά τον τυφλώνουν! Θα γλιτώσει άραγε τη μετωπική;*».

📅 Παραστάσεις Δευτέρα & Τρίτη στις 21:00
Θέατρο Άλμα Ακομινάτου 15-17, Αθήνα, 2118005141

Ο ΕΚΛΕΚΤΟΣ

Μια αυθεντία με ικανότητα, πειθώ και βλέμμα καθαρό, θα αναλάβει τα πάντα. Αυτός είναι ο «Εκλεκτός». Ο **Οδυσσέας Παπασπηλιόπουλος** σκηνοθετεί τη **Στεφάνια Γουλιώτη** σε ένα one-woman show, σε κείμενο που έχουν επιμεληθεί μαζί. Επί σκηνής τη συνοδεύει μουσικά ο **Πάνος Γκίνης**. «*Ποιος θα μας προστατεύσει απ' τον εχθρό; Από τον εαυτό μας; Όλα θα πάνε καλά. Δεν υπάρχει φόβος για. Ύπνος ανάλαφρος απόψε*», όπως αναφέρουν στο σημειώμα τους οι Παπασπηλιόπουλος και Γουλιώτη.

📅 Από τον Φεβρουάριο 2025
Παραστάσεις Δευτέρα & Τρίτη στις 21:00
Θέατρο Άλμα Ακομινάτου 15-17, Αθήνα 2118005141

42

©ΕΙΛΙΝΑ ΓΙΟΥΝΑΝΑΗ

Πόσο σημαντική είναι η εικόνα και το κοινωνικό status στον σύγχρονο κόσμο και πώς καθορίζει τις ζωές μας; Τέσσερις ηθοποιοί σε οκτώ ρόλους εναλλάσσοντας σκηνές και χαρακτήρες με καταγιογιστικό ρυθμό, απαντούν σε αυτό το ερώτημα, πρωταγωνιστώντας σε μια καυστική σάτιρα, για τη βιαιότητα της σύγχρονης ναρκισσιστικής κοινωνίας.

Η κωμωδία του Marius Von Mayenburg ανεβαίνει για δεύτερη χρονιά, σε σκηνοθεσία **Γιώργου Κουτλή**, με τον **Ορφέα Αυγουστιδμή** στον κεντρικό ρόλο. Την τετράδα συμπληρώνουν οι **Γιάννης Κλίνης** (Σέφλερ), **Μαίρη Μηνά** (Φάννυ) και **Κωνσταντίνος Πλεμμένος** (Κάρλμαν). Ο Λέττε είναι πολύ άσχημος, αλλά ο ίδιος δεν το αντιλαμβάνεται. Ωστόσο, είναι πολύ δύσκολο να παγωθεί στη δουλειά του και στην κοινωνία με το δικό του πρόσωπο. Όταν οι γύρω του του αποκαλύπτουν τελικά το μέγεθος της ασχημίας του, τότε αναγκάζεται να λάβει δραστηρικά μέτρα. Μια επέμβαση στο πρόσωπο αλλάζει εντελώς την εικόνα του, με αποτέλεσμα ο ήρωας να μετατραπεί σε μια πολύ όμορφη φιγούρα. Όταν όμως η απίστευτη ομορφιά του γίνεται πλέον προϊόν προς πώληση, τα πράγματα θα πάρουν μια εντελώς άσχημη τροπή.

Ο ΑΣΧΗΜΟΣ

Παραστάσεις Τετάρτη & Κυριακή στις 20:00
Πέμπτη & Παρασκευή στις 21:00, **Σάββατο**
στις 18:00 & 21:00
Θέατρο Κατερίνα Βασιλάκου Προφήτου Δανιήλ 3
& Πλαταιών, Κεραμεικός, 2110132002

ΘΕΑ
ΤΡΟ

Η λεκτική βία γίνεται καθημερινό φαινόμενο σε μια κοινωνία απογυμνωμένη από το συναίσθημα, που τη νοιάζει μόνο το φαίνεσθαι, αδιαφορώντας για το είναι. Οι ανθρώπινες σχέσεις, ενώ φαινομενικά είναι όμορφες, με την πρώτη ευκαιρία αποδεικνύεται πόσο σαθρές είναι τελικά. Το «*Demons*», ένα από τα πιο εμβληματικά έργα του Λαρς Νορέν, ανεβαίνει φέτος στο Θέατρο Τζένη Καρέζη. Παραμονή μιας κηδείας, δύο ζευγάρια συναντιούνται για ένα χαλαρό ποτό σε ένα υπέροχο αστικό loft στη Στοκχόλμη. Καθώς η βραδιά προχωρά και υπό την επήρεια του αλκοόλ, το κλίμα μεταξύ τους ολοένα και βαραίνει και όλοι έρχονται αντιμέτωποι με τους δαίμονές τους. «*Μέσα σε εξαιρετικής αισθητικής κλουβιά-loft, νέοι άνθρωποι διαβιούν, απομυζώντας συναισθηματικά, οικονομικά, αλλά κυρίως ψυχολογικά τους συντρόφους τους*», όπως αναφέρει ο **Χρήστος Σούγαρης**, σκηνοθέτης της παράστασης. Τα δυο ζευγάρια επί σκηνής ενσαρκώνουν οι ηθοποιοί: **Ιωάννης Παπαζήσης**, **Ιωάννα Παππά**, **Γιάννης Κουκουράκης** και **Μαρίζα Τσάρη**.

Ο Νορέν θεωρείται εγγονός του Στρίντμπεργκ από τους Σκανδιναβούς, ενώ το συγκεκριμένο κείμενο είναι μια μελέτη της σύγχρονης κοινωνίας όπου βασιλεύει ο ατομικισμός και η απάθεια. Παράλληλα, αποτελεί ένα απίστευτο ψυχογράφημα που μας φέρνει αντιμέτωπους με τα ζητήματα της απώλειας, του μισογυνισμού, της ενδοοικογενειακής βίας, του εφησυχασμού, του τραύματος και του άγχους. Μια γκροτέσκα προσέγγιση του πιο σκοτεινού βάθους της ανθρώπινης ψυχής που κινείται ανάμεσα στο χιούμορ και την ειλικρίνεια. Κι όλα αυτά συμβαίνουν σε μια απίστευτα στιλιζαρισμένη αισθητική, που αν και εντυπωσιάζει είναι βαθιά ψεύτικη...

Παραστάσεις Τετάρτη στις 18:30, Πέμπτη
Παρασκευή & Σάββατο στις 21:00
Θέατρο Τζένη Καρέζη Ακαδημίας 3, Αθήνα
2103636144

DEMONS

©ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

43

© ΕΛΙΝΑ ΓΙΟΥΝΑΝΗ

44

Η λυσσασμένη γάτα

Πώς μια οικογενειακή γιορτή φέρνει στο φως τις πιο σκοτεινές πτυχές της ανθρώπινης φύσης

Δύο γιοι, δύο νύφες, ο πατέρας και η μητέρα γύρω από ένα οικογενειακό τραπέζι. Αφορμή; Τα γενέθλια του πατέρα. Εκείνος πάσχει από καρκίνο, οπότε απέναντί του έχει τα παιδιά του, αλλά και τους μελλοντικούς του κληρονόμους...

Η «**Λυσσασμένη γάτα**» του Τένεσι Ουίλιαμς, σε σκηνοθεσία του **Δημοσθένη Παπαδόπουλου**, ανεβαίνει στο θέατρο Αθηνά. Ο ένας γιος, ο Μπρικ, είναι αλκοολικός και δεν έχει καθόλου σεξουαλικές σχέσεις με τη γυναίκα του. Εκείνη είναι ουσιαστικά η... λυσσασμένη γάτα του κειμένου – μια γυναίκα γεμάτη φιλοδοξίες και επιθυμίες, αλλά πάντα ειλικρινής. Στον αντίποδα, ο άλλος γιος, ένας οικογενειάρχης με 5 παιδιά, και η σύζυγός του, μια υστερική και χειριστική γυναίκα που ψεύδεται ασύστολα. Η μάνα της οικογένειας προσπαθεί να κρατήσει τις ισορροπίες, όταν η κατάσταση εκτροχιάζεται... Στον ρόλο του πατέρα ο **Γιάννης Βούρος**.

Το, βραβευμένο με Πούλιτζερ, έργο του Τένεσι Ουίλιαμς γράφτηκε το 1955, αλλά παραμένει επίκαιρο, καθώς θίγει νευραλγικά ζητήματα της ανθρώπινης φύσης, εξερευνώντας με σκληρή ειλικρίνεια τα βάθη της ανθρώπινης ψυχής και αποκαλύπτοντας τις σκοτεινές πτυχές των σχέσεων, τα ανεπίπτα πάθη και τις κοινωνικές

©ΧΑΡΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΔΗΣ

συμβάσεις που καταπνίγουν τα συναισθήματα. Ανέβηκε για πρώτη φορά το 1957 στη Νέα Υόρκη, σε σκηνοθεσία Ηλία Καζάν, και έγινε μεγάλη κινηματογραφική επιτυχία με πρωταγωνιστές την Ελίζαμπεθ Τείλορ και τον Πολ Νιούμαν.

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ - ΑΠΟΔΟΣΗ - ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ & ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: **Δημοσθένης Παπαδόπουλος** - ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: **Δημήτρης Ντάσιος** - ΦΩΤΙΣΜΟΙ: **Σάκης Μπιρμπίλης** - ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: **Χάρης Γερμανίδης** - ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: **Λίνα Μπότη** - ΔΙΑΝΟΜΗ: **Πέτρος Λαγούτης, Μάρθα Λαμπίρη Φεντόρουφ, Γιάννης Βούρος, Μαρία Κατσανδρή, Κώστας Ανταλόπουλος, Μένν Κωνσταντινίδου**

45

Παραστάσεις
Πέμπτη & Παρασκευή
στις 21:00, Σάββατο
στις 18:00 & 21:00,
Κυριακή στις 19:00
Θέατρο Αθηνά
Δερισγύ 10, Αθήνα
2108237330

ΘΕΑΤΡΟ

ΘΕΑΤΡΟ ΑΚΡΟΠΟΛ

Underground

Η εξιδανικευμένη πραγματικότητα του υπογείου

Βασίλης Χαραλαμπίδης και **Γιάννης Τσορτέκης** σε μια μοναδική σχέση φιλίας, με διάρκεια πολλών ετών. Η παράσταση αποτελεί διασκευή της εμβληματικής ταινίας του Εμίρ Κουστουρίτσα «**Underground**» και μεταφέρεται για δεύτερη χρονιά στο Θέατρο Ακροπόλ, σε σκηνοθεσία **Νικίτα Μιλίβογεβιτς**. Η νέα αυτή εκδοχή της ταινίας αντλεί στοιχεία από δύο ακόμη πηγές: το θεατρικό έργο «**Ανοιξη τον Ιανουάριο**» και το μυθιστόρημα «**Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μια χώρα**» του Ντούσαν Κοβάσεβιτς.

Βρισκόμαστε στην πρώην Γιουγκοσλαβία. Δύο τυχοδιώκτες φίλοι, ο Μάρκο και ο Μπλάκι, αποφασίζουν να λάβουν μέρος στην αντίσταση κατά των Γερμανών στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Ο πρώτος είναι πιο συμφεροντολόγος, ο δεύτερος πιο ιδεαλιστής. Ανάμεσά τους μια γυναίκα, που την υποδύεται η **Αλεξάνδρα Αϊδίνη**. Ο Μπλάκι τραυματίζεται και ο Μάρκο τον κλείνει με τους συντρόφους του σ' ένα υπόγειο για να τον «προστατεύσει», αμελώντας στην πορεία να του αποκαλύψει ότι ο πόλεμος τελείωσε... Έτσι σκηνοθε-

46

τεί ένα ολόκληρο σκηνικό ώστε να τους κρατήσει στο υπόγειο, με πομπώδη ψεύδη, ενώ τα χρόνια περνούν και η πολιτική κατάσταση της χώρας αλλάζει ριζικά.

Με τους πρωταγωνιστές συμπράττει επί σκηνής ένας πολυμελής θίασος, αλλά και μια μπάνα μουσικών που ερμηνεύουν ζωντανά συνθέσεις του Γκόραν Μπρέγκοβιτς, σε πρωτότυπη μουσική του Άγγελου Τριανταφύλλου. Ξεχωριστή ατμόσφαιρα που μας φέρνει αντιμέτωπους – με τρόπο σαρκαστικό – με μια σκληρή πραγματικότητα.

Πρεμιέρα
1 Νοεμβρίου
Παραστάσεις
Παρασκευή στις
21:00, Σάββατο
στις 17:45 & 21:00
Κυριακή στις 19:00
Θέατρο Ακροπόλ
Ιπποκράτους 9-11
Αθήνα
2103648303

Εντυπωσιακές παραστάσεις από την ΕΛΣ

Κλασικές παραγωγές με καινοτόμες σκηνοθετικές προσεγγίσεις

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΚΥΑΝΟΠΩΓΩΝΑ - Τ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Β. ΛΟΥΣΤΑ © Α. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΕΑΤΡΟ

47-51

ΑΙΘΟΥΣΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ

Από τον Νοέμβριο έως τον Ιανουάριο 2025, η Εθνική Λυρική Σκηνή (ΕΛΣ) θα παρουσιάσει μια σειρά από εντυπωσιακές παραστάσεις που αναδεικνύουν την τέχνη της όπερας και του μπαλέτου. Οι παραγωγές της προβάλλουν την καλλιτεχνική δέσμευση της Εθνικής Λυρικής Σκηνής να προσφέρει σταθερά υψηλής ποιότητας παραστάσεις που συνδυάζουν κλασικά έργα με καινοτόμες σκηνοθετικές προσεγγίσεις, προσκαλώντας το κοινό σε μια μοναδική καλλιτεχνική εμπειρία.

Όπερα

Η σεζόν συνεχίζεται δυναμικά με το δίπτυχο όπερας «Αλέκο» του Σεργκίεϋ Ραχμάνινοφ και «Ο Πύργος του Κυανοπώγωνα» του Μπέλα Μπάρτοκ, δύο αριστουργηματικές μονόπρακτες όπερες που γράφτηκαν στο μεταίχμιο μεταξύ 19ου και 20ού αιώνα και πραγματεύονται την υπέρβαση των ψυχικών ορίων. Από τις 12 Νοεμβρίου και για έξι παραστάσεις σε μουσική διεύθυνση **Φαμπρίτσιο Βεντούρα**.

Η υπέροχη **Φανί Αρντάν** επιστρέφει για να σκηνοθετήσει το «Αλέκο» που βασίζεται στο ποίημα «Οι ταιγγάνοι» του Αλεξάντρ Πούσκιν. Στη νέα παραγωγή, η συγκινητική ιστορία που εξερευνά την τρυφερότητα και τον πόνο της αγάπης μέσα από τη ζωή των τσιγγάνων, συμμετέχουν οι εξαιρετικοί ερμηνευτές **Τάσος Χριστογιαννόπουλος**, **Γιάννης Χριστόπουλος** και **Μυρσίνη Μαργαρίτη**.

Η παράσταση «Ο Πύργος του Κυανοπώγωνα», σε σκηνοθεσία **Θέμελη Γλυνάτσου**, μας μεταφέρει σε έναν κόσμο γεμάτο ένταση. Η σχέση του Κυανοπώγωνα με την Ιουδίθ αναλύεται μέσα από μια πρωτοποριακή σκηνική εγκατάσταση που ενσωματώνει σύγχρονες τεχνικές και οπτικά εφέ. Στους κεντρικούς ρόλους εμφανίζονται οι **Τάσος Αποστόλου** και **Βιολέττα Λούστα**, οι οποίοι αναδεικνύουν την ψυχολογική πολυπλοκότητα των χαρακτήρων.

Ακόμα, η εμβληματική όπερα «Μποέμ» του Τζάκομο Πουτσίνι, σε σκηνοθεσία **Γκρέιαμ Βικ**, μεταφέρει την κλασική ιστορία των νεαρών μποέμ καλλιτεχνών στην Αθήνα του σήμερα. Με τις καθηλωτικές ερμηνείες των **Γιάννη Χριστόπουλου**, **Βασιλικής Καραγιάννη** και **Νίκου Κοτενίδη**, και με μαέστρο τον **Ζακ Λακόμπ**, η παράσταση προσφέρει μια ανανεωμένη ματιά στην ιστορία αγάπης του Ροντόλφο και της Μιμή, (21 Δεκεμβρίου 2024 έως 5 Ιανουαρίου 2025).

Μπαλέτο

Το μπαλέτο «Δον Κιχώτης» έρχεται να αναβιώσει την κλασική ισπανική παράδοση, με χορογραφία του **Τιάγκο Μπορντίν** και μαέστρο τον **Στάθη Σούλη**. Το έργο συνδυάζει

Η Εθνική Λυρική Σκηνή ετοιμάζεται για έναν χειμώνα γεμάτο μεγάλες παραγωγές με σημαντικούς καλλιτέχνες. Στην Αίθουσα Σταύρος Νιάρχος και στην Εναλλακτική Σκηνή θα έχουμε την ευκαιρία να απολαύσουμε όπερες, μπαλέτα, μιούζικαλ, συναυλίες.

κωμικά και ρομαντικά στοιχεία, αντλώντας έμπνευση από το ομότιτλο μυθιστόρημα του Θερβάντες. Οι σκηνικές δημιουργίες του **Γιώργου Σουγλίδη** με κοστούμια της **Μαίρης Κατράντζου** προσφέρουν μια ζωντανή αναπαράσταση της ισπανικής κουλτούρας μέσα από την ιστορία του έρωτα της Κιτέριας και του Μπαζίλιο (5 έως 28 Δεκεμβρίου 2024).

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Η Εναλλακτική Σκηνή της Εθνικής Λυρικής Σκηνής θα μεταμορφωθεί σε ένα μαγικό σύμπαν με την παράσταση «**Ιζαντόρα Ντακ**». Βασισμένη στο ομότιτλο παραμύθι της **Στέλλας Μιχαηλίδου** αφηγείται την τρυφερή ιστορία μιας μικρής πάπιας που ονειρεύεται να γίνει μπαλαρίνα στη «**Λίμνη των κύκνων**». Μέσα από τις περιπέτειές της, μικροί και μεγάλοι θα ανακαλύψουν τη σημασία της αποδοχής και της συμπερίληψης (8 Νοεμβρίου έως 1 Δεκεμβρίου 2024).

Παράλληλα, η Εναλλακτική Σκηνή θα φιλοξενήσει έναν κύκλο συναυλιών αφιερωμένων στον σπουδαίο συνθέτη **Γιάννη Κωνσταντινίδη** (10 έως 23 Νοεμβρίου), με έργα που θα συνδυάζουν φωνή και πιάνο, καθώς και χορωδίες. Ακολούθως, θα διεξαχθεί το **Φεστιβάλ Μπαρόκ Μουσικής** (24 Νοεμβρίου έως 1 Δεκεμβρίου), που εστιάζει στην πλούσια μουσική κληρονομιά του 17ου αιώνα. Μια ευκαιρία να στοχαστούμε τη σημασία της πολιτιστικής κληρονομιάς της διασποράς αποτελεί το μουσικό θέατρο «**Ματαρόα στον ορίζοντα**», το οποίο αφηγείται την ιστορία του ομότιτλου πλοίου που μετέφερε Έλληνες διανοούμενους στη Γαλλία, μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο (14 Δεκεμβρίου 2024 έως 12 Ιανουαρίου 2025).

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η Εθνική Λυρική Σκηνή για τη σεζόν 2024/25 προγραμματίζει πολλά ενδιαφέροντα εκπαιδευτικά προγράμματα, ενώ οι παραγωγές που θα παρουσιαστούν σε συνθήκες καθολικής προσβασιμότητας αυξάνονται σημαντικά με παραστάσεις ειδικά σχεδιασμένες για άτομα με αναπηρία.

Για το πρώτο τρίμηνο ο κύκλος διαδραστικών παραστάσεων για παιδιά **Όπερα & Μπαλέτο Τσέπης** περιλαμβάνει τις «**Φιγίνειες**» του Γκλουκ και τον «**Δον Κιχώτη**», ο κύκλος παραστάσεων «**Αφηγήσεις**» περιλαμβάνει τα «**Παραμύθια του Βροχάρη**» και τις «**Ζεστές ιστορίες για τον χειμώνα και τα Χριστούγεννα**», ενώ το εκπαιδευτικό παραστατικό πρόγραμμα για Νηπιαγωγεία «**Ταξιδεύοντας με την Τουραντότ**» θα υλοποιηθεί στην αίθουσα VIP της ΕΛΣ και στους χώρους των Νηπιαγωγείων για δέκα διπλές παραστάσεις.

Μέγας Δωρητής ΕΛΣ: Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ)

© ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ

Γιάννης Τσορέτζης

52

Άγγελος Διονυσίου, Στέλιος Διονυσίου και Διαμαντής Διονυσίου

ΘΕΑΤΡΟ ΠΑΛΛΑΣ

«Τα πήρες όλα και έφυγες»

Μια παράσταση για τη ζωή του μεγάλου Στράτου Διονυσίου

Η μουσικοθεατρική παράσταση - αφιέρωμα στον εμβληματικό βάρδο του ελληνικού λαϊκού τραγουδιού θα ανέβει στο Θέατρο Παλλάς τον Μάρτιο του 2025. Στον πρωταγωνιστικό ρόλο ο χαρισματικός **Γιάννης Τσορέτζης** καλείται να ενσαρκώσει τον αείμνηστο τραγουδιστή και να μας μεταφέρει το πνεύμα και την αύρα του θρυλικού Σαλονικιού. Ο **Στράτος Διονυσίου** υπήρξε μοναδική μορφή στο ελληνικό μουσικό στερέωμα, με τη χαρακτηριστική του παρουσία, τη λαϊκή φωνή του και την αμεσότητα που είχε με το κοινό. Η παράσταση, σε σκηνοθεσία του ταλαντούχου **Βασίλη Μαυρογεωργίου**, θα αναδείξει τη μυθιστορηματική ζωή του Στράτου Διονυσίου, προσφέροντας στο κοινό μια κατάδυση στις πιο καθο-

ριστικές στιγμές της καριέρας του και της προσωπικής του ζωής. Τα τραγούδια του θα ερμηνευτούν ζωντανά επί σκηνής από τα τρία παιδιά του, τον **Άγγελο**, τον **Στέλιο** και τον **Διαμαντή**, οι οποίοι θα εναλλάσσονται στις ερμηνείες. Μαζί τους θα βρίσκεται και ο κορυφαίος μουσικοσυνθέτης **Θανάσης Πολυκανδριώτης**, προσθέτοντας το δικό του στίγμα στην παράσταση. Το κείμενο υπογράφει ο **Κωνσταντίνος Σαμαράς**, ενώ τα σκηνικά και τα κοστούμια έχουν αναλάβει οι **Γιώργος Γαβαλάς** και **Αλεξία Θεοδωράκη** αντίστοιχα. Πρωταγωνιστούν επίσης οι ηθοποιοί **Μαρία Κεχαγιόγλου** και **Γιάννης Νταλιάνης**, οι οποίοι πλαισιώνονται από έναν 15 μελή θίασο και ζωντανή ορχήστρα.

Παραστάσεις
Τετάρτη στις 20:00
Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο στις 21:00
Κυριακή στις 19:00
Θέατρο Παλλάς
Βουκουρεστίου 5
Αθήνα, 2103213100

ΘΕΑΤΡΟ

ΘΕΑΤΡΟ ΙΛΙΣΙΑ

Το ακρωτήριο

Η απώλεια συνείδησης και τα σκοτεινά παιχνίδια της μνήμης

Πώς έρχεται η πτώση έπειτα από μια λαμπρή πορεία; Πώς μια επιτυχημένη νευρολόγος αρχίζει σταδιακά να χάνει την επαφή της με την πραγματικότητα; Εκείνη περιγράφει τον σύζυγό της ως χειριστικό και άπιστο, αλλά εκείνος στέκεται δίπλα της με αγάπη και αφοσίωση. Τα συχνά τηλεφωνήματα στην κόρη της – με την οποία έχουν αποξενωθεί εδώ και χρόνια – βρίθουν αντιφάσεων. Κι εκείνο το σπίτι στο Ακρωτήριο που συνεχώς τριγυρνά στο μυαλό της; Όλα αυτά τα ερωτήματα απαντώνται σιγά σιγά στην παράσταση «**Το ακρωτήριο**» του Sharr White, που έρχεται για πρώτη φορά στη χώρα μας, σε σκηνοθεσία **Οδυσσέα Παπασπηλιόπουλου**. Μια νευρολόγος, η Τζουλιάννα – που την υποδύεται η **Μαρία Ναυπλιώτου** – καταρρέει κατά τη διάρκεια ενός συνεδρίου. Ενώ αρχικά πιστεύει ότι πάσχει από καρκίνο, σύντομα διαπιστώνει ότι χάνει σταδιακά τη συνείδησή της. Στο πλευρό της ο σύζυγός της (**Δημήτρης Αλεξανδρής**).

Το «**Ακρωτήριο**» δεν είναι απλώς ένα έργο που περιγράφει μια οικογενειακή τραγωδία. Καθώς τα επεισόδια κατάρρευσης της Τζουλιάννας γίνονται ολοένα και πιο έντονα, το στοιχείο του μυστηρίου στην παράσταση δυναμώνει. Σταδιακά μαθαίνουμε ότι το σπίτι στο «Ακρωτήριο», στο οποίο διαρκώς αναφέρεται, έχει πουληθεί εδώ και χρόνια. Παράλληλα, η ιστορία με την κόρη της αποκαλύπτεται σιγά σιγά και είναι εντελώς διαφορετική από αυτό που είχαμε αρχικά καταλάβει. Κι ενώ η ηρωίδα χάνει σταδιακά την επαφή της με την πραγματικότητα, ετοιμάζεται ταυτόχρονα για τη μεγαλύτερη μάχη της ζωής της: αυτήν απέναντι στην απώλεια.

© ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΠΠΑΝΙΔΗΣ

53

Πρεμιέρα
6 Δεκεμβρίου
Παραστάσεις
Τετάρτη στις 19:00
Πέμπτη στις 20:00
Παρασκευή & Σάββατο στις 21:00
Κυριακή στις 18:00
Θέατρο Ιλίσια
Παπαδιαμαντοπούλου 4
2107210045

Σπουδαιότεροι συνθέτες και σύγχρονες δημιουργίες σε μοναδικές μουσικές εμπειρίες

Από κλασικές όπερες έως σύγχρονα μιούζικαλ: Ένα πλούσιο πρόγραμμα παραστάσεων που ενώνει παρελθόν και παρόν

54-58

Το θέατρο Ολύμπια προσφέρει μια πλούσια γκάμα παραστάσεων που καλύπτουν ποικιλία μουσικών ειδών, από όπερες και οπερέτες μέχρι συναυλίες, μιούζικαλ και μουσικοχορευτικές παραστάσεις. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει κλασικά έργα, αφιερώματα σε σπουδαίους συνθέτες και σύγχρονες δημιουργίες, καλώντας το κοινό να απολαύσει μοναδικές μουσικές εμπειρίες.

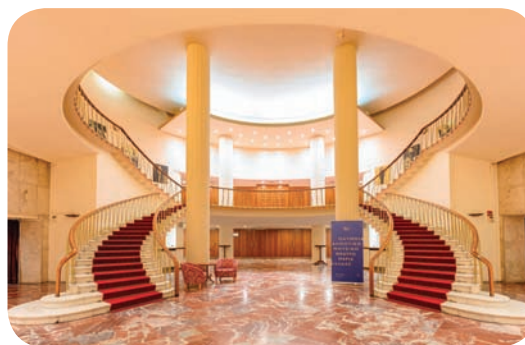
Όπερες, μιούζικαλ και μουσικές παραστάσεις

Η κωμική όπερα «Ο κουρέας της Σεβίλλης» του Τζοακίνο Ροσίνι, που άνοιξε τη φθινοπωρινή σεζόν, επιστρέφει για έναν δεύτερο κύκλο παραστάσεων τον Φεβρουάριο (5, 7 και 9). Η παράσταση, υπό τη μουσική διεύθυνση του **Γιώργου Ζιάβρα**, σε σκηνοθεσία **Βασίλη Παπαβασιλείου** και **Νικολέτας Φιλόσογλου**, θα φέρει στη σκηνή τη ζωντανία και την ευφυΐα του έργου. Η Ροζίνα προσπαθεί να απελευθερωθεί από τον κηδεμόνα της, Ντον Μπάρτολο, με τη βοήθεια του πανέξυπνου Φίγκαρο και του ρομαντικού κόμη Αλμαβίβα. Με τη συμμετοχή της **Συμφωνικής Ορχήστρας και της Χορωδίας του Δήμου Αθηναίων**, το έργο υπόσχεται μια μοναδική εμπειρία που συνδυάζει τη μαγεία της μουσικής με την κωμική αλληλεπίδραση των χαρακτήρων.

Η οπερέτα «Η νυκτερίδα» του Γόχαν Στράους θα μεταφέρει το κοινό στη Βιέννη του 19ου αιώνα, υπό τη μουσική διεύθυνση του **Μίλτου Λογιάδη** και σε σκηνοθεσία του **Γιάννη Σκουρλέτη**. Με βαλς και παρεξηγήσεις σε έναν λαμπρό χορό, η μουσική και οι εντυπωσιακές ερμηνείες θα προσφέρουν ένα εορταστικό θέαμα που θα ζωντανέψει την ατμόσφαιρα της εποχής (19 έως 27 Δεκεμβρίου).

Ο Ιανουάριος ξεκινά με μιούζικαλ. Το «Σουίνι Τοντ, ο δαιμόνιος κουρέας της Fleet Street» του Στίβεν Σόντχαϊμ θα καταπλήξει το κοινό με τη σκοτεινή του αφήγηση, σε σκηνοθεσία του **Γιώργου Πέτρου**. Ο Σουίνι Τοντ, ένας κουρέας που επιστρέφει στο Λονδίνο αναζητώντας εκδίκηση, θα προσφέρει μια μοναδική εμπειρία γεμάτη ανατροπές και συγκινήσεις. Η ένταση της μουσικής και οι συναισθηματικές ερμηνείες των ηθοποιών θα κρατήσουν το κοινό σε αγωνία μέχρι την τελευταία στιγμή (17 έως 27 Ιανουαρίου).

Η πολυφωνική μουσική παράσταση «Το φουλάρι», σε κείμενο της **Ηρώς Μπέζου**, θα επικεντρωθεί σε τραγούδια του Μεσαίωνα και της Αναγέννησης, με τη σύνθεση και διδασκαλία της **Δήμητρας Τρυπάνη**. 12 ερμηνευτές από

τον χώρο της μουσικής, του θεάτρου και του χορού, πλαισιωμένοι από 30 εθελοντές και σύνολο μουσικής δωμάτιου, πρωταγωνιστούν σε μια «αναγεννησιακή» παράσταση μεταξύ ρεαλισμού και παραλόγου (13 έως 19 Μαρτίου).

Το Θέατρο Ολύμπια γιορτάζει την εθνική εορτή της 25ης Μαρτίου με το έργο «Μάρθα: μια ιστορία από το Μεσολόγγι» του Νίκου Ξυδάκη. Σε λιμπρέτο του **Διονύση Καψάλη** και σκηνοθεσία του **Βασίλη Κεχαγιά**, το έργο αυτό αποτελεί μια ανάθεση της **Εναλλακτικής Σκηνής της ΕΛΣ** για τους εορτασμούς των **200 χρόνων από την Επανάσταση του 1821**. Η παράσταση εστιάζει στην έξοδο του Μεσολογγίου, μέσα από την ηθικά ακλόνητη Μάρθα που συναντάμε στα σχέδια των «Ελεύθερων Πολιορκημένων» του **Διονυσίου Σολωμού** (23 Μαρτίου).

Συναυλίες και μουσικές εκδηλώσεις

Το **Εργαστήρι Ελληνικής Μουσικής Δήμου Αθηναίων** έχει προγραμματίσει μεταξύ άλλων, δύο μεγάλα αφιερώματα σε σπουδαίους Έλληνες συνθέτες. Το πρώτο αφορά τον **Θάνο Μικρούτσικο**. Η Ρίτα Αντωνοπούλου και ο Κώστας Θωμαΐδης θα ερμηνεύσουν γνωστά κομμάτια του σπουδαίου Έλληνα συνθέτη, συνδυάζοντας λαϊκή και κλασική μουσική με έντονα συναισθηματικά στοιχεία (3 Δεκεμβρίου). Το δεύτερο αφιέρωμα είναι για τον **Μίμη Πλέσσα**, τον συνθέτη που έφυγε από τη ζωή λίγο πριν συμπληρώσει έναν αιώνα ζωής, έχοντας αφήσει ωστόσο πίσω του μια πλούσια παρακαταθήκη στο ελληνικό τραγούδι. Ερμηνευτές όπως η Ρίτα Αντωνοπούλου, η Ελένη Πέτα και ο Σπύρος Κλείσσης θα δώσουν ζωή στις δημιουργίες του, υπό τη μουσική διεύ-

θυνση και τις ενορχηστρώσεις του Άγγελου Ηλία (14 Μαΐου). Ο Δεκέμβριος 2024 κλείνει με μια τζαζ συναυλία. Η **Big Band του Δήμου Αθηναίων** θα πραγματοποιήσει μια συναυλία γεμάτη τζαζ (30 Δεκεμβρίου), με τη συμμετοχή της βραβευμένης Ελληνοδανής τραγουδίστριας **Veronica Mortensen** και του **Δανού Niels HP**. Η παράσταση θα περιλαμβάνει κλασικές ερμηνείες και πρωτότυπες δημιουργίες, δημιουργώντας μια ατμόσφαιρα γιορτής που θα ενθουσιάζει τους λάτρεις της τζαζ. Η συναυλία «Τραγικές ηρωίδες» (9 Φεβρουαρίου) θα αναδείξει τις γυναικείες μορφές της αρχαίας ελληνικής τραγωδίας. Σολίστες θα συνεργαστούν με τη **Συμφωνική Ορχήστρα και Χορωδία Δήμου Αθηναίων** για να προσφέρουν μια μουσική και αφηγηματική εμπειρία που θα συγκινήσει το κοινό, φέρνοντας στην επιφάνεια τις συναισθηματικές πτυχές των χαρακτήρων και την πολιτιστική κληρονομιά της Ελλάδας.

Ακολουθεί η παράσταση «Τραγούδια για σκοτεινούς καιρούς» (5 και 6 Απριλίου). Ο **Μάρκελλος Χρυσικόπουλος** θα συνδυάσει τη μουσική του **Γκούσταβ Μάλερ** με έργα του Μεσοπολέμου, δημιουργώντας ένα νοσταλγικό και δραματικό κλίμα που θα αφηρήσει το κοινό με δυνατές εντυπώσεις και συναισθηματική φόρτιση.

Χορός

Ο Μάιος είναι αφιερωμένος στον χορό. Ο **Γιάννης Νικολαΐδης** αφιερώνει τη νέα του παράσταση στη **Ραλλού Μάνου**, τιμώντας μία από τις πιο σημαντικές και επιδραστικές χορογράφους της γενιάς του '30, η οποία παρέμεινε ενεργή καλλιτεχνικά πάνω από τέσσερις δεκαετίες. Η παράσταση θα περιλαμβάνει πρωτότυπη μουσική σύνθεση και εκτέλεση από τον **Αντώνη Παλάσκα** και θα παρουσιαστεί από την **ομάδα χορού GRIFFON** (8 έως 10 Μαΐου).

Στη συνέχεια, ο **Αντώνης Φωνιάδης** παρουσιάζει στο Ολύμπια τη νέα του δουλειά, ένα δίπτυχο εμπνευσμένο από τη μουσική του **Μορίς Ραβέλ**. Στο πρώτο μέρος, «Unseen», ο χορογράφος εξερευνά την αίσθηση απομόνωσης που κρύβεται πίσω από την επιφάνεια του ιμπρεσιονιστικού ύφους του Ραβέλ, προσπαθώντας να αποδώσει τα βαθιά προσωπικά του συναισθήματα μέσα από την κίνηση και τον χορό. Στο δεύτερο μέρος, «Boléro», η χορογραφία συνδυάζει τον παλμό της επαναλαμβανόμενης μουσικής με την ενέργεια του τραμπολίνου, δημιουργώντας μια αίσθηση τελετουργικού χορού. Οι κινήσεις των χορευτών αποτυπώνουν την αδιάκοπη κίνηση και την ένταση του έργου, προσφέροντας μια μοναδική θεατρική εμπειρία (28 έως 30 Μαΐου).

11 παραστάσεις που δεν θέλουμε να χάσουμε

Κλασικά αλλά και σύγχρονα έργα, με την υπογραφή γνωστών και αγαπημένων καλλιτεχνών

01. ΗΤΑΝ ΟΛΟΙ ΤΟΥΣ ΠΑΙΔΙΑ ΜΟΥ

Το κλασικό έργο του Άρθουρ Μίλερ ανεβαίνει στο Θέατρο Αλκυονίς, σε σκηνοθεσία **Γιώργου Νανούρη**. Η υπόθεση γνωστή: ένας εργοστασιάρχης πουλάει σκάρτα εξαρτήματα αεροπλάνων στην πολεμική αεροπορία, με αποτέλεσμα κάποια αεροσκάφη να πέσουν. Πώς εμπλέκονται τα παιδιά του στην ιστορία αυτή; Η απλυσία και τα όριά της αποτελούν το κεντρικό θέμα σε αυτό το έργο. Τους πρωταγωνιστικούς ρόλους έχουν οι **Γιώργος Γάλλος, Άννα Μάσχα, Κωνσταντίνος Μπιμπής** και **Λίλα Μπακλέση**.

📍 Παραστάσεις Τετάρτη στις 19:30, Πέμπτη στις 21:00
Σάββατο στις 18:00 & 21:00, Κυριακή στις 19:00
Θέατρο Αλκυονίς Ιουλιανού 42, Αθήνα, 2108828100

02. ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

Στο θέατρο Βεάκη ανεβαίνει μια σύγχρονη εκδοχή του έργου, με πρωταγωνιστή τον **Πάνο Βλάχο**. Μαζί του οι: **Κώστας Φιλίππου, Παναγιώτης Κατσώλης, Ηλέκτρα Φραγκιαδάκη, Ειρήνη Μπούνταλη** και **Μελίνα Βαμπούλα**. Πρόκειται για μια σύγχρονη εκδοχή και μια πιο ανατρεπτική προσέγγιση του κλασικού ήρωα, σε σκηνοθεσία **Ληώς Τριανταφυλλίδου**. Εδώ ο καρδιοκατακτιτής βρίσκεται σε ένα μπαρ και χρησιμοποιεί τη γοητεία του για να κερδίσει ακολούθους. Από εκεί που υποστηρίζει την ελευθερία, χωρίς κανόνες, ξαφνικά γίνεται εκείνος ο μοναδικός και απόλυτος κανόνας και μεταμορφώνεται σε έναν γέγη-Νάρκισσο, ο οποίος χειρίζεται τα πιο πολύπλοκα ζητήματα με μια απλοϊκότητα που δεν τους αρμόζει.

📍 Πρεμιέρα 22 Νοεμβρίου **Παραστάσεις:** Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο στις 21:00, Τετάρτη & Κυριακή στις 19:00
Θέατρο Βεάκη Στουρνάρη 32, Αθήνα, 2105223522

03. ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ Ο ΠΟΘΟΣ

Το θρυλικό έργο του Τενεσί Ουίλιαμς ξαναζωντανεύει στη σκηνή του Θεάτρου Προσκήνιο, σε σκηνοθεσία **Δημήτρη Καραντζά**, με την **Αλεξία Καλτσιόκη** στον ρόλο της Μπλανς Ντιμπούα. Μια έκπτωτη μεγαλοαστή, η Μπλανς, φτάνει από τον αμερικανικό νότο στη Νέα Ορλεάνη, στο σπίτι της αδερφής της, της Στέλλας, γιατί δεν έχει πού αλλού να πάει. Ο σύζυγος της Στέλλας, όμως, είναι ένας Πολωνός μετανάστης και η σύγκρουσή του με την Μπλανς και τις ουτοπίες της είναι αναπόφευκτη.

📍 Πρεμιέρα 8 Νοεμβρίου **Παραστάσεις** Τετάρτη & Κυριακή στις 19:00, Πέμπτη στις 20:00, Παρασκευή στις 21:00
Σάββατο στις 18:00 & 21:15
Θέατρο Προσκήνιο Καπονοκτηπρίου 8, Αθήνα, 2108256838

04. Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΧΟΡΟΣ

Το έργο της **Τάνιας Χαροκόπου**, σε σκηνοθεσία **Φίνας Σ. Εσκηνάζι**, με τη **Μαρία Κορινθίου** και τον **Γιάννη Αϊβάζη**, έρχεται στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης. Ένα ζευγάρι ζει μια ευτυχισμένη καθημερινότητα, με πολλή αγάπη. Ώσπου σε έναν χορό, η αναπνοή επιβραδύνεται, τα λόγια χάνονται, τα όνειρα σβήνουν, όλα τους γύρω γκρεμίζονται...

📍 Πρεμιέρα 1 Νοεμβρίου **Παραστάσεις:** Παρασκευή στις 21:00
Σάββατο στις 18:30 & 21:00, Κυριακή στις 21:00
Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης Πειραιώς 206, Ταύρος 2103418550

05. 2:22 – A GHOST STORY

Ένα σύγχρονο θρίλερ του Danny Robins, δημιουργού του διάσημου BBC podcast «*The Battersea Poltergeist*», ανεβαίνει φέτος στο Θέατρο Αλάμπρα, σε σκηνοθεσία **Φάνη Μουρατίδη**, με τους **Φάνη Μουρατίδη, Φαίη Ξυλά, Ναταλία Δραγούμη, Στάθη Μαντζώρο, Γιώργο Ζαφειρόπουλο** και **Αθηνά Χατζηαθανασίου**. Ανθρωποι της διπλής πόρτας –που μπορούμε άνετα να ταυτιστούμε μαζί τους– αρχίζουν να αναρωτιούνται αν το σπίτι τους είναι στοιχειωμένο και αν υπάρχουν φαντάσματα στον σύγχρονο κόσμο του Facebook, του Spotify και της Amazon Alexa. Μια παράσταση γεμάτη χιούμορ, απρόοπτα και αγωνία μέχρι να φτάσει η ώρα 2:22 ακριβώς...

📍 Παραστάσεις Τετάρτη & Κυριακή στις 19:00, Πέμπτη στις 20:00, Παρασκευή στις 21:00, Σάββατο στις 18:00 & 21:00
Θέατρο Αλάμπρα Στουρνάρη 53, Αθήνα, 2105220120

64

65

66

67

68

69

06. Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΑΚΟΥ

Ο **Γιώργος Νανούρης** σκηνοθετεί άλλο ένα κείμενο του Άρθουρ Μίλερ, με τον **Βλαδίμηρο Κυριακίδη** στον πρωταγωνιστικό ρόλο. Το αμερικάνικο όνειρο, το κυνήγι της επιβίωσης και η κατάρρευση... Ο Γουίλι Λόμαν, ο εμποράκος του έργου, είναι ένας πλανόδιος πωλητής που βρίσκεται παγιδευμένος ανάμεσα στο παρελθόν και στο παρόν, ενώ συνθλίβεται από τα νέα πρότυπα της καπιταλιστικής κοινωνίας. Μαζί του οι: **Έφη Μουρίκη, Ρένος Ρώτας, Δημήτρης Γεροδήμος, Κατερίνα Μάντζιου, Γιώργος Κοσκορέλλος, Παναγιώτης Παπαδούλης, Σωκράτης Αγγελής.**

Παραστάσεις Τετάρτη & Κυριακή στις 19:30, Πέμπτη στις 20:00, Παρασκευή στις 21:00, Σάββατο στις 18:00 & 21:00
Θέατρο Ζίνα Λεωφ. Αλεξάνδρας 74, Αθήνα, 2106424414

07. ΜΑΥΡΗ ΣΑΜΠΟΥΚΑ-FINALE

100 λεπτά επικού γέλιου, σε μια παράσταση αφιερωμένη στη φιλία, στο κακό timing, αλλά και στα μεγάλα σουξέ, σε κείμενο και σκηνοθεσία του **Τόλη Παπαδημητρίου**, ο οποίος έχει και τον πρωταγωνιστικό ρόλο. Μαζί του ο **Αντώνης Στάμου**. Όλα ξεκινούν από μια απόπειρα ληστείας. Ένας διαρρήκτης εισβάλλει σε λάθος σπίτι. Εκεί θα ζήσει την πιο παράξενη και επεισοδιακή νύχτα της ζωής του. Έπειτα από τα απανωτά sold out, η παράσταση αυτή γράφει το φινάλε της στο ανακαινισμένο θέατρο Πόλη-Δάνης Κατρανίδης.

Πρεμιέρα 14 Νοεμβρίου **Παραστάσεις** Πέμπτη στις 20:00 Παρασκευή & Σάββατο στις 21:00, Κυριακή στις 19:00
Θέατρο Πόλη-Δάνης Κατρανίδης Φώκαιας 4
Πλ. Βικτωρίας, 2111828900

08. Ο ΑΟΡΑΤΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

Ένας επιτυχημένος δικηγόρος βρίσκεται κατηγορούμενος για τον φόνο της συντρόφου του. Μια δαιμόνια δικηγόρος έχει μόνο δύο ώρες για να μάθει τι πραγματικά συμβαίνει. Και στο φόντο της παράστασης ένας αόρατος επισκέπτης... που είναι διαφορετικός για καθέναν από τους πρωταγωνιστές της παράστασης. Το κείμενο του Οριόλ Πάουλο, σε σκηνοθεσία **Σοφίας Σπυράτου**, είναι μια ιστορία μυστηρίου, μακριά από τα τετριμμένα κλισέ που μας οδηγούν στην αποκάλυψη του ενόχου. Πρωταγωνιστούν: **Κάτια Δανδουλάκη, Χρήστος Πλαϊνης, Θανάσης Πατριάρχας, Μελίνα Λεφαντζή, Ντίκος Σπυρόπουλος και Χλόη Μάντζαρη.**

Πρεμιέρα 14 Νοεμβρίου **Παραστάσεις** Τετάρτη & Κυριακή στις 19:30, Πέμπτη στις 20:00, Παρασκευή στις 21:00, Σάββατο στις 18:00 & 21:00 **Θέατρο Κάτια Δανδουλάκη** Αγίου Μελετίου 61 Α, Αθήνα, 2108640414

09. ΕΝΑΣ ΗΡΩΑΣ ΜΕ ΠΑΝΤΟΥΦΛΕΣ

Ο **Γιάννης Μπέζος** σκηνοθετεί τον **Λάκη Λαζόπουλο** στη θρυλική ελληνική κωμωδία των **Σακελλάριου-Γιαννακόπουλου**, τον ήρωα της οποίας ενσάρκωσε μοναδικά στη μεγάλη οθόνη ο Βασίλης Λογοθετίδης. Το έργο, που γράφτηκε το 1947, στη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου, προσπαθεί να αναδείξει την ευγενική πλευρά της πατρίδας που κρύβεται μέσα στο σκοτάδι της εποχής.

Πρεμιέρα πριν τα Χριστούγεννα
Θέατρο Βέμπο Καρόλου 18, Αθήνα, 2105229519

10. FORGET ME NOT

Η ιστορία ενός ζευγαριού από το πρώτο τους βλέμμα μέχρι και την τελευταία τους ανάσα, όχι απαραίτητα με αυτή τη σειρά. Το έργο του βραβευμένου Βρετανού θεατρικού συγγραφέα Tristan Bernays ανεβαίνει επί σκηνής από τους **Μυρτώ Γκόνη** και **Κωνσταντίνο Μπιμπί**, που έχουν αναλάβει, πέρα από την ερμηνεία, τη δραματουργία, τη μετάφραση και τη σκηνοθεσία της παράστασης.

Πρεμιέρα 14 Νοεμβρίου **Παραστάσεις** Δευτέρα & Τρίτη στις 21:00 **Θέατρο Αλάμπρα** Στουρνάρη 53, Αθήνα, 2105220120

11. ΕΝΤΑ ΓΚΑΜΠΛΕΡ

Το διάσημο αριστούργημα του Ίψεν μεταφέρεται επί σκηνής από τον Ιανουάριο, σε σκηνοθεσία **Δημήτρη Καραντζά** και την **Αγγελική Παπούλια** στον ομώνυμο ρόλο. Η Έντα Γκάμπλερ είναι ένα σύμβολο ενάντια στον πουριτανισμό, ενάντια σε όλα τα στερεότυπα και τις κοινωνικές συμβάσεις που υπάρχουν ακόμη και σήμερα για τις γυναίκες. Ένα σπίτι σε ανακαίνιση και μια γυναίκα που φέρνει τα πάνω κάτω στη ζωή των υπόλοιπων ηρώων.

Πρεμιέρα 17 Ιανουαρίου 2025 **Παραστάσεις** Πέμπτη στις 20:00, Παρασκευή στις 21:00, Σάββατο στις 18:00 & 21:00
Θέατρο Προσκήνιο: Καπνοκοπηρίου 8, Αθήνα, 2108256838

ΘΕΑΤΡΟ

Η ιστορική αίθουσα υποδέχεται το κοινό με δύο ξέφρενες κωμωδίες

70

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ ΣΤΟ ΣΤΗΘΟΣ

Το θέατρο εγκαινιάστηκε μετά από παύση ετών με ένα από τα αριστουργήματα του μεγάλου Αμερικανού θεατρικού συγγραφέα, Τενεσί Ουίλιαμς, «Τριαντάφυλλο στο στήθος», σε σκηνοθεσία και απόδοση του Γιωργή Τσουρή. Στους πρωταγωνιστικούς ρόλους της Σεραφίνα και του Αλβάρου, οι Μαρία Καβογιάννη και Μάκης Παπαδημητρίου, και μαζί τους ένας μοναδικός θίασος. Η πλοκή εκτυλίσσεται στη δεκαετία του '50 και αφηγείται την ιστορία της Σεραφίνας, μιας Ιταλοαμερικανίδας χήρας που προσπαθεί να διαχειριστεί την απώλεια τού άντρα της, αφοσιωμένη στη μνήμη του και στην εγκράτεια, ενώ μεγαλώνει την κόρη της, Ρόζα, με αυστηρότητα. Ωστόσο, η ζωή της ανατρέπεται όταν εμφανίζεται ο Αλβάρου, ένας απλός οδηγός φορτηγού που μοιάζει να της φέρνει ελπίδα και ανανέωση. Με χιούμορ και τρυφερότητα, το έργο εξερευνά θέματα όπως η πατριαρχία και η ανάγκη της γυναίκας αυτοδιάθεσης. Η παράσταση του Τσουρή συνομιλεί με το σήμερα, παρουσιάζοντας τη Σεραφίνα ως σύμβολο απελευθέρωσης, που διεκδικεί τον αυτοπροσδιορισμό της ενάντια στους κοινωνικούς περιορισμούς και φωτίζει τον ανθρώπινο χαρακτήρα των ηρώων μέσα από τις συγκρούσεις τους.

© ΠΑΡΤΟΣ ΚΑΠΠΑΝΙΑΣ

Παραστάσεις Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο στις 21:00, Κυριακή στις 18:00

71

Ο ΒΑΡΟΝΟΣ «Φ» (ΦΙΑΚΑΣ)

Ο Γιωργής Τσουρή και ο Αλέξανδρος Χρυσανθόπουλος διασκευάζουν και συν-σκηνοθετούν το έργο του Δημοσθένη Μισιτζή, προσφέροντας μια παράσταση γεμάτη χιούμορ και ενέργεια, υπό τον τίτλο «Ο Βαρόνος "Φ"» (Φιάκας). Πρωταγωνιστούν οι: Θάνος Τοκάκης, Ηρώ Μπέζου, Θανάσης Δόβρης, Ευαγγελία Καρακατσάνη και ο Γιωργής Τσουρή, ενώ τους συνοδεύει μουσικά επί σκηνής ο Yoel Soto. Η ιστορία ακολουθεί τον Χαράλαμπο Πεταλούδη, γνωστό ως Φιάκα, ο οποίος, καταχρεωμένος και καταδικωμένος από πιστωτές στην Κωνσταντινούπολη, καταστρώνει ένα σχέδιο για να παντρευτεί την πλούσια Ευανθία. Παρουσιάζεται ως πάμπλουτος βαρόνος από το Βερολίνο, όμως η αλήθεια απειλεί να αποκαλυφθεί. Η παράσταση εξελίσσεται με καταιγιστικούς ρυθμούς, παρεξηγήσεις και γλωσσικά παιχνίδια, ενώ παράλληλα θίγει την υποκρισία της κοινωνίας και όσων αποζητούν μια ζωή που δεν μπορούν να υποστηρίξουν, αλλά και την ψευδαίσθηση του μεγαλείου. Οι σκηνοθέτες εστιάζουν στο δίπολο αλήθεια-ψέμα, αναδεικνύοντας πως οι ήρωες, στην προσπάθειά τους να κερδίσουν κοινωνική αναγνώριση, κινδυνεύουν να χάσουν τα πραγματικά πολύτιμα, όπως ο αληθινός έρωτας.

Πρεμιέρα 15 Δεκεμβρίου Παραστάσεις Σάββατο στις 18:00, Κυριακή & Δευτέρα στις 21:00

ΘΕΑΤΡΟ

72

ΘΕΑΤΡΟ ΠΟΡΤΑ

Περιμένοντας τον Γκοντό

Τα αδιέξοδα της νέας γενιάς μέσα από ένα «ιερό» κείμενο του σύγχρονου θεάτρου

Το κλασικό κείμενο του Σάμιουελ Μπέκετ «Περιμένοντας τον Γκοντό» ανεβαίνει σε μια διαφορετική προσέγγιση, υπό την ιδιαίτερη σκηνοθετική ματιά του Θωμά Μοσχόπουλου. Εν αντιθέσει με τη συνήθη πρακτική, που οι ρόλοι ανατίθενται σε μεγαλύτερους σε ηλικία ηθοποιούς, εδώ όλοι όσοι ερμηνεύουν τους πρωταγωνιστικούς ρόλους είναι νεαρής ηλικίας. Έτσι, η παράσταση καταθέτει ένα σχόλιο για τα αδιέξοδα της νέας γενιάς, που στην εποχή μας βρίσκει τον εαυτό της καθηλωμένο από τις καταστάσεις, πριν καν ξεκινήσει την πορεία της. Επί σκηνής θα βρισκονται οι: Πάνος Παπαδόπουλος, Τάσος Ροδόβιτης, Γιάννης Σαμψαλάκης, Γιάννης Βαρβαρέσσος και Πέτρος Δημοτάκης.

Στο κείμενο δημιουργείται μια νέα μουσικότητα, χάρη στη συνεργασία του Θωμά Μοσχόπουλου με τον Κορνήλιο Σελαμσή, που διερευνά

σε βάθος τον προσωδιακό χαρακτήρα τού μπκετικου κειμένου. Οι δυο τους έχουν εντοπίσει μια εσωτερική παρτιτούρα που διατρέχει το έργο και επηρεάζει τόσο τον λόγο όσο και την κινησιολογία της παράστασης (από τον Χρήστο Στρινόπουλο). Σε αυτή την προσέγγιση του έργου, ο ήχος και η όψη συνδιαλέγονται διαρκώς, συγκρούονται και δημιουργούν μια παλλόμενη δραματική φόρμα, η οποία καθοριστικά αποτυπώνεται στα ξεχωριστά εικαστικά στοιχεία σκηνικά και τα κοστούμια του Βασίλη Παπαταρούχα.

Όπως αναφέρει ο ίδιος ο Θωμάς Μοσχόπουλος σχετικά με το έργο του Μπέκετ: «Είναι λες και πρόκειται για ένα "ευαγγέλιο", που κάθε γενιά ανθρώπων η οποία συνδέονται με το θέατρο, έχει "καθήκον" να καθρεφτιστεί σ' αυτό και να αποπειραθεί, μέσω των επανειλημμένων αναγνώσεών του, να στοχαστεί, να αναζητήσει και να οριστεί σε υπαρξιακό επίπεδο».

📍 Πρεμιέρα 15 Νοεμβρίου Παραστάσεις Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο στις 21:00 Κυριακή στις 19:00 Θέατρο Πόρτα Μεσογείων 59, Αθήνα 2107711333

Δύο κλασικά έργα με σπουδαιούς συντελεστές για τη δύναμη της δικαιοσύνης και της αγάπης

Ένα ανατρεπτικό δικαστικό θρίλερ και μια εντυπωσιακή θεατρική διασκευή ενός σπουδαίου έργου της παγκόσμιας λογοτεχνίας ζωντανεύουν στο «Θέατρον» του Κέντρου Πολιτισμού «Ελληνικός Κόσμος»

ΘΕΑΤΡΟ

73

Η ΕΤΥΜΗΓΟΡΙΑ

Γρηγόρης Βαλτινός & Ζέτα Δούκα

Ο Φρανκ Γκάλβιν είναι ένας ξεπεσμένος αλκοολικός δικηγόρος, ο οποίος βλέπει την καριέρα του να βρίσκεται σε τέλμα. Ωστόσο, του προσφέρεται μια τελευταία ευκαιρία όταν αναλαμβάνει μια υπόθεση που αφορά την Ντέμπορα Κέιτ, μια νεαρή γυναίκα που έπεσε σε κώμα λόγω ιατρικού λάθους σε νοσοκομείο της καθολικής εκκλησίας στη Βοστώνη. Το νοσοκομείο εκπροσωπείται από τον ισχυρό και αδίστακτο δικηγόρο Εντ Κονκάννον και η υπόθεση φαίνεται εκ των προτέρων χαμένη, καθώς η εκκλησία και οι μεγαλοιατροί προστατεύονται από ένα πανίσχυρο σύστημα θεσμών.

Ο Γκάλβιν, παρά τις προσωπικές του αδυναμίες, αποφασίζει να δώσει τον δικό του αγώνα για την απόδοση δικαιοσύνης και τη διεκδίκηση της αλήθειας. Στην πορεία, έρχεται αντιμέτωπος με τη διαφθορά και την υποκρισία των ισχυρών, ενώ η δίκη εξελίσσεται σε μια σκληρή μάχη αρχών και αξιών. Ο ήρωας, μέσα από τις δυσκολίες της υπόθεσης, ανακαλύπτει ξανά τη χαμένη του πίστη στη δικαιοσύνη και τον ίδιο του τον εαυτό. Η δικαστική διαμάχη δεν αφορά μόνο την ιατρική αμέλεια, αλλά φέρνει στην επιφάνεια βαθύτερες συγκρούσεις ανάμεσα στο άτομο και το σύστημα, την ακεραιότητα και την ανηθικότητα.

Η «Ετυμηγορία» του Barry Reed, η νέα παραγωγή του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού και της Θέας Δράσης Πολιτισμού, είναι ένα δικαστικό θρίλερ που πραγματεύεται την έννοια της δικαιοσύνης και της ηθικής. Η παράσταση παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα στο Κέντρο Πολιτισμού «Ελληνικός Κόσμος», σε θεατρική διασκευή της Margaret May Hobbs και μετάφραση της **Μυρτώς Μπότσαρη**. Τη σκηνοθεσία επιμελείται ο **Πέτρος Ζούλιας**, ο οποίος συνεργάζεται και πάλι, μετά την τεράστια επιτυχία του «DA» του Hugh Leonard, με τον **Γρηγόρη Βαλτινό**. Ο πρωταγωνιστής ενσαρκώνει έναν χαρακτήρα που ακροβατεί μεταξύ αποτυχίας και λύτρωσης. Πρωταγωνιστούν: **Ζέτα Δούκα, Γιώργος Σουξές, Νίκος Αρβανίτης, Βασίλης Χαλακατεβάκης, Κώστας Καζάκας, Δημήτρης Καραμπέτσος, Γεωργία Καλλέργη, Άννα Μονογιού, Μανώλης Γεραπετρίτης, Μαριάννα Τουντασάκη, Γιώργος Τσουρουνάκης, Αλεξάνδρα Κολαίτη, Παντελής Ψακίδης**. Στον ρόλο της μπτέρας εμφανίζεται η **Χριστίνα Τσάφου**.

Η πολυεπίπεδη πλοκή του δεν είναι απλώς μια δικαστική διαμάχη· εξερευνά την ανθρώπινη ανάγκη για ηθική και δικαιοσύνη σε έναν κόσμο γεμάτο αδικία και διαφθορά. Η αντιπαράθεση ανάμεσα στους θεσμούς και το άτομο που αγωνίζεται για τη δικαιοσύνη αποτελεί τον πυρήνα του έργου, ενώ ο Γκάλβιν αναγεννιέται και βρίσκει έναν νέο σκοπό στη ζωή του. Το έργο του Reed είναι μια διαχρονική ιστορία για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, τη δικαιοσύνη και την ηθική, προσκαλώντας το κοινό να στοχαστεί πάνω σε αυτά τα κρίσιμα ζητήματα.

Παραστάσεις Τετάρτη, Πέμπτη & Κυριακή στις 19:00, Παρασκευή & Σάββατο στις 21:00

Το Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού παρουσιάζει για δεύτερη συνεχή χρονιά το αριστούργημα του Βίκτορος Ουγκό «Οι Αθλιοί», υπό τη θεατρική διασκευή και τη σκηνοθετική καθοδήγηση της **Κωνσταντίνας Νικολαΐδη**. Ένα από τα πιο κλασικά έργα της παγκόσμιας λογοτεχνίας, άφθαρτο στον χρόνο, που συνεχίζει να αποτελεί πρότυπο ζωής για τον άνθρωπο. Η σκηνοθέτρια, με βαθιά αφοσίωση στον πυρήνα του έργου, μας οδηγεί σε ένα ταξίδι από το σκοτάδι στο φως, μέσα από τη συγκλονιστική ιστορία του Γιάννη Αγιάννη. Η αγάπη και η λύτρωση, που καθοδηγούν τους χαρακτήρες, μεταφέρουν ένα ισχυρό μήνυμα που εξακολουθεί να εμπνέει τους θεατές.

Σε αυτή την υπερπαραγωγή για μικρούς και μεγάλους βρίσκεται επί σκηνής ένας θίασος 23 καταξιωμένων και ταλαντούχων ηθοποιών, μεταξύ των οποίων ο **Ιβάν Σβιτάιλο** ως Γιάννης Αγιάννης και ο **Μιχάλης Μαρκάκης** ως Ιαβέρης. Σε κεντρικούς ρόλους του έργου συναντάμε τους ηθοποιούς **Τάσο Χαλκιά, Βασιλική Ανδρίτσου, Νίκη Παλληκαράκη, Ορέστη Τρίκα, Κωνσταντίνο Μουταφτσή** κ.ά., ενώ την πρωτότυπη μουσική και τα live τραγούδια, σε στίχους **Μαγδαληνής Παλιούρα**, επιμελείται ο **Γιάννης Οικονόμου**. Τα σκηνικά και τα κοστούμια υπογράφει η **Μαρία Φιλίππου**, τους ατμοσφαιρικούς φωτισμούς η **Μελίνα Μάσχα** και τις χορογραφίες η **Χριστίνα Φωτεινάκη**. Η παράσταση τιμά τη διαχρονική αξία του έργου, προσφέροντας μια εμπειρία που αγγίζει τις ψυχές των θεατών, με τον θίασο να ανυπομονεί να μοιραστεί για ακόμα μια χρονιά αυτή τη μοναδική ιστορία αγάπης και ανθρωπιάς.

Παραστάσεις Σάββατο στις 14:30 & Κυριακή στις 11:30

74

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μαμά μου!

Το θεατρικό ισπανικό έργο της **Μάρτα Μπαρσελό** είναι ένας ύμνος στην αγάπη δίχως όρους

Πόσο ρεαλιστική θα ήταν η ιδέα να «νοικιάσεις» μια μητέρα; Θα ήταν εφικτό να υπογραφεί μια ιδιωτική συμφωνία ή ακόμη και ένα επίσημο συμβόλαιο, που να επιτρέπει σε δύο άγνωστες γυναίκες να δημιουργήσουν μια σχέση μητέρας-κόρης; Θα ήταν άραγε ηθικό και νόμιμο για μια «κόρη» να πληρώνει μια άγνωστη γυναίκα ώστε να αναλάβει τον ρόλο της «μητέρας» της; Κι όμως, μια τέτοια συμφωνία πραγματοποιήθηκε. Στην ελληνική μετάφραση της βραβευμένης μεταφράστριας **Μαρίας Χατζηεμμανουήλ** βασίστηκε ο σκηνοθέτης **Νίκος Καραγιώργος** για το έργο «Μαμά μου!» της **Μάρτα Μπαρσελό**, φέρνοντας στη σκηνή μια πρωτότυπη ιστορία, που θέτει ερωτήματα γύρω από την έννοια της οικογένειας και τη δυνατότητα επιλογής των σχέσεών μας. Στο έργο, δύο άγνωστες γυναίκες αναλαμβάνουν να αναπτύξουν σχέση μητέρας και κόρης, μέσω μιας ιδιότυπης συμφωνίας. Η «κόρη» (**Νίκη Λάμπη**) πληρώνει τη «μάννα» (**Σοφία Βογιατζάκη**) για να ενσαρκώσει αυτόν τον ρόλο, σε μια παράδοση αλλά δυνατή σχέση, που αποκαλύπτει τα όρια της ανθρώπινης ανάγκης για αγάπη και στοργή.

Σε αυτή την τρίτη κατά σειρά παραγωγή της **Panik Theater Productions**, το τραγούδι «Μαμά μου!» του **Γιώργου Σαμπάνη**, σε στίχους **Ελένης Γιαννατσούλια**, ερμηνεύει η **Μελίνα Ασλανίδου**.

1 **Πρεμιέρα** Τρίτη 12 Νοεμβρίου
Παραστάσεις Δευτέρα & Τρίτη στις 21:00
Θέατρο Μουσούρη Πλ. Καρύτση 7, 2103310936
Προώληση εισιτηρίων στο [ticketmaster.gr](https://www.ticketmaster.gr).

ΘΕΑΤΡΟ

Τα πικρά δάκρυα της Πέτρα φον Καντ

Ένα παιχνίδι εξουσίας με πρόσχημα τον έρωτα

Μια γυναίκα που ξέρει να κατακτά, αλλά όχι να αγαπά, ερωτεύεται και γελιοποιείται. Ένα διαφορετικό ερωτικό τρίγωνο. Στο επίκεντρο η λαμπερή και επιτυχημένη σχεδιάστρια Πέτρα φον Καντ. Αντικείμενο του πόθου της η νεαρή, όμορφη και φιλόδοξη Καρίμ, που έρχεται στο ατελιέ της να εργαστεί ως μοντέλο. Ο μονόπλευρος έρωτας είναι κεραυνοβόλος. Και η αυταρχική επαγγελματίας μετατρέπεται σε έναν πιστικό και κτητικό άνθρωπο που δίνει τα πάντα στη σύντροφό της. Το μόνο που απαιτεί είναι να είναι πάντα εκεί, να την αγαπάει... Αγάπη κατ' απαίτηση όμως δεν γίνεται... Κι έτσι ο θύτης γίνεται θύμα και το αντίστροφο.

Στον αντίποδα της νεαρής όμορφης στάρλετ βρίσκεται η έμπιστη βοηθός της Πέτρα, που την υποδύεται ο **Αντώνης Καρναβάς**. Δίχως ανταλλάγματα, την υπηρετεί με στωικότητα, απίστευτη υπομονή αλλά και με πολλή αγάπη, ενώ λαμβάνει περιφρόνηση και αδιαφορία.

«Τα πικρά δάκρυα της Πέτρα φον Καντ» του Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ ανεβαίνουν υπό μία διαφορετική προσέγγιση, με τρεις ηθοποιούς επί σκηνής. Στον ομώνυμο ρόλο η **Βίκυ Βολιώτη**. Μαζί της συμπράττουν η **Κατερίνα Αγγελίτσα** και ο **Αντώνης Καρναβάς**. Τη μετάφραση, τη σκηνοθε-

1 **Παραστάσεις**
Παρασκευή &
Σάββατο στις 21:00
Κυριακή στις 18:00
Θέατρο ΕΛ.ΕΡ.
Ελένη Ερήμου
Φρυνίχου 10, Αθήνα
2117353928

σία και τη δραματουργική επεξεργασία υπογράφει η **Έφη Ρευματά**.

Τι είναι αγάπη και τι έρωτας; Και γιατί μπορεί να ερωτευόμαστε κάποιον δίχως να μας δίνει σημασία; Σε πόσο ακραίες συμπεριφορές –στα όρια

της γελιοποίησης– μπορεί να μας οδηγήσει ο έρωτας;

Στο βίντεο της παράστασης εμφανίζονται οι: **Αγγελική Παραδεισανού**, **Ευδοκία Ρουμελιώτη** και **Αντζελα Γκερέκου**.

Το «τέρας» της τεχνητής νοημοσύνης στο σήμερα

Μια σύγχρονη αναμέτρηση με την ψηφιακή εποχή και την ανθρώπινη φύση

Η φετινή κεντρική παράσταση του Θεάτρου Πορεία, «Frankenstein & Eliza», της Έρις Κύργια, προσφέρει μια πρωτοποριακή και σύγχρονη ανάγνωση του κλασικού μύθου του Φράνκεσταϊν της Μέρι Σέλεϊ, αναδεικνύοντας με επίκαιρο τρόπο ζητήματα που απασχολούν την εποχή μας. Σε σκηνοθεσία του Δημήτρη Τάρλου, το έργο μάς μεταφέρει στην Αμερική της δεκαετίας του 1960, μια εποχή γεμάτη αναταραχές και κοινωνικές αλλαγές, όπου οι πρώτοι σπόροι της τεχνητής νοημοσύνης αρχίζουν να φυτρώνουν.

Στο νέο αυτό ελληνικό κείμενο της Έρις Κύργια, ο πασιγνωστός «ανήσυχος» ήρωας της Σέλεϊ φτάνει μέχρι τον ψηφιακό αιώνα μας, με στόχο να δημιουργήσει ένα «πλάσμα» προς όφελος της ανθρωπότητας. Θα τα καταφέρει αυτή τη φορά ή θα μας προικίσει με άλλο ένα τέρας; Και πού θα αναμετρηθεί μαζί του, τώρα πια που οι πάγοι στον αρκτικό κύκλο λιώνουν; Κεντρικό ζήτημα της παράστασης είναι η τεχνητή νοημοσύνη, τα όρια και οι συνέπειές της στη ζωή και στην καθημερινότητά μας. Το έργο διερευνά την έννοια του «τέρατος» στον σύγχρονο κόσμο, καλώντας το κοινό να αναλογιστεί ποιες είναι οι ανησυχίες των ερευρητών για τα δημιουργήματά τους. Πώς επηρεάζει η παρουσία ψηφιακών οντοτήτων τη ζωή μας και την προσωπική μας ταυτότητα; Ο Δημήτρης Τάρλος, μέσω της σκηνοθετικής του προσέγγισης, επιχειρεί να εμβαθύνει σε αυτά τα κρίσιμα ζητήματα, αναγνωρίζοντας ότι πολλά από τα φοβερά σενάρια του μέλλοντος έχουν ήδη αρχίσει να εκδηλώνονται στην καθημερινότητά μας εδώ και πολλά χρόνια.

Τα ερωτήματα που προκύπτουν είναι τόσο προκλητικά όσο και επίκαιρα: Τι θα συμβεί αν οι μηχανές αποκτήσουν συναισθήματα και συνείδηση; Ο Τάρλος υπογραμμίζει ότι ο έρωτας μπορεί να είναι το τελευταίο ανάχωμα απέναντι στις συνέπειες της υπερνοημοσύνης και της τεχνητής νοημοσύνης. Αυτές οι σκέψεις δημιουργούν μια πληθώρα συναισθημάτων και προκλήσεων, που αναδεικνύονται επί σκηνής με έναν τρόπο που κρατά το κοινό σε εγρήγορση.

Τον κεντρικό ήρωα της παράστασης υποδύεται ο **Γιάννης Στάνκογλου**, που επιστρέφει στο Θέατρο Πορεία με μεγάλη προσοχή, έτοιμος να ερμηνεύσει έναν ρόλο που είναι ταυτόχρονα απαιτητικός και ανατρεπτικός. Ο Στάνκογλου θεωρεί ότι η παράσταση θα αποτελέσει «ένα μάθημα για το σήμερα», ενθαρρύνοντας το κοινό να εμβαθύνει στην ανάλυσή της και να αναλογιστεί τις σύγχρονες προκλήσεις που αντιμετωπίζει σε έναν κόσμο όπου η τεχνολογία αναπτύσσεται με ραγδαίους ρυθμούς.

Η σκηνογραφία της παράστασης έχει ανατεθεί στον **Πάρι Μέξη**, ο οποίος συνεργάζεται για πρώτη φορά με το Πορεία. Ο ρόλος του είναι δύσκολος και απαιτητικός, καθώς καλείται να αποδώσει το τέρας με έναν τρόπο που να συνδυάζει την ανθρώπινη διάσταση με την τεχνητή νοημοσύνη. Για τον Μέξη ο όρος «τέρας» φέρει και θετικές και αρνητικές προεκτάσεις, γεγονός που προσθέτει βάθος στην καλλιτεχνική του προσέγγιση και στην οπτική του για το έργο.

Η ζωντανή μουσική, σε σύνθεση του **Gary Salomon**, που θα συνοδεύει την παράσταση, θα λειτουργήσει ως ένα ακόμη εργαλείο για την αναβάθμιση της θεατρικής εμπειρίας, ενισχύοντας την ατμόσφαιρα και τον συναισθηματικό αντίκτυπο της ιστορίας και προσφέροντας στους θεατές μια πολυδιάστατη προσέγγιση στην αφήγηση.

Το έργο εμπνέεται από την τρομακτική και ρομαντική νουβέλα των αρχών του 19ου αιώνα. Ο Βίκτορ Φράνκεσταϊν έρχεται αντιμέτωπος με το δημιούργημά του, μια αλ-

ληλεπίδραση που αποδεικνύεται καταστροφική. Αυτή η σχέση αναδεικνύει την ανθρώπινη ανάγκη για αποδοχή και αγάπη, αλλά και τους κινδύνους της υπέρβασης των φυσικών ορίων. Το έργο προσφέρει μια πολυδιάστατη προσέγγιση στην ανθρώπινη φύση, διερευνώντας τις σκοτεινές και φωτεινές πτυχές της, και αναδεικνύει τις προκλήσεις που θέτει η τεχνολογία στην ταυτότητά μας και στην κοινωνία. Μέσα από αυτή την αναζήτηση, οι θεατές καλούνται να αναλογιστούν τις ηθικές συνέπειες των δημιουργημάτων τους και την ευθύνη που συνοδεύει την επιστημονική πρόοδο.

77

© MARIZA KAVAMPELIDH

FRANKENSTEIN & ELIZA

Πρεμιέρα
21 Νοεμβρίου
Παραστάσεις
Τετάρτη & Κυριακή
στις 19:30, Πέμπτη
& Παρασκευή στις
21:00, Σάββατο
στις 18:00 & 21:00

Δύο διεθνώς αναγνωρισμένα και βραβευμένα

CAVEMAN

Με θέμα τις παρεξηγήσεις μεταξύ των ανδρών και των γυναικών, το «*Defending the Caveman*», θεωρείται η μακροβιότερη σόλο κωμωδία στην ιστορία του Μπρόντγουεϊ, κάτι που έκανε τον δήμαρχο της Νέας Υόρκης να αποκαλεί τη 18η Ιουλίου ημέρα του Caveman και να μετονομάσει την οδό 44 West σε Caveman Way. Γράφτηκε από τον Αμερικανό ηθοποιό και κωμικό Rob Becker και έκανε πρεμιέρα το 1991 στο Σαν Φρανσίσκο. Από τότε το έχουν παρακολουθήσει περισσότεροι από οκτώ εκατομμύρια άνθρωποι σε σαράντα πέντε χώρες, σε όλο τον κόσμο.

Τώρα πια ο Caveman, αυτός ο «καινούργιος» σπυρμινοειδής άντρας, που σε μια προσωπική εξομολόγηση μεταμορφώνεται στον γιο, τον αδελφό, τον σύντροφο, το αγόρι της διπλανής πόρτας, μεγα-

λώνει, βλέπει τις εποχές που έρχονται και θέτει νέα ερωτήματα! Τον πιο δημοφιλή άνθρωπο των σπηλαίων έρχεται να ενσαρκώσει, αυτή τη φορά στη νέα του «σπηλιά», στη σκηνή του θεάτρου Αργώ, ο **Γιάννης Δρακόπουλος**, σε απόδοση και σκηνοθεσία της ελληνικής ιέρειας του Μπρόντγουεϊ, **Θέμιδας Μαρσέλλου**.

Μια παράσταση μείγμα stand-up comedy, διάλεξης και θεραπευτικής συνεδρίας, που επιχειρεί να επιλύσει τον πόλεμο μεταξύ των δύο φύλων. Ο ήρωας-σύμβολο μας βοηθάει να ξεναγηθούμε στα άδυτα της ανδρικής ψυχολογίας μέσω σκέψεων και αναπάντητων ερωτημάτων που αφορούν τις σχέσεις. Το έναυσμα το δίνει η έξωση από το σπίτι του, μετά από ένα καυγά με το έτερον ήμισυ του. Ένα έργο που καταφέρνει να υπερασπιστεί την ανδρική άποψη, ενώ παράλληλα δείχνει συμπάθεια και για τη γυναικεία

πλευρά των θεμάτων. Ο Becker το περιγράφει, άλλωστε, ως ένα όχημα για να δείξει ότι «*οι άνδρες έχουν συναισθήματα, αλλά τα εκφράζουν λίγο διαφορετικά*».

Ο «*Caveman*» γράφτηκε σε διάστημα τριών χρόνων (1988-1991), κατά τη διάρκεια των οποίων ο Becker έκανε ανεπίσημες σπουδές σε ανθρωπολογία, προϊστορία, ψυχολογία, κοινωνιολογία και μυθολογία. Ξεκίνησε την καριέρα του ως ερμηνευτής stand-up comedy και μέρος του show του ήταν ένα κομμάτι για τα προβλήματα επικοινωνίας στις σχέσεις γυναικών και ανδρών, λόγω των διαφορών των δύο φύλων. Μετά τη μεγάλη του επιτυχία, άρχισε να μεγαλώνει το κείμενό του μέχρι που έγραψε έναν μονόλογο ικανό να ανέβει στο Μπρόντγουεϊ, ονομάζοντάς τον: «*Υποστηρίζοντας τον Άνθρωπο των Σπηλαίων*».

ΑΠΟΔΟΣΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: **Θέμις Μαρσέλλου**
ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ: **Γιάννης Δρακόπουλος**

Παραστάσεις
Δευτέρα & Τρίτη
στις 21:00
Κεντρική Σκηνή

σύγχρονα έργα με σπουδαιούς συντελεστές

Οι ανθρώπινες σχέσεις στο επίκεντρο μέσα από δυο εντελώς διαφορετικές προσεγγίσεις

© ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ

ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ ΚΥΡΙΕ ΓΚΡΗΝ

Ο γδονταεξάχρονος χήρος κ. Γκρην παραλίγο να χτυπηθεί από το αυτοκίνητο του Ρος Γκάρντινερ, ενός νεαρού που εργάζεται σε μια μεγάλη πολυεθνική εταιρεία. Ο μοναχικός Νεοϋορκέζος υπερήλικας, ο οποίος έχει αποτραβηχτεί στο διαμέρισμά του, αρχίζει και δέχεται εβδομαδιαίες επισκέψεις από τον Ρος, σαν τιμωρία για την απερίσκεπτη οδήγησή του. Αυτό που ξεκινάει ως κωμωδία για δύο ανθρώπους οι οποίοι δυσανασχετούν που βρίσκονται στον ίδιο χώρο, εξελίσσεται σε δράμα, καθώς αποκαλύπτονται οικογενειακά μυστικά και ανοίγουν παλιές πληγές. Η σχέση τους όμως θα αλλάξει για πάντα, καθώς ο καιρός περνά και ανοίγονται περισσότερο ο ένας στον άλλο. Πρόκειται για μια τρυφερή ανθρώπινη ιστορία με θέμα τη μοναξιά και τις σχέσεις που μπορούν να αναπτυχθούν ανάμεσα σε διαφορετικές γε-

νιές. Μια κωμωδία με δραματικές προεκτάσεις, όπου οι δύο γνώριμοι σε όλους μας χαρακτήρες, καταργούν την απόσταση που τους χωρίζει, βγαίνουν από τη ζώνη ασφαλείας τους και μοιράζονται δάκρυα χαράς και λύπης, ώσπου να γίνουν – με έναν τρόπο βαθύ και αμετάκλητο – συγγενείς. Το πολυβραβευμένο αριστούργημα του Αμερικανού ηθοποιού και συγγραφέα Τζεφ Μπάρον, «Κάθε Πέμπτη κύριε Γκρην», επιστρέφει μετά από μια σεζόν επιτυχίας στο Θέατρο Αργώ. Την παράσταση σκηνοθετεί ο **Κώστας Γάκης**, που εκτός από την επιμέλεια της μουσικής σύνθεσης, μεταφράζει το έργο σε συνεργασία με τον Αμερικανό συγγραφέα, μεταφέροντάς το στις ανάγκες του σήμερα. Μαζί του, και με εξαιρετικές ερμηνείες, ο αγαπημένος σε όλους **Γιώργος Κωνσταντίνου**, στον ρόλο του κύριου Γκρην και ο **Απόστολος Τότσικας** ως Ρος Γκάρντινερ.

Υμνώντας τη διαφορετικότητα και ξεορκίζοντας τη μοναξιά, το «Κάθε Πέμπτη κ. Γκρην», είναι μια σύγχρονη ιστορία που συγκινεί και απευθύνεται σε όλες τις ηλικίες, καθώς υπογραμμίζει ότι η ανθρώπινη τρυφερότητα είναι το αντίδοτο που έχουμε ανάγκη για να ξεπεράσουμε τις ανασφάλειες και τα λάθη μας. Το πρώτο θεατρικό έργο του Αμερικανού συγγραφέα, έκανε την πρεμιέρα του στη Νέα Υόρκη και έκτοτε έχει παρουσιαστεί σε πάνω από 40 χώρες, 400 παραγωγές, ενώ έχει μεταφραστεί σε 22 γλώσσες, αποσπώντας πολλαπλά θεατρικά βραβεία και την αγάπη του κοινού.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
Τζεφ Μπάρον & Κώστας Γάκης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ / ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ
Κώστας Γάκης
ΕΡΜΗΝΕΥΟΥΝ

Γιώργος Κωνσταντίνου & Απόστολος Τότσικας

79

Παραστάσεις
Τετάρτη στις 20:00
Πέμπτη, Παρασκευή
& Σάββατο στις 21:00
Κυριακή στις 19:00
Κεντρική Σκηνή

Ανθρώπινες σχέσεις, διαφορετικότητα, αληθινές ιστορίες και μαρτυρίες αλλά και προσωπικά αδιέξοδα σε 7 θεατρικές παραστάσεις

Μια ματιά στον άνθρωπο, τα πάθη και τις αδυναμίες του

ΘΕΑΤΡΟ ΑΝΕΣΙΣ

«Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΛΕΦΑΝΤΑΣ»- ΕΤΣΙ ΤΟΝ ΕΙΠΑΝ

Τι θεωρείται ανθρώπινο και τι μη; Είναι ζήτημα βιολογίας ή αφορά τον τρόπο αντιμετώπισης από τους γύρω του; Τι είναι κοινωνικά αποδεκτό και πώς ένας άνθρωπος που τον απορρίπτουν όλοι είναι ή όχι ικανός να αγαπήσει; Αυτά είναι τα ερωτήματα που θέτει το δυνατό αυτό κείμενο της **Τζούλιας Διαμαντοπούλου**, που είναι βασισμένο στην αληθινή συγκλονιστική ιστορία του Joseph Merrick. Ένας φρικτά παραμορφωμένος άνθρωπος και η πολύπαθη ζωή του, μια συγκλονιστική ιστορία που έγινε γνωστή το 1920, ενώ έχει μεταφερθεί και στον κινηματογράφο από τον David Lynch. Στη σύγχρονη αυτή προσέγγιση του εμβληματικού αυτού αντιήρωα, η Τζούλια Διαμαντοπούλου έχτισε την ιστορία της πάνω σε τεκμήρια ανθρώπων που τον συναναστράφηκαν. Από την πλευρά του, ο σκηνοθέτης **Δημήτρης Αγιοπετρίτης- Μπογδάνος** συνθέτει μια επίλεκτη ομάδα συντελεστών και ερμηνευτών που μας αφηγούνται τα όσα έζησε ο Merrick. Ένα μονοπάτι που είναι αφενός σπαρακτικό αλλά ταυτόχρονα αποτελεί μια φωτεινή πηγή δύναμης και ελπίδας.

80

Πρεμιέρα
21 Νοεμβρίου
Παραστάσεις
Τετάρτη στις 20:00,
Πέμπτη & Σάββατο
στις 21:00,
Παρασκευή στις
19:00, Κυριακή
στις 18:00
Θέατρο Άνεσις
Λεωφόρος
Κηφισίας 14, Αθήνα
2100080900

ΚΑΙ ΕΦΥΤΕΥΣΕΝ Ο ΘΕΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΝ

Οι **C for Circus** παρουσιάζουν για τρίτη συνεχόμενη χρονιά την παράσταση «*Ερύτευσε ο Θεός παράδεισον*», σε κείμενο και σκηνοθεσία **Βαλέριας Δημητριάδου**. Ένα δυνατό κείμενο, εμπνευσμένο από πραγματικές ιστορίες θυμάτων, που πραγματεύεται ένα τραγικά επίκαιρο θέμα, μία από τις ισχυρότερες μορφές έμφυλης βίας, το sex trafficking. 11 ηθοποιοί επί σκηνής, λειτουργούν ως ένα σώμα, προσθέτοντας ο καθένας τη δική του σκοπιά στην ιστορία. Η ζωντανή μουσική ενισχύει την υποβλητική ατμόσφαιρα.

81

Παραστάσεις
Παρασκευή στις
21:15, Σάββατο στις
18:00, Κυριακή &
Τρίτη στις 21:00,
Δευτέρα στις 20:00
Θέατρο Άνεσις
Λεωφόρος
Κηφισίας 14, Αθήνα
2100080900

ANNA - X

Ένα ακόμη κείμενο βασισμένο σε αληθινή ιστορία. Εδώ τα φώτα πέφτουν στη ζωή της Άννας Σορόκιν, μιας πλούσιας –δήθεν– κληρονόμου που εξαπάτησε την ελίτ της Νέας Υόρκης. Η εξωφρενική αυτή ιστορία, που είχε πυροδοτήσει μια σειρά από άρθρα, ντοκιμαντέρ αλλά και μίνι σειρές πριν από μερικά χρόνια στην Αμερική, ανεβαίνει φέτος στο θέατρο Άνεσις, σε σκηνοθεσία **Λίλλυς Μελεμέ**. Όλα ξεκινούν όταν η Άννα γνωρίζει τον Άριελ, τον 32χρονο ιδρυτή μιας νέας εφαρμογής γνωριμιών που απευθύνεται σε λίγους και εκλεκτούς, σε ένα λαμπερό πάρτι. Μια ιστορία αγάπης που βασίζεται στις ψεύτικες εικόνες που έχουν χτίσει στα social media και οι δυο ήρωες, που πασχίζουν ο ένας να εντυπωσιάσει τον άλλο. Ωστόσο τα όνειρα δεν διαρκούν για πάντα και η αλήθεια θα αποκαλυφθεί αργά ή γρήγορα...

82

Παραστάσεις
Παρασκευή
στις 21:15, Σάββατο
στις 18:00,
Κυριακή & Δευτέρα
στις 21:00, Τρίτη
στις 20:00
Θέατρο Άνεσις
Λεωφόρος
Κηφισίας 14, Αθήνα
2100080900

Η ΟΡΕΣΤΕΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΙΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ένα κείμενο, σε σύλληψη και σκηνοθεσία της **Λένας Κίτσοπούλου**, που συνδυάζει 3 κείμενα του Στρίντμπεργκ: «Ο Χορός του Θανάτου» – «Οι Δανειστές» – «Η Πιο Δυνατή». 5 ηθοποιοί επί σκηνής συμπράττουν σε μια παράσταση που φαίνεται ότι θα συζητηθεί. Το σημείωμα της Λένας Κίτσοπούλου άλλωστε το γράφει ξεκάθαρα: «*Πέντε ηθοποιοί με ένα μόνο μνηϊατικό θα ερμηνεύουν και θα κοπανιούνται όλη νύχτα μέσα σε τρία έργα εξίσου κουραστικά και τα τρία, εξίσου ανεπίκαιρα και τα τρία, ενώ οι θεατές θα έχουν την ευκαιρία να ανακαλύψουν την λεωφόρο Κηφισίας, αφού σίγουρα θα μπαινοβγαίνουν, γιατί ποιος αντέχει να βλέπει τρία έργα το ένα μετά το άλλο*». Πρωταγωνιστές της παράστασης είναι οι ακόλουθοι: **Ευδοκία Ρουμελιώτη, Χρήστος Σαπουντζής, Χρήστος Μαλάκης, Μαρία Μοσχούρη, Γιάννης Μπαριτάκης**.

83

Πρεμιέρα
13 Νοεμβρίου
Παραστάσεις
Τετάρτη & Σάββατο
στις 21:00, Πέμπτη
στις 20:00,
Παρασκευή στις
19:00 Κυριακή
στις 18:00
Θέατρο Άνεσις
Λεωφόρος
Κηφισίας 14, Αθήνα
2100080900

Η ΦΑΛΑΙΝΑ

Ο **Πυγμαλίωνας Δαδακαρίδης** σκηνοθετεί και πρωταγωνιστεί στο έργο του Σάμιουελ Ντι Χάντερ, που έγινε γνωστό στο ευρύ κοινό από την κινηματογραφική του μεταφορά, σε σκηνοθεσία Ντάρντ Αρονόφσκι. Το έργο ανεβαίνει για πρώτη φορά στην Ελλάδα στο Θέατρο Νέος Ακάδημος. Ο Τσάρλι, ένας αυτοκαταστροφικός, παχύσαρκος μέχρι νοσηρότητας, καθηγητής αγγλικών, που έχει χάσει κάθε επαφή με τον έξω κόσμο, μαζί και κάθε επιθυμία να συνεχίζει να βρίσκεται εν ζωή, «βουλιάζει» στον χρόνο περιμένοντας τη λύτρωση από την ίδια τη ζωή. Παλεύει να συμφιλιωθεί με την αποξενωμένη κόρη του και με το ίδιο το παρελθόν του.

© ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ

84

i

Παραστάσεις
Παρασκευή στις 21:15, Σάββατο στις 18:00, Κυριακή 18:00 & 21:00, Δευτέρα στις 21:00, Τρίτη στις 20:00
Θέατρο Νέος Ακάδημος
Ακαδημίας & Ιπποκράτους 17, Αθήνα, 2103625119 & 2100080900

Η ΠΟΡΝΗ ΑΠΟ ΠΑΝΩ

Μια παράσταση που συνεχίζεται για 13η χρονιά, έχοντας σημειώσει μεγάλη επιτυχία, με τη βαθιά συγκινητική ερμηνεία της **Κατερίνας Διδασκάλου** στο συγκλονιστικό κείμενο του **Αντώνη Τσιπιανίτη Αθερινού**, σε σκηνοθεσία **Σταμάτη Πατρώνη**. Η ήρεμη ζωή μιας στρωτικής νοικοκυράς διαταράσσεται όταν στο πάνω διαμέρισμα μετακομίζει μια πόρνη. Τότε «η νοικοκυρά από κάτω», ακούγοντας καθημερινά τους αναστεναγμούς από τον επάνω όροφο, αρχίζει να επανεξετάζει τη ζωή της και να ετοιμάζεται για μια ουσιαστική αλλαγή.

85

i

Παραστάσεις
Δευτέρα στις 20:00, Τρίτη στις 21:00
Θέατρο Νέος Ακάδημος
Ακαδημίας & Ιπποκράτους 17, Αθήνα
2103625119 & 2100080900

ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

Ένα συναρπαστικό δικαστικό θρίλερ της Αγκάθα Κρίστι επιστρέφει για δεύτερη χρονιά, σε σκηνοθεσία **Νικορέστη Χανιωτάκη**. Ένας άντρας κατηγορείται για τον φόνο μιας χήρας και όλα τα στοιχεία είναι εναντίον του. Ο δαιμόνιος ποινικόλογος, ωστόσο, που αναλαμβάνει την υπεράσπισή του δεν είναι καθόλου σίγουρος για την ενοχή του πελάτη του. Ωστόσο, η μόνη που μπορεί να βοηθήσει στη λύση του μυστηρίου είναι η αινιγματική σύζυγός του. Η ενοχή του ή μη θα κριθεί στα έδρανα του δικαστηρίου.

© ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ

86

i

Παραστάσεις
Τετάρτη & Πέμπτη στις 20:00, Παρασκευή στις 21:00, Σάββατο στις 18:00 & 21:00, Κυριακή στις 18:00
Θέατρο Δημήτρης Χορν
Αμερικής 10, Αθήνα
2100080900

ΘΕΑΤΡΟ

Play it again Sam

Η θρυλική κωμωδία του Γούντι Άλεν που διέπρεψε στο Μπρόντγουεϊ ανεβαίνει για δεύτερη χρονιά στην Ελλάδα

Τι δουλειά έχει ο Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ στο σαλόνι ενός κριτικού κινηματογράφου; Ο νευρωτικός και αδέξιος Άλλαν Φέλιξ, για να ξεπεράσει το διαζυγίο του, αναζητά καταφύγιο στην «Καζαμπλάνκα», την αγαπημένη του ταινία. Έτσι, φαντάζεται ότι ο Μπόγκαρτ ζωντανεύει μέσα από το πόστερ της ταινίας και του δίνει συμβουλές.

Το φιλικό του ζευγάρι, ο Ντικ και η Λίντα, προσπαθούν να του συμπαρασταθούν κανονίζοντας ραντεβού με διάφορες γυναίκες, τα οποία ωστόσο καταλήγουν σε φιάσκο. Οι απανωτές αποτυχημένες προσπάθειες κάνουν τον Άλλαν να φαντασιώνεται διάφορα ερωτικά σενάρια, ακόμα και με τη γυναίκα του καλύτερου του φίλου...

Το «Play it again Sam» είναι το δεύτερο θεατρικό έργο που έγραψε ο Γούντι Άλεν και ανέβηκε στο Μπρόντγουεϊ, με τον ίδιο και την Νταϊάν Κίτον στους πρωταγωνιστικούς ρόλους, σημειώνοντας απανωτά sold out. Επειτα από τη μεγάλη επιτυχία στο θέατρο, μετέφερε το έργο στον κινηματογράφο, με τον ελληνικό τίτλο «Ωραίος και σέξι». Εκτοτε καθιερώθηκε ως η κλασική νευρωτική περσόνα που όλοι αναγνωρίζουμε στις ταινίες του.

Η κωμωδία του Γούντι Άλεν ανεβαίνει για δεύτερη χρονιά στο Faust. Όπως αναφέρει ο Γιώργος Ζαχαράκης, σκηνοθέτης της παράστασης, «η μεγάλη αποδοχή, τα γέλια, αλλά και τα σχόλια του κοινού μάς χαροποίησαν και μας "χάρησαν" τη δεύτερη χρονιά της παράστασης».

87

1
Πρεμιέρα
 8 Νοεμβρίου 2024
Παραστάσεις
 Παρασκευή &
 Σάββατο στις 20:30
 Κυριακή στις 18:30
FAUST
Bar-Theatre-Arts
 Καλαμώτου 11
 Αθήνα, 2103234095
 Προπώληση στο
[more.com](https://www.more.com)

ΘΕΑΤΡΟ

ΘΕΑΤΡΟ ΑΤΤΙΣ ΝΕΟΣ ΧΩΡΟΣ

Ο γλάρος

Ο Σάββας Στρούμπος με την Ομάδα Σημείο Μηδέν ανεβάζουν για τρίτη χρονιά το αριστούργημα του Τσέχωφ

Ένας ολόκληρος κόσμος είναι έτοιμος να καταρρεύσει και ένας άλλος αρχίζει δειλά δειλά να γεννιέται, δίχως ωστόσο να επέρχεται η πολυαναμενόμενη λύτρωση. Αυτό είναι το σύμπαν όλων των κειμένων του Τσέχωφ, και ειδικά στον «Γλάρο».

Τα έργα του Τσέχωφ είναι έργα μετάβασης, όπως εξηγεί ο Σάββας Στρούμπος, ο οποίος διασκευάζει τον «Γλάρο» με τη δική του, ιδιαίτερη σκηνοθετική ματιά. «Είναι αινιγματικό έργο ανοιχτής δομής. Οι δημιουργοί χρειάζεται να αναλάβουν το ρίσκο της κατάβασης στις πιο σκοτεινές περιοχές του υλικού» αναφέρει. Μέσω αυτής της κατάβασης στα έγκατα του κόσμου του συγγραφέα, η ομάδα Σημείο Μηδέν αποδίδει επί σκηνής την πολυπλοκότητα του σύμπαντος του Ρώσου συγγραφέα. Τη νέα μετάφραση του έργου από τα ρωσικά, για τις ανάγκες της παράστασης, υπογράφει ο Δαυίδ Μαλτέζε.

Οι ήρωες (Αρκάντινα, Τρέμπλιεφ, Νίνα, Τριγκόριν) βρίσκονται εγκλωβισμένοι στις ανασφάλειές τους, τα όνειρα και τις επιθυμίες τους και οι ζωές τους μπλέκονται με έναν τρόπο τραγικό. Στη συγκεκριμένη προσέγγιση του «Γλάρου», ο Σάββας Στρούμπος έχει προσθέσει ένα πέμπτο πρόσωπο, τον Πιερρότο, που λειτουργεί ως αφηγητής, παρακολουθώντας τις αγωνίες και το δράμα των ηρώων και συμπάσχοντας μαζί τους.

88

1
Πρεμιέρα
 Πέμπτη 21 Νοεμβρίου
Παραστάσεις
 Πέμπτη, Παρασκευή
 Σάββατο στις 21:00
 Κυριακή στις 20:00
Θέατρο Άττις
Νέος Χώρος
 Λεωνίδου 12,
 Μεταξουργείο, Αθήνα
 2103225207

Na σημειωθεί ότι «Ο Γλάρος» παρουσιάστηκε τον Απρίλιο του 2024 στο **Εθνικό Θέατρο Βουδαπέστης** στο πλαίσιο του 11ου Madách International Theatre Meeting (MITEM). Φέτος ανεβαίνει για τρίτη και ενδεχομένως τελευταία χρονιά στο θέατρο Άττις.

*Βραβείο Καλύτερης Παράστασης 2022-2023 & Βραβείο Νέας Ηθοποιού στην Άννα Μαρκά-Μπονισέλ από την Ένωση Κριτικών Θεάτρου και Παραστατικών Τεχνών

19 θεατρικά ραντεβού που δεν πρέπει να χάσετε

Μια συναρπαστική σεζόν γεμάτη έμπνευση και δημιουργία

Το Θέατρο του Νέου Κόσμου (ΘτΝΚ) έχει ξεκινήσει δυναμικά τη σεζόν 2024-2025, με ένα πλούσιο πρόγραμμα που περιλαμβάνει 19 παραγωγές. Όπως και πέρυσι, έχει ανοικτεί σε νέες γειτονιές, στην Κυψέλη (Θέατρο Χώρα), αλλά και στη Μεσογειών (Θέατρο Πόρτα). Φέτος προσιθεται δυναμικά ένας ακόμη χώρος στην Κυψέλη, το Θέατρο Κνωσός, όπου φιλοξενούνται παραγωγές που θα κάνουν αίσθηση.

ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η νέα θεατρική χρονιά φέρνει μια σειρά από ενδιαφέρουσες παραγωγές. «Ο τρόμος του κροκοδείλου» του Μέγκαν Τάιλερ, σε σκηνοθεσία του **Βαγγέλη Θεοδωρόπουλου**, μας μεταφέρει στην Ιρλανδία του 1989, την εποχή των συγκρούσεων με τον βρετανικό στρατό. Μια κόρη που είχε φύγει από το σπίτι της επιστρέφει με την ελπίδα ότι ο αυταρχικός και κακοποιητικός πατέρας της έχει πεθάνει, μόνο και μόνο για να ανακαλύψει ότι η πραγματικότητα είναι διαφορετική.

Η παράσταση «*Letops*» του Σαμ Σνάιντερ, σε σκηνοθεσία της **Ζαφειρίας Δημητροπούλου Del Angel**, μελετά τη σχέση ενός ζευγαριού που προσπαθεί να εκφράσει την αγάπη, τους φόβους και την απογοήτευσή του σε ένα καθεστώς λογοκρισίας, όπου δεν επιτρέπεται η χρήση περισσότερων από 140 λέξεων ημερησίως. «*Η πύλη της Κόλασης*», σε κείμενο και σκηνοθεσία **Γιάννη Καλαβριανού**, εστιάζει σε δύο μεγάλους αλλά καταδικασμένους έρωτες, ενώ μαθαίνουμε και την ιστορία του εμβληματικού έργου «*Το φιλί*» του Ογκίστ Ροντέν. Παράλληλα, το διήγημα «*Ο φόβος*» του Στέφαν Τσβάιχ θα ανέβει στις 23 Νοεμβρίου σε σκηνοθεσία του **Μάριου Κακουλλή**, με την **Κατερίνα Παπουτσάκη** στον πρωταγωνιστικό ρόλο. Η παράσταση εξερευνά την ψυχολογία του φόβου και την έννοια της απιστίας. Ένα έργο που αναμένεται να κεντρίσει το ενδιαφέρον είναι το «*Κόκκινες γραμμές ή λέξεις που κάνουν τζιζ*», που θα κάνει πρεμιέρα στις 20 Ιανουαρίου, σκηνοθετημένο από την **Αγγελική Γκιργκινούδη**. Το έργο εξετάζει τα όρια της τεχνολογίας και της πολιτικής ορθότητας, προσεγγίζοντας θέματα που απασχολούν τη σύγχρονη κοινωνία. Στις 30 Ιανουαρίου θα ανέβει το «*Ιβάν εναντίον Ιβάν*», που συνδυάζει τη σατιρική ιστορία του Γκόγκολ με σύγχρονα κοινωνικά ζητήματα, τοποθετώντας την ιστορία της Ρωσίας του 19ου αιώνα στο φόντο της Ελλάδας του σήμερα.

Στο Δώμα του θεάτρου αναμένονται καινοτόμες παραγωγές, όπως η «*Ρίτα*» της Μάρτα Μπούτσκα. Δύο ιστορίες, μιας σκυλίτσας που αρρωσταίνει και μιας μητέρας με ανίατη ασθένεια, αναδεικνύουν τις προκλήσεις της ζωής και της υγείας. Ακολουθεί το έργο «*Εκατό λέξεις για το χιόνι*», μια φανταστική ιστορία για τον θάνατο και την αναζήτηση του βόρειου κόσμου, με έναν πατέρα που αφηγείται παραμύθια. Στις 30 Ιανουαρίου, μια performance με τίτλο «*Το οχυρό*» θα εμπνευστεί από την πολιορκία του Λένινγκραντ, συνδυάζοντας στοιχεία από ταινίες και λογοτεχνία, σε σκηνοθεσία και εκτέλεση της **Ειρήνης Δράκου** και της **Ζωής Ξανθοπούλου**.

ΘΕΑΤΡΟ ΚΝΩΣΟΣ

Το ιστορικό Θέατρο Κνωσός στην Κυψέλη επιστρέφει με νέα ταυτότητα και φρέσκια εμφάνιση. Με πρωτοβουλία του ΘτΝΚ, το Κνωσός εγκαινιάζεται με μια σημαντική παραγωγή: την παράσταση «*Brokeback Mountain*», σε σκηνοθεσία του **Κωνσταντίνου Ρήγου**. Η παράσταση – με τους **Δημήτρη Καπουράνη** και **Μιχαήλ Ταμπακάκη** στους πρωταγωνιστικούς ρόλους – είναι βασισμένη στο διάσημο διήγημα της Άννι Πρου, που εξερευνά τον απαγορευμένο έρωτα δύο νεαρών βοσκών στα άγρια βουνά του Γουαϊόμινγκ. Επιπλέον, το Κνωσός θα φιλοξενηθεί τη δημοφιλή παράσταση «*Μια άλλη θίβα*», του Σέρχιο Μπλάνκο, που συνεχίζει με μεγάλη επιτυχία για τρίτη χρονιά, σε σκηνοθεσία **Βαγγέλη Θεοδωρόπουλου**. Αφηγείται την ιστορία ενός συγγραφέα που επιθυμεί να γράψει και να ανεβάσει στη σκηνή την ιστορία ενός νέου ο οποίος εκτίει ποινή ισόβιας κάθειρξης για πατροκτονία. Το Θέατρο Κνωσός επίσης εγκαινιάζει νέα παιδική σκηνή, συνεργαζόμενο με τους **Patari Project**. Η παράσταση «*ΠΗΤΕΡ ΠΑΝτα παιδί*», σε σκηνοθεσία της **Σοφίας Πάσχου**, απευθύνεται σε παιδιά και οικογένειες, μεταμορφώνοντας το κλασικό παραμύθι του Πίτερ Παν σε μια σύγχρονη θεατρική εμπειρία.

ΘΕΑΤΡΟ ΠΟΡΤΑ

Το «*Πήδημα*» της Μάγκι Νέβιλ ανεβαίνει για πρώτη φορά στην Ελλάδα τον Νοέμβριο στο Θέατρο Πόρτα, σε σκηνοθεσία **Δημήτρη Αγιοπετρίτη-Μπογδάνου**. Μια αντι-κωμωδία που διαδραματίζεται σε ένα μπαρ παραμονή Πρωτοχρονιάς, 6 άνθρωποι, 50 λίρες χρέος και κάποιος στο τέλος θα την πληρώσει ακριβά...

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ - ΥΠΟΓΕΙΟ

Το «*Βρέχει στη Βαρκελώνη*» του Πάου Μιρό, σε σκηνοθεσία **Βαγγέλη Θεοδωρόπουλου**, ανεβαίνει τον Δεκέμβριο. Κεντρικό πρόσωπο της ιστορίας είναι η Λαλί, μια πόρνη που βρίσκεται ανάμεσα σε δύο άντρες. Από τη μια ο εραστής και προαγωγός της, ο Κάρλος, που θέλει να συνεχίσει να την εκμεταλλεύεται, κι από την άλλη ένας πελάτης της, ο Νταβίντ, που της ανοίγει νέους ορίζοντες, μιώντας τη στα βιβλία και την ανάγνωση. Τι γίνεται όταν ο τελευταίος της προτείνει να αναλάβει το βιβλιοπωλείο του, μετά τον θάνατο της συζύγου του;

ΘΕΑΤΡΟ ΧΩΡΑ

Η σεζόν στο Θέατρο Χώρα εγκαινιάστηκε με το «*True West*» του Σαμ Σέπάρντ, σε σκηνοθεσία της **Ελενας Καρακούλη**, όπου δύο αδέρφια βλέπουν τις ζωές τους να αντιστρέφονται μετά τις επαφές τους με έναν παραγωγό από το Χόλιγουντ. Στη συνέχεια, το έργο «*Ανεξάρτητα κράτη*», ένα δημοσιογραφικό δράμα των **Γιώργου Παλούμνη** και **Αντώνη Τσιτοσιόπουλου**, που θα ανέβει στις 5 Νοεμβρίου, αναλύει τη θανάσιμη κατάσταση ενός γιατρού που πέθανε υπό περιεργες συνθήκες και την έρευνα που διεξάγει μια νεαρή δημοσιογράφος. Ακολουθεί «*Η γραμμή του ορίζοντος*». Το κείμενο του **Χρήστου Βακαλόπουλου**, σε σκηνοθεσία **Γιώργου Παύλου**, μελετά τη ζωή μιας 32χρονης γυναίκας που μόλις χώρισε και καταφεύγει στην Πάτμο για να κάνει έναν απολογισμό της ζωής της.

Θέατρο του Νέου Κόσμου
Αντισθένους 7 & Θαρύπου
Αθήνα
2109212900

Θέατρο Κνωσός
Κνωσού 11
Αθήνα
2108677070

Θέατρο Πόρτα
Μεσογειών 59
Αθήνα
2107711333

Πρεμιέρα
18 Δεκεμβρίου
Θέατρο Τέχνης
Καρόλου Κουν-Υπόγειο
Πεσμαζόγλου 5
Αθήνα
2103222760

Πρεμιέρα
20 Νοεμβρίου
Θέατρο Χώρα
Αμοργού 20
Κυψέλη
2108673945

BROKEBACK MOUNTAIN

ΤΟ ΠΗΔΗΜΑ

TRUE WEST

Η ΠΥΛΗ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΗΣ

Ο ΤΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΥ

Memorandum

Μέσα στον γραφειοκρατικό
κυκεώνα μιας δημόσιας
υπηρεσίας

Μια αλληγορική, παρανοϊκή κωμωδία για το κράτος και το σύστημα, ανεβαίνει φέτος από την ομάδα **The Young Quill**, υπό τις σκηνοθετικές οδηγίες της **Αικατερίνης Παπαγεωργίου**, σε μετάφραση **Κανέλλου Αποστόλου** και δραματουργική επεξεργασία του **Κωνσταντίνου Ζωγράφου**. Το «*Memorandum*» είναι ένα έργο για τη σχέση του ανθρώπου με τη γραφειοκρατία και τις δημόσιες υπηρεσίες. Το κείμενο –πολύ επίκαιρο σήμερα– γράφτηκε από τον πολιτικό και θεατρικό συγγραφέα Βάτσλαβ Χάβελ, ώστε να σχολιάσει τα κακώς κείμενα του σοβιετικού κράτους της τότε Τσεχοσλοβακίας. Στην Ελλάδα η συγκεκριμένη παράσταση παρουσιάστηκε για πρώτη φορά τη δεκαετία του '70 ως ένα σχόλιο κατά της Δικτατορίας.

Βρισκόμαστε σε έναν δημόσιο οργανισμό, σε ένα σουρεαλιστικό-καφκικό σκηνικό. Το πρόσωπο σύστημα βρίσκεται σε σύγκρουση με τους ανθρώπους, ειδικά από τη στιγμή που τους επιβάλλεται από την υπηρεσία μια τεχνητή ακατάληπτη γλώσσα, απαλλαγμένη από κάθε συναισθηματισμό. Αδηφαγία, αισχροκέρδεια και ωχαδερφισμός είναι οι ύψιστες αξίες που επικρατούν σε αυτό το περιβάλλον. Οι εργαζόμενοι λαμβάνουν υπομνήματα υπηρεσιακού ελέγχου και μπλέκονται σε έναν φαύλο κύκλο γραφειοκρατικών διαδικασιών, από τις οποίες αδυνατούν να ξεφύγουν, ενώ η ήττα τους φαντάζει προδιαγεγραμμένη. Θα καταφέρει εντέλει κάποιος να επιβιώσει από όλον αυτόν τον κυκεώνα χωρίς να αφομοιωθεί από το σύστημα;

109

Πρεμιέρα
15 Νοεμβρίου
Παραστάσεις
Πέμπτη, Παρασκευή,
Σάββατο στις 21:00
Κυριακή στις 18:00
Θέατρο Μπέλλος
Κέκροπος 1, Πλάκα
2103229889

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: **Αικατερίνη Παπαγεωργίου** – ΠΑΙΖΟΥΝ (ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΑ): **Αλέξανδρος Βάρθης, Θανάσης Βλαβιανός, Τάσος Λέκκας, Αλεξάνδρα Μαρτίνη, Φάνης Μιλλεούνης, Ελίζα Σκολίδη, Ορέστης Χαλκιάς** – ΣΚΗΝΙΚΑ: **Μυρτώ Σταμπούλου** – ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: **Ειρήνη Γεωργακία** – ΜΟΥΣΙΚΗ: **Διαμαντής Αδαμαντίδης** – ΚΙΝΗΣΗ: **Χρυσίς Λιατζιβίρη** - ΦΩΤΑ: **Αλέκος Αναστασίου** - ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: **Ανδριάνα Σαράντη**

ΘΕΑΤΡΟ

ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΑΘΜΟΣ

Βίκτωρος Ουγκώ 55, Μεταξουργείο, 2105230267

Δύο παραστάσεις με έντονο κοινωνικό χαρακτήρα, που αγαπήθηκαν, επιστρέφουν για δεύτερη χρονιά

110

111

ΤΟ ΓΑΛΑ

Το έργο του Βασίλη Κατσικονούρη, μια από τις σημαντικότερες παραστάσεις του νεοελληνικού θεάτρου, επιστρέφει για περιορισμένο αριθμό παραστάσεων, σε σκηνοθεσία **Μάνου Καρατζογιάννη** και **Ερμίνιας Κυριαζή**, με μια εξαιρετική διανομή.

Στο επίκεντρο αυτού του συγκινητικού δράματος που εξερευνά τη ζωή μιας οικογένειας προσφύγων από την πρώην Σοβιετική Ένωση, βρίσκονται η μητέρα και οι δύο γιοι της, οι οποίοι προσπαθούν να βρουν τη θέση τους σε έναν ξένο κόσμο. Ο συγγραφέας παρουσιάζει με ευαισθησία τις ανησυχίες τους, τις συναισθηματικές τους συγκρούσεις, την αίσθηση της αποξένωσης και του διαρκούς αγώνα για αποδοχή. Ο τίτλος «*Το γάλα*» αναφέρεται στη βαθύτερη έννοια της αγάπης και της ζεστασιάς που χρειάζεται κάθε άνθρωπος για να νιώσει ασφαλής και αγαπητός, ενώ όταν αυτό λείπει, νιώθει σαν πρόσφυγας ανάμεσα σε δύο πατρίδες, ξένος παντού.

Από 23 Νοεμβρίου Παρασκευή & Σάββατο στις 21:00 & Κυριακή στις 18:15

Από 13 Δεκεμβρίου Παρασκευή στις 21:00, Σάββατο & Κυριακή στις 18:00

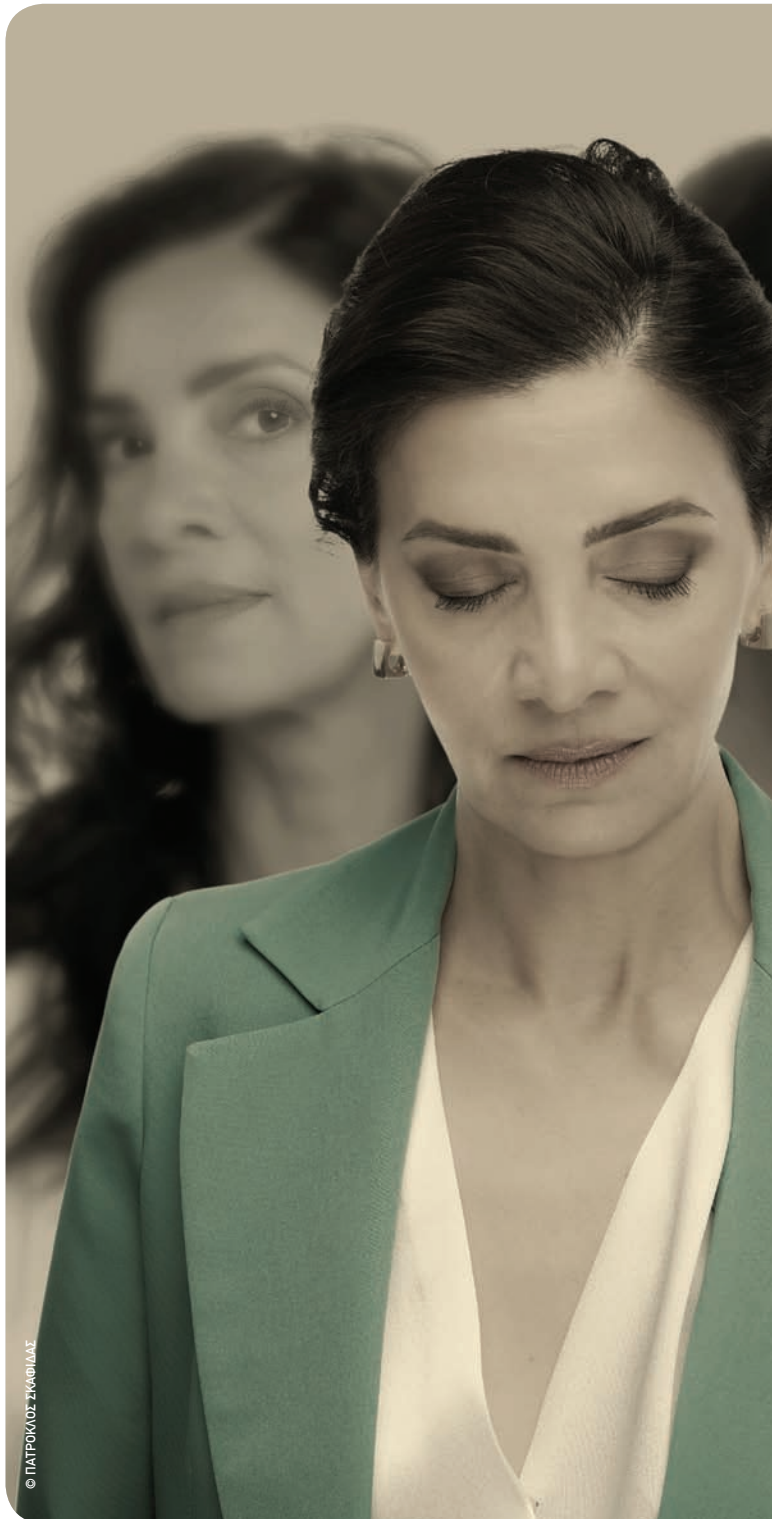
ΟΤΑΝ ΜΕΓΑΛΩΣΩ ΘΑ ΓΙΝΩ ΝΑΝΑ ΜΟΥΣΧΟΥΡΗ

Ο θεατρικός μονόλογος του Νταβίντ Λελέ-Ελό, που παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα την περασμένη χρονιά, ανεβαίνει και φέτος. Το έργο χάρισε στον πρωταγωνιστή, **Μάνο Καρατζογιάννη**, τον Έπαινο των Θεατρικών Κριτικών στα Βραβεία Κάρολος Κουν για το Διεθνές Ρεπερτόριο. Τη μετάφραση του έργου έχει επιμεληθεί η **Αγγελική Βουλουμάνου**, ενώ τη σκηνοθεσία υπογράφει ο **Ελισσαίος Βλάχος**. Ο πρωταγωνιστής του έργου, ο Μιλού, ένας νεαρός που μεγαλώνει στη γαλλική επαρχία της δεκαετίας του '80, πάντα αισθανόταν διαφορετικός από τους συνομηλικούς του. Στα 14, ακούγοντας στην τηλεόραση τη φωνή της Νάνας Μούσχουρη, που μεσουρανούσε τότε στη Γαλλία, γίνεται το ίνδαμμά του σε σημείο να ονειρεύεται να της μοιάσει απόλυτα. Η ίδια η τραγουδίστρια, όταν είδε την παράσταση, εξέφρασε τον θαυμασμό της, λέγοντας: «*Το σημαντικό είναι να βρει ο καθένας την προσωπική του αλήθεια. Αυτό κατάφερε ο Νταβίντ, μεταφέροντας τις περιπέτειες της νεότητάς του. Η προσωπικότητά μας είναι αυτό που μας κάνει να υπάρχουμε!*»

Πρεμιέρα 4 Δεκεμβρίου Παραστάσεις Τετάρτη & Πέμπτη στις 21:00

Ζωντανός καθρέφτης της εποχής μας

Η θεατρική Ομάδα Νάμα φέρνει στο προσκήνιο τον σύγχρονο άνθρωπο με όλες του τις αντιφάσεις

© ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΖΗΚΑΦΛΙΑΣ

Αυλή Επί Κολωνώ

ΘΕΑΤΡΟ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ

Naupliou 12 & Lenorman 94, 2105138067

Κλείνοντας φέτος 25 χρόνια λειτουργίας, το θέατρο Επί Κολωνώ, έχει σχεδιάσει για τη νέα καλλιτεχνική περίοδο 2024-2025 ένα συμπαγές και υποσχόμενο πρόγραμμα με παλιούς αγαπημένους αλλά και νέους σημαντικούς συνεργάτες.

01. LINDA

Την αυλαία του θεάτρου Επί Κολωνώ θα ανοίξει το έργο «Linda» της Penelope Skinner, σε σκηνοθεσία Ελένης Σκότη, με την **Κατερίνα Λέχου** στον ομώνυμο ρόλο, στην πρώτη της συνεργασία με την **Ομάδα Νάμα**. Πρωταγωνιστούν επίσης οι ηθοποιοί: **Μιχάλης Μαρκάτης, Νεφέλη Κουρή, Εριέττα Μανούρη, Βασίλης Καζής, Μαριέλα Δουμπού και ο Άλκης Κούρκουλος** (επί οθόνης). Το έργο πρωτοανέβηκε το 2015 στο Royal Court Theater του Λονδίνου, κερδίζοντας το βραβείο Berwin Lee, και ήταν υποψήφιο για το Susan Smith Blackburn. Από τότε έχει παρουσιαστεί με επιτυχία στη Νέα Υόρκη και σε άλλες πόλεις της Αμερικής και της Ευρώπης. Η ιστορία επικεντρώνεται στη Λίντα Γουάιλντ, μια επιτυχημένη γυναίκα που νιώθει πως έχει φτάσει στην κορυφή. Παρά την αίσθηση αυτή, η πλοκή αποκαλύπτει την εκκωφαντική της πτώση, αναδεικνύοντας τα εμπόδια που συναντούν οι γυναίκες σε μια κοινωνία γεμάτη σεξισμό, ηλικιακά ταμπού και προκαταλήψεις για την ομορφιά και την οικονομική ανεξαρτησία. Με σαρκαστικό βρετανικό χιούμορ και ατμόσφαιρα θρίλερ, η Skinner δεν περιορίζεται στο να σχολιάσει τις δυσκολίες της επιτυχίας και της επιβίωσης, αλλά εξερευνά επίσης τις πιέσεις της κοινωνίας και την απάνθρωπη παραγωγική διαδικασία, που αντιμετωπίζει τους ανθρώπους σαν αναλώσιμα εξαρτήματα. Το έργο αποτελεί μια κραυγή για όσους νιώθουν αδράτοι μεγαλώνοντας, που χάνουν τη φωνή τους και αντιλαμβάνονται τη ματαιότητα της ζωής τους, καταγράφοντας την αγωνία για τον χαμένο χρόνο και τις ψευδαισθήσεις της ευτυχίας.

Παραστάσεις Τετάρτη στις 20:00, Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο στις 21:15, Κυριακή στις 18:15

02. ΓΙΑΤΙ ΟΜΟΡΦΗ (REASONS TO BE PRETTY)

Τέσσερις νέοι που προσπαθούν να διαχειριστούν τις κοινωνικές πιέσεις και τα στερεότυπα γύρω από την ομορφιά και τις σχέσεις. Τι σημαίνει να είσαι «όμορφος» και γιατί να μας απασχολεί τόσο η εικόνα μας και η γνώμη των άλλων; Καθώς οι ήρωες έρχονται αντιμέτωποι με έννοιες όπως η απιστία και η προδοσία, η ιστορία αναδεικνύει τη σύγκρουση με τα στεγανά της σύγχρονης κοινωνίας. Το υποψήφιο για Βραβείο Tony έργο του Neil LaBute, που ανέβηκε για πρώτη φορά στο Μπρόντγουεϊ το 2008, έρχεται στην Ελλάδα από τη νέα χρονιά, από την Ομάδα Νάμα στο θέατρο Επί Κολωνώ, σε σκηνοθεσία Ελένης Σκότη. Το έργο φωτίζει τα βαθύτερα υπαρξιακά και κοινωνικά ζητήματα της νέας γενιάς, χρησιμοποιώντας μια γλώσσα ευθύβολη, αληθινή και καυστική, με υποδόριο χιούμορ και έντονα σαρκαστική διάθεση, προσκαλώντας το κοινό σε μια αυθεντική, δυναμική θεατρική εμπειρία που το φέρνει αντιμέτωπο με την πραγματικότητα. Πρωταγωνιστούν οι: **Χρήστος Κοντογεώργης, Αθανασία Κουρκάκη, Γιώργος Τριανταφυλλίδης και Ηρώ Πεκτέση.**

Πρεμιέρα 20 Ιανουαρίου 2025

Παραστάσεις Δευτέρα & Τρίτη στις 21:15

03. ΜΠΙΖΖ...!

Τον Μάιο του 2025, τέσσερις παραστάσεις που ξεχώρισαν από το νεανικό θεατρικό φεστιβάλ OFF OFF ATHENS 2024 επιστρέφουν στην Κεντρική Σκηνή, ανανεώνοντας το ραντεβού τους με το κοινό. Οι παραστάσεις που θα παρουσιαστούν για περιορισμένο αριθμό είναι: «**Ο μαύρος γλάρος καταμεσής στα πτώματα**», σε σκηνοθεσία **Θάνου Χατζόπουλου**, «**Παραλήρημα για δύο**», σε σκηνοθεσία **Νάνσυς Κουρούνη**, «**Η τάξη**», από την ομάδα **No More Drama**, σε σκηνοθεσία **ZS ensemble**, και «**Όνομα μπιτρός Λίλιθ**», σε σκηνοθεσία **Μαριάντζελας Κατσιαβριά**.

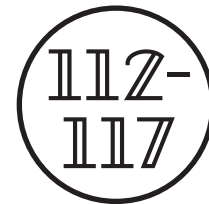
04. OFF OFF ATHENS

Από το 2008 έχει υποδεχτεί εκατοντάδες καλλιτέχνες και χιλιάδες θεατές, προσφέροντας μια πολυδιάστατη εμπειρία. Το φεστιβάλ διεξάγεται για τρεις εβδομάδες στο θέατρο Επί Κολωνώ, δίνοντας τη δυνατότητα σε νέες ομάδες να παρουσιάσουν τη δουλειά τους και να συμμετάσχουν σε γόνιμο διάλογο. Καλύπτει διάφορα είδη, όπως θέατρο, χορό και μιούζικαλ, και οι διακριθείσες παραστάσεις θα ενταχθούν στον θεσμό του Μπιζζ...! και στον καλλιτεχνικό προγραμματισμό του Επί Κολωνώ για τη σεζόν 2025-2026. Μέχρι σήμερα έχουν παρακολουθήσει τις παραστάσεις πάνω από 42.000 θεατές.

Στα must του Επί Κολωνώ είναι η αυλή του, που αποτελεί σημείο αναφοράς για τους επισκέπτες του. Οπότε, όταν βρεθείτε στο θέατρο, φροντίστε να είστε χαλαροί, καθώς το café-bar και η αυλή λειτουργούν για καφέ ή ποτό πριν αλλά και μετά τις παραστάσεις.

ΘΕΑ
ΤΡΟ

Φθινοπωρινή ιστορία

Η Βάνα Πεφάνη σκηνοθετεί τους Πέμη Ζούνη και Σταύρος Ζαλμά ενώ προσπαθούν να ρίξουν τα προσωπικά τους τείχη και να αγγίξουν ειλικρινά ο ένας τον άλλον

Ο γιατρός Ροντιόν Νικολάγεβιτς και η Λύντια Βασίλιεβνα, πρώην ηθοποιοί, συναντιούνται τυχαία σ' ένα θεραπευτήριο στη Ρίγα. Δεν είναι νέοι, αλλά και ποιος είναι νέος σήμερα; Παλεύουν να έρθουν πιο κοντά ο ένας στον άλλον, αλλά δεν είναι εύκολο...

Η «Φθινοπωρινή ιστορία» του Ρώσου Αλεξέι Αρμπούζωφ –σε μετάφραση Ερίκου Μπελιέ– γράφτηκε το 1975 και το ανέβασμά του με τον Μάνο Κατράκη και την Έλλη Λαμπέτη στους πρωταγωνιστικούς ρόλους είχε αφήσει εποχή. Το έργο επιστρέφει, σε μια σύγχρονη εκδοχή του, στο ανακαινισμένο θέατρο Αλέκος Αλεξανδράκης, με την Πέμη Ζούνη και τον Σταύρο Ζαλμά να συμπράττουν επί σκηνής έπειτα από χρόνια. Τη σκηνοθεσία υπογράφει η **Βάνα Πεφάνη**, που επέλεξε κατά τη διάρκεια της παράστασης να υπάρχει ζωντανή μουσική από τον τρομπετίστα Στέφανο Δαφνή. Η ιστορία απευθύνεται σε όλους όσοι αισθάνονται ότι τα πάντα στη ζωή τους είναι προδιαγεγραμμένα και οριοθετημένα, και θεωρούν ότι τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει...

© ΓΙΩΤΑ ΕΦΕΜΕΛΙΟΥ

118

Πρεμιέρα
Δευτέρα 11 Νοεμβρίου
Παραστάσεις
Δευτέρα & Τρίτη
στις 21:00
Θέατρο Αλέκος
Αλεξανδράκης
Κυψέλης 54, Αθήνα
2108834235

Ο Αλεξέι Αρμπούζωφ, άξιος συνεχιστής των σπουδαίων θεατρικών συγγραφέων της Ρωσίας (Γκόγκολ, Γκόργκι, Τσέχωφ) που ανήγαγαν τον ποιητικό ρεαλισμό σε τρόπο ζωής και λόγο ύπαρξης, γράφει ένα έργο για την έναρξη μιας προσωπικής σχέσης δύο ανθρώπων. Δεν είναι μια ιστορία αγά-

πης αλλά μια ανθρωποκεντρική προσέγγιση, με ενσυναίσθηση, χιούμορ, αλλά και κάποιες στιγμές σκληρότητας. Θα καταφέρουν οι δύο πρωταγωνιστές να ρίξουν τα τείχη που έχουν χτίσει γύρω τους, να κάψουν τις αντιστάσεις τους και να έρθουν ουσιαστικά κοντά;

ΘΕΑΤΡΟ

Μια σεζόν γεμάτη δημιουργικότητα και έμπνευση

Αριστοφάνης, Μπέρνχαρντ και διεθνείς φιλοξενίες, μια θέαση του θεάτρου από κάθε γωνιά

Το Θέατρο Ροές, υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση της ομάδας **κι όμωζ κινείται**, ετοιμάζει μια συναρπαστική σεζόν, γεμάτη δημιουργικές προτάσεις. Η αριστοφανική κωμωδία «**Βάτραχοι**» επιστρέφει για δεύτερη χρονιά. Η παράσταση συνδυάζει το ευφύρες χιούμορ με τη διαχρονική σάτιρα, προσφέροντας μια οξυδερκή ματιά στα πολιτικά και κοινωνικά δρώμενα, μέσα από τις περιπέτειες ενός θεατρικού θιάσου που προσπαθεί να αναβιώσει το ελληνικό δράμα. Η αλληγορία του Αριστοφάνη είναι επίκαιρη και γεμάτη ζωντάνια, καθιστώντας την παράσταση μια εμπειρία που αξίζει να ζήσει κανείς (έως τις 10 Νοεμβρίου).

Στη συνέχεια, το κοινό θα έχει την ευκαιρία να παρακολουθήσει την παράσταση «**Η δύναμη της συνήθειας**» του Τόμας Μπέρνχαρντ. Ο **Γιάννος Περέλγκας** συνδυάζει τη θεατρική του μαεστρία με την καινοτόμο προσέγγιση της ομάδας, προσφέροντας μια μοναδική εμπειρία, καθώς διηγείται τη γεμάτη συναισθηματική ένταση και προβληματισμούς ιστορία ενός περιπλανώμενου θιάσου τσίρκου (Δεκέμβριος 2024).

Η σεζόν θα εμπλουτιστεί επίσης με διεθνείς φιλοξενίες, όπως η παράσταση «**The Back Pack**» από τη Νέα Υόρκη, φέρνοντας την παγκόσμια καλλι-

τεχνική σκηνή κοντά στους Έλληνες θεατές και προσφέροντας μια νέα διάσταση στο θέατρο (5 και 6 Απριλίου 2025).

Τέλος, το Θέατρο Ροές προσφέρει όλο τον χρόνο **σεμινάρια χορού και ακροβασίας για ερασιτέχνες και επαγγελματίες**, προσκαλώντας τους συμμετέχοντες να ανακαλύψουν νέες τεχνικές και μορφές έκφρασης. Οι ανοιχτές παρουσιάσεις των μαθημάτων προσφέρουν στο κοινό την ευκαιρία να βιώσει την τέχνη του σώματος και της κίνησης σε όλο της το μεγαλείο. Διδάσκουν οι Χριστίνα Σουγιουλτζή, Νώντας Δαμόπουλος, Αντιγόνη Λινάρδου, Ιλεάνα Παππά, Πάνος Σολδάτος, Ξένια Σταθούλη, Λία Χαμπλοθώρη, Ιόλη Ανδρεάδη.

119-121

«Βάτραχοι»
έως τις 10 Νοεμβρίου
«Η δύναμη της συνήθειας»
Πρεμιέρα
Δεκέμβριος 2024
«The Back Pack»
5 & 6 Απριλίου 2025
Σεμινάρια χορού και ακροβασίας
όλο τον χρόνο
Θέατρο Ροές
Ιάκκου 16, Γκάζι
2103474312

5 Θεατρικές... συναντήσεις για τον φετινό χειμώνα

Κλασικά και σύγχρονα κείμενα, βιογραφίες και ιστορικά ντοκούμεντα που εξερευνούν την ανθρώπινη ύπαρξη

Το θέατρο Εν Αθήναις, υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση και διαχείριση των Δημήτρη Καρατζιά και Μάνου Αντωνιάδη, ξεκινάει τη φετινή θεατρική σεζόν με πέντε παραστάσεις. Δύο επαναλήψεις και τρεις νέες παραγωγές.

01. Η ΜΑΝΑ ΑΥΤΟΥΝΟΥ...
ΕΛΛΗ ΖΑΧΟΥ ΤΑΧΤΣΗ

Το έργο της Κικής Μαυρίδου, σε σκηνοθεσία Βαγγέλη Λάσκαρη και με τη Ράνια Σχίζα στον ομώνυμο ρόλο, μετά την επιτυχημένη πορεία με τα απανωτά sold-out, τις βραβεύσεις και τη θερμή ανταπόκριση από κοινό και κριτικούς, συνεχίζεται για 4η χρονιά. Η Έλλη Ζάχου Ταχτσή, μητέρα του σπουδαίου μεταπολεμικού λογοτέχνη Κώστα Ταχτσή, υπήρξε μια ανυπότακτη γυναίκα, που το μόνο που ήθελε ήταν να ζήσει ελεύθερη και να αγαπηθεί. Ατύχησε και στα δύο. Υπέκυψε στη σκληρότητα της εποχής της κι έγινε πιο σκληρή απ' αυτήν.

Παραστάσεις Σάββατο & Κυριακή στις 17:45

02. ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΤΡΕΛΟΥ

Το κλασικό κείμενο του Ν. Γκόγκολ, σε σκηνοθεσία Κωνσταντίνου Πασσά, με τον Ιωσήφ Ιωσφιδη στον ρόλο του Αξέντι Ιβάνοβιτς, επιστρέφει φέτος για 2η χρονιά. Ένας δημόσιος υπάλληλος, ο Αξέντι Ιβάνοβιτς Προπίτσιν, αφηγείται τη ζωή του μέσα από ένα ιδιόρρυθμο ημερολόγιο, όπου οι σκέψεις και οι εμπειρίες του αναδύονται με χιούμορ και δραματικότητα.

Αντιμετωπίζει τις προκλήσεις της καθημερινότητας –την εργασία, τον έρωτα και την επιθυμία για κοινωνική ανέλιξη–, όλες τους γεμάτες αδιέξοδα και συγκρούσεις. Καθώς οι ματαιώσεις συσσωρεύονται, ο ήρωας αρχίζει να χάνει τον έλεγχο. Σε μια απεγνωσμένη αναζήτηση ταυτότητας και δύναμης, ανακλύσει τον εαυτό του βασιλιά, αποκαλύπτοντας την κωμική αλλά και δραματική διάσταση της ανθρώπινης ύπαρξης.

Παραστάσεις Σάββατο & Κυριακή στις 20:15

03. ΚΡΑΤΑ ΜΕ

Ο Λουκ πέφτει σε κόμμα, έπειτα από ένα σοβαρό ατύχημα. Στο νοσοκομείο σπεύδουν οι δικοί του άνθρωποι. Από τη μία ο επί πέντε χρόνια σύντροφός του, από την άλλη οι γονείς του, που δεν γνώριζαν τίποτα για την προσωπική ζωή του γιου τους. Οι δυο πλευρές καλούνται να λάβουν μαζί αποφάσεις ζωτικής σημασίας για τον άνθρωπό τους. Στη μέση βρίσκονται οι φίλοι του Λουκ, που προσπαθούν να γεφυρώσουν το χάσμα στην επικοινωνία. Το πολυβραβευμένο «Κράτα με» (Next Fall) του Geoffrey Nauffts, παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα, σε σκηνοθεσία Βασίλη Μυριανθόπουλου, με έναν εξαμελή θίασο (Μανώλης Εμμανουήλ, Δημήτρης Καραβιώτης, Δημήτρης Λιακόπουλος, Άλκη Μπακογιάννης, Τζίνη Παπαδοπούλου, Αντρία Ράπη).

Παραστάσεις Δευτέρα & Τρίτη στις 21:00

04. «ΔΥΟ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΑ
ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ...»

Το νέο έργο του Κωνσταντίνου Μάρκελλου ανεβαίνει σε δική του σκηνοθεσία για περιορισμένο αριθμό παραστάσεων. Η υπόθεση κινείται ανάμεσα στην πραγματικότητα και στη μυθοπλασία, καθώς προέκυψε από καταγραφή αληθινών γεγονότων. Ο σκηνοθέτης Κωνσταντίνος Μάρκελλος και η ηθοποιός Ελένη Στεργίου, ιδρυτικά μέλη των This Famous Tiny Circus theater group, ταξίδεψαν με τον συνεργάτη τους Πέτρο Μακρή στο Βουκουρέστι και κατέγραψαν, στην κάμερα και στο χαρτί, μαρτυρίες πολιτών που έζησαν τις στερήσεις, τον φόβο, την ανασφάλεια και τη λογοκρισία του καθεστώτος Τσαουσέσκου. Οι συγκλονιστικές αφηγήσεις τους έγιναν το έδαφος για να γεννηθεί το τέταρτο θεατρικό έργο του Κωνσταντίνου Μάρκελλου. Πρωταγωνιστούν: Ανδρέας Νάτσιος, Γιώργος Παπαπαύλου και Ελένη Στεργίου.

Παραστάσεις Τετάρτη στις 20:00, Πέμπτη στις 21:00

05. NEW ORDER

Η νέα παραγωγή της VAULT Theatre Plus είναι το έργο «New order» του Σέρζι Πομπερμάγιερ, σε σκηνοθεσία Δημήτρη Καρατζιά και μουσική Μάνου Αντωνιάδη. Πρόκειται για μια σκληρή παράσταση, που θολώνει τα «όρια» και παίζει με τις ακρότητες. Πόσο εύκολα η απελπισία γίνεται θυμός, ο θυμός οργή και η οργή βία; Δικαιοσύνη ή τιμωρία; Εξίλεση ή εκδίκηση; Τρεις καθημερινοί άνθρωποι γίνονται απαγωγείς, με απαίτησή τους να σταματήσουν οι κατασχέσεις κατοικιών και οι εξώσεις. Με τους Ράνια Σχίζα, Ιωσήφ Ιωσφιδη, Γιώργο Σείταριδη και Έλενα Τυρέα.

Από τον Δεκέμβριο 2024

ΘΕΑ
ΤΡΟ

122-
126

Ένας καταπληκτικός καταθλιπτικός

Η νέα κωμωδία του **Αντώνη Καλομοιράκη** μάς καλεί να θυμηθούμε το μεγαλείο της ζωής

Ο Ευτύχης είναι ένας lifecoach που γράφει βιβλία αυτοβελτίωσης και προσφέρει πολύτιμες συμβουλές για τη ζωή. Πιστεύει ακράδαντα στη θετική σκέψη και αποφεύγει την αρνητικότητα με κάθε κόστος. Και είναι θετικός στη θετικότητα. Αυτός είναι ο Ευτύχης. Ωστόσο, παρά την επιφανειακή αισιοδοξία του, ο ήρωας είναι στην πραγματικότητα βαθιά δυστυχισμένος.

Η ιστορία ξεκινά την παραμονή των Χριστουγέννων, όταν ο Ευτύχης αποφασίζει για ακόμη μια φορά να βάλει τέλος στη ζωή του. Αυτή του η απόπειρα διακόπτεται ξαφνικά από μια απρόσμενη επίσκεψη από το παρελθόν, που τον φέρνει αντιμέτωπο με τον μεγαλύτερο φόβο του: τη Ζωή. Μπροστά σε αυτήν την αναπάντεχη συνάντηση, ο πρωταγωνιστής καλείται να αντιμετωπίσει τις

127

i

Παραστάσεις

Κάθε Τρίτη στις 21:00

Θέατρο Άλφα - Ληναίος-Φωτίου

28ης Οκτωβρίου 37, Αθήνα

2105201828, 6908228704

αλήθειες που τόσο καιρό προσπαθούσε να αποφύγει.

Μετά την επιτυχία του έργου «Παρασκευή και 13», ο **Αντώνης Καλομοιράκης** επιστρέφει με τη νέα του κωμωδία «Ένας καταπληκτικός καταθλιπτικός». Η παράσταση είναι μια χιουμοριστική εξερεύνηση της ανθρώπινης ψυχολογίας, με έντονα κωμικά στοιχεία και βαθιά μηνύματα για τη ζωή. Μέσα από τη σκοτεινή ματιά του Ευτύχη, αναδεικνύεται η ομορφιά και το μεγαλείο της ζωής, ακόμα και στις πιο δύσκολες στιγμές της. Μια κωμωδία που υπόσχεται γέλιο, σκέψη και μια θερμή υπενθύμιση ότι η ζωή είναι, τελικά, ωραία!

ΠΑΙΖΟΥΝ

Αντώνης Καλομοιράκης, Τερέζα Καζιτόρη, Εύη Κολιούλη, Ορέστης Τουλιάτος, Βασίλης Θελούρας

ΘΕΑΤΡΟ

ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΣΙΛΑΚΟΥ

Το αγόρι με τις δυο καρδιές

Η πραγματική ιστορία προσφυγιάς, θάρρους και δύναμης ψυχής, σε σκηνοθεσία **Τάκη Τζαμαργιά**, μετακομίζει στο **Θέατρο Κατερίνα Βασιλάκου**

Μετά από μια εξαιρετικά επιτυχημένη σεζόν, το συγκινητικό θεατρικό έργο «Το αγόρι με τις δυο καρδιές» συνεχίζει τη διαδρομή του για δεύτερη χρονιά. Το έργο, γραμμένο από τους αδελφούς Αμίρι και διασκευασμένο για τη σκηνή από τον Φιλ Πόρτερ, μεταφέρεται αυτή τη σεζόν στο **Θέατρο Κατερίνα Βασιλάκου**, σε σκηνοθεσία του **Τάκη Τζαμαργιά**, μουσική του **Μίλτου Πασχαλίδη** και σε στίχους της **Ελένης Φωτάκη**.

Η παράσταση βασίζεται στην αληθινή ιστορία της οικογένειας Αμίρι, μιας οικογένειας προσφύγων από το Αφγανιστάν, που αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη χώρα της για να σωθεί από τις διώξεις των Ταλιμπάν. Η μητέρα της οικογένειας, δασκάλα, γίνεται στόχος όταν υπερασπίζεται τα δικαιώματα των μαθητριών της, μια κίνηση που φέρνει σε κίνδυνο την ίδια και τα αγαπημένα της πρόσωπα. Παράλληλα, η οικογένεια

128

ταξιδιού τους, φωτίζουν την ανθρώπινη δύναμη και αντοχή. Οι χαρακτήρες, συχνά φοβισμένοι για το άγνωστο μέλλον, έρχονται αντιμέτωποι με ερωτήματα που αφορούν όχι μόνο τη δική τους επιβίωση, αλλά και τον τρόπο με τον οποίο η σύγχρονη κοινωνία αντιμετωπίζει την προσφυγιά και την ασθένεια. Το έργο, που έκανε πρεμιέρα στο Λονδίνο το 2022 σημειώνοντας μεγάλη επιτυχία, αποτελεί μια συγκινητική ιστορία θάρρους και ελπίδας, που αξίζει να παρακολουθήσουν μικροί και μεγάλοι. Ένα μακρύ ταξίδι από χώρα σε χώρα, αλλά ταυτόχρονα και ένα ταξίδι ψυχής.

ΠΑΙΖΟΥΝ (ΜΕ ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΗ ΣΕΙΡΑ)

Χρήστος Διαμαντούδης, Βαγγέλης Ζάπας, Έλενα Μαρσίδου, Θάνος Σκόπας, Γιώργος Ψυχογιός

i

Παραστάσεις

Κυριακή στις 16:00, Δευτέρα στις 19:00 &

Πρωινές παραστάσεις για σχολεία

Θέατρο Κατερίνα Βασιλάκου

Προφήτου Δανιήλ 3 και Πλαταιών

Κεραμεικός, 2110132002

να αντιμετωπίζει ένα ακόμα σοβαρό πρόβλημα: το μεγαλύτερο παιδί τους έχει γεννηθεί με σοβαρή καρδιοπάθεια και χρειάζεται άμεση ιατρική φροντίδα, γεγονός που αναγκάζει τους γονείς να αναζητήσουν σωτηρία σε ένα ευρωπαϊκό νοσοκομείο. Το έργο ακολουθεί την περιπέτεια της οικογένειας

καθώς διασχίζει σύνορα και αντιμετωπίζει αμέτρητες δυσκολίες, όπως εκμετάλλευση από διακινητές και αφιλόξενες δομές κράτησης. Παρά τις κακουχίες, η ιστορία δεν είναι μόνο μια αφήγηση πόνου και θλίψης. Η αγάπη που δένει τα μέλη της οικογένειας και οι αναπάντεχες στιγμές χαράς στη διάρκεια του

Ο άνθρωπος, τα πάθη του και η ανάγκη για διαφυγή ή «μεταμόρφωση»

Η πάλη μας με το παρελθόν, το παρόν και τον ίδιο μας τον εαυτό

129

130

ΑΔΕΙΑ ΚΑΤΑΘΛΙΨΗΣ
Α.Π. 137381
Δ. ΑΘΗΝΑΙΩΝ

131

132

© OLVIO

133

© ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

OLVIO

1 Ιερά Οδός 67 & Φαλαισίας 7, Βοτανικός, 2103414118

01. ΑΡΗΣ

«Δεν έχω ψυχάσει ως νεκρός... αλλά μήπως έζησα ήσυχος και ως ζωντανός; Είναι τιμή πάντως να με βρίζει ο εχθρός... σημαίνει ότι με φοβάται». Η προσωπικότητα του Άρη Βελουχιώτη ζωντανεύει στη σκηνή με την ερμηνεία - θρύλο του **Τάσου Σωτηράκη** και τη μουσική των VIC (Villagers of Ioannina City) να συγκινεί με αμείωτη ένταση κοινό και κριτικούς. Το έργο της **Σοφίας Αδαμίδου** πρωτοπαίχτηκε το 2017 και παρουσιάστηκε σε περισσότερες από τριάντα πόλεις και Φεστιβάλ, σε Ελλάδα, Κύπρο και Ευρώπη, αφήνοντας ανεξίτηλη τη σφραγίδα του στα θεατρικά δρώμενα. Μετά από χρόνια επιτυχημένων παραστάσεων και συνεχόμενα sold out, ο «ΑΡΗΣ» κλείνει φέτος τον κύκλο του, στο θέατρο OLVIO, με την 7η και τελευταία χρονιά.

Παραστάσεις Παρασκευή & Σάββατο στις 21:00

02. Ο ΚΑΤΑΘΛΑΣ

Το έργο της **Λένας Κίτσοπούλου** ανεβαίνει φέτος, για 2η χρονιά, σε σκηνοθεσία **Νατάσας Παπαμιχαήλ**, με την καταγιστική ερμηνεία του Αλέξανδρου Τσώτση να διηγείται την ιστορία του Λάκη, ενός ανατρεπτικού ήρωα, που θέλει απεγνωσμένα να ξεφύγει από τις μύρες σκέψεις του και να δραπετεύσει από το στενό στόμα που κληρονόμησε από τη μάνα του. Κλεισμένος στο πατρικό του στο χωριό, μέσα σε τέσσερις τοίχους, κάνει παρέα με μια... μύγα και παλεύει με την κατάθλιψη, χωρίς ωστόσο να το βάζει κάτω. Η γραφή της Λένας Κίτσοπούλου είναι πάντα επίκαιρη, αληθινή και βαθιά συναισθηματική. Ο «Κατάθλας» είναι οι σκέψεις όλων μας. Οι σκέψεις που έρχονται και φεύγουν. Το πώς έρχονται και πώς φεύγουν δεν ξέρει κανείς ποιος το αποφασίζει. Απλά συμβαίνει. Ερμηνεύουν: **Αλέξανδρος Τσώτσης, Καλλιόπη Καραμάνη**

Παραστάσεις Κάθε Κυριακή στις 20:30

03. ΓΙΟΣΙΡΟΥ ΓΙΑΜΑΓΚΟΥΣΙ

Μετά τον «Τόρνο», που τόσο αγαπήσαμε, ο **Μιχάλης Κοιλάκος** και η παρέα του ανεβάζει μία ακόμη μαύρη κωμωδία του **Γιάννη Κεντρωτά**... αλλά πιο μαύρη και πιο κωμωδία, με μεγάλες δόσεις μυστηρίου! Ο Γιοσίρου, μετά τον θάνατο της μητέρας του, αναζητά τον λάπωνα πατέρα του στη Λακκοσπηλιά, ένα απομονωμένο χωριό της ελληνικής επαρχίας. Ξεκινώντας από μια απλή και, σε πρώτη ματιά, κοινότοπη συνθήκη, η ιστορία ξετυλίγεται σε ένα εφιαλτικό και γεμάτο παγίδες ταξίδι στη σκοτεινή πλευρά της ελληνικής κοινωνίας, πάντα με τις απαραίτητες, δυνατές δόσεις χιούμορ του Γιάννη Κεντρωτά. Ερμηνεύουν: **Ελισσαίος Βλάχος, Χαρά Δημητριάδη, Μαρία Μπαλούτσου, Σήφης Πολυζωίδης, Φοίβος Συμεωνίδης**

Παραστάσεις Κάθε Δευτέρα & Τρίτη στις 21:00

04. ΔΙΑΦΑΝΟΣ ΥΠΝΟΣ

Πέντε άνθρωποι διαφορετικών ηλικιών, διαφορετικής κοινωνικής θέσης και απόψεων, που έζησαν στη σκληρή πραγματικότητα του Τρίτου Ράιχ συναντώνται κάθε χρόνο, από το 1933 μέχρι το 1939, στην ετήσια χοροεσπερίδα της μικρής τους πόλης στη Νότια Γερμανία, για να χορέψουν swing και charleston. Εκεί μοιράζονται τα όνειρα και τις επιθυμίες τους. Όσο το πολιτικό κλίμα βαραινεί τόσο εκείνοι συνειδητοποιούν ότι η μοναδική επιλογή που έχουν για να επιβιώσουν είναι να ευθυγραμμιστούν με το καθεστώς, ακόμα και όταν ονειρεύονται. Το έργο, σε σκηνοθεσία **Σταύρου Στάγκου**, είναι βασισμένο στο βιβλίο της Charlotte Beradt «*Τα όνειρα στο Τρίτο Ράιχ*».

Ερμηνεύουν: **Σοφία Λαζαράκη, Γιάννης Μπουραζάνας, Μάρω Παπαδοπούλου, Μαρία Παπαφωτίου, Τάσος Σωτηράκης, Γιάννης Τσότσος**

Παραστάσεις Τετάρτη & Πέμπτη στις 21:00

05. Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ

Η «*Μεταμόρφωση*», το λογοτεχνικό αριστούργημα του Φραντς Κάφκα, μετά τη μεγάλη αποδοχή κοινού και κριτικών, παρουσιάζεται για πέμπτη συνεχή χρονιά σε σκηνοθεσία του **Τάσου Σαγρή**. Το Ίδρυμα **Franz Kafka Society** της Πράγας χαρακτήρισε την παράσταση ως «*μία από τις σημαντικότερες θεατρικές επιτελέσεις έργου του Κάφκα στην παγκόσμια ιστορία*». Η «*Μεταμόρφωση*», έρχεται να αποκαλύψει τα ερείπια της ζωής που κρύβονται μέσα μας, να μας προειδοποιήσει ότι σε αυτό τον κόσμο, όποιος δεν μπορεί να υπακούσει στις διαταγές, μεταμορφώνεται ξαφνικά σε παράσιτο. Μια παράσταση -πραγματική εμπειρία, με τη Σίσσυ Δουτσιού σε έναν ερμηνευτικό άθλο που καθηλώνει. Ερμηνεύουν: **Σίσσυ Δουτσιού, Στέβη Φόρτωμα, Συμεών Τσακίρης, Λουκία Ανάγγου, Θωμάς Χαβριανίδης**

Παραστάσεις Κάθε Σάββατο στις 23:30

ΘΕΑ
ΤΡΟ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Στην παιδική σκηνή του θεάτρου **OLVIO** φιλοξενούνται και φέτος παραστάσεις για τους μικρούς μας φίλους. Το «*Baby θέατρο*» και το «*Θέατρο κούκλας*» της **Ιρίνας Μπόικο** για πολύ πολύ μικρούς θεατές, ενώ για τα μεγαλύτερα παιδιά την παράσταση «*Ένας σπουδαίος άνθρωπος*», σε σκηνοθεσία **Μιχάλη Κοιλάκου**. Από τον **Νοέμβριο η Ομάδα Κοπέρνικος** θα παρουσιάσει τη μεγάλη επιτυχία «*Σβήσε το φως*», σε ανανεωμένη σκηνοθεσία του **Φοίβου Συμεωνίδη**, και τα Χριστούγεννα το κλασικό «*Ένα ξωτικό στην πόρτα μου*», το οποίο πρόκειται να ξακατακτήσει τις καρδιές μικρών και μεγάλων.

137-
145

© ΚΙΚΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΟΚΚΑΛΟ

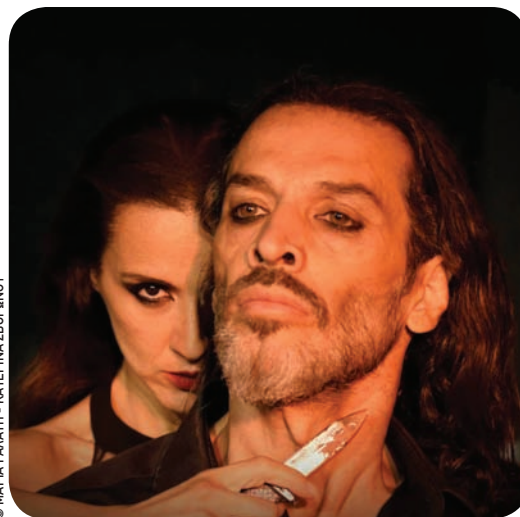
Ένα πρωτότυπο θεατρικό έργο της **Ιόλης Ανδρεάδη** και του **Άρη Ασπρούλη**, για τη ζωή και το έργο του Αντονέν Αρτό. Με τον **Γεράσιμο Γεννατά** σε ένα ανεπανάληπτο ερμηνευτικό σόλο και τον ιδιοφυή μουσικό περφόρμερ **Γιώργο Παλαμιώτη** ζωντανά μαζί του επί σκηνής. Επιστρέφει για τρίτη χρονιά φέτος, έχοντας σημειώσει απανωτά sold out, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό (Νέα Υόρκη, Φιλιππούπολη).

Παραστάσεις

Τετάρτη & Πέμπτη στις 20:00

Θέατρο Σημείο

Χαριλάου Τρικούπη 4, Καλλιθέα, 2109229579

© ΜΑΡΙΑ ΓΑΛΑΤΗ - ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΙΒΟΡΩΝΟΥ

ΤΟ ΣΤΡΙΨΙΜΟ ΤΗΣ ΒΙΔΑΣ - RELOADED

Μια νέα γυναίκα προσλαμβάνεται από έναν γοπευτικό αλλά και σκοτεινό άντρα ως γκουβερνάντα για τα δύο του παιδιά. Σύντομα θα βρεθεί εγκλωβισμένη στον πύργο όπου διαμένουν ο γιος του, Ορφέας, η κόρη του, Δάφνη, και η μυστηριώδης θεία τους, κυρία Απαρτιάν. Μια σειρά από απειλητικά γεγονότα θα οδηγήσουν την γκουβερνάντα σε ένα ακραίο παιχνίδι επιβίωσης. Είναι ο πύργος στοιχειωμένος ή απλώς αρέσουν στην οικογένεια τα «παράξενα» παιχνίδια; Θα μπορέσει η γυναίκα να ελευθερωθεί πριν από... το στρίψιμο της βίδας; Ένα καθηλωτικό θρίλερ σε κείμενο **Σοφίας Καζαντζιάν** και **Μάριου Ιωάννου**, που συνεχίζεται για τρίτη συνεχόμενη χρονιά.

Παραστάσεις

Σάββατο στις 20:00, Κυριακή στις 19:00

Θέατρο Αργώ

Ελευσινίων 15, Μεταξουργείο, 2105201684

© ΑΝΙΜΕΑΣ ΧΑΡΙΤΙΔΕΣ

Μ.Α.Ι.Ρ.Ο.Υ.Λ.Α.

Ένας γυναικείος μονόλογος για τα κλισέ της εποχής μας, της **Λένας Κίτσοπούλου**, σε σκηνοθεσία **Φρόσως Λύτρα**, επιστρέφει στο Μικρό Χορν με πρωταγωνίστρια τη **Μαρία Σολωμού**. Μια γυναίκα 37 ετών ανοίγει την πόρτα του μπάνιου της στο κοινό και εκμυστηρεύεται τις ανησυχίες και τους προβληματισμούς της με ένα έντονα καυστικό χιούμορ. Αυτή η γυναίκα της διπλανής πόρτας χρησιμοποιεί την ειρωνεία για να σχολιάσει τα κλισέ και τα δίδεν της καθημερινότητας.

Παραστάσεις

Δευτέρα & Τρίτη στις 20:00

Μικρό Χορν

Αμερικής 10, Αθήνα, 2111000365

ΘΕΑΤΡΟ

ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟ ΜΗΧΑΝΗΣ

Στη σκιά του Λούσια

Ένα ονειρικό σκηνικό ανάμεσα
στο φως και το σκοτάδι,
γεμάτο σκιές

Το μυθιστόρημα του **Νίκου Χουλιαρά** «Ο Λούσια» ζωντανεύει μέσα από τις φιγούρες των έργων του. Το ονειρικό σύμπαν του ζωγράφου, συγγραφέα, ποιητή και μουσικού παριστάνεται επί σκηνής μέσα από μια σύμπραξη του θεάτρου με το θέατρο σκιών. Ο πρωταγωνιστής του έργου είναι ένας αλαφροϊσκίωτος, που παρόλη τη σκληρότητα που αντιμετωπίζει δεν συμβιβάζεται και διεκδικεί την αξιοπρέπεια σε έναν κόσμο που καταρρέει. Μέσα από τα μάτια του παρακολουθούμε την πικρή ιστορία της Ελλάδας από το '50 μέχρι το '70. Η σκιά του ήρωα καθρεφτίζεται στον μπερντέ, διπλασιάζεται και πολλαπλασιάζεται, ενώ στα νερά της λίμνης αντανακλούν άλλες σκιές μιας παραμορφωμένης πραγματικότητας. Η εικαστικός **Σοφία Χουλιαρά** δημιουργεί το σκηνικό σύμπαν της παράστασης. Η **Ρηνιώ Κυριαζή** –που έχει αναλάβει τη δραματολογία και τη σκηνοθεσία– είναι η ηθοποιός που ενσαρκώνει τον Λούσια, συνομιλώντας με τη δυσδιάστατη φιγούρα του, που εμψυχώνει ο **Άθως Δανέλλης**. Τη δράση συμπληρώνει η **Δέσποινα Χαλκορόκα**. Την πορεία του Λούσια ανάμεσα στο φως και το σκοτάδι τελειοποιούν οι φωτισμοί της **Στέβης Κουτσοθανάση** και ενισχύει η μουσική του **Νίκο Βελιώτη**.

3

Πρεμιέρα
11 Νοεμβρίου
Παραστάσεις
Δευτέρα & Τρίτη
στις 21:00
Θέατρο Από
Μηχανής
Ακαδήμου 13
Μεταξουργείο
Αθήνα, 2105232097

© ΕΙΜΑ ΓΙΩΝΑΝΝΗ

ΣΤΟ ΔΙΠΛΑΝΟ ΔΩΜΑΤΙΟ Η ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΔΟΝΤΗ

Ο **Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης** σε συνεργασία με τον **Άκη Σακελλαρίου** ανεβάζουν φέτος το πολυσυζητημένο και υποψήφιο για Tony και Pulitzer κείμενο της Sarah Ruhl. Βασισμένο σε αληθινά γεγονότα, μελετά την ιστορία πίσω από την εφεύρεση του δοντιού. Βρισκόμαστε στη βικτωριανή Νέα Υόρκη, λίγο μετά την εφεύρεση του ηλεκτρισμού. Ο γιατρός Γκίβινγκς προτείνει μια ηλεκτρική συσκευή για την αντιμετώπιση της γυναικείας «υστερίας». Στους πρωταγωνιστικούς ρόλους ο Κ. Μαρκουλάκης και η **Γαλήνη Χατζηπασχάλη**, ενώ ενδέχεται να γίνει διπλή διανομή με τους Άκη Σακελλαρίου και **Νάντια Κοντογεώργη**, όταν οι τελευταίοι αναρρώσουν από τα ατυχήματά τους.

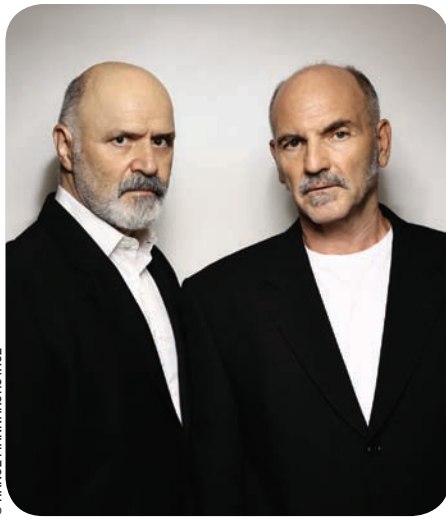
Πρεμιέρα 15 Νοεμβρίου

Παραστάσεις Πέμπτη & Παρασκευή στις 21:00

Σάββατο στις 18:00 & 21:00, Κυριακή στις 19:15

Θέατρο Βρετανία Πανεπιστημίου 7

Αθήνα, 2103221579

© ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΤΑΝ ΕΚΛΑΨΕ Ο ΝΙΤΣΕ

Η θρυλική παράσταση, βασισμένη στο μπεστ σέλερ του Ίρβιν Πιάλομ, επιστρέφει έπειτα από 13 χρόνια στο Θέατρο Οδού Κεφαλληνίας. Σκηνοθετούν οι **Ακύλλας Καραζήσης** και **Νίκος Χατζόπουλος**, με πρωταγωνιστές τον **Κωνσταντίνο Αβαρικιώτη** (Νίτσε), τον **Γιάννη Κότσιφα** (Μπρόιερ) και τον **Θάνο Λέκκα** (Φρόνιτ). Το έργο αναδεικνύει τη συνάντηση δύο μεγάλων προσωπικοτήτων του 19ου αιώνα και την αλληλεπίδρασή τους σε μια παράδοση διπλή ψυχοθεραπεία, αποκαλύπτοντας τη δύναμη της ανθρώπινης σχέσης, την ιδιαίτερη σχέση θεραπευτή και θεραπευόμενου και την αναζήτηση του εαυτού.

Παραστάσεις Τετάρτη & Κυριακή στις 19:00

Πέμπτη & Παρασκευή στις 20:30

Σάββατο στις 21:00

Θέατρο Οδού Κεφαλληνίας

Κεφαλληνίας 18, Κυψέλη, 2108838727

© ΠΟΡΦΟΣ ΚΑΒΑΛΙΕΡΑΚΗΣ

Η ΔΕΞΙΑ, Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΚΑΙ Ο ΚΥΡ-ΠΑΝΤΕΛΗΣ

Ο **Σταμάτης Φασουλής** σκηνοθετεί και πρωταγωνιστεί στη σπαρταριστή κωμωδία του Αλέκου Σακελλαρίου και του Χρήστου Παννακόπουλου. Το έργο μάς μεταφέρει μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ακολουθώντας την πορεία μιας οικογένειας από τα Δεκεμβριανά μέχρι τη Συνθήκη της Βάρκιζας. Οι δύο συγγραφείς έχουν αποδώσει με δεξιοτεχνία την επικαιρότητα της μεταπολεμικής εποχής στη σκηνή του θεάτρου. Ένα μικροαστικό σπίτι που έχει μοιραστεί στα δύο, όπως και όλη η Ελλάδα τότε. Το έργο παρουσιάστηκε πρώτη φορά το 1946 από τον Θάσο Κοτοπούλη στο Θέατρο Rex, με πρωταγωνιστή τον Βασίλη Λογοθετίδη.

Παραστάσεις Τετάρτη στις 20:00, Πέμπτη & Παρασκευή στις 21:00, Σάββατο στις 18:00 & 21:00, Κυριακή στις 19:00

Μικρό Παλλάς Αμερικής 2 (στοά Σπυρομήλιου) Αθήνα, 2103210025

ΝΑΧΤΛΑΝΤ

Η παράσταση μας μεταφέρει στη Γερμανία του σήμερα. Ένας πίνακας με την υπογραφή του Αδόλφου Χίτλερ είναι αρκετός για να φέρει τα πάνω κάτω στις ήδη τεταμένες σχέσεις δύο αδερφών. Το νέο έργο του Μάριους φον Μάγκενμπουργκ ανεβαίνει για πρώτη φορά στην Ελλάδα, σε σκηνοθεσία **Νικορέστη Χανιωτάκη**. Ένα σατιρικό κείμενο για τις σύγχρονες σχέσεις, (ερωτικές, συγγενικές), το χρήμα, την τέχνη, τον φασισμό, την άνοδο της νέας δεξιάς και τις αντιλήψεις που έχουμε καταχωριασμένες βαθιά στο υποσυνείδητό μας. Το «nachtland» είναι ένας κατασκευασμένος γερμανικός όρος που σημαίνει «η χώρα όπου βασιλεύει η νύχτα».

Παραστάσεις Πέμπτη & Παρασκευή στις 21:00 Σάββατο στις 18:00 & 21:00, Κυριακή στις 19:00

Θέατρο Αποθήκη Σαρρή 40, Αθήνα, 2111026277

ΟΛΥΜΠΙΑ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ
ΜΟΥΣΙΚΟ
ΘΕΑΤΡΟ
ΜΑΡΙΑ
ΚΑΛΛΑΣ

ROBERT WILSON

ΤΡΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Από 30 Οκτωβρίου 2024

Προώληση Εισιτηρίων more.com

Χορηγός

Χορηγοί Επικοινωνίας

ΩΡΑΙΑ ΜΟΥ ΚΥΡΙΑ

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα έρχεται στην αυθεντική της μορφή η παράσταση «Ωραία μου κυρία», στο Παλλάς, σε σκηνοθεσία και απόδοση κειμένου και στίχων από τη **Θέμιδα Μαρσέλλου**. Η ιστορία γνωστή σε όλους. Ένα φτωχό λαϊκό κορίτσι, που πουλάει λουλούδια στους δρόμους του Λονδίνου για να ζήσει, μεταμορφώνεται σε νεαρή αριστοκράτισσα. Πρόκειται για μια υπερπαραγωγή με 40 πρωταγωνιστές, ηθοποιούς, τραγουδιστές, χορευτές και μουσικούς και ζωντανή ορχήστρα. Τους πρωταγωνιστικούς ρόλους ενσαρκώνουν η **Demy** και ο **Ιεροκλής Μιχαηλίδης**. Στον ρόλο της κυρίας Χίγκινς η **Μίρκα Παπακωνσταντίνου**.

Πρεμιέρα 31 Οκτωβρίου

Παραστάσεις Πέμπτη & Κυριακή στις 19:30, Παρασκευή & Σάββατο στις 21:00

Παλλάς Βουκουρεστίου 5, Αθήνα
2103213100

ΤΟ ΚΑΠΛΑΝΙ ΤΗΣ ΒΙΤΡΙΝΑΣ

Το κλασικό μυθιστόρημα της Άλκης Ζέη, που έχει μεταφραστεί σε 22 γλώσσες, παρουσιάζεται στην Κεντρική Σκηνή του Ιδρύματος Μιχάλης Κακογιάννης. Το θρυλικό έργο αφηγείται την ιστορία μιας παρέας παιδιών στη Σάμο του 1936, που ζουν μια περιπέτεια αντίστασης κατά τη δικτατορία του Μεταξά. Με τη βοήθεια ενός «μαγικού» τίγρη, τα παιδιά μαθαίνουν για την ελευθερία και τη δημοκρατία, προσφέροντας ένα συγκινητικό μήνυμα για τη σημασία της αντίστασης και της ελευθερίας.

Παραστάσεις Κυριακή 11:30 & 15:00

Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης
Πειραιώς 206, Ταύρος, 2103418550

THE HUMANS

Η υπόθεση του έργου εστιάζει σε ένα φαινομενικά γιορτινό απόγευμα μιας αμερικανικής οικογένειας. Όλοι μαζεύονται στο σπίτι της μιας κόρης της οικογένειας, η οποία έχει πρόσφατα παντρευτεί. Μοιραζόμαστε τις ανησυχίες, τους φόβους και τις αγωνίες τους με έναν ανθρώπινο και ρεαλιστικό τρόπο. Το βραβευμένο με Tony κείμενο του Στίβεν Κάραμ ανεβαίνει για δεύτερη χρονιά φέτος στο Θέατρο Μουσούρη, σε σκηνοθεσία του **Κωνσταντίνου Μαρκουλάκη**. Στον ρόλο της Μόμο, της γιαγιάς που πάσχει από άνοια, η **Ξένια Καλογεροπούλου**.

Παραστάσεις Τετάρτη, Πέμπτη & Παρασκευή στις 21:00 Σάββατο

στις 18:00 & 21:00, Κυριακή στις 19:00

Θέατρο Μουσούρη Πλατεία Καρύτση 7
Αθήνα, 2103310936

PRIMA FACIE

Η **Λένα Παπαληγούρα** αγαπά πολύ τους μονολόγους κι εμείς εκείνη σε αυτούς! Αυτή τη φορά πρωταγωνιστεί ως Tessa Ensler στο πολυβραβευμένο θεατρικό έργο της Suzie Miller, που έρχεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα, σε σκηνοθεσία **Γιώργου Οικονόμου**. Το έργο αφηγείται την ιστορία μιας επιτυχημένης δικηγόρου, που, έπειτα από σεξουαλική κακοποίηση, βρίσκεται ξαφνικά στη θέση του θύματος – κριτικάροντας έντονα το σύστημα ποινικής δικαιοσύνης και τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε τον βιασμό.

Παραστάσεις Δευτέρα & Τρίτη στις 21:00

Θέατρο Πορεία Τρικόρφων 3, Αθήνα
2108210991

146-155

ΘΕΑΤΡΟ

ΤΟ ΠΑΡΤΥ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ

Η σόλο περφόρμανς της **Ελένης Ράντου**, σε σκηνοθεσία **Ανέστη Αζά**, ανεβαίνει για τρίτη χρονιά φέτος. Ένας ρόλος ζωής για τη γνωστή ηθοποιό, σε δικό της κείμενο, εμπνευσμένο από τον θεατρικό καμβά «Every Brilliant Thing», των Ντάνκαν Μακμίλαν και Τζόνι Ντόναχιου. Στο φετινό μουσικό ταξίδι της παράστασης συμμετέχει η **Μιρέλα Πάχου** στο τραγούδι και στο ακορντεόν και ο **Αλέξανδρος Ιακώβου** στο βιολί.

Πρεμιέρα 1 Νοεμβρίου

Παραστάσεις Τετάρτη στις 20:00

Πέμπτη στις 20:30

Παρασκευή & Σάββατο στις 21:00

Κυριακή στις 19:30

Θέατρο Διάνα

Ιπποκράτους 7, Αθήνα, 2103626596

ΜΙΑ ΖΩΗ – Ο ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΜΙΑΣ ΜΟΔΙΣΤΡΑΣ

Όλη η ιστορία της σύγχρονης Ελλάδας περνά μπροστά μας μέσα από τις αφηγήσεις μιας καθημερινής γυναίκας. Ο **Πέτρος Ζούλιας** σκηνοθετεί τη **Νένα Μεντή** σε έναν ακόμη συγκλονιστικό μονόλογο. Μια μοδίστρα μαζεύει τα κομμάτια της ζωής της καθώς προσπαθεί να μετακομίσει από το ατελιέ της. Μόνιμη συντροφιά στο ταξίδι των αναμνήσεών της τα τραγούδια που σημάδεψαν γεγονότα και στιγμές της πορείας της.

Πρεμιέρα 29 Νοεμβρίου

Παραστάσεις Πέμπτη στις 19:00

Παρασκευή & Σάββατο στις 21:00

Κυριακή στις 20:00

Θέατρο Ιλίσια Βολανάκης

Παπαδιαμαντοπούλου 4, Ιλίσσια
2107210045

ΟΙ ΗΡΩΕΣ

Μια meta-επιθεώρηση, στηριγμένη σε όνειρα και εφιάλτες, σε κείμενο και σκηνοθεσία **Ελένης Γκασούκα**. Πριγκίπισσες από τη Μόσχα, σαδομαζοχιστές φύλακες και πολιτικοί κρατούμενοι, ιερόδουλες, gay Ηπειρώτες χορεύουν και τραγουδούν στη σκηνή του νέου Θεάτρου Ψυρρή, προσφέροντας υψηλή θετική ενέργεια. Ήρωες που εμπνέονται από την ανθρώπινη αντίφαση, το κιτς, τον έρωτα, τη φθορά, τον θάνατο, αναζητώντας το γελοίο του δράματος. Όπως αναφέρει η σκηνοθέτρια για τους ήρωές της, «το παράλογο και το άγνωστο μας κάνουν να διαφέρουμε από τα άλλα ζωάκια. Η μορφοποίηση της αβεβαιότητας γεννάει την αγάπη».

Παραστάσεις Τετάρτη & Κυριακή

στις 20:00, Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο στις 21:00

Θέατρο Ψυρρή

Σαχτούρη 4 και Σαρρή, Ψυρρή, 2103243333 & 6983206704

ΔΥΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΧΟΡΕΥΟΥΝ

Η **Κατιάνα Μπαλανίκα** και η **Ιωάννα Ασημακόπουλου** πρωταγωνιστούν στη βραβευμένη δραματική κομεντί του Καταλανού συγγραφέα Ζουζέπ Μαρία Πεννέτ Ζουρνέτ, σε μετάφραση των **Els de Paros** και σκηνοθεσία **Πυγμαλίωνα Δαδακαρίδη**. Δύο γυναίκες διαφορετικής ηλικίας αναγκάζονται να συνυπάρξουν, προκαλώντας αποκαλύψεις για τη ζωή και τον θάνατο. Μέσα από την ηλεκτρισμένη σχέση τους, το έργο εξερευνά τις συναισθηματικές τους εντάσεις, αποτελώντας έναν ύμνο για τη ζωή και την αγάπη, που έλαβε διθυραμβικές κριτικές παγκοσμίως.

Πρεμιέρα 11 Νοεμβρίου

Παραστάσεις Δευτέρα & Τρίτη στις 20:30

Θέατρο Διάνα

Ιπποκράτους 7, Αθήνα, 2103626596

© ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΜΕΩΝΙΔΗΣ

ΚΑΝΟΝΙΑ ΚΑΙ ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Το Θέατρο Εμπορικών ξεκινά τη σεζόν στις 10 Οκτωβρίου με το έργο «Κανόνια και τρομπέτες» του Γιάννη Τσίρου, σε σκηνοθεσία **Γιώργου Παπαγεωργίου**. Το έργο πραγματεύεται τα ζητήματα της εξαπάτησης και του βρόμικου χρήματος στην Ελλάδα 2.0. Ο Κωνσταντίνος, διευθυντικό στέλεχος σε μια τράπεζα, συνεργάζεται με τον Χρόνη, που μεταξύ άλλων είναι έμπορος ναρκωτικών. Το βράδυ λίγο πριν την οικονομική του καταστροφή θα συναντηθεί με τον Χρόνη. Αλλά τα σχέδιά τους θα ανακόψουν 2 αστυνομικοί.

Παραστάσεις Τετάρτη στις 20:00, Πέμπτη & Παρασκευή στις 21:00, Σάββατο στις 18:00 & 21:00
Κυριακή στις 18:00

Θέατρο Εμπορικών Σαρρή 11, Αθήνα, 2103211750

© ΠΙΡΡΟΣ ΚΑΦΑΝΑΦΛΗΣ

STRAIGHT WHITE MEN

Μια κωμωδία γραμμένη από την Αμερικανίδα δραματουργό και σκηνοθέτιδα Young Jean Lee ανεβαίνει φέτος στο Μικρό Χορν, σε σκηνοθεσία της **Κίρκης Καραλή**. Το έργο επεξεργάζεται την ψυχολογία των σημερινών λευκών ετεροφυλόφιλων αντρών και επιδιώκει, με την προτροπή δύο ατόμων της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας, να μας κάνει να τους συναισθανθούμε κι ίσως να τους αγαπήσουμε. Είναι Χριστούγεννα. Τρία αδέρφια περνούν τις διακοπές τους στο σπίτι του πατέρα τους. Ο ένας όμως προβληματίζεται πολύ για τη ζωή του και τις σχέσεις του. Είναι ο λιγότερο δεκτικός στις επιταγές της πατριαρχίας.

Παραστάσεις Τετάρτη στις 20:00, Πέμπτη & Σάββατο στις 21:00

Μικρό Χορν Αμερικής 10, Αθήνα, 2111000365

ΘΕΑΤΡΟ ΠΟΡΤΑ

Το νησί των θησαυρών

156

Μια συναρπαστική περιπέτεια ξεκινά όταν ο κεντρικός ήρωας, ο Τζιμ, ανακαλύπτει τυχαία έναν χάρτη που δείχνει τον δρόμο για τον θησαυρό του θρυλικού πειρατή Κάπτεν Φλιντ, σε ένα μακρινό νησί. Έτσι ζωντανεύει επί σκηνής το κλασικό μυθιστόρημα του Ρόμπερτ Λούις Στίβενσον, σε θεατρική διασκευή και σκηνοθεσία **Θωμά Μοσχόπουλου**. Οι 10 ηθοποιοί χορεύουν και τραγουδούν, φορώντας εντυπωσιακά κοστούμια. Τα τραγούδια του έργου, σε μουσική **Κορνήλιου Σελαμση** και στίχους **Θωμά Μοσχόπουλου**, έχουν βασιστεί σε ναυτικούς σκοπούς και πειρατικά τραγούδια του 17ου και 18ου αιώνα. Η παράσταση είναι κατάλληλη για παιδιά από 5 ετών.

*Βραβείο Θεάτρου για παιδιά και εφήβους, από την Ελληνική Ένωση Κριτικών Θεάτρου και Παραστατικών Τεχνών

Πρεμιέρα
26 Οκτωβρίου
Παραστάσεις
Σάββατο στις 15:00
Κυριακή στις 11:30 & 15:00 & καθημερινές παραστάσεις για σχολεία

ΘΕΑΤΡΟ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΘΕΑΤΡΟ

Ευμολπιδών 45, Γκάζι, 2103464380

Η «Συντεχνία του Γέλιου» παρουσιάζει 2 ανατρεπτικές κωμωδίες του Volker Ludwig για όλη την οικογένεια

157

© ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΓΙΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

158

© ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΥΡΙΤΖΑΣ

«ΕΙΣΤΕ ΚΑΙ ΦΑΙΝΕΣΤΕ #2024»

Η ομάδα νεανικού θεάτρου «Συντεχνία του Γέλιου» επιστρέφει στο Σύγχρονο Θέατρο με μια νέα κωμωδία του Volker Ludwig, το «Είστε και φαίνεστε #2024», σε σκηνοθεσία **Βασίλη Κουκαλάνη** και μουσική **Φοίβου Δεληβοριά**. Η παράσταση αναδεικνύει το κοινωνικό ζήτημα του σχολικού εκφοβισμού και του άγχους, προσφέροντας στους θεατές μια συγκινητική αλλά και χιουμοριστική ματιά στη σχολική ζωή. Μέσα από τους χαρακτήρες και την πλοκή, που ακολουθεί έναν μαθητή αντιμετώπιζε με το bullying, ανοίγεται μια βαθύτερη συζήτηση για τις προκλήσεις του σχολείου. Απευθυνόμενη σε παιδιά (από 6 ετών), γονείς και εκπαιδευτικούς, η παράσταση ανοίγει τον δρόμο για διάλογο και αυτογνωσία, ενώ προσφέρει βιωματικά εργαστήρια που ενισχύουν τη διαδραστικότητα και τη μάθηση.

Παραστάσεις Κυριακή στις 11:30 & καθημερινές παραστάσεις για σχολεία

«ΤΖΕΛΑ, ΛΕΛΑ, ΚΟΡΝΑΣ ΚΑΙ... Ο ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ»

Στην οδό Σκουπιδοπόλεως η ψυχία διακόπηκε όταν τέσσερα παιδιά αποφάσισαν να παίξουν... Τα φιλαράκια, με όπλα τη φαντασία τους, περιπλανιούνται ανάμεσα σε κάδους, αυτοκίνητα, κολόνες και τις φωνές των γειτόνων, μετατρέποντας το αφιλόξενο αστικό τοπίο σε έναν απέραντο φανταστικό χώρο παιχνιδιού. Σ' έναν δρόμο γεμάτο κάδους, σκύλους, στύλους της ΔΕΗ, αυτοκίνητα και περπτερα, αλλά χωρίς καμία παιδική χαρά ή ελεύθερο χώρο για παιχνίδι, τα παιδιά, με το σύνθημα «Ένας ίσον κανένας», διεκδικούν χώρο και χρόνο για ελεύθερο παιχνίδι. Το έργο «Τζελα, Λελα, Κορνας και... ο κλεομένης», για παιδιά από 5 ετών, σε σκηνοθεσία και διασκευή του **Βασίλη Κουκαλάνη**, επιστρέφει δυναμικά για δεύτερη χρονιά και φέρνει στην επιφάνεια διαχρονικά μηνύματα αλληλεγγύης και κοινωνικής φαντασίας, μαζί με τα αξέχαστα τραγούδια του **Φοίβου Δεληβοριά**.

Πρεμιέρα 3 Νοεμβρίου **Παραστάσεις** Κυριακή στις 14:30 & καθημερινές παραστάσεις για σχολεία

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Αγίου Κωνσταντίνου 22-24, 2105288170-1, n-t.gr

Το Εθνικό Θέατρο, και ιδιαίτερα η Πειραματική Σκηνή, εστιάζει φέτος στη γυναίκα: στη θέση της στην κοινωνία, στο σώμα της, στην ερωτική της ζωή, καθώς και στις καταπίεσεις και τις κατακτήσεις που την ακολουθούν. Η καλλιτεχνική διευθύντρια της Πειραματικής Σκηνής, Ελένη Ευθυμίου, επιμελείται δύο παραστάσεις που προσεγγίζουν αυτό το θέμα με διαφορετικούς τρόπους.

159

© ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΤΣΙΜΑΣ

Η ΛΥΓΕΡΗ

Το μυθιστόρημα του Ανδρέα Καρκαβίτσα, ανεβαίνει φέτος στην Πειραματική Σκηνή, σε σκηνοθεσία **Ειρήνης Λαμπρινοπούλου**. Μια διαχρονική παράσταση για την καταπίεση των γυναικών, τις κοινωνικές συμβάσεις, τους συμβιβασμούς στα «θέλω» της οικογένειας. Η Ανθή είναι ερωτευμένη με τον Γεώργιο. Ωστόσο, ο πατέρας της, θέλοντας να εξασφαλίσει οικονομικά την οικογένειά του, αποφασίζει να την παντρεύει με τον υπάλληλό του, τον Νικόλο. Όταν ο Γεώργιος της προτείνει να το σκάσουν μαζί, εκείνη αρνείται και συμβιβάζεται στην επιθυμία του πατέρα τους. Αναλαμβάνει τον νέο ρόλο της και μεταμορφώνεται σε σύζυγο και στη συνέχεια σε μητέρα. Η προσέγγιση του έργου στο Εθνικό μάς προσκαλεί σε μια διττή ανάγνωση: ωδή στον συμβιβασμό ή ελεγεία στην αποδοχή. Ο θίασος της παράστασης ανακαλεί τις επιθυμίες, τους φόβους, τις αμφιβολίες, τις επιλογές, την καταπίεση, αλλά και τις ευκαιρίες για αυτοδιάθεση στη ζωή μιας γυναίκας. Πώς και από ποιον εντέλει ορίζεται η μοίρα του ανθρώπου;

Παραστάσεις Τετάρτη έως και Κυριακή στις 21:00 **Πειραματική Σκηνή Νέων Δημιουργιών - Θέατρο Rex - Σκηνή «Κατίνα Παξινού»**

160

© ΕΛΙΝΑ ΓΟΥΝΑΝΗ

ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ

Η παράσταση, σε σκηνοθεσία της **Ελένης Ευθυμίου** και κείμενο που έχει συγγράψει η ίδια με τις **Σοφία Ευτυχιάδου** και τη **Νεφέλη Μαιστράλη**, ανεβαίνει στο Κτήριο Τσίλλερ. 12 γυναίκες διαφορετικών ηλικιών συνθέτουν έναν δυναμικό χορό. Ένα πολυφωνικό έργο αφιερωμένο στα θαύματα, τις χαρές, τις κατακτήσεις και τις καταπίεσεις που έχει υποστεί το γυναικείο σώμα, αλλά και στην ικανότητά του να μεταμορφώνεται διαρκώς.

Πόσο ελεύθερα μιλάμε για τον οργασμό, την περίοδο, την εγκυμοσύνη και την εμμηνόπαυση; Την έκτρωση και τη λοχεία; Τον αυνανισμό, τη φυλομετάβαση, το δικαίωμα στην ατεκνία. Πόσο ανοικτά μιλάμε για τη βία που εγγράφεται στα γυναικεία σώματα;

Πρεμιέρα 13 Νοεμβρίου

Παραστάσεις Τετάρτη έως και Σάββατο στις 21:00, Κυριακή στις 19:30 **Κτήριο Τσίλλερ - Σκηνή «Νίκος Κούρκουλος»**

161-164

ΘΕΑΤΡΟ

© ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ

Ένα από τα πιο πολυσυζητημένα θεατρικά έργα των τελευταίων ετών, η «**Αμφιβολία**» (Doubt: a parable) του John Patrick Shanley, έρχεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Τη σκηνοθεσία υπογράφει ο **Γιώργος Παπαγεωργίου**, ενώ τους πρωταγωνιστικούς ρόλους ενσαρκώνουν η **Φιλαρέτη Κομνηνού** και ο **Κώστας Χανακούλας**. Η αδερφή Αλοΐσιους πιστεύει ότι ο –κατά τα άλλα προσδευτικός– πατέρας Φλιν έχει παρενοχλήσει σεξουαλικά ένα 12χρονο μαύρο αγόρι. Ωστόσο, η αμφιβολία που πλανάται γύρω από το γεγονός διατρέχει όλο το έργο.

Παραστάσεις Δευτέρα & Τρίτη στις 20:00

Κυριακή στις 21:00

Θέατρο Δημήτρης Χορν

Αμερικής 10, Αθήνα, 2103612500

© ΕΛΙΝΑ ΓΟΥΝΑΝΗ

Ο ΡΟΖΕΝΚΡΑΝΤΖ ΚΑΙ Ο ΓΚΙΛΤΕΝΣΤΕΡΝ ΕΙΝΑΙ ΝΕΚΡΟΙ

Η κωμωδία του Τομ Στόπαρντ επιστρέφει για 2η χρονιά στο Θέατρο της Οδού Κυκλάδων, σε σκηνοθεσία **Στάθη Λιβαθινού** και μετάφραση **Μίνου Βολανάκη**. Δύο αντιήρωες του Άμλετ σε μια γλυκόπικρη τραγική φάρσα, όπου ο «μικρός» άνθρωπος συγκρούεται με την Ιστορία. Με πικρό χιούμορ, ρομαντισμό και υπαρξιακά μηνύματα, το έργο αντιστρέφει την κλασική ιστορία του Σαίξπηρ, τονίζοντας τη ζωή στο περιθώριο της εξουσίας. Στους πρωταγωνιστικούς ρόλους οι **Βασίλης Ανδρέου** και **Νίκος Καρδώνης**.

Παραστάσεις Τετάρτη & Κυριακή στις 19:00

Πέμπτη & Παρασκευή στις 20:30

Σάββατο στις 21:00

Θέατρο Οδού Κυκλάδων «Λευτέρης Βογιατζής» Κυκλάδων 11 & Κεραλλινίας
Κυψέλη 2108217877

© ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

THE DOCTOR

Μια γιατρός αποφασίζει να αποκλείσει έναν ιερέα από το θάλαμο μιας ασθενούς, πυροδοτώντας ένα σκάνδαλο που εξαπλώνεται στα κοινωνικά δίκτυα και αποκαλύπτοντας τις αντιφάσεις της σύγχρονης κοινωνίας. Η παράσταση της **Κατερίνας Ευαγγελάτου**, με τη **Στεφανία Γουλιώτη** στον πρωταγωνιστικό ρόλο, επιστρέφει στο Αμφιθέατρο μετά την περσινή sold out επιτυχία. Βασισμένο στο έργο του Robert Icke και εμπνευσμένο από τον «Καθηγητή Μπερνάρντι» του Άρτουρ Σνίτσερ, το έργο θέτει στο επίκεντρο ζητήματα ηθικής, πολιτικής ορθότητας και cancel culture.

Παραστάσεις Τετάρτη & Κυριακή στις 19:00

Πέμπτη & Σάββατο στις 20:30

Παρασκευή στις 21:00

Αμφι-Θέατρο Α. Χατζημηκάλη 15 & Αδριανού 111 Πλάκα, 2110154559

© ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ

ΑΓΑΠΗΤΕ Μ@ΛΑΚΑ

Το μυθιστόρημα της αντισυμβατικής Γαλλίδας συγγραφέως Βιρζίνι Ντεπέντ ανεβαίνει για πρώτη φορά παγκοσμίως στο θεατρικό σανίδι, σε θεατρική διασκευή του **Σωτήρη Καραμεσίνη** (που είναι και ο σκηνοθέτης) και της **Εύας Κοτανίδη**. Το best seller έργο γράφτηκε μετά την έκρηξη του #metoo και αποτελεί έναν ύμνο στη φιλία, τη μόνη σχέση που –κατά την Ντεπέντ– μπορεί να κάνει τη ζωή πιο υποφερτή και τον άνθρωπο λιγότερο... μ@λάκα. Πρωταγωνιστούν οι **Ορέστης Τζιόβας**, **Μυρτώ Γκόνη** και **Εύα Κοτανίδη**.

Πρεμιέρα 6 Νοεμβρίου

Παραστάσεις Τρίτη, Τετάρτη & Πέμπτη στις 21:00

Μικρό Γκλόρια Ιπποκράτους 7, Αθήνα
2103600832

© ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΕΠΟΥΡΗΣ

Φαύστα Το σουρεαλιστικό σύμπαν του Μποστ στο Μέγαρο

Ένα σουρεαλιστικό ταξίδι στον κόσμο του Μποστ, μέσα από την ιστορία της «Φαύστας», προτείνει ο **Τάσος Πυργιέρης** στην παράσταση που ανεβάζει στο **Μέγαρο Μουσικής Αθηνών**, με την **Τζίννη Παπαδοπούλου** στον ομώνυμο ρόλο. Η υπόθεση βασίζεται σε ένα πραγματικό γεγονός της δεκαετίας του 1960: την επίθεση ενός καρχαρία σε ένα παιδί στο Κερασίни. Η Φαύστα και ο σύζυγός της, Γιάννης, θρηνούν την απώλεια του παιδιού τους, Ριτσάκι. Χρόνια αργότερα, όταν ο Γιάννης ψαρεύει το ψάρι που κρύβει το κοριτσάκι, αρχικά νιώθει χαρά, αλλά σύντομα η κατάσταση γίνεται κωμικοτραγική, καθώς το ψάρι μυρίζει και κατασπαράσσεται από γάτους. Η παράσταση συνδυάζει μιούζικαλ, πολιτική σάτιρα και σκηνικό παιχνίδι, όλα γραμ-

μένα σε δεκαπεντασύλλαβο, αναδεικνύοντας τις κωμικές και τραγικές πτυχές της ανθρώπινης φύσης. Ο Μποστ, συνδυάζοντας ευφυώς τη σάτιρα με την ανθρώπινη τραγωδία, μας προσκαλεί σε έναν διάλογο με την ελληνική ιστορία και τη διαχρονικότητα των θεμάτων της. Η «Φαύστα» αποδομεί τις συμβάσεις της ελληνικής τραγωδίας, παρωδεί το διδακτικό θέατρο του 18ου αιώνα, ενώ ταυτόχρονα σχολιάζει με έξυπνο τρόπο τη σύγχρονη πραγματικότητα. Την ίδια στιγμή αναδεικνύει και τη διαχρονική αξία του Μποστ, προσφέροντας στο κοινό μια μοναδική ευκαιρία να διασκεδάσει, αλλά και να προβληματιστεί. **-Νίκη-Μαρία Κοσκινά**

INFO Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, 21-30 Νοεμβρίου 2024

AFTER ΤΗΕΑΤΡΕ

17 στέκια

πριν ή μετά την παράσταση

Το θέατρο είναι μια ιεροτελεστία, που θέλει και το ανάλογο φινάλε. Ένα ποτήρι κρασί, ένα κοκτέιλ, ένα δείπνο με την παρέα, συζητώντας την παράσταση που μόλις είδατε. Ακολουθούν 17 ιδιαίτερες προτάσεις που συνδυάζονται με τη θεατρική σας έξοδο.

Της ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ

BLACK DUCK

Το αγαπημένο μας ραντεβού στην πλατεία Κλαυθμώνος

Ίσως ξέρεις – κάπου το άκουσες, κάποιος στο είπε– ότι το Black Duck είναι στέκι καλλιτεχνικό. Είναι όμως, με έναν τρόπο, διαφορετικό από ό,τι μας έχουν συνηθίσει τα μαγαζιά αυτής της πόλης. Το Black Duck έχει την τέχνη στην καρδιά του, όχι απλώς στους τοίχους τους. Δεν τη χρησιμοποιεί ως ντεκόρ ή ως μέσο για να δημιουργήσει ατμόσφαιρα – απλώς αναβλύζει από κάθε γωνιά του, σαν φυσική πηγή που προϋπάρχει. Είναι περισσότερο μια αίσθηση που αντιλαμβάνεσαι με το που μπαίνεις σε αυτόν τον μαγικό και σχεδόν κρυφό κήπο (τίποτα δεν μαρτυρά την ύπαρξη της Σταδίου μία ανάσα μόλις μακριά), από το πρώτο λεπτό που αρχίζεις να παρατηρείς τον χώρο γύρω σου και όλα όσα τον συνθέτουν: τα αγάλματα (μέρος της συλλογής του παρακείμενου Μουσείου της Πόλεως των Αθηνών) στη σάλα του εστιατορίου, τα αυθεντικά έργα τέχνης (από την περίφημη Art Gallery της Μαύρης Πάπιας) που υψώνονται πίσω από το εσωτερικό bar μέχρι το ταβάνι, τη μουσική που ποτέ δεν είναι παράταιρη.

Η Μαύρη Πάπια βρίσκεται ήδη στον 16ο χρόνο της λειτουργίας της με τα τελευταία δύο χρόνια να έχει εγκατασταθεί μόνιμα πια στο Μουσείο της Πόλεως των Αθηνών, που κάποτε ήταν n... θερρινή της κατοικία. Παρά τα χρόνια της, η Μαύρη Πάπια δεν επαναπαύεται. Το αντίθετο: όλο και μια καινούργια ιδέα έχει για να ανανεώσει τη φωλιά της. Και, φυσικά, παραμένει πάντα στέκι καλλιτεχνικό – αυτό, νομίζω, δεν θα

αλλάξει ποτέ για όλους τους λόγους που εξήγησα στην αρχή, όσα χρόνια κι αν περάσουν.

Έτσι, και φέτος η Μαύρη Πάπια είναι ο αγαπημένος μας προορισμός για μετά το θέατρο, όχι μόνο γιατί ενισχύει όλα όσα νιώθουμε μετά από μια θεατρική παράσταση, αλλά και γιατί προσφέρει πλήθος επιλογών για κάθε γούστο. Θες μια φιάλη κρασί που θα συνοδεύσεις με προσεγγμένα πιάτα bar food; Προτιμάς ένα cocktail ή αλλιώς ένα... «duck tail» με την υπογραφή της γνωστής mixologist Μαίρης Ταλαιπώρου; Μήπως έχεις όρεξη για ένα ολοκληρωμένο comfort δείπνο; Ό,τι κι αν είναι αυτό που ψάχνεις, το Black Duck το έχει ήδη.

Όλα αυτά στον μοναδικό εσωτερικό του χώρο ή έξω, στον στεγασμένο και θερμαινόμενο κήπο του, όπου οι djs δίνουν ρυθμό από νωρίς το βράδυ σε σημείο που είναι σίγουρο ότι θα χορέψεις με νοσταλγικά ακούσματα των 80s ή των 90s. Μόνο που καλό θα ήταν να έχεις κάνει κράτηση πριν ξεκινήσει η παράσταση, έτσι ώστε να σε περιμένει μετά κάποιο τραπέζι, μια θέση στην μπάρα ή στα αναπαυτικά stand.

*Στο Black Duck αξίζει να δοκιμάσεις –αν δεν το έχεις κάνει ήδη– το ριζότο με τα άγρια μανιτάρια, τη μοσχάρισα tagliata με σάλτσα από βατόμουρο, όπως επίσης και duckgroni, μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα παραλλαγή του negroni.

WILD POPPIES

Στο fun στέκι της Σταδίου για υπέροχη πανασιατική κουζίνα (κι όχι μόνο)

Με σχεδόν έναν χρόνο λειτουργίας στη Στοά Σταδίου, το Wild Poppies έχει ήδη κερδίσει την καρδιά του αθηναϊκού κοινού. Είναι μοντέρνο, είναι εξωτικό και φέρνει μία απροσδόκητη εμπειρία εξόδου στην πόλη, από αυτές που θέλεις να ζεις ξανά και ξανά. Ανοίγει τις πόρτες του Τρίτη με Κυριακή από τις 19.30 και είναι ιδανικός προορισμός για after theatre έξοδο σε κάποια από τις πάμπολλες σκηνές στα περίξ. Αρχικά, εκεί η παρέα θα πάει απόλυτα προετοιμασμένη για «to share»

πανασιατική γευστική εμπειρία και θα δοκιμάσει τα πιο λαχταριστά tapas που κυκλοφορούν εκεί έξω. Κίνα, Ιαπωνία, Καμπότζη, Ταϊλάνδη, Λάος είναι μόνο κάποιες από τις χώρες της ασιατικής ηπείρου από τις οποίες εμπνέεται ο σεφ Σπύρος Μαυροειδής.

Από τα sushi rolls μέχρι τα Thai noodles και τα spring rolls με χοιρινό, πιπεριές, λάχανο, κόλιανδρο, lime και ελαφριά fish sauce, όλα είναι για να γλείφεις τα δάχτυλά σου! Το ίδιο ισχύει και για τις κοπές, όπως είναι η ιαπωνική πρόταση των Short Ribs που θα σε ενθουσιάσει. Φυσικά η εμπειρία θα ολοκληρωθεί με εξωτικά cocktails εκτελεσμένα με μαεστρία για να κάνουν το τέλει ταίριασμα με τις νοστιμιές του μενού.

Αυτό που κάνει ακόμα πιο ιδιαίτερη την έξοδο στο Wild Poppies είναι ότι όσο προχωράει η νύχτα η ατμόσφαιρα αλλάζει και θα νιώθεις σταδιακά ότι βρισκεσαι σε ένα bar, όπου η disco house μουσική ξυπνάει τις αισθήσεις και σε κάνει να θέλεις να χορεύεις μέχρι το πρωί!

Σταδίου 7 (εντός στοάς), 2103233334, www.wildpoppies.gr

[f wild.poppies.athens](https://www.facebook.com/wild.poppies.athens) [@wild.poppies.athens](https://www.instagram.com/wild.poppies.athens)

WANNA FLIRT

Εκλεκτό κρασί, νόστιμα συνοδευτικά και χαλαρά vibes

Στη γειτονιά του Ψυρρή, το Wanna Flirt είναι ένα από τα αγαπημένα μας στέκια για τη χαλαρή, γεμάτη χαρούμενα vibes ατμόσφαιρα, τις πάντα προσεγμένες προτάσεις στο φαγητό και φυσικά για εξαιρετικά cocktails και εκλεκτό κρασί.

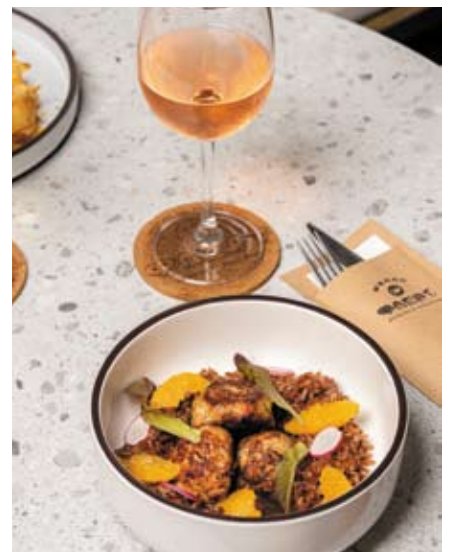
Ειδικά στην κατηγορία κρασί, που είναι άλλωστε και η πρώτη επιλογή της παρέας για μετά την παράσταση –και στου Ψυρρή τα θέατρα φέτος αναμένεται να προσελκύσουν ως είθισται τον λαό της Αθήνας–, στο Wanna Flirt θα ανακαλύψεις θαυμάσιες επιλογές. Όλες επιμελημένες όπως πάντα από

τον Λάμπρο Καραμάνο από το Casa di Vino στους Λειψούς. Από αυτό το ακριτικό νησί προέρχονται και τα εύπιστα και αγαπημένα κρασιά που θα δοκιμάσουμε εκεί, όπως οι ετικέτες Αγερίκο, Αποσπερίτης, Ακταίων και Ανθόνερο. Πολλές είναι οι επιλογές και για Spritz όπως το Flirty, με λικέρ elderflower και prosecco ή το Above All Flirt με αθηναϊκό vermouth falernum και pink grapefruit soda!. Η κουζίνα, που είναι πάντα ένα βήμα μπροστά από τις επιθυμίες μας, έχει φροντίσει για τα ιδανικά συνοδευτικά, όπως οι δύο λαχταριστές επιλογές σε μπρουσκέτες. Η μία με κατσικίσιο τυρί με μαύρη τρούφα, αποξηραμένο σύκο, σπασμένο φουντούκι, chilly honey και μοσχαρίσια bresaola και η άλλη Creme Brulee με γκοργκοντζόλα και καραμέλα σε σάλτσα φρούτων. Φυσικά δεν θα λείψει από το τραπέζι και ένα πλατό με premium επιλογές τυριών και αλλαντικών. Και για εκείνους που επιθυμούν κάτι σε πίτσα, η Wanna Flirt εκδοχή της πίνσα είναι ό,τι πρέπει.

Οι λάτρεις του γλυκού βέβαια δεν θα φύγουν απογοητευμένοι, γιατί ένα λαχταριστό κομμάτι Carrot Cake ή ένα κρεμώδες τριμισού με φράουλες Lila Pause θα κερδίσουν και τους πιο απαιτητικούς.

Μίκωνος 15, Ψυρρή, 2114247161

[f Wanna Flirt Athens](https://www.facebook.com/wannaflirt_athens) [@wannaflirt_athens](https://www.instagram.com/wannaflirt_athens)

GLORIA GATI

Η cool Ιταλίδα της Πλατείας Καρύτση είναι ο must προορισμός στο κέντρο για pre και after theatre έξοδο

Στο ιστορικό Θέατρο Μουσούρη, η Gloria Gati είναι μία από τις must επιλογές για την καθιερωμένη pre και after theatre έξοδο της παρέας. Με στιλ που ξεχειλίζει από φινέτσα και cool ατμόσφαιρα, η Ιταλίδα της Πλατείας Καρύτση σας προσκαλεί σε μια εμπειρία γεμάτη γεύση και εξαιρετικές ξένες μουσικές επιλογές.

Ο σεφ Πύργος Παπακώστας έχει επιμεληθεί μια ιδιαίτερη κουζίνα που συνδυάζει τα καλύτερα ιταλικά υλικά με μοναδική μαεστρία. Ξεκινήστε την εμπειρία σας με ένα πλατό τυριών δικής τους εισαγωγής – από παρμεζάνα και πεκορίνο μέχρι γκοργκοντζόλα και προβολόνη – σερβιρισμένο με χειροποίητο gnocco fritto και coulis φρούτων εποχής. Είναι ο τέλειος τρόπος να συνοδεύσετε ένα από τα εκλεκτά κρασιά της ενημερωμένης wine list, που θα σας βοηθήσει η σομελιέ να επιλέξετε.

Δοκιμάστε ακόμα την αυθεντική burrata από την Puglia, συνοδευόμενη από εξαιρετικό παρθένο ελαιόλαδο και πιπέρι. Το χειροποίητο ψωμί ημέρας από τον ξυλόφουρνο, όπως και η πίτσα προσδίδουν σε κάθε μπουκιά μια αίσθηση φρεσκάδας και αυθεντικότητας που δύσκολα βρίσκεις αλλού.

Τα χειροποίητα ζυμαρικά, όπως το Paccheri al Tartufo με κρέμα μανιταριών και φρέσκια τρούφα, αποτελούν μια εξίσου εξαιρετική επιλογή, ενώ το Ai Ragù με Black Angus και τριμμένο pecorino sardo, είναι η απόλυτη comfort απόλαυση. Η εμπειρία θα ολοκληρωθεί με ένα cocktail από το bar, που δεν είναι απλώς σημείο συνάντησης, αλλά μια εμπειρία από μόνο του, προσφέροντας δημιουργικές συνθέσεις που θα δώσουν έναν έξτρα τόνο στη βραδιά σας.

Το Gloria Gati είναι το στέκι που αγαπάμε γιατί καταφέρνει να παντρέψει το αυθεντικό ιταλικό στιλ με την αθηναϊκή ζωντάνια και αποτελεί το τέλειο after-theatre spot για όσους αναζητούν το κάτι παραπάνω.

YODA

Το νέο στέκι της πόλης στην Ιπποκράτους

Το Yoda άνοιξε και σε περιμένει να απολαύσεις όμορφες στιγμές της καθημερινότητας, από το πρωί μέχρι το βράδυ. Στην Ιπποκράτους, στον αριθμό 11, εκεί που χτυπάει δυνατά η καρδιά της πόλης, αυτό το all day bar restaurant που από το κατώφλι του θα σε εντυπωσιάσει με την κλασική αισθητική του, προσφέρει καφέ, εκλεκτή γαστρονομία και εξαιρετικά ποτά. Τα διαφορετικά μενού για brunch, lunch και dinner είναι βασισμένα στην ελληνική-μεσογειακή κουζίνα, ενώ ταυτόχρονα υπόσχονται ένα μοναδικό ταξίδι γεύσεων.

Αυτό που κάνει την κουζίνα να ξεχωρίζει είναι ότι όλες οι πρώτες ύλες είναι διαλεκτές και όλες οι παρασκευές χειροποίητες. Είτε απολαύσεις φημισμένα πιάτα brunch βασισμένα στο αυγό, είτε εκλεκτά κρέατα και θαλασσινά στο γεύμα, είτε νόστιμη πίνσα και σαλάτες για να συνοδεύσεις το ποτό σου, την ποιότητα θα τη νιώσεις με την πρώτη ματιά (...και δαγκωνιά).

Στο Yoda θα ανακαλύψεις, επίσης, δυνατό signature cocktails, αλλά και μια ενημερωμένη κάρτα κρασιού από την Ελλάδα και όλο τον κόσμο.

Η κάτι παραπάνω από κεντρική θέση του το κάνει ιδανικό μέρος για ραντεβού με τους φίλους για καφέ και brunch και μαγικό προορισμό για μερικά after work early drinks, αλλά και πριν ή μετά το θέατρο, συνοδευόμενα με καλό φαγητό.

Ιπποκράτους 11, 2103645115
www.yodaathens.gr yoda.athens yoda.athens

GUSTAV

Ένα all day καταφύγιο στο κέντρο της πόλης

Το αγαπημένο Gustav, που βρίσκεται κυριολεκτικά στην καρδιά της Αθήνας, έχει αναδειχθεί από την πρώτη στιγμή σε ένα all day καταφύγιο για όσους ψάχνουν στιγμές ησυχίας στην καθημερινότητα. Όσο αντιφατικό κι αν μοιάζει, το Gustav τα καταφέρνει χάρη στο ηλιόλουστο αίθριο του εμπορικού κέντρου Atrium και στο μικρό κηπάκι που βρίσκεται δίπλα, χαρίζοντας στους επισκέπτες vibes ηρεμίας. Ιδανικός προορισμός από το πρωί για να απολαύσει κανείς αρωματικό καφέ και

να δουλέψει απερίσπαστα, να πραγματοποιήσει επαγγελματικά ραντεβού ή να διαβάσει με ησυχία. Καθημερινά από τις 12.00 έως τις 18.00 το υπέροχο brunch του Gustav γίνεται αφορμή για να συναντηθούν οι παρέες και να δοκιμάσουν λαχταριστές γλυκιές κι αλμυρές προτάσεις, όπως η περίφημη πλέον φλαν, αρωματική γκρανόλα με γιαούρτι, μήλο ποσέ και homemade φιστικοβούτυρο, «σπιτικά» κέικς και cookies, αλλά και η χορταστική τορτίγια με χειροποίητη ρεβυθοσαλάτα, ψητά λαχανικά και σπανάκι, αφράτες ομελέτες, σαλάτες και ζυμαρικά! Ανάμεσα σε τόσους χώρους τέχνης το Gustav έχει καθιερωθεί πλέον και ως σημείο συνάντησης πριν ή μετά από θεατρικές παραστάσεις και εκθέσεις, προσφέροντας έναν πλούσιο κατάλογο ποτών που συνδυάζεται τέλεια με αχνιστές πίτσες και ποικιλίες αλλαντικών και τυριών.

Stay tuned: Τα βράδια του Νοέμβρη και του Δεκέμβρη θα φιλοξενούνται μοναδικά live κάθε Παρασκευή και Σάββατο (22.00) και Κυριακή (20.00). Για περισσότερες πληροφορίες μπορεί κανείς να επισκεφθεί το πλήρως ενημερωμένο site του Gustav.

Χαριλάου Τρικούπη 6-10, Αθήνα, 2103643563
www.gustav.gr gustav.athens gustav.athens

PLATO

LOUNGE BAR

Το σοφιστικέ bar του Academias Hotel

Κομψό και φινετσάτο, το Plato Lounge Bar, το bar του φημισμένου Academias Hotel, αποτελεί την τέλεια πρόταση για όλες τις ώρες της ημέρας, μια ιδανική «απόδραση» από τους ρυθμούς της καθημερινότητας. Από νωρίς το πρωί για έναν καλοφτιαγμένο καφέ, για ένα lunch μετά τα ψώνια ή τις δουλειές στο κέντρο, για μια επαγγελματική συνάντηση, φυσικά για φαγητό και κοκτέιλ πριν ή μετά από κάποια παράσταση. Συνδυάζοντας την κοσμοπολίτικη ατμό-

σφαιρα με την άνεση, το Plato Lounge Bar βασίζει τη φυσιογνωμία του στην ιδέα της σοφιστικέ χαλάρωσης, με τους επισκέπτες να απολαμβάνουν ιδιαίτερες γευστικές εμπειρίες. Ειδικευμένο στα κοκτέιλ με βάση το τζιν, μας προτείνει γεύσεις από όλο τον κόσμο, με νότες ελληνικών βοτάνων, εσπεριδοειδών και φρούτων, με τους έμπειρους μίχολογιστές να εμπνέονται από την ελληνική φύση, δημιουργώντας απίστευτες συνθέσεις.

Ζητήστε τους να σας προτείνουν κάποιο από τα signature κοκτέιλ, σαν το highlight του μενού, το Pumpkin Spice Old Fashioned, ένα special autumn cocktail που ενσαρκώνει τη ζεστασιά και την ατμόσφαιρα του φθινοπώρου, ιδανικό για να συνοδεύσει μια χαλαρή βραδιά. Μπορείτε, φυσικά, να επιλέξετε και κάποιο ποτό από την απόλυτα ενημερωμένη κάρτα, συνδυάζοντας με πιάτα όπως ένα πλατό επιλεγμένων ελληνικών τυριών και αλλαντικών απ' όλο τον κόσμο, μια δροσερή σαλάτα ή ένα κυρίως, σαν τα λαχταριστά σκιουφικά με σοσμπούκο μοσαρισίου κρέατος, κρέμα γραβιέρας, δεντρολίβανο και σάλτσα κόκκινου κρασιού. Να το γνωρίσετε οπωσδήποτε.

Ακαδημίας 38, 2103670000, www.academiashotel.com [academiashotel](https://www.facebook.com/academiashotel)

GARGARETTA

Ζεστές after theatre βραδιές με νέες γεύσεις για τον χειμώνα

Ο ιδανικός προορισμός για μια χαλαρή βραδινή έξοδο μετά το θέατρο, με comfort γεύσεις που ζεσταίνουν την καρδιά και ένα ανανεωμένο μενού ειδικά διαμορφωμένο για τον χειμώνα. Ο σεφ Χρύσανθος Μανωλόπουλος επιμελείται το νέο μενού στη Gargaretta, όπως και στα υπόλοιπα εστιατόρια του ομίλου H&P Hospitality (Atrium και Point A), δίνοντας έμφαση στα υλικά της κάθε εποχής. Στην κουζίνα του Gargaretta δημιουργεί ο Δημήτρης Μαργιπλής, φέρνοντας στο τραπέζι πιάτα με φρέσκες πρώτες ύλες

που αναδεικνύουν την ελληνική γεύση με μοντέρνο τρόπο. Από το νέο μενού οι επισκέπτες θα λατρέψουν το κατσίκι με φρέσκο κριθαράκι, μετσοβόνη, γιαούρτι και gremolata το οποίο προσφέρει μια πλούσια και γήινη γεύση, ιδανική για τις κρύες νύχτες. Εξαιρετική επιλογή είναι και ο ξινός τραχανάς με κατσικίσιο τυρί, ψητή ντομάτα και λάδι τρούφας, αλλά και οι τραγανές πατάτες με φέτα, καπνιστή ντομάτα και μαύρο σκόρδο, οι οποίες είναι ό,τι πρέπει για το comfort food mood της εποχής.

Για όσους θέλουν να απολαύσουν ένα ποτήρι κρασί, ο somelier Στέφανος Τριανταφυλλίδης είναι εκεί για να προτείνει τις πιο εκλεκτές ετικέτες από την πάντα ενημερωμένη wine list, που αναδεικνύει για μια ακόμα φορά τα καλούδια του ελληνικού αμπελώνα.

Must συνοδευτικό τα εξαιρετικής ποιότητας, εκλεκτά τυριά από Έλληνες παραγωγούς, για το απαραίτητο «τσιμπολόγημα», όσο η συζήτηση για τα θεατρικά δράματα που προηγήθηκαν θα εξελίσσεται σε μια υπέροχη έξοδο στη γειτονιά της Ακρόπολης.

Ροβέρτου Γκάλλι 1, 2109228713, www.gargaretta.gr

[gargaretta](https://www.facebook.com/gargaretta) [gargaretta](https://www.instagram.com/gargaretta)

MUSIQUE CAFE & MORE

Το διαχρονικό στέκι των Αθηναίων
στο Παγκράτι

Ένας χώρος διαφορετικός, όπου η κοσμοπολίτικη ατμόσφαιρα αγκαλιάζει τις αυθεντικές πρώτες ύλες από τη Νάξο και η μεσογειακή κουζίνα συνυπάρχει με cool μουσικές και signature cocktails. Η χαλαρή ατμόσφαιρα του Musique cafe & More στο Παγκράτι, μαζί με το εξαιρετικό φαγητό έχουν κάνει το σικάτο all day μαγαζί διαχρονικό στέκι για τους Αθηναίους.

Πολύ ιδιαίτερος ο χώρος, κομψός και ψηλοτάβανος, με μοντέρνο design, επι-

βλητική μεγάλη μπάρα, ατμοσφαιρικό φωτισμό και ωραίες jazzy, soul και funky μουσικές. Οι μεγάλες τζαμαρίες ολόγυρα αφήνουν το βλέμμα να πλανιέται στην πλατεία Προσκόπων, ενώ τις ημέρες με καλό καιρό στρώνονται τραπέζια έξω, στο στεγασμένο χώρο, απέναντι από το μικρό παρκάκι. Η δράση ξεκινάει από το πρωί με αρωματικό καφέ και σούπερ brunch, και συνεχίζει το μεσημέρι και το βράδυ με πεντανόστιμες δημιουργίες από τον σεφ Δημήτρη Βλάχο. Το μενού ταξιδεύει τον επισκέπτη σε όλη τη Μεσόγειο, με πιάτα γεμάτα φρεσκάδα και γεύσεις μοντέρνες που ξεχειλίζουν από αρώματα, χρώματα και πρωτοτυπία. Αν είναι όμως κάτι που ξεχωρίζει απολύτως το μαγαζί, είναι οι πρώτες ύλες που έρχονται όλες από την ιδιόκτητη φάρμα των ιδιοκτητών στη Νάξο. Παράλληλα, μια φροντισμένη wine list από τον ελληνικό αμπελώνα και μια επιλεγμένη λίστα από μπύρες, ελληνικές και ξένες, αναδεικνύουν τις γεύσεις των πιάτων, ενώ θα βρείτε και μια πλούσια cocktail list με εντυπωσιακά signature cocktails και όλα τα κλασικά, καθώς και πολλά spirits.

Αρριανού 37, Παγκράτι, 2107238900 www.musiquecafe.gr

[f](#) MusiqueCafeandmore [@](#) musiquecafeandmore

RIZZARI 22 CAFE RESTAURANT

Το φημισμένο all day εστιατόριο της Ριζάρη

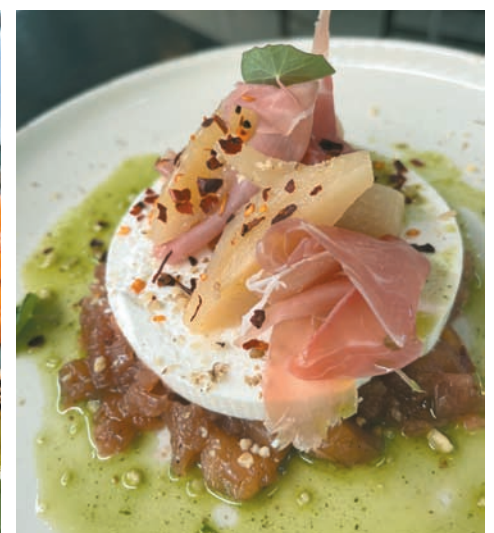
Φινετσάτο και κομψό, το Rizzari 22 είναι ένα all day café restaurant, σε μια από τις πιο όμορφες γειτονιές της Αθήνας, ήδη από το 2011. Καλαίσθητο, με φιλόξενο ανθρώπους, θα σας καλοδεχθεί από νωρίς το πρωί, από τις 8, για έναν καλοφτιαγμένο καφέ αλλά και για ένα πλούσιο και δυναμωτικό brunch, με προτάσεις σαν το σάντουιτς με γραβιέρα Νάξου και γαλοπούλα, αλλά κι εκείνο με bresaola και κατσικίσιο τυρί.

Στη συνέχεια, είτε για ένα lunch ανάμεσα στις υποχρεώσεις της ημέρας, είτε για ένα δείπνο το βράδυ για μια ολοκληρωμένη έξοδο για φαγητό, η κουζίνα του θα σας προτείνει πιάτα που δίνουν έμφαση στις fusion μεσογειακές γεύσεις, χρησιμοποιώντας πάντα άριστες πρώτες ύλες. Τα φιλετάκια κοτόπουλου με cranberries, φρέσκο θυμάρι και ρύζι μπασμάτι είναι απολαυστικά, ο ψητός σολομός με πλιγούρι λαχανικών θα σας μείνει αξέχαστος, το ψαρονέφρι με τραχανάτο και κρέμα φέτας είναι πραγματικά λαχταριστό.

Αυτές είναι κάποιες μόνο από τις γεύσεις του μενού, τις οποίες μπορείτε να συνδυάσετε ιδανικά με ένα καλό κρασί από τον ελληνικό αλλά και τον διεθνή αμπελώνα, καθώς θα βρείτε ετικέτες από Γαλλία, Ισπανία, Αργεντινή, Νέα Ζηλανδία και αλλού, αλλά και με κάποιο κλασικό ή ευφάνταστο signature κοκτέιλ.

Ένα φημισμένο και προσιτό εστιατόριο που θα πρέπει να επισκεφθείτε. Καθημερινά έως 01.00.

Ριζάρη 22, 2130090926, Παγκράτι [f](#) Rizare22

PRAC•SITELE

Μια πραγματική ιταλική γαστρονομική απόλαυση στην καρδιά της Αθήνας.

Το Prac•sitele, ένα δημοφιλές εστιατόριο στο κέντρο της Αθήνας, αποτελεί κορυφαία επιλογή για όσους αγαπούν τις αυθεντικές γεύσεις της Ιταλίας.

Βρίσκεται στην οδό Πραξιτέλους 7, σε έναν καλαίσθητο και φιλόξενο χώρο, στο ισόγειο του ξενοδοχείου Belle Epoque Suites, όπου η παραδοσιακή ιταλική κουζίνα συναντά τη δημιουργική προσέγγιση, προσφέρο-

ντας μοναδικά πιάτα εμπνευσμένα από τις ιταλικές γαστρονομικές παραδόσεις.

Υπό την καθοδήγηση του σεφ Βασίλη Παύλου, η ζύμη προζυμιού 48 ωρών στις πίτσες και τα ιδιαίτερα ζυμαρικά, όπως η γνήσια Carbonara και η πλούσια Caccio e Peppere, κλέβουν τις εντυπώσεις. Μεταξύ των εκλεκτών ορεκτικών, το μοσχάρισο ταρτάρ και τα τραγανά Arancini «Milanese» παραμένουν αγαπημένες επιλογές. Το μενού εμπλουτίζεται με ξεχωριστά πιάτα, όπως η κοτολέτα «Milanese» και το Vitello Tonnato.

Παράλληλα, η ενημερωμένη λίστα κρασιών και οι εκλεκτές φιάλες δεν λείπουν από το τραπέζι, ενώ οι έμπειροι bartenders θα σας εντυπωσιάσουν με κάποιο από τα ευφάνταστα Spritzes. Για το κλείσιμο, τα αυθεντικά ιταλικά επιδόρπια, όπως το κλασικό Tiramisu και τα Cannoli, εξασφαλίζουν μια αξέχαστη εμπειρία. Δευτέρα έως Πέμπτη και Κυριακή 08.00 με 00.30, Σάββατο και Κυριακή 08.00 με 01.00.

Πραξιτέλους 7, Αθήνα, 2107000720, www.pracsitle.gr

f prac.sitele @ prac.sitele

AFTER

THEATRE

SCHOOL PIZZA BAR

Το αγαπημένο μας ιταλικό με νέο μενού

Το εστιατόριο που μας καλόμαθε ταξιδεύοντάς μας σε αυθεντικές ιταλικές γεύσεις, ανανεώνει το μενού του και δίπλα σε κάποιες από τις ήδη γνωστές του γεύσεις, προσθέτει νέα πιάτα που από μόνα τους αποτελούν την τέλεια αφορμή για μια επίσκεψη σε μια από τις πιο ζωντανές γειτονιές της πόλης. Προσέξτε: πάντα με τα καλύτερης ποιότητας υλικά και πάντα με σεβασμό στη γαστρονομική παράδοση της γειτονικής μας χώρας, με δημιουργικές πινελιές που έρχονται να

κάνουν τη διαφορά. Δύο από τα νέα πιάτα που θα βρείτε στο μενού, λαχταριστά και τα δύο, είναι το Ριζότο Milanese με σαφράν και κοτόπουλο (Milanese con pollo), αλλά και η εξαιρετική πίτσα Asti (που είναι η κίτρινη πιπεριά από την περιοχή του Asti στη Βρειοδυτική Ιταλία). Εδώ, οι σεφ του School Pizza Bar αντικαθιστούν την κόκκινη σάλτσα με σάλτσα από κίτρινη πιπεριά, προσθέτοντας μοτσαρέλα, γραβιέρα, πανσέτα, κόκκινο τσίλι και ρόκα (μαγεία!).

Στο School Pizza Bar μια κατηγορία από μόνες τους αποτελούν και οι pasta, με new entries την ιδιαίτερη Caccio pepe e pistacchio με homemade κρέμα φιστικιού, αλλά και την πεντανόστιμη ραβιόλι ταρτούφο με κρέμα τρούφας και καρπάτσιο μαύρης τρούφας.

Τι άλλο να απολαύσετε; Ένα από τα φοβερά κυρίως πιάτα, το αρνί κότσι ραγού (Agnello con orzo) με κριθαράκι. Όλα αυτά θα τα συνδυάσετε τέλεια με κάποιο διαλεκτό κρασί από τον ελληνικό και τον ιταλικό αμπελώνα (κάποια και σε ποτήρι), σε έναν φιλόξενο χώρο που θα σας θυμίσει και τα παιδικά σας χρόνια!

Πλατεία Αγίας Ειρήνης 8, 2103251444 f SchoolPizzaBar @ schoolpizzabar

GLUG GLUG

Το ατμοσφαιρικό wine bar της πλατείας Καρύτση

Το στυλάτο wine bar των Τζούλιας και Μαρίας Σπυροπούλου, που ξαναέκανε την πλατεία Καρύτση στέκι. Δεν το συζητάμε ότι αποτελεί την τέλεια πρόταση για να συζητήσετε την παράσταση που μόλις είδατε, μαζί με ένα επιλεγμένο κρασί ή με ένα signature κοκτέιλ. Το ατμοσφαιρικό, όμως, Glug Glug είναι προορισμός για κάθε περίπτωση και για όλες τις ώρες της ημέρας. Κάντε το διάλειμμά σας από τις δουλειές στο κέντρο, πίσω από την εκκλησία του Αγίου Γεωργίου, και θα είναι σαν να μεταφερ-

θήκατε κάπου στην κεντρική Ευρώπη, με την κουζίνα να σας προτείνει τέλεια πιάτα. Απολαύστε μοσχαρίσιο καρπάτσιο με βινεγκρέτ τρούφας, flakes παρμεζάνας και καβουρδισμένα φουντούκια, την εξαιρετική burrata με ντοματίνια και πέστο, αλλά και τα πεντανόστιμα truffle gorgonzola pizzetti με πάστα μαύρης τρούφας και ρόκα!

Σημειώστε, ακόμη, ότι το Glug Glug μεγαλώνει και αναμένεται και το νέο, ανανεωμένο μενού του.

GLUG GLUG

Πλατεία Καρύτση 5, 2103257673

f Glug Glug Athens @ Glug_glug_athens

TAPFIELD

Το απόλυτο craft beer bar στο Ψυρρή

Στο Tapfield κάθε επίσκεψη σημαίνει απόλαυση φρέσκιας χειροποίητης μπίρας με υπογραφή ποιότητας, χάρη στους συνεχείς ποιοτικούς ελέγχους. Οι επιλογές είναι πολλές και συνεχώς ανανεώνονται, για να συμπεριλάβουν σε 23 taps τις καλύτερες προτάσεις ελληνικής και διεθνούς μικροζυθοποιίας. Νέα προσθήκη που αξίζει σίγουρα δοκιμής, για το άρωμα και τη φρουτένια μοναδική της γεύση, είναι η Down Under – μία DDH

(Double Dry Hopped) New England IPA με λυκίσκους από Αυστραλία και Νέα Ζηλανδία, που δημιουργήθηκε σε συνεργασία με την Alu.

Απόλαυσε την μπίρα σου παρέα με χορταστικές bar food προτάσεις, όπως ζουμπερά homemade burgers, εμψυσμένα hot dogs με ελληνικό χωριάτικο λουκάνικο, και λαχταριστά nachos με χειροποίητη σάλτσα ντομάτας, cheddar και πίκλες.

Ναυάρχου Αποστόλη 4, Ψυρρή, 2103221923 f Tapfield @ tapfield_bar

ΣΚΟΥΦΙΑΣ

Το αγαπημένο στέκι του Παγκρατίου

Σε έναν από τους πιο όμορφους πεζόδρομους του Παγκρατίου, ο Σκούφιας του Μάκη Σουρτζή έχει δημιουργήσει τη δική του σχολή των χαλαρών απολαύσεων. Γεύσεις Κρήτης, πολλά και καλά αποστάγματα, μενού ανάμεσα στον μεζέ και το καθημερινό φαγητό τής μαμάς, εδώ ξεκινάς με τον πρωινό σου καφέ και τελειώνεις με μπίρες αργά το βράδυ, κάτι σαν διακοπές στην καρδιά της πρωτεύουσας. Μέσα ή έξω, δεν θα πεις όχι στον κεφτέ που συνο-

δεύεται με αληθινές τηγανιτές πατάτες, στο φοβερό χιουνκιάρ μπεγιεντί με τον ανάλαφρο πουρέ μελιτζάνας, στο μελωμένο κοκκινιστό. Ο κατάλογος, βέβαια, είναι μακρύς – και νόστιμος. Η σάρα θα σε καλομάθει με τρυφερά χοιρινά μπριζολάκια, πανσέτα και μπιφτέκι, οι σαλάτες είναι μια κατηγορία από μόνες τους και κάθε καλό γεύμα τελειώνει με μια τέλεια καυτή σφρακινή πίτα, περιχυμένη με θυμαρίσιο μέλι. Χαλαρά και ωραία.

Εμπεδοκλέους 9, Παγκράτι, 2155055849

f Skoufias @ o_skoufias

follow @tastevoice on Instagram

TASTE ATHENS VOICE

tag your pics with #tastevoice to be featured

Taste lovers, join us!

ΚΥΒΕΛΗ

Η νόστιμη της πλατείας Αγίας Γεωργίου

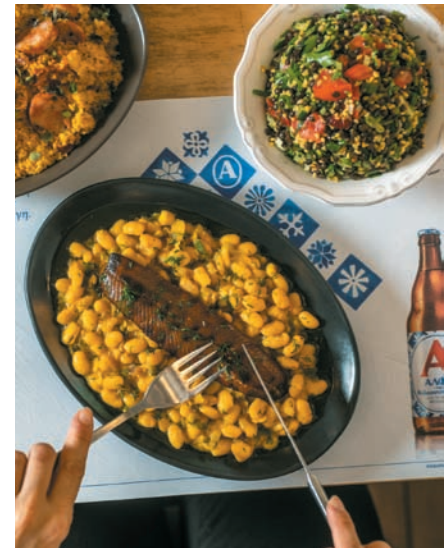

Σε μια από τις πιο ζωντανές και πολυσυλλεκτικές πλατείες της πόλης, στην πλατεία Αγίου Γεωργίου στην Κυψέλη, το μεζεδοπωλείο-εστιατόριο Κυβέλη μάς προσφέρει στιγμές ξένοιαστης, γλυκιάς και νόστιμης ζωής από το 2016. Στον εξωτερικό της χώρο, ή στο ατμοσφαιρικό εσωτερικό της με θέα στην πλατεία, θα απολαύσετε πιάτα ελληνικής και μεσογειακής κουζίνας, έχοντας τη δυνατότητα όλα αυτά τα ωραία να τα βάλετε και στη

μέση και να τα μοιραστείτε με την παρέα. Θα βρείτε πολλά, εμείς να προτείνουμε τα σιουφιχτά με χοιρινά φιλετάκια, τη ρέγκα με φασόλια (ό,τι πρέπει να συνοδευθεί με κάποιο απόσταγμα), το λουκάνικο με κους κους, τους φοβερούς κολοκυθοκεφτέδες, τη χειροποίητη τυροκαυτερή με φρέτα, το χαρακίρι κοτόπουλου (σερβίρεται σε σουβλα), που πλέον υπάρχει και σε εκδοχή με χοιρινό και άλλα πολλά. Όλα αυτά θα τα συνδυάσετε με χύμα και εμφιαλωμένο κρασί, μεγάλη ποικιλία από ελληνικές και ξένες μπίρες, αλλά και με φρίνα αποστάγματα (δοκιμάστε και το χύμα τσίπουρο από την Πρέβεζα). Η Κυβέλη λειτουργεί καθημερινά από τις 12 το μεσημέρι έως τις 2 μετά τα μεσάνυχτα, για να απολαύσετε το φαγητό σας με την ψυχία σας και λίγο πιο αργά, μετά την αγαπημένη σας παράσταση. Μπορείτε να κάνετε την κράτησή σας είτε τηλεφωνικά είτε μέσω Instagram και από την ιστοσελίδα του εστιατορίου. Και delivery μέσω Wolt, Efood και Box.

Extra tip: Ρωτήστε οπωσδήποτε και για τα πιάτα ημέρας!

Επτανήσου 15, πλατεία Αγίου Γεωργίου, Κυψέλη, 2108219406
www.kyveli.gr kivelirest Kyveli_kypseli

MEDEZ CAFE & BAR

Το αγαπημένο στέκι του Παγκρατίου

Το Medez είναι από αυτά τα στέκια που κουβαλούν στην αύρα τους την ιστορία της πόλης και μαζί μικρές ή μεγάλες ιστορίες των ανθρώπων της ανά τις δεκαετίες. Αυτή την αύρα φυσικά προσπάθησε και κατάφερε να διατηρήσει και ο επόμενος ιδιοκτήτης του Medez από το 2017, ο Angelo Iagrossi, που έχει επιμεληθεί με ιταλική φινέτσα το μενού αυτού του αγαπημένου all day cafe bar στο κέντρο του Παγκρατίου. Το Medez είναι ένας από τους πιο όμορφους προορισμούς για την after theatre εμπειρία της παρέας και αυτό γιατί αφ-

νός βρίσκεται κοντά σε κεντρικές σκηνές του Παγκρατίου, των Ιλισίων και των Πέριξ, αφετέρου επειδή εκεί θα απολαύσετε πεντακάθαρα ποτά και ψαγμένα cocktails και θα τα συνδυάσετε με γευστικές προτάσεις για τη μέση. Εξαιρετική επιλογή είναι η πίτσα με χειροποίητη ζύμη ιταλική και φρέσκα υλικά, που φτιάχνεται εκείνη την ώρα. Δεν θα παραλείψετε να δοκιμάσετε τα mini hot dogs και τα mini burgers που είναι τα τέλεια συνοδευτικά για το ποτό, ενώ ένα από τα signature εδέσματα της γευστικής απόλαυσης είναι το πλούσιο club sandwich που γίνεται κάθε φορά ανάρπαστο. Είτε έξω στον άνετο χώρο, που τώρα τον χειμώνα είναι θερμαινόμενος, είτε στη ζεστή σάλα, το Medez αποτελεί πόλο έλξης ανθρώπων όλων των ηλικιών από όλη την πόλη. Εκτός από την εμπειρία του ποτού, εκεί θα απολαύσετε επίσης τον εξαιρετικό καφέ ΤΑΦ, μεγάλη ποικιλία ζεστής σοκολάτας και εκλεκτές επιλογές ροφημάτων από τον «Δρόμο του τσαγιού». Κρατήστε και κάτι ακόμα όμως: τα live με έντεχνο και ροκ ύψος που γίνονται κάθε Παρασκευή βράδυ και κάθε Κυριακή από το απόγευμα.

Φρύνης 2, Παγκράτι, 2107513925 Medez Cafe & Bar medezcafe

NiDo το δικό σου στέκι στο Κολωνάκι

Μενού από τον σεφ Νίκο Θωμά, ωραία κρασιά, funky μουσικές, όλα χωρούν στο μικρό στενό της Λεβέντη

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ

Το μικρό στενάκι της Λεβέντη είναι ήσυχο, μοιάζει να κοιμάται. Στα μισά του δρόμου, όμως, η κίτρινη φωτεινή ταμπέλα του NiDo ξαγρυπνά. Πάνω της, η μία κάτω από την άλλη και σε γραμμές που θυμίζουν τετράδιο, γραμμένες οι φράσεις: «Good Vibes», «Funky Bites» & «Enjoy the wines». Μέσα από το NiDo βγαίνει ένα μυστηριώδες κόκκινο φως, μαζί και μια μουσική που σε κάνει να σπρώξεις την πόρτα. Το κόκκινο γίνεται πιο έντονο, ενώνεται με τις λάμπες που στέλνουν οι νεοεπιγραφές στους τοίχους, μαζί φτιάχνουν μια σχεδόν συνωμοτική ατμόσφαιρα που ψιθυρίζει «έλα όπως είσαι, νιώσε ελεύθερος, εδώ κανείς δεν θα σε κρίνει». Δερμάτινοι καναπέδες, αναπαυτικά stools, υπέροχες μουσικές, στο βάθος μια ανοιχτή κουζίνα με ευδιάθετους μάγειρες. Το NiDo μου αρέσει πολύ.

Αυτό το fun στέκι άνοιξε πριν από ενάμιση χρόνο η ομάδα του Simul: η Αλεξάνδρα Γασπαρινάτου, ο Γιώργος Γασπαρινάτος, ο sommelier Τριαντάφυλλος Λούζης και ο βραβευμένος σεφ Νίκος Θωμάς. Όσο εγώ πίνω ένα άψογο negroni, ο Νίκος μου λέει: «Στο μυαλό μας είχαμε μια πιο γαστρονομική διάσταση στο bar food. Θέλαμε ένα μαγαζί όπου το φαγητό, το ποτό, η μουσική και το vibe να είναι όλα ισόποσα – κανένα να μην υπερκαλύπτει το άλλο. Ας πούμε, ένα χαλαρό tapas bar. Δανείζομαι τον όρο, γιατί στην πραγματικότητα δεν είμαστε tapas bar, απλώς ακολουθούμε τη λογική των μικρών πιάτων που μπαίνουν στη μέση και συνοδεύονται με ποτό, cocktail και με κάποια πολύ ωραία κρασιά. Κάπως πιο... παιχνιδιάρικο, όμως». Στη λογική αυτού του «παιχνιδιού» να πω εδώ πως στο πιάτο σου δεν σε περιμένει πιρούνι, αλλά μια... τσιμπίδα(!), μια λεπτομέρεια που βρήκα διασκεδαστική. Ο Νίκος συνεχίζει: «Όσο για την κουζίνα, έχει πολλά –ας το πω έτσι– γαστρονομικά πειράματα. Ήθελα να επαναπροσδιορίσω την έννοια του bar food στην Αθήνα, να πω ότι δεν είναι μόνο κριτσίνι, πίτσα και burger».

Τον Νίκο Θωμά δεν τον ξέρω καλά. Από αυτό το λίγο, όμως, μπορώ να πω με σιγουριά ότι είναι μετρημένος, συνετός και μάλλον μετριοφρων. Δεν τον έχω ακούσει ποτέ να υπερηφανεύεται για κάποιο πιάτο του (κάτι που πολύ συχνά κάνουν οι σεφ), κι αν τύχει και τον παινέψεις για τις νόστιμες ιδέες του, εκείνος απλώς σκάνει λίγο ντροπαλά τους ώμους του, σχηματίζοντας ταυτόχρονα ένα γλυκό χαμόγελο. Μην σας μπερδεύει η τρυφερή ταπεινότητα. Στην πραγματικότητα, ο Νίκος είναι από τους πιο «δυνατούς» σεφ της εστιατοριακής σκηνής. Από τα χέρια του έχω φάει μερικά πιάτα που ποτέ δεν θα ξεχάσω (όπως τον ανυπέρβλητο κόκορα με τραχανά του Simul) και το ίδιο μου συμβαίνει κι απόψε στο NiDo.

Πρώτη (τεράστια!) έκπληξη το κουνουπίδι. Ψήνεται μαζί με μια vinaigrette kombu-wasabi, πασπαλίζεται με φιστίκι Αιγίνης και σερβίρεται σε ξυλάκια. Μα δεν μπορείτε να

φανταστείτε πόσο νόστιμο είναι! Δεύτερο πιάτο-αποκάλυψη η «Τραγανή πολέντα» (με παρμεζάνα και τρούφα), που είναι όντως απίστευτα τραγανή, όμως μόνο μέχρι να αποκαλύψει το εσωτερικό της: μια βελούδινη μπουκιά, απίστευτα comfort. Μεγάλη λιχουδιά είναι και η τηγανητή πατάτα, που καθόλου δεν μοιάζει με τηγανητή πατάτα. Πρόκειται για τερίνα πατάτας με ketchup από πιπεριά Φλωρίνης και παστό κρόκο αυγού, πιο εθιστική κι από πατατάκι. Άλλη κολασμένη αμαρτία το NiDo Fried Chicken με γαλάκτωμα εστραγκόν, καλαμπόκι και κόλιανδρο, αλλά και η ισπανική τορτίγια από βιολογικά αυγά, πατάτα, κουνέλι και τηγανητό κρεμμύδι. Εξίσου νόστιμα και το Καλαμάρι (με kitchi beurre blanc και crumble chorizo), αλλά και το tartare μοσχάρι (από βιολογικό μοσχαρίσιο φιλέτο, μαγιονέζα bonito, λευκό κρεμμύδι σε ζύμωση).

Μην σας κουράζω, ό,τι πιάτο δοκίμασα είχε αυτή την πληθωρική έκρηξη γεύσης που χαρακτηρίζει τη μαγειρική του Νίκου Θωμά. Γεύση που απογειώνεται αν αφεθείς στις γνώσεις του sommelier Τριαντάφυλλου Λούζη. «Η wine list είναι ζωντανή – τυπώνουμε συνεχώς καινούργιες!» λέει ο ίδιος. «Αν και έχουμε γύρω στις 70-80 ετικέτες, πάντα όταν δοκιμάζουμε κάτι που μας αρέσει, το προσθέτουμε στη λίστα. Φέτος, επιδιώκουμε ακόμη περισσότερο το wine pairing. Πιστεύω ότι η κουζίνα του Νίκου ταιριάζει πολύ στο κρασί».

Μην φοβηθείτε το wine pairing. Ο Νίκος λέει πως ήθελε οι τιμές να είναι προς τα κάτω. Και αυτό αφορά τόσο το κρασί όσο και το φαγητό. Δύσκολα θα πληρώσεις πάνω από 35 ευρώ το άτομο, και αυτό μαζί με κρασί. «Μου αρέσει πολύ όταν βλέπω τους ανθρώπους στη σάλα να μιλάνε, να σταματούν λίγο κουνώντας επιδοκιμαστικά το κεφάλι τους, να πίνουν μια γουλιά κρασί και να συνεχίζουν την κουβέντα τους. Αυτός ακριβώς ήταν ο σκοπός μου: περνάμε καλά, τσιμπάμε κάτι, συνεχίζουμε. Ένα πιο χαλαρό στέκι, όπου θα νιώθεις άνετα. Κι εγώ νιώθω άνετα. Βγαίνω συνέχεια από την κουζίνα και μιλάω με τον κόσμο. Εδώ δεν φοράω ποτέ στολή». Ως προς το τελευταίο, ψέματα λέει (απόψε φοράει στολή), αλλά το NiDo είναι ένα πραγματικά χαλαρό στέκι, εκείνο ακριβώς όπου θέλεις να δώσεις ραντεβού μετά το γραφείο, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι λείπουν οι χαρούμενες εξάρσεις, όπως για παράδειγμα το ωραίο african party που συνθέτουν οι μουσικές του dj Νίκου Θωμά (μα τι σημαντική συνωνυμία!) κάθε Παρασκευή ή τα disco vibes του dj Χρήστου Παπαγιάννη κάθε Σάββατο.

Αν με ρωτάτε πάντως, για εμένα το NiDo φτιάχτηκε για τα δύσκολα μεσοβδόμαδα απογεύματα, για τις στιγμές που θες ένα στέκι να δοκιμάσεις κάτι νόστιμο, να πεις ένα ωραίο κρασί, να ακούσεις υπέροχες μουσικές, κι έτσι να αποφορτιστείς, αφήνοντας όλη την ένταση της ημέρας να χαθεί. Δεν υπάρχει καλύτερο μέρος για να το κάνεις αυτό.

Λεβέντη 5, Κολωνάκι, 2107250226, Fb NiDo Athens, Instagram nido_athens
Ώρες λειτουργίας: Τρίτη έως Σάββατο: 19.00-02.00, Κυριακή-Δευτέρα κλειστά

Clubbing

#3 ΘΑ ΠΑΣ;

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΑΠΟ ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΠΟΥ ΧΟΡΕΥΕΙ ΑΚΟΜΑ
Του ΓΙΑΝΝΗ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Θέλεις να μείνουμε για πάντα εδώ;

Είναι πέντε και μισή το πρωί. Μόλις γύρισα σπίτι και το δερμάτινο παντελόνι που φόραγα όλο το βράδυ έχει αρχίσει και με στενεύει πολύ. Γι' άλλα ξεκίνησα και αλλού κατέληξα. Η πόλη αυτή έχει

παραγίνει ακριβή ή τα λεφτά μου λιγότεψαμ ή ο πληθωρισμός τα υποτίμησε. Σε κάθε περίπτωση, σε όσα πάρτι ήθελα να πάω απόψε το βράδυ δεν μπόρεσα, γιατί όλα είχαν 12-15 ευρώ εισοδο χωρίς ποτό. Μάλλον δεν απευθύνονται σ' εμένα, που βγήκα πάλι με 15 ευρώ στην τσέπη. Σε ποιον απευθύνονται, είναι ένα διαρκές μυστήριο. Υπάρχει βέβαια πάντα και η επιλογή να πας έχοντας χωμένες μια δυο περιπετόμπιρες στην μπανάνα σου. Δοκιμασμένο αυτό. Όχι από μένα, προς Θεού, ξέρετε, από έναν φίλο.

Ψάχτηκα με τους κολλητούς μου στα γρήγορα. Ντισκομπάλα. Στον πεζόδρομο της Δελφών. Το είχαμε ακουστά, αλλά δεν το είχαμε τιμήσει μέχρι τώρα. Δεν είχε εισόδο. Σούπερ μαγαζί. Πραγματικά σούπερ. Η πόρτα έκανε τη δουλειά που έπρεπε. Σε έβαζε μέσα με συγκεκριμένη ροή ώστε να μην παίζει στριμωξίδι. Ούτε να φας πόρτα γιατί δεν του αρέσει η φάτσα σου και το ντύσιμό σου, ούτε τίποτα. Ο χώρος τέλειος, πολλά δωμάτια ενωμένα, πολύχρωμα, οι ντισκομπάλες να γυρνούν και η μου-

σική ό,τι πρέπει. Ξένη, pop από τα 80s και ντισκο κυρίως ή κανένα pop influenced house κομμάτι από τα 90s. Άντε κι ένα Ημισκούμπρια για να μη μπερδεύεις και νομίζεις ότι είσαι στο Kingstom του Λονδίνου. Είσαι στα σύνορα μεταξύ Εξαρχείων και Κολωνακίου. Στα χαρακώματα.

Χορός για τρεις ώρες, κόσμος ανάμεικτος, ανεπιτήδευτος, χαλαρός, όπως και το ίδιο το μαγαζί. Μια όαση στην αθηναϊκή νύχτα με τα αδιαστικά ακριβά πάρτι ή τα δθθεν μπαράκια με τις ψαγμένες κοκτέιλ λιστς και τους ινστρουχτορες πίσω από τις μπάρες να θέλουν να σε πείσουν ότι αξίζει να δώσεις τα προς το ζην για να πιεις τα προς το ζϊν (με τόνικ).

Περασμένες τρεις και πέφτει η ιδέα να κάνουμε κάτι κατάλληλο για άφτερο φάση. Ο Θωμάς έχει μαζί το αμάξι του. Το μπλε Fiat του διασχίζει τους δρόμους της Αθήνας, εγώ στο πίσω κάθισμα, κι ο Οδυσσεάς, συνοδηγός, αναφωνεί: «Είμαστε για Αρχάγγελο». Βρουμ.

Με το που μπαίνουμε στο θρυλικό μπαρ του Μεταξουργείου, ακούμε τη φωνή της Βίκυς να αναρωτιέται πώς έφυγες απ' τη ζωή της έτσι και να δηλώνει πως ούτε κλαίει ούτε καν σε συζητεί. «Σ' έχω αποκλείσει κι από τη μνήμη μου σ' έχω σβήσει για πάντα κι ό,τι αγάπησα από σένα τώρα το πετώ». Πινόμαστε ένα με τους θαμώνες στον Αρχάγγελο, το μόνο μπαρ στην πόλη, όπου, όποια μέρα κι αν πας, μπορείς να τραγουδήσεις σαν να είσαι σε χορωδία, με όλο το μαγαζί, με μια φωνή, ολόκληρα τα «Σκουριασμένα χείλια» της Μοσχολιού, του Κραουνακά και του Τριπολίτη. Λίγο πριν τελειώσει η μπέρα μου, με το μπολάκι φυστίκια άδειο από ώρα και με όλους να τραγουδούν σε διαφορετικές εντάσεις το «Δεν θα ξαναγαπήσω» του Καζαντζίδη, σκέφτομαι πόσο ταυτίζομαι με τα Echo Tides, που στο κομμάτι τους με τίτλο «Αρχάγγελος» λένε:

Θέλεις να μείνουμε για πάντα εδώ;
Εδώ κανείς ποτέ δεν ξέρει τ' όνομά μας
Εδώ ποτέ δεν μας ακούει κανείς

Στον Αρχάγγελο κανείς δεν σε ξέρει, κανείς δεν σ' ακούει, όσο δυνατά ή παράφωνα κι αν τραγουδάς. Ο καθένας είναι στη δική του, πολύ προσωπική μυσταγωγία. Θέλεις να μείνουμε για πάντα εδώ;

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ ΣΤΟ ΚΥΤΤΑΡΟ!

website: www.kyttarolive.gr f/b page: KYTTARO Live Club / KYTTARO tel. 210 8224134 / 6977641373 e-mail: info@kyttarolive.gr

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ
ΜΠΙΡΜΠΛΗ

Γιουβάλ Νόα Χαράρι Nexus: Μια ανταπόκριση από το μέλλον

Το (δυστοπικό) αύριο μέσα από τα μάτια του διασήμου ιστορικού

Του ΛΟΥΚΑ ΒΕΛΙΔΑΚΗ

Το τελευταίο δίσκο, οι συνεντεύξεις του Γιουβάλ Νόα Χαράρι, που ανεβαίνουν στο YouTube, είναι σχεδόν καθημερινές, ειδικά στις ΗΠΑ – τη χώρα που σε μερικές ημέρες διεξάγονται ενδεχομένως οι πιο σημαντικές και συνάμα υπαρκτού χαρακτήρα για τη δημοκρατία τους, προεδρικές εκλογές. Ο Χαράρι ανταγωνίζεται σε παρουσία (και προσοχή) την Κάμαλα Χάρις και τον Ντόναλντ Τραμπ. Γιατί;

Πριν από μερικούς μήνες εκδόθηκε το τέταρτο βιβλίο του Ισραηλινού ιστορικού: Το «Nexus - Μια σύντομη ιστορία των δικτύων πληροφοριών από την εποχή του λίθου μέχρι την εποχή της Τεχνητής Νοημοσύνης». Σε όλα τα βιβλία του Χαράρι υπάρχει αυτή η υποσημείωση: «Μια σύντομη ιστορία». Δοθέντος του ότι όλα είναι ογκώδη, ο όρος «σύντομη» λειτουργεί ως ευφημισμός, αλλά ενέχει και στοιχεία κυριολεξίας, καθώς ο Χαράρι αξιοποιεί –ιστορικός γαρ– γεγονότα από διάφορες περιόδους, περιπλέκοντάς τα ώστε να παρουσιάζει εν τέλει ένα ελκυστικό αφήγημα.

Δεν αποφεύγει τις προβοκατόρικες ερωτήσεις. Στο παρόν βιβλίο ξεκινά με μία που αναμφίβολα οδηγεί τον αναγνώστη στο να υψώσει το φρύδι με απορία: «Αν εμείς οι άνθρωποι (sapiens) είμαστε τόσο σοφοί, γιατί είμαστε τόσο αυτοκαταστροφικοί?».

Σε πρόσφατη του συνέντευξη στο CNN, ο Χαράρι υπερθεμάτισε: «Το βασικό ερώτημα του "Nexus" είναι το πώς οι άνθρωποι, αφού είναι τόσο έξυμνοι, είναι τόσο ανόητοι; Ονομάσαμε το είδος μας "Homo Sapiens" που σημαίνει "Σοφοί Άνθρωποι" και ξέρουμε πολλά περισσότερα από οποιοδήποτε άλλο ζώο στον πλανήτη. Φτάσαμε στο φεγγάρι, μπορούμε να διασπάσουμε το άτομο, μπορούμε να αποκωδικοποιήσουμε και να γράψουμε DNA και παρ' όλα αυτά βρισκόμαστε στα πρόθυρα της αυτοκαταστροφής». Ομολογουμένως πρόκειται για ένα ιδιαίτερο παράδοξο, που εντοπίζει ο Χαράρι καταφεύγοντας σε μια πιο δυστοπική (χαρακτηριστική για τον ίδιο, όπως διατείνονται οι επικριτές του) ματιά.

Η λέξη κλειδί που ανοίγει (ή κλείνει) το κουτί της Πανδώρας είναι η «πληροφορία»: Και επιδιώκει να αποκωδικοποιήσει αυτή την έννοια – κάτι το εξαιρετικά δύσκολο, λαμβάνοντας υπόψιν ότι αυτό φαντάζει σαν περιήγηση σε έναν δυσερμήνευτο λαβύρινθο.

Ο λεπτεπίλετος ιστορικός από το Ισραήλ, με τον δυναμικό τόνο στη φωνή, μετά την επιτυχία του «Homo Sapiens» και του «Homo Deus», έγινε περιζήτητος σε όλο τον κόσμο. Υπήρξε κεντρικός ομιλητής σε συνέδρια υψηλού προφίλ, έγινε απευθείας συνομιλητής με τους πλέον επιδραστικούς ανθρώπους, κυρίως όσους βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της τεχνολογικής εξέλιξης – κατά βάση της Τεχνητής Νοημοσύνης. Το «Nexus», εν πολλοίς, μοιάζει να είναι η ανταπόκριση του Γιουβάλ Νόα Χαράρι από την περιπλάνησή του σε αυτό το σύμπαν. Συνομίλησε με το παρόν ώστε να μπορεί να προβλέψει το μέλλον, και το καταγράφει σε περίπου 500 σελίδες.

Η χαρτογράφηση των ορίων

Ο Χαράρι εξερευνά τα όρια της ανθρώπινης εξέλιξης σε συνδυασμό με την ανάπτυξη της AI και των βιοτεχνολογιών. Το «Nexus» λειτουργεί ως κομβικό σημείο, καθιστώντας το χρήσιμο ανάγνωσμα για όσους θέλουν να κατανοήσουν τις σύνθετες προκλήσεις και τις ευκαιρίες που προκύπτουν στην εποχή της καλπάζουσας τεχνολογίας. Δεν προσφέρει απλώς μια περιγραφή των τεχνολογικών καινοτομιών, αλλά εισχωρεί σε βάθος στα ηθικά, κοινωνικά και φιλοσοφικά διλήμματα που εγείρονται. Το επίκεντρο της ανάλυσής του είναι η αλλαγή της ανθρώπινης φύσης: Πώς θα επηρεάσει η τεχνολογία τη βιολογία μας; Θα είμαστε ικανοί να επεξεργαζόμαστε και να εξελίσσουμε τις σκέψεις και τα συναισθήματά μας με τον ίδιο τρόπο που προγραμματίζουμε έναν αλγόριθμο;

Ο συγγραφέας εξετάζει την ιδέα ότι τα νέα τεχνολογικά εργαλεία μπορούν να μετατρέψουν τον άνθρωπο σε ένα είδος που σταδιακά απομακρύνεται από τη φυσική του υπόσταση. Από την άλλη, δεν μένει σε μια ολοκληρωτικά δυστοπική θεώρηση. Αναγνωρίζει τα οφέλη που θα μπορούσαν να προκύψουν από τις τεχνολογικές εξελίξεις: καλύτερη υγειονομική περίθαλψη, αυξημένη ανθεκτικότητα στις πανδημίες, πιο αποδοτική οικονομία. Αλλά τονίζει πως χωρίς ένα ηθικό πλαίσιο που

θα καθοδηγεί την ανάπτυξη και εφαρμογή αυτών των τεχνολογιών, οι πιθανότητες ανισοτήτων και καταχρήσεων είναι τεράστιες.

Η εξέλιξη των πληροφοριακών δικτύων

Στις πρώτες ενότητες του βιβλίου, ο Χαράρι επικεντρώνεται στο πώς η ανθρωπότητα, από την Εποχή του Λίθου, δημιούργησε και εξέλιξε δίκτυα επικοινωνίας τα οποία ενίσχυσαν τη συνεργασία μεταξύ των ανθρώπων και τους έδωσαν τη δυνατότητα να εξελιχθούν σε κυρίαρχο είδος. Από τις πρώτες γραφές έως την τυπογραφία και τις σύγχρονες τεχνολογίες, ο συγγραφέας δείχνει πώς τα πληροφοριακά δίκτυα είναι τα εργαλεία που καθορίζουν τις κοινωνικές και πολιτικές σχέσεις.

Η ιστορία της τυπογραφίας είναι κεντρικό σημείο, με τον Χαράρι να αναλύει την ανακάλυψη της εκτύπωσης από τον Γουτεμβέργιο και τον τρόπο με τον οποίο οδήγησε στη μαζική διάδοση πληροφοριών, επισημαίνοντας, ωστόσο, ότι αυτό δεν εγγυάται την πρόσβαση στην αλήθεια. Η τυπογραφία δημιούργησε έναν πληθωρισμό απόψεων, πολλές φορές μια πλημμυρίδα παραπληροφόρησης. Αντί να προσφέρει περισσότερη γνώση, άνοιξε την πόρτα στην εξάπλωση ψευδών ειδήσεων και παραπληροφόρησης (δίνει το παράδειγμα με το κυνήγι μαγισσών).

Στην εποχή του Διαδικτύου, αναφέρει ότι τα δίκτυα πληροφοριών έχουν γίνει πιο ισχυρά από ποτέ, επιτρέποντας την άμεση σύνδεση μεταξύ εκατομμυρίων ανθρώπων. Παρ' όλα αυτά οι αλγόριθμοι που διέπουν τα social media λειτουργούν με τρόπους που προάγουν την πόλωση και τον διχασμό. Τα κοινωνικά δίκτυα βασίζονται στη μεγιστοποίηση της συμμετοχής των χρηστών κι αυτό επιτυγχάνεται ευκολότερα μέσω της πρόκλησης έντονων συναισθημάτων, όπως φόβος, θυμός, απογοήτευση.

Ο Χαράρι εξηγεί πως οι αλγόριθμοι έχουν σχεδιαστεί για να προωθούν το περιεχόμενο που προκαλεί την ισχυρότερη αντίδραση, ανεξάρτητα από

την αλήθεια ή την ακρίβειά του. Με αυτόν τον τρόπο, οι πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης μετατρέπονται σε πεδία μάχης όπου η παραπληροφόρηση και οι θεωρίες συνωμοσίας ευδοκίμουν. Το πρόβλημα επιδεινώθηκε την τελευταία δεκαετία, ειδικά με την εξάπλωση των ψευδών ειδήσεων γύρω από σημαντικά γεγονότα, όπως οι προεδρικές εκλογές στις ΗΠΑ και η πανδημία του κορωνοϊού.

Η σχέση της AI με την πληροφορία

Μια από τις πτυχές που θέλει να φωτίσει ο Χαράρι είναι η επίδραση της Τεχνητής Νοημοσύνης στα πληροφοριακά δίκτυα. Ισχυρίζεται ότι η AI δεν είναι απαραίτητα να αποκτήσει συνείδηση για να είναι επικίνδυνη, καθώς μπορεί να πάρει αποφάσεις που επηρεάζουν σημαντικά την ανθρώπινη ζωή.

Η AI έχει πλέον τη δυνατότητα να εντοπίζει και να αναλύει τεράστιους όγκους δεδομένων με ταχύτητα που δεν μπορεί να φτάσει ο άνθρωπος νους. Αυτό δημιουργεί δυνατότητες, αλλά και κινδύνους. Ειδικά σε ό,τι αφορά την παρακολούθηση και τη χειραγώγηση της κοινής γνώμης, η AI μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να διαμορφώνει τις απόψεις των ανθρώπων χωρίς να το αντιλαμβάνονται.

Ένα από τα κεντρικά ερωτήματα του βιβλίου: Ποιοι θα ελέγχουν αυτές τις τεχνολογίες και με ποιους σκοπούς; Ο Χαράρι υποστηρίζει ότι η συγκέντρωση εξουσίας στα χέρια λίγων –κυβερνήσει ή μεγάλες εταιρείες– μπορεί να δημιουργήσει μια νέα φεουδαρχική τάξη, όπου μόνο ελάχιστοι προνομιούχοι θα έχουν πρόσβαση στις δυνατότητες της νέας εποχής. Οι υπόλοιποι απλώς θα παρακολουθούν. Συνδέει την τεχνολογική πρόοδο με την πολιτική δυναμική της εποχής, καταδεικνύοντας τη λεπτή ισορροπία μεταξύ εξουσίας και τεχνολογίας. Το «Nexus» εξετάζει σε βάθος την ανισορροπία που μπορεί να προκύψει, αν οι λίγοι που κατέχουν τη γνώση και την τεχνολογία αποφασίσουν να επιβάλουν τους δικούς τους κανόνες, χωρίς να λαμβάνουν υπόψη το κοινό καλό.

Ο συγγραφέας προχωράει ακόμα πιο βαθιά στην ανάλυσή του.

Γιουβάλ Νόα
Χαράρι
Nexus
εκδ. Αλεξάνδρεια

SARAH KANE ΟΛΑ ΤΑ ΕΡΓΑ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

karapekdotiki.gr

ΝΕΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ

ΚΑΠΑ ΕΚΔΟΤΙΚΗ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
ΣΟΛΩΝΟΣ 103
106 82 ΑΘΗΝΑ
Τ 2103806676/8

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΜΕ ΑΙΤΙΑ

Στην ενδοχώρα της Νορβηγίας

Του ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

«Στο Μπαρόν έχει μπει το καλοκαίρι του 1946. Τα πούπουλα έχουν μαζευτεί, τ' αυγά τοποθετήθηκαν στα βαρέλια, τα ψάρια μαζεύτηκαν από τις απλώστρες αποξήρανσης, ζυγίστηκαν και δέθηκαν, οι πατάτες φυτεύτηκαν, τα πρόβατα χαζολογούν στους κήπους και τα μοσχάρια έχουν απογαλακτιστεί απ' τις μανάδες τους. Πρέπει να κόψουν την τύρφη και να βάψουν το παλιό σπίτι για να μην ντρέπεται μπροστά του το νέο. Από τον λόφο πίσω από τον αχυρώνα, η Ίνγκρι Μπαρόν παρακολουθεί το πλοίο που διασχίζει τη θάλασσα κάτω από ένα σύννεφο γλαρόνια· είναι το φαινοθηρικό Σαλτχάμερ, που το ανέλαβαν όταν φαλίρισε ο προηγούμενος ιδιοκτήτης του: οι Μπαρόν έγιναν φαλαινοθήρες».

Έτσι ξεκινάει το τρίτο μέρος της τετραλογίας του ο Νορβηγός συγγραφέας Ρόυ Γιάκομπσεν, του οποίου τα δύο προηγούμενα βιβλία, «Οι αφανείς» και «Λευκός ωκεανός», έχουμε ήδη διαβάσει και απολαύσει από τις εκδόσεις Βιβλιοπωλείο της Εστίας, σε εξαιρετική μετάφραση της Κρυστάλλης Γλυνιαδάκη (αν και, προσωπικά, με χαλάει που οι ήρωες από το συγκεκριμένο νησί στα βόρεια της Νορβηγίας μιλάνε σαν να βρίσκονται στα χωριά της Κρήτης).

Η ηρωίδα στο παρόν μυθιστόρημα ξεκινάει ένα ταξίδι αναζήτησης στην ενδοχώρα της Νορβηγίας, προσπαθώντας να βρει τον πατέρα της κόρης της, έναν Ρώσο στρατιώτη που ξεβράστηκε στο νησί της, το Μπαρόν, την άφησε έγκυο ανερωθρίαστα και έφυγε με τη συνδρομή της για να επιστρέψει –εν μέσω πολέμου– στη Σοβιετία του Στάλιν.

Η Ίνγκρι ζαλώνεται την ενός έτους κόρη της, φορτώνεται στη ράχη ένα ταξιδιωτικό σακίδιο της εποχής γεμάτο κονσέρβες και πάνες, και εγκαταλείπει το νησί σε αναζήτηση του έρωτά της. Στην πορεία της αυτή, μέσα από τοπία άγριας φύσης που θυμίζουν ενίοτε τα δάση και τα ερημοτόπια του Κνουτ Χάμσου (του Νορβηγού συγγραφέα που αγαπώ), η ηρωίδα του Γιάκομπσεν συναντάει λογής λογής ανθρώπους που άλλοτε την βοηθούν κι άλλοτε την αποπροσανατολίζουν, καθώς ο τόπος έχει μόλις βγει από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και κάποιοι προσπαθούν να κρύψουν τον ειδεχθή τους ρόλο του δωσίλογου ή του μαυραγορίτη.

Ρόυ Γιάκομπσεν Με τα μάτια του Ρίγκελ

εκδ. Βιβλιοπωλείο της ΕΣΤΙΑΣ

Η Ίνγκρι ωστόσο δεν κάμπτεται. Δεν εμποδίζεται από καμιά ατυχία. Δεν πτοείται από το κρύο και τη βροχή. Δεν την φοβίζουν παγωμένες λίμνες, δεν την τρομάζουν βλοσυροί αγρότες, δεν την στενοχωρούν οι ελλείψεις ανέσεων. Κοιμάται στο ύπαιθρο, ξαπλώνει σε καλύβες, γέρνει σε σιδηροδρομικούς σταθμούς. Και συνεχίζει να προχωράει απτόητη με το μωρό δεμένο εμπρός της και το σακίδιο στην πλάτη. Άλλοτε βρίσκει κάποια πληροφορία για τον άντρα που αναζητάει, άλλοτε έχει την αίσθηση ότι ψαχουλεύει στο σκοτάδι. Άλλοι της λένε πως αυτός που ψάχνει έχει περάσει τα σύνορα του άλλου κόσμου, άλλοι ότι χάθηκε προς άγνωστη κατεύθυνση κι άλλοι, πιο χαιρέκακοι, ότι πάει να συναντήσει την πραγματική του αγαπημένη στη Ρωσία – με την οποία μάλιστα έχει αποκτήσει έναν γιο.

Δεν προτίθεται να σας αποκαλύψω πώς τελειώνει ετούτη η αναζήτηση της ηρωίδας. Θα πω μονάχα πως πρόκειται για έναν ύμνο στον έρωτα και μια ωδή στη γυναικεία φύση, που τίποτα δεν την σταματάει έτσι και βάλει κάποιον στόχο.

Ο ανθρώπινος νους παραμένει ευάλωτος στην παραπληροφόρηση και τις ψευδείς ειδήσεις και εξαιτίας της ίδιας της φύσης του ανθρώπου, η οποία είναι ευαίσθητη στην κοινωνική επιρροή και την ψυχολογική χειραγώγηση. Η ανθρώπινη φύση είναι προσανατολισμένη στη συνεργασία, αλλά τα πληροφοριακά δίκτυα συχνά παρεμβάλλουν με τρόπο που ενισχύει την πόλωση. Η τεχνολογία, η οποία είχε σχεδιαστεί για να ενώσει τους ανθρώπους, συχνά καταλήγει να τους απομακρύνει.

Ως εκ τούτου, οι εταιρείες τεχνολογίας πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη για τις συνέπειες των αλγορίθμων τους, καθώς, όπως εξηγήει, δεν είναι ουδέτεροι. Αποφασίζουν τι θα δει και τι θα διαβάσει ο καθένας μας, γεγονός που τους δίνει σαφές προβάδισμα στον καθορισμό της δημόσιας ατζέντας.

Η Τεχνητή Νοημοσύνη και τα πληροφοριακά δίκτυα βρίσκονται σε κρίσιμο σταυροδρόμι, συμπεραίνει ο Χαράρι, επισημαίνοντας ότι αν δεν υπάρξει υπεύθυνη ρύθμιση και σωστή διαχείριση, οι επιπτώσεις ενδέχεται να είναι καταστροφικές για τη Δημοκρατία και τις κοινωνικές δομές. Δεν προτείνει άμεση λύση, αλλά τονίζει τη σημασία της συμμετοχής όλων στην ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών. Μόνο έτσι μπορούμε να εξασφαλίσουμε ότι δεν θα καταλήξουμε σε μια παγκόσμια κοινωνία όπου η τεχνολογία κυριαρχεί απόλυτα στην ανθρώπινη ζωή.

Η επείγουσα έκκληση

Ο Χαράρι δεν κρύβει τις ηθικές ανησυχίες του για την πορεία της τεχνολογίας. Η ανθρωπότητα πρέπει να είναι έτοιμη να αναλάβει την ευθύνη για τις τεχνολογίες που δημιουργεί. Με το «Nexus», ο Χαράρι δεν θέλει (μόνο) να προβλέψει το μέλλον, αλλά να κρούσει το καμπανάκι, να κάνει μια επείγουσα έκκληση.

Επιδιώκει να «φωτογραφίσει» την τωρινή στιγμή και το μελλοντικό «μετέπειτα» με έναν ευρυγώνιο φακό. Με άλλα λόγια, επιθυμεί να δείξει ότι πέρα από τα προφανή οφέλη της τεχνολογίας οφείλουμε –ως ανθρωπότητα– να σκεφτούμε προσεκτικά πώς θέλουμε να διαμορφώσουμε το μέλλον μας. Και σε κάθε σελίδα του βιβλίου επιχειρεί να μην αφήνει αμφιβολίες ότι βρισκόμαστε σε ένα κομβικό σημείο, όπου οι αποφάσεις θα καθορίσουν το μέλλον όχι μόνο των κοινωνιών μας, αλλά και της ίδιας της ανθρώπινης φύσης.

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς

CLLXXXII Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ

Μάνος Χατζιδάκις: Προς Τ' Άστρα

Πριν από μερικές εβδομάδες συμπληρώθηκαν 70 χρόνια από την ημέρα που εξέπεμψε για πρώτη φορά το Τρίτο Πρόγραμμα. Πριν από μερικές ημέρες συμπληρώθηκαν 99 χρόνια από τη γέννηση του Μάνου Χατζιδάκι και επανακυκλοφόρησε από τον Ίκαρο το βιβλίο με τα «Σχόλια του Τρίτου».

Ο Μάνος Χατζιδάκις δεν ήταν ο μακροβιότερος διευθυντής του Τρίτου Προγράμματος. Στα λίγα χρόνια που έμεινε όμως επικεφαλής του σταθμού αυτού, έφερε έναν άνεμο γεμάτο καινούργιες ιδέες. Οι πιο πολλές από αυτές καρποφόρησαν. Οι εμπνεύσεις του είχαν κάτι από τις εμπνεύσεις ενός ποιητή: «Είναι το Τρίτο θα 'λεγα: / Σαν αγορά υποδημάτων για παιδιά που δεν έχουν ακόμα ενηλικιωθεί. / Είναι σαν σμήνος πελαργών ή μελαγχολικών περιστερών. / Σαν ακροβάτες που κινούνται σε φανταστικά σκονιά. / Σαν κέντημα γριάς από την Κρήτη. / Είναι φωταγωγός / Φωτός αγωγός / Προαγωγός / Άρχων / Εξάρχων / Ίδαγός» (Η Καινούργια Μορφή Ενός Προγράμματος και οι Ελέφαντες, Κυριακή 30 Απριλίου 1978).

Ετσι κι αλλιώς, η σκέψη και η ποίηση στον Χατζιδάκι βρίσκονται πολύ κοντά. Να εδώ μια σκέψη: «Το να μισείς ένα κακό μετά από χρόνο ή ν' αγαπάς πρόσωπο που θα 'χει γεννηθεί ύστερ' από διακόσια χρόνια, είναι το ιδανικό μιας αδιατάρακτης συνεχούς κόσμου διαφορετικού, που τον συνθέτουν φυσικά στοιχεία, όχι νεκρά κι εκμαυλισμένα» (Περίανδρος κατά Λυσάνδρου, Κυριακή 21 Ιανουαρίου 1979). Και δίπλα στη σκέψη αυτή ένα ποίημα, όπως υπάρχει στη

«Μυθολογία»: «Κι αν γεννηθείς κάποια στιγμή / Μια άλλη που δε θα υπάρξω / Μη φοβηθείς / Και θα με βρει είτε σαν άστρο / Όταν μονάχος περπατάς στην παγωμένη νύχτα / Είτε στο βλέμμα ενός παιδιού που θα σε προσπεράσει / Είτε στη φλόγα ενός κεριού που θα κρατάς / Διαβαίνοντας το σκοτεινό το δάσος / Γιατί ψηλά στον ουρανό που κατοικούν τ' άστρα / Μαζεύονται όλοι οι ποιητές / Και οι εραστές καπνίζουν σιωπηλοί πράσινα φύλλα / Μασάν χρυσόσκονη πηδάνε τα ποτάμια / Και περιμένουν / Να λιγωθούν οι αστερισμοί και να λιγοθυμήσουν / Να πέσουν μες' στον ύπνο σου / Να γίνουν αναστεναγμός στην άκρη των χειλιών σου / Να σε ξυπνήσουν και να δεις απ' το παράθυρό σου / Το προσωπό μου φωτεινό / Να σχηματίσει αστερισμό / Να σου χαμογελάει / Και να σου ψιθυρίζει / Καλή νύχτα» (Μυθολογία, Κεραμεικός 1966).

Ναι, ο Χατζιδάκις ήταν ένας ποιητής. Κι όχι μόνο όταν έγραφε ποίηση ή μουσική. Ήταν ένας ποιητής κάθε στιγμή που σκεφτόταν, κάθε στιγμή που εργαζόταν, κάθε στιγμή που ανέπνεε. Και είχε συνειδηση αυτής του της φύσης: «Ετσι τουλάχιστον, θα κατακτήσουμε τη δυνατότητα να μας φοβούνται. Ποιους; Εμάς, τους ποιητές. Μια και δεν είναι δυνατό να μας εντάξουν στα συρτάρια τους, σ' ό,τι μπορούν να ελέγξουν και να προβλέψουν οι ανερχόμενοι πολλοί. Τους φοβερίζει η άρνησή μας να δεχτούμε φάκελο, κατάταξη, τάξη κι αριθμό. Τους φοβερίζει η άρνησή μας να ενταχθούμε στις ομάδες αυτών που όταν κοιμούνται, τα χέρια τους είναι από μέσα ή απ' έξω από το πάπλωμα. Γιατί τα χέρια τα δικά μας την ώρα του ύπνου, ζωγραφίζουν ελεύθερα τους ανέμους, με χρώματα και με σχηματισμούς πτηνών, και μας τοποθετούν παντοτινά μες στους αιώνες, με την θάνατη κι ερωτική μορφή του Λαχειοπώλη τ' Ουρανού» (Ο Λαχειοπώλης τ' Ουρανού, Κυριακή 13 Μαΐου 1979).

Έχω διαβάσει τόσες φορές τα «Σχόλια του Τρίτου», που μερικά τα ξέρω απ' έξω. Σε κάποιες εποχές, είχα δημιουργήσει ένα είδος Credo, που δανειζόταν πολλά στοιχεία από τα κείμενα αυτά: «Πιστεύω / Στην υγρασία της νύχτας... / Πιστεύω / Στη λιτανεία των αυτοκινήτων / στα νευρικά σφυρίγματα ενός εγκαταλελειμμένου αστυφύλακα / και στην οσμή από σελίδες άκοπες των σχολικών βιβλίων... / Πιστεύω / στις ποιητικές ανθολογίες / στις διαφημίσεις ταυρομαχιών του '35 / και στα σημάδια του κορμιού σου που φανερώνουν έρωτα. / Τέλος».

Θα μπορούσε κάποιος να με κατηγορήσει ότι ο θαυμασμός μου στη σκέψη του Χατζιδάκι –αλλά και στην ποίηση και στη μουσική του– με κάνει να νοσταλγώ. Όμως είναι και πάλη η δική του σκέψη που μου επιβάλλει να κοιτάζω μπροστά. «Κύριοι, σκοτώστε τη μνήμη. Ξεκινήστε από την αρχή. Μονάχα έτσι μπορούμε να ελπίσουμε σε μια θαρραλέα ένταξη μας στους χρόνους τους μελλοντικούς ενός κόσμου, που θα γελάει κάποτε μαζί μας, γιατί μας συγκινούσαν ιδιαίτερα οι νεκροί, οι μουσικές και τ' άστρα».

Μπροστά λοιπόν, ενδεχομένως νοσταλγώντας κάποιες φορές, αλλά μπροστά! Κι αν γίνεται, ψηλά, αυτό είναι το ζητούμενο: Προς Τ' Άστρα!

FRESH by VOICES SESSIONS

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΓΙΑ ΤΑ FRESH VOICES ΑΠΟ ΤΟΝ VOICE 102,5 ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ. ΔΥΟ ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΙ ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ! Η MATINA SOUS PEAU ΠΟΛΥ ΓΝΩΣΤΗ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ, ΜΕ ΕΝΤΟΝΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΚΗΝΗ, ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ, Ο LEROYBROUGHTFLOWERS, ΠΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ.

Του ΝΙΚΟΥ ΚΟΛΛΙΑ

MATINA SOUS PEAU

Η MATINA SOUS PEAU (Ματίνα Θρουμουλοπούλου) είναι μουσικός, παραγωγός, dj και τραγουδίστρια. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στα Γιάννενα, όπου σπούδασε κλασικό βιολί, και ήρθε στην Αθήνα για να σπουδάσει Αρχιτεκτονική. Έχει συμμετάσχει σε πολλές μπάντες, όπως τους Monitor, τον Rapercut και τη Dusk ως μουσικός και τους My Drunken Haze και The Blue Square ως τραγουδίστρια. Παράλληλα φτιάχνει ευφάνταστα mashups και διασκευές, με κομμάτια από πολύ διαφορετικά είδη, κάποια από τα οποία έχουν συμπεριληφθεί στο airplay ραδιοφωνικών σταθμών εντός κι εκτός Ελλάδος, ενώ η διασκευή του κομματιού «Μεταμορφώσεις» του Βλάσση Μπονάτσου και του Γιώργου Ρωμανού κυκλοφόρησε το 2017 σε 71ντισο βινύλιο από την Inner Ear. Είναι ένα τραγούδι που το αγαπάει πάρα πολύ το ελληνικό κοινό.

— Εκτός του ότι η διασκευή σου στις «Metamorphoseis» είναι το τυχερό σου κομμάτι, είναι και πολύ ανθεκτικό στον χρόνο. Τι είναι αυτό που το κάνει αγαπητό σε πολλές και διαφορετικές γενιές;

Πιστεύω το γεγονός ότι έχει πολύ ωραία μουσική και στίχο, και τα δύο έχουν μια διαχρονικότητα. Και μάλιστα σε σχέση με την απήχηση σε μη ελληνόφωνο κοινό, έχει παίξει ρόλο και ο τίτλος, που μπορεί να γίνει κατανοητός σε πολύ ευρύτερο κοινό.

— Δεν είναι παράξενο που το πρωτότυπο δεν γνώρισε ποτέ τόσο μεγάλη επιτυχία;

Όχι, προσωπικά δεν μου κάνει εντύπωση. Η ενορχήστρωση και η παραγωγή που έγινε τότε δεν ήταν εύπεπτη για τον πολύ κόσμο. Είχε δύσκολο ρυθμικό μέρος, αρκετά μέρη με synth και, γενικά, ήταν ένα κομμάτι που ένα πιο απαίδευτο αυτί δεν θα ήταν εύκολο να το νιώσει.

— Στο προηγούμενο EP που κυκλοφόρησε το 2022 σε συνεργασία από τη Mellowsofhy Music, σε μίξη και mastering του Nteibint (με εξαίρεση το κομμάτι monin' που έχει βάλει το κεράκι του στην παραγωγή και ο a-pronoli), το κομμάτι που ακούστηκε περισσότερο και ξεχώρισε ήταν το «Όλα αυτά που δεν θα 'ρθουν». Σου έδειξε κάποιο δρόμο αυτή η μεγαλύτερη επιτυχία του και η αποδοχή του από το κοινό; Έχω την εντύπωση ότι, στο ύψος της μουσικής και στην αισθητική που γράφεις, ο ελληνικός στίχος ταιριάζει αβίαστα. Συμφωνείς;

Θεωρώ ότι υπάρχει, τα τελευταία δέκα χρόνια, μια επαναφορά στον ελληνικό στίχο, με τον οποίο ταυτίζονται όλο και περισσότερα και νεότερα άτομα. Πιστεύω, είτε το επιδιώκει κάποιος είτε όχι, είναι δύσκολο να αποφυγεις την αμεσότητα της μητρικής γλώσσας και θεωρώ ότι, αν όχι για να απευθυνθούν και σε ένα πιο ευρύ κοινό, η χρήση της αγγλικής γλώσσας γίνεται κάποιες φορές προς αποφυγή της άμεσης πρόκλησης συναισθημάτων ή και της σύνδεσης με ό,τι μπορεί κάποιος να θεωρήσει ελληνικό τραγούδι. Ο στίχος, για μένα, λειτουργεί ως ένα άλλο μουσικό όργανο πρωτίτως, από την άποψη ότι τις περισσότερες φορές είναι συγκεκριμένοι φθόγγοι ή ήχοι που μου κολλάνε σαν άκουσμα, και πάνω σε αυτούς γράφονται οι τελικοί στίχοι. Περιέργως πάντα μου βγαίνουν ήχοι και φθόγγοι στα αγγλικά – τα ελληνικά απαιτούν από μένα πολύ μεγαλύτερη προσπάθεια για να γραφτούν, αλλά, ναι, είναι αναμενόμενο να συνδεθεί περισσότερο κόσμος με αυτά.

— Πως είναι μέχρι τώρα η χρονιά σου από δημιουργική άποψης, ως συνθέτρια, μουσικός, αλλά και ως DJ;

Με αντίστροφη σειρά από αυτήν που αναφέρεις, σε σχέση με τον χρόνο που έχω αφιερώσει και τα χρήματα που το καθένα από αυτά μου έχει αποφέρει. Είμαι περισσότερο dj, μουσικός και συνθέτης είμαι μόνο τους τελευταίους δύο μήνες, λόγω και της απόφασής μου να στηθεί μπάντα και να παρουσιαστεί όλη μου η δουλειά live, κατά τη διάρκεια της οποίας έχω αρχίσει να ξαναγράφω ιδέες. Παρόλα αυτά, το να παίζω μουσική ως dj σε bar, σε event, σε γάμους κ.λπ. μπορεί να είναι μια εξίσου δημιουργική διαδικασία, με την κύρια διαφορά ότι σ' αυτή την περίπτωση γίνομαι πολύ περισσότερο people pleaser.

— Τραγούδια σου είναι αρκετά νεανικά ως ύφος και ήχος, ταυτόχρονα είναι και τραγούδια ηρεμίας και γαλήνης. Τι θες να πετύχεις με τη μουσική σου;

Σίγουρα δεν έχω θυμό, είμαι συναισθηματικός και ευαίσθητος άνθρωπος και πλέον δεν με νοιάζει κιόλας να φανεί αυτό. Αλλά μ' αρέσει πάρα πολύ και η μουσική ως μέσο που σε κάνει να χορεύεις και να κινείσαι. Ως ρυθμός, Γενικά η επικοινωνία με τον κόσμο είναι ο σκοπός μου. Να αφουγκράζομαι όσο μπορώ τις ανάγκες του και να απαντώ σε αυτό ή να το μεταγράψω σε μουσική είτε με μια διάθεση ενσυναίσθησης είτε συγκίνησης, ιδανικά στον συνδυασμό των δύο. Πάντως, ειδικά στο κομμάτι της ηρεμίας, θεωρώ ότι παίζει καταλυτικό ρόλο και η φωνή μου.

— Τι σε εμπνέει στην καθημερινότητά σου και τι σου δίνει έμπνευση για να γράφεις τραγούδια;

Όσο έκανα mashup και διασκευές ήταν κυρίως το στοιχείο της περιέργειας, σαν τα clickbait άρθρα που λένε «Δείτε πώς είναι σήμερα ο τάδε...» Την περιέργεια την είχα η ίδια πρωτίτως, για να βρω κομμάτια που τελικά μπορούν να δέσουν, παρότι αρχικά θα έμοιαζαν τελείως άσχετα. Φτάνοντας στο er και στο σήμερα, και καθώς εξακολουθώ και είμαι άνθρωπος πιο πολύ της μουσικής και δευτερευόντως του στίχου, εμπνέομαι από την ίδια τη μουσική, από τραγούδια που ακούω, από συναισθήματα που μου προκαλούνται και θα ήθελα να τα μεταφέρω με έναν πιο προσωπικό τρόπο, αλλά ίσως στο βάθος να κρύβεται ακόμα το στοιχείο της περιέργειας. Στο κομμάτι του στίχου, θα έλεγα ότι είναι σχεδόν πάντα οι σχέσεις, οι άνθρωποι και τα συναισθήματα.

— Τι ετοιμάζεις για το Fresh Voices στο Γαλλικό Ινστιτούτο; Τι θα δούμε και τι θα ακούσουμε ζωντανά;

Θα είναι ένας συνδυασμός από ό,τι έχω δημιουργήσει τα τελευταία 15 χρόνια. Mashups, διασκευές, δικά μου κομμάτια από το er και ίσως και καινούρια, αυτή τη φορά παιγμένα με μπάντα. Δείτε πώς είναι σήμερα τα κομμάτια μου παιγμένα με μπάντα... χαχαχα!

— Και τα μελλοντικά σου σχέδια;

Υπάρχουν ιδέες για κομμάτια και άλλα που έχουν αρχίσει να δουλεύονται, αλλά είμαι ακόμα σε αρχικό στάδιο, και δεν ξέρω πώς μπορεί να εξελιχθεί μουσικά και στιχουργικά. Υπάρχει όμως η ιδέα ενός τίτλου - κεντρικής ιδέας που μου φαίνονται πολύ ενδιαφέροντα να ακολουθήσω, αλλά δεν θα σας αποκαλύψω μέχρι να σιγουρευτώ.

— Έχεις καταλήξει ότι το επαγγελματικό σου μέλλον θα είναι η μουσική;

Κρίνοντας από το ότι είμαι 38 και κάνω 4-5 δουλειές, πιστεύω και εύχομαι να μη χρειαστεί να καταλήξω ποτέ. Είναι η εναλλαγή των ασχολιών που μου δίνει την όρεξη να είμαι δημιουργική σε καθένα αξεχωριστά, χωρίς να έχω την πίεση ότι μέσα από κάποιο πρέπει να βγάλω χρήματα.

— Απολαμβάνεις περισσότερο τα live σήμερα από ό,τι παλιότερα;

Μπορώ να πω πως, ναι, κυρίως λόγω του ότι έχω να συγκεντρωθώ και να απολαύσω ένα κυρίως πράγμα. Το να χρησιμοποιώ τη φωνή μου (ή και το βιολί) ως τη μελωδική επικάλυψη που πατά πάνω στον ρυθμό και την αρμονία, με στόχο να επικοινωνήσει με τον κόσμο.

LEROY BROUGHT FLOWERS

Ο LEROY BROUGHT FLOWERS (Δημήτρης Δάρας) είναι μουσικός, τραγουδοποιός και τραγουδιστής. Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη και ξεκίνησε μουσικές σπουδές στο πιάνο και στη θεωρία της μουσικής σε πολύ νεαρή ηλικία. Έχει τη βάση του στο Ηνωμένο Βασίλειο και έχει κυκλοφορήσει δύο άλμπουμ του 2020, ενώ πρόσφατα κυκλοφόρησε το καινούργιο του EP με τίτλο «Exit Scene». Η μουσική του παντρεύει πολύ γλυκά πολλά και διαφορετικά είδη μουσικής από τα 90s και τα 00s όπως το r & b, την pop, και το hip hop.

— Το Leroybroughtflowers είναι ένα ασυνήθιστο και πολύ όμορφο όνομα. Πώς το διάλεξες;

Το κανονικό μου όνομα είναι Δημήτρης Δάρας και ένιωθα ότι δεν συνάδει με τη μουσική μου ταυτότητα. Θέλοντας να ξεχωρίσω την καλλιτεχνική μου ύπαρξη δημιούργησα ένα alter ego, το οποίο θα αντιπροσώπευε τον ήχο μου και αυτό που πρεσβεύω. Το όνομα Liróí (Leroy) το επέλεξα όταν ήμουν πολύ μικρός επειδή μου άρεσε και το βρήκα μοναδικό. Στη συνέχεια της ζωής μου, όταν πλέον ο ήχος των τραγουδιών μου πήρε μια συγκεκριμένη μορφή, ήθελα να συνοδεύεται με μια ποιητικότητα και έναν απαλό ρομαντισμό. Το σκεπτικό πίσω από το brought flowers (έφερε λουλούδια) είναι ότι τα τραγούδια μου είναι λουλούδια τα οποία φυτεύω και ανθίζουν με τον χρόνο. Πέρα από την ηρεμία που θέλω να έχουν τα ηχοτοπία που δημιουργώ, η λέξη flowers έχει και δεύτερη σημασία, καθώς η μουσική μου

χαρακτηρίζεται από διαφορετικά είδη τραγουδίσματος – rap, ομιλίας και κανονικού τραγουδιού –, δημιουργώντας ένα συγκεκριμένο είδος flow που ονόμασα flower.

— Τα τραγούδια σου μοιάζουν με οάσεις ηρεμίας και γαλήνης μέσα σε ένα θορυβώδες αστικό τοπίο. Τι είναι αυτό που σε εμπνέει μέσα στον θόρυβο της πόλης;

Γεννήθηκα και μεγάλωσα στη Θεσσαλονίκη και έτσι έμαθα να ζω στο αστικό τοπίο και να δημιουργώ σε αυτό. Με εμπνέουν ιδιαίτερα οι αντιθέσεις που αντιλαμβάνομαι σε μια πόλη, όπως η μοναχικότητα μέσα στην πολυκοσμία και η εσωτερικότητα μέσα στον θόρυβο. Αυτές οι αντιθέσεις κατ' ουσία αποτέλεσαν βίωμά μου και συγχρονίστηκαν μαζί τους. Η μουσική μου έχει κάποια αντιφατικά στοιχεία καθώς πολύ συχνά οι στίχοι εκφράζουν κάτι πολύ πιο έντονο από τη χαλαρωτική μελωδία που τους συνοδεύει.

— Πότε κατάλαβες ότι η μουσική θα είναι μια απαραίτητη δημιουργική διέξοδος στον χρόνο σου και στη ζωή σου;

Ξεκίνησα μαθήματα πιάνου και θεωρίας στις πρώτες τάξεις του δημοτικού και έγραψα το πρώτο μου τραγούδι όταν ήμουν δώδεκα χρονών. Κατάλαβα ότι θέλω να ασχοληθώ με τη μουσική σε πολύ μικρή ηλικία.

— Έχεις επιλέξει να μοιράζεις τον χρόνο σου δημιουργικά ανάμεσα σε Λονδίνο, Θεσσαλονίκη και Αθήνα. Ποιο είναι το σκεπτικό πίσω από αυτή την απόφαση;

Από τότε που ξεκίνησα να γράφω τραγούδια χρησιμοποιώ αγγλικό στίχο, καθώς πάντα μου άρεσε η αγγλόφωνη pop μουσική. Γι' αυτό επέλεξα να συνεχίσω τις μουσικές μου σπουδές στην Αγγλία και είναι εκεί από το 2020. Παρ' όλα αυτά, έρχομαι όσο πιο πολύ μπορώ στην Ελλάδα. Βρίσκω την επαφή μου με τις δύο αυτές χώρες πολύ ενδιαφέρουσα και ιδιαίτερα σημαντική για τη μουσική μου εξέλιξη, επειδή η συνεχής εναλλαγή περιβάλλοντος μου προσφέρει καινούργιες ιδέες και με κρατά σε εγρήγορση, ενώ προσπαθώ να αξιοποιώ τα προτερήματα και των δύο τόπων.

— Τι πιστεύεις ότι χρειάζεται για να τα καταφέρει κανείς στην αχανή αγορά της αγγλικής σκηνής;

Η αγγλική μουσική σκηνή είναι η μεγαλύτερη ευρωπαϊκή σκηνή στην pop και rock μουσική και αυτό σημαίνει ότι μπορεί να σου προσφέρει πολλές ευκαιρίες. Όμως, η άποψή μου είναι ότι μόνο αυτό δεν είναι αρκετό. Για την ακρίβεια, στην ψηφιακή εποχή που ζούμε, στην εποχή που όλα μπορούμε να τα δούμε και ακούσουμε από τις ηλεκτρονικές συσκευές μας, είναι απαραίτητο ο καλλιτέχνης να βρει μια ισορροπία και να έχει μια καθολική προσέγγιση αξιοποιώντας όλα τα εργαλεία που του δίνονται. Αυτά που εγώ πιστεύω πως ένας μουσικός καλλιτέχνης χρειάζεται για να τα καταφέρει είναι, πέραν της μουσικής ικανότητας, η δικτύωση, η προώθηση και η αξιοποίηση των ψηφιακών πλατφορμών, η στρατηγική, η προσαρμοστικότητα και η αυθεντικότητα. Πάντως για εμένα το σημαντικότερο όλων είναι η αντοχή και η δέσμευση. Καμιά φορά το πιο θαρραλέο πράγμα που μπορούμε να κάνουμε είναι να μη σταματάμε.

— Ποια είναι η δημιουργική διαδικασία που ακολουθείς; Πώς ηχογραφείς τα τραγούδια σου;

Η αλήθεια είναι πως έχω δημιουργήσει κομμάτια με ποικίλους τρόπους. Έχω γράψει πολλά στο πιάνο και στην κιθάρα και άλλα τόσα πάνω σε ένα beat. Η μουσική είναι μια μορφή συνύπαρξης και θέλω να συνεργάζομαι με άλλους καλλιτέχνες για να δημιουργήσουμε κάτι μαζί. Η δημιουργική διαδικασία, λοιπόν, που ακολουθώ δεν είναι συγκεκριμένη και πάντα προσδιορίζεται από αυτό που θέλω να γράψω και την αισθητική που θέλω να ακολουθήσω.

— Ποιες είναι οι επιρροές σου;

Μεγαλώνοντας άκουγα πολύ pop, r & b και τζαζ μουσική. Εμπνέομαι ιδιαίτερα από ήχους άλλων δεκαετιών και από τους αγαπημένους μου καλλιτέχνες. Επίσης εμπνέομαι από τις εμπειρίες μου, αλλά και από ιστορίες άλλων ανθρώπων. Για εμένα η μουσική είναι ένας τρόπος να παρατηρώ τον κόσμο και να φιλτράρω αυτά που συμβαίνουν γύρω μου.

— Θα σκεφτόσουν ποτέ να έβαζες στη μουσική σου και ελληνικό στίχο, ούτως ώστε να απευθυνθείς και σε ένα ευρύτερο ελληνόφωνο κοινό;

Εννοείται πως θα το σκεφτόμουν και θα μπορούσα να το κάνω, αλλά όχι κατά παραγγελία και όχι απλώς για να απευθυνθώ σε ένα ευρύτερο κοινό. Εάν η διαδικασία της δημιουργίας ενός τραγουδιού με οδηγήσει εκεί ή αν η μελωδία που σκέφτομαι μπορεί να αποτυπωθεί καλύτερα με ελληνικό στίχο, θα το κάνω. Μου αρέσει η ελληνική μουσική και μου αρέσουν πολλοί Έλληνες καλλιτέχνες.

— Τι θα παρουσιάσεις στα Fresh Voices στο Γαλλικό Ινστιτούτο; Προτιμάς τη διαδικασία της ηχογράφησης ή τη ζωντανή εμφάνιση;

Πιστεύω ότι η διαδικασία της ηχογράφησης και αυτή της ζωντανής εμφάνισης είναι αρκετά διαφορετικές και τις λατρεύω εξίσου. Το να δίνεις ζωή σε ένα κομμάτι μου αρέσει πολύ, αλλά μου αρέσει και να τραγουδάω και να συνεχίζω να τιμώ αυτά τα κομμάτια. Είμαι πολύ ενθουσιασμένος που συμμετέχω στο Fresh Voices στο Γαλλικό Ινστιτούτο και εκεί θα παρουσιάσω κάποια κομμάτια από το καινούργιο μου πρότζεκτ, το «Exit Scene», που κυκλοφόρησε σε συνεργασία με τη Mellowsofry Music, αλλά και παλιότερα τραγούδια σε r & b, lo-fi και hip hop ήχους. **A**

critic's CHOICE

Το ελιξίριο της νιότης (THE SUBSTANCE) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κοραλί Φαρζά ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ντέμι Μουρ, Μάργκαρετ Κουάλει, Ντένις Κουέιντ

JUST THE FACTS

Το ελιξίριο της νιότης ***
Τα τέρατα της showbiz

Black dog ***
Μια αλλιώτικη φιλία

Πέρασμα ***
Χάσματα γενεών και εποχών

Azrael **
Στο χωριό του τρόμου

Μαύρο καναρίνι *½
Μετά την Κέιτ Μπέκινσεϊλ το χάος

Γραμμή δισταγμού -
Όλα για την αλήθεια

Μυστικό στο κελάρι -
Προσοχή στα σκαλιά

Looney Tunes: Ο Πόρκι και ο Ντάφι σώζουν τη Γη -
Κυριολεκτικά Looney

Οζι, η φωνή του δάσους
Μεταλωτισμένο animation για μικρούς σινεφίλ

Η 50χρονη Ελιζαμπεθ Σπαρκλ (Ντέμι Μουρ), διάσημη τηλεπερσόνα και γυμνάστρια σε πρωινάδικο τηλεοπτικού σταθμού που διευθύνει ο γλοιώδης Χάρβεϊ (Ντένις Κουέιντ), απολύεται λόγω ηλικίας, καθώς «πρέπει να έρθει φρέσκο και νέο αίμα στο κανάλι».

Το σοκ είναι τεράστιο για την Ελιζαμπεθ, που βρίσκει πάντως τον τρόπο να ξαναγίνει νέα. Η παράνομη ουσία που ανακαλύπτει της χαρίζει μεν έναν «νέο και πιο βελτιωμένο εαυτό της», αλλά έχει αυστηρούς κανόνες, που πρέπει να τηρούνται με ευλάβεια. Η «γέννηση» της εκθαμβωτικής Σου από τη σάρκα –κυριολεκτικά, σε μια σκηνή που θα σας στείλει αδιάβαστους– της Ελιζαμπεθ μοιάζει να λύνει όλα τα προβλήματά της, όμως η συνέχεια εγκυμονεί απρόσμενους κινδύνους. Η Γαλλίδα Κοραλί Φαρζά είχε πραγματοποιήσει ένα εντυπωσιακό ντεμπούτο το 2017 με τη σπλάτερ και καταγιστική φεμινιστική περιπέτεια «Revenge». Στο φιλμ εκείνο μια νεαρή γυναίκα επέστρεφε από τον... τάφο της, για να εκδικηθεί τους τρεις άντρες που την είχαν βιάσει και δολοφονήσει. Στο νέο της φιλμ η σκηνοθέτρια και σεναριογράφος υπογράφει μια εξωφρενική (σπλάτερ, κωμική καθώς και οριακά δραματική) παραβολή για το τίμημα της φήμης και τους ανθρωποφάγους μηχανισμούς του θεάματος, βάζοντας ξανά στο στόχαστρο τη συστημική πατριαρχία. Όμως αυτή τη φορά τα βέλη της πέφτουν και στην αντίπερα όχθη. Το κράμα αλαζονείας-ματαιοδοξίας που αναδύεται από την gore περιπέτεια του «Substance» είναι και θηλυκού γένους. Το body horror φιλμ, που έπεσε σαν κομήτης στο Φεστιβάλ των Καννών και χάρισε στην Ντέμι Μουρ την πιο γενναία ερμηνεία της καριέρας της, είναι μια ντελιριακή και ακραία εκδοχή του μύθου του Φάουστ. Η μη συμφιλίωση με τον χρόνο που χάνεται και η λυσοσαλέα ανάγκη να παραμείνουμε «όμορφοι και νέοι» γίνεται το όχημα ώστε η Φαρζά να αναπτύξει κάποιους δυνατούς προβληματισμούς, με την κάμερά της να οργιάζει. Εκτός από την κριτική στην επιφανειακή show biz και στα... τέρατά της, το βραβευμένο στις Κάννες σενάριο μετατρέπεται σε έναν κόλαφο για τη χωρίς νόημα ζωή, που έχει ως μοναδικές αξίες τη δύναμη της εικόνας και τη μανία της επαγγελματικής ανέλιξης με κάθε τίμημα. Επιπλέον το φιλμ σατιρίζει τον μεγαλύτερο ίσως φόβο των σταρ, που είναι η μοναξιά. Το ενδεχόμενο να μείνουν στο τέλος μόνοι με τον εαυτό τους (τον οποίο απεχθάνονται, όπως υποστηρίζει η Φαρζά), χαρακτηρισές σαν την Ελιζαμπεθ, που δεν έχουν ενσυναίσθηση, αρχές και κυρίως προσωπικότητα, είναι για εκείνους όχι μόνο το χειρότερο, αλλά και το πιο τρομακτικό πράγμα που μπορεί να τους συμβεί.

ΑΚΟΜΗ

▶▶▶ Στο φολκlorικό μεταφυσικό θρίλερ «Azrael»** του Ι. Ελ. Κατζ, κεντρικό στοιχείο της άκρωσ αιματοβαμμένης ιστορίας αποτελεί η θέση της γυναίκας σε θρησκόληπτες, απομονωμένες κοινότητες.

▶▶▶ Η ταινία του Τούρκου Σελμάν Νατζάρ με τίτλο «Γραμμή δισταγμού» (Hesitation Wound) (-) είναι ένα δράμα που μελετά τη διαχωριστική γραμμή μεταξύ επαγγελματικού καθήκοντος και προσωπικών επιθυμιών στη ζωή μιας παικτολόγου.

▶▶▶ Στο θρίλερ «Μυστικό στο κελάρι» (Cellar Door) (-) του Βον Στάιν, με τους Σκοτ Σπίντμαν και Τζορντάννα Μπρούστερ, ένα νεαρό ζευγάρι κληρονομεί μια πλούσια έπαυλη που κρύβει ένα σκοτεινό μυστικό.

▶▶▶ Το animation «Looney Tunes: Ο Πόρκι και ο Ντάφι σώζουν τη Γη» (The day the earth blew up: A Looney Tunes movie) (-) του Πίτερ Μπράουνγκαρντ φέρνει όλη τη θεότρελη παρέα των Looney Tunes σε πρώτο πλάνο. ▶▶▶ Ένα ακόμη animation είναι το «Οζι, η φωνή του δάσους» (Ozi: the voice of the forest) (-) του Τιμ Χάρπερ, με ηρωίδα την Οζι, έναν μικροσκοπικό θηλυκό ουρακοτάγκο με ανήσυχο πνεύμα περιπέτειας.

- * ΑΔΙΑΦΟΡΗ
- ** ΜΕΤΡΙΑ
- *** ΚΑΛΗ
- **** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
- ***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☛ Σήμερα Πέμπτη είναι η Γιορτή του Σινεμά και οι κινηματογράφοι υποδέχονται το κοινό με είσοδο 2 ευρώ

«ΘΕΣ ΝΑ ΜΕΙΝΕΙΣ ΜΟΝΗ ΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΟΥ;» (THE SUBSTANCE - TO ΕΛΕΓΧΟ ΤΗΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Μαύρο καναρίνι

Black dog

Πέρασμα

Μαύρο καναρίνι (CANARY BLACK) *1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πιερ Μορέλ ΠΡΩΤΑΓΟΝΙΣΤΟΥΝ: Κέιτ Μπέκινσεϊλ, Μπεν Μάιλς, Σάφρον Μπάροους, Ρέι Στίβενσον

Μια πράκτορας της CIA εκβιάζεται από μέλη τρομοκρατικής οργάνωσης που έχουν απαγάγει τον σύζυγό της, ο οποίος αγνοεί την αληθινή ταυτότητα της γυναίκας του.

Η Κέιτ Μπέκινσεϊλ έχει αποδείξει και στο παρελθόν (το franchise «Underworld») ότι μπορεί να κουβαλήσει μια ταινία δράσης πάνω της. Εδώ πάντως, παρά τη φιλοτιμία και την αυταπάρνηση με την οποία η Βρετανίδα στार υπηρέτει τον ρόλο της αιγυπτιακής πράκτορα, το κοινότυπο σενάριο δεν μπορεί να της προσφέρει κάτι περισσότερο από μια απλή συρραφή κατασκοπικών κλισέ. Το φιλμ του Πιερ Μορέλ (κορυφαία στιγμή του το «Taken») αποτελεί μια άνευρη και ρουτινιάρικη περιπέτεια, πασπαλισμένη με ψευδοδιλήμματα περί πατριωτισμού και αυτοθυσίας. Ειδικά από τη στιγμή που οι τρομοκράτες ζητούν από την ηρωίδα να τους αποκαλύψει τα μυστικά της χώρας της, η ταινία παίρνει τον κατήφορο.

Black dog (GOUZHEN) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γκούαν Χου ΠΡΩΤΑΓΟΝΙΣΤΟΥΝ: Τσανγκ Γι, Τσιγκ Λιανγκ, Έντι Πενγκ

Ύστερα από 10 χρόνια στη φυλακή για φόνο εξ αμελείας, ο νεαρός Λανγκ αφήνεται ελεύθερος και επιστρέφει στην πόλη του στη βορειοδυτική Κίνα. Εκεί όμως συναντά μια απόκοσμη κατάσταση, καθώς, ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων του 2008, η πόλη αδειάζει από κατοίκους, οι οποίοι εγκαταλείπουν τα πρώην κατοικίδια σκυλιά τους, που πλέον κινούνται σε αγέλες, προκαλώντας τον τρόμο στους εναπομείναντες κατοίκους της περιοχής.

Η πρωτότυπη ταινία του Κινέζου Γκούαν Χου απομυθοποιεί το όνειρο των Ολυμπιακών Αγώνων (η διαφήμιση στην κινεζική τηλεόραση με τίτλο «Ζήσε το όνειρο στο Πεκίνο του 2008» θα ξυπνήσει μνήμες στον Έλληνα θεατή) με ένα σκηνοθετικό στιλ που ισορροπεί εξαιρετικά ανάμεσα στο κοινωνικό δράμα και στο περιπετειώδες θρίλερ. Στον πυρήνα του καλογραμμένου σεναρίου βρίσκεται η φιλία που δημιουργείται ανάμεσα στον μοναχικό ήρωα και στον καταζητούμενο με αμοιβή 1.000 γουάν άγριο μαύρο σκύλο. Ένα φιλμ σπάνιας ευαισθησίας (η ανάγκη για εξιλέωση οδηγεί τον ήρωα στην επόμενη φάση της ζωής του) και νουάρ αποχρώσεων, που πηγαινοέρχεται με άνεση από τον πολιτικό σχολιασμό στα πιο περίπλοκα υπαρξιακά ερωτήματα. Πρώτο βραβείο στην κατηγορία Ένα Κάποιο Βλέμμα του Φεστιβάλ των Καννών 2024.

Πέρασμα ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Λεβάν Ακίν ΠΡΩΤΑΓΟΝΙΣΤΟΥΝ: Λούκας Κανκάβα, Μζία Αραμπούλι, Ντενίζ Ντουμανλί, Νίνο Καρκάβα

Μια συνταξιούχος δασκάλα από τη Γεωργία παίρνει την απόφαση να ταξιδέψει στην Κωνσταντινούπολη προκειμένου να εντοπίσει τα χαμένα ίχνη της τρανς ανιψιάς της. Βραβευμένο στο φετινό Φεστιβάλ του Βερολίνου ανθρωποκεντρικό δράμα, δοσμένο με τη μορφή μιας τυπικής οδύσσειας που αφορά την αναζήτηση ενός προσώπου.

Αναζήτηση που συμβολίζει πολύ περισσότερα από την ανίχνευση μιας απλής συγγενικής σχέσης. Η Λία, όπως είναι το όνομα της ηρωίδας, βρίσκει νόημα στη μονότονη ζωή της στη Γεωργία όταν μαθαίνει ότι η ανιψιά της, Τέκλα, πιθανότατα ζει στην Κωνσταντινούπολη. Το ταξίδι που ακολουθεί δεν είναι μόνο μια φυσική και συναισθηματική δοκιμασία για εκείνη, αλλά κι ένα ευεργετικό οδοιπορικό που γεμίζει με φως και αισιοδοξία τη ζωή της. Το σκηνοτικό της πολύβουης και εντυπωσιακής Πόλης θυμίζει δημιουργίες του Νούρι Μπιλγκέ Τσεϊλάν, με μια αίσθηση κατεπείγοντος για τις ριζικές κοινωνικοπολιτικές αλλαγές που συντελούνται σε παγκόσμια κλίμακα, έχοντας φυσικά στον πυρήνα του ψυχωμένου σεναρίου μια καθηλωτική και απέραντα τρυφερή ιστορία.

Επιμέλεια:
ΜΑΡΙΑ-ΙΩΑΝΝΑ
ΣΙΓΓΑΛΟΥ

Look

ESSENTIAL ANTWERP
Βαμβακερό πουκάμισο με κέντημα €215

ΚΑΛΟΓΙΡΟΥ
Δερμάτινη τσάντα Wandler €450

ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ
Βραχιόλι με τυχώσεις της Αλεξάνδρας Τσουκαλά €18

OLIVE
GREEN

PULL & BEAR
Τζάκετ με λεοπάρ πριντ €35,99

INTIMISSIMI
Τοπ και σορτς από μετάξι και δαντέλα €49,90 και €33,90

ETRO
Γυαλιά ηλίου

DIANE VON FURSTENBERG
Βελούδινο παντελόνι Ruthette €284

SWATCH
Ρολόι
Up in Smoke €145

ΖΟΥΜΒΟΥΛΑΚΙΣ GALLERIES
Σκουλαρική Collage Golden 3,70x2 εκ. €75

Το πράσινο
φόρεμα
είναι το
νέο λευκό
πουκάμισο

MYTHERESA
Μπουφάν The Frankie Shop €285

CONVERSE
Παπούτσια Lift €89,90

NORMA KAMALI
Ασύμμετρο μίνι φόρεμα €156

MORTOGLU
Δερμάτινες μπαλαρίνες Pedro Miralles €89

KYVOS TRAINING

Μαθήματα εναέριων ακροβατικών για όλους

Κεραμέως & Βίκτωρος Ουγκώ 72, Μεταξουργείο, 6974562462
www.kyvostraining.gr kyvostraining kyvostraining

Ο Κύβος ξεκίνησε τη λειτουργία του τον Σεπτέμβριο του 2019 στο Μεταξουργείο, εκφράζοντας την ανάγκη να μεταδώσουν σε όλους εμάς την παραστατική τέχνη των εναέριων ακροβατικών αλλά και να δώσουν μια άλλη οπτική γωνία στην έννοια της φυσικής άσκησης. Η παραστατική τέχνη των εναέριων ακροβατικών αποτελεί δραστηριότητα με την οποία μπορούν να ασχοληθούν από καλλιτέχνες (μουσικοί, ηθοποιοί, χορευτές κλπ) μέχρι αθλητές αλλά και άνθρωποι της διπλανής πόρτας! Μέσα από μια μεγάλη γκάμα μαθημάτων ενδυναμωσης, ευλυγισίας, χορού και ακροβατικών, σίγουρα θα βρεις αυτό που σου ταιριάζει και εκείνοι θα αναλάβουν όλα τα υπόλοιπα, δίνοντας στη γυμναστική που ως τώρα ήξερες μια τελείως διαφορετική διάσταση!

Μίλα μου

Βρόμια - RELOADED

Της ΤΖΕΝΗΣ ΜΕΛΙΤΑ

Σου στέλνω, γιατί έχω ένα θεματάκι με το «πρόσωπο»! Γνωριστήκαμε μέσω εφαρμογής, εγώ έκανα την πρώτη κίνηση. Στο πρώτο μας ραντεβού ήρθε λίγο αργοπορημένος, αλλά το κακό δεν ήταν αυτό, το κακό ήταν –πώς να το πω κομψά δεν ξέρω–, το κακό ήταν ότι μυρίζε άσχημα, ήταν ιδρωμένος και λίγο κάπως σαν να έτρεχε πριν έρθει. Είπα οκ την πρώτη φορά, θα έτυχε. Βγαίνουμε ξανά ραντεβού και πάλι τα ίδια, πάλι ήταν μέσα στον ιδρώτα. Το θέμα είναι ότι τον βρίσκω πολύ σέξι αλλά, από την άλλη έτσι όπως μυρίζει, δεν μπορώ κιόλας. Πώς να του το πω; Ντρέπομαι...

Αγαπητή μου φίλη, ο έρωσ θέλει θυσιές. Να το πω κι εγώ το κλισέ, γιατί όχι;! Χρειάζεται να κάνεις υπομονή και είναι μία πολύ καλή ευκαιρία να ξεσκονίσεις κι εσύ τα αγγλικά σου και γιατί όχι να του κάνεις και κάποιο μάθημα ελληνικών, τα βασικά πράγματα δηλαδή. Από τη μεριά του, μπορεί να σου μάθει κι αυτός τη γλώσσα και να το κάνετε το μαγαζί του φίλου σου φροντιστήριο ξένων γλωσσών. Ζήσ' το και τα υπόλοιπα θα τα βρείτε με καλή θέληση στην πορεία!

Άκου τώρα story! Είμαι ακόμα ερωτευμένη με τον πρώην μου. Ήμασταν μαζί 1 χρόνο, αλλά είπα κάτι που δεν του άρεσε και μετά από λίγες μέρες με χώρισε και όχι μόνο με χώρισε, αλλά με έκανε και block στο Insta. Δεν είμαι θυμωμένη μαζί του, γιατί ξέρω ότι εγώ φταίω, αλλά θα ήθελα να του ζητήσω μια δεύτερη ευκαιρία. Λοιπόν, όλα του τα ρούχα ήταν απομιμήσεις γνωστών brands. Ε, και μια μέρα του είπα ότι ντύνεται σαν κάγκουρας. Δεν περίμενα να τον πειράξει τόσο. Μετά από μερικές μέρες αφού είχαμε κόψει ξαφνικά επικοινωνία, μού έριξε και block, αφού δεν τον βρίσκω πουθενά στο Insta. Τι να κάνω;

Μήπως πριν έρθει στο ραντεβού, το ρίχνει στο τρέξιμο; Και ο καιρός είναι ακόμα ζεστός! Ίσως να αγχώνεται κιόλας, ίσως να παίζει και κανένα άλλο θέμα. Πριν απελπιστείς εντελώς, καταλαβαίνοντας και πόσο ευαίσθητο είναι το θέμα, θα σου έλεγα να τον ρωτήσεις ευθέως, αν πιέζεται και έρχεται έτσι ιδρωμένος. Αν τώρα είναι αμελής με την προσωπική του υγιεινή, όσο σέξι και να μοιάζει εν πρώτοις, νομίζω θα έχεις θεματάκι.

Τζένη, την καλοπέρα μου! Μιλάω με ένα παιδί που γνώρισα που δουλεύει λάντζα στο μαγαζί φίλου μου. Ωραίο παλικάρι, το θέμα είναι ότι δεν ξέρει να μιλήσει σχεδόν καθόλου ελληνικά. Μιλάει σπαστά αγγλικά κι εγώ γενικά τα αγγλικά δεν τα συμπάθησα ποτέ μου, με αποτέλεσμα και τα δικά μου να είναι χάλια. Έχουμε φλερτάρει αρκετά τις τελευταίες φορές που πήγα στο μαγαζί του φίλου μου και νομίζω πως αρχίζω να τον ερωτεύομαι. Έχουμε ανταλλάξει Instagram, αλλά μετά βίας καταλαβαίνω τι θέλει να μου πει, αφού δίπλα στη συνομιλία μας έχω το google translate και έτσι συνηθιστήκαμε! Μου είπε βέβαια ότι θα παρακολουθήσει μαθήματα για να μάθει τη γλώσσα, αλλά μέχρι τότε θα μας έχει βγει το λάδι με την επικοινωνία.

Σίγουρα το σχόλιο σου ήταν αδιάκριτο και σίγουρα πληγωθήκε, αλλά ούτε τον χωρισμό καταλαβαίνω, πόσω δε μάλλον να βαρέσει τέτοια εξαφάνιση. Γενικώς, δεν καταλαβαίνω γιατί να αποκλείσεις έναν άνθρωπο από τη ζωή σου, λες και δεν πέρασε ποτέ από αυτή. Αλλά ο καθένας διαχειρίζεται το χωρισμό με τον τρόπο του. Αν θες μια δεύτερη ευκαιρία, κυνήγησέ τη. Δεν μπορεί να σε έχει αποκλείσει από παντού. Μα με τηλέφωνο, με email, με το παλιό παραδοσιακό γράμμα, μπορείς να του μιλήσεις, να του ζητήσεις συγγνώμη για το σχόλιο και να δεις αν υπάρχει διάθεση να το αφήσετε πίσω. Εκτός αν ήταν κάτι βαθύτερο και το σχόλιο σου ήταν απλά η αφορμή.

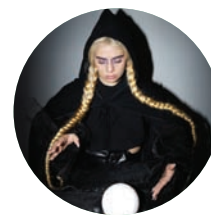
ΕΝΑ ΜΙΚΡΟΦΩΝΟ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ

Η πιο ζωντανή και αυθεντική μορφή έκφρασης επιστρέφει στην πόλη, με events που δίνουν την ευκαιρία σε ποιητές, συγγραφείς, μουσικούς, performers και σε κάθε δημιουργό να μοιραστεί το ταλέντο και τη φωνή του με το κοινό! Είτε είσαι πρωτάρης είτε έμπειρος καλλιτέχνης, αυτό είναι το ιδανικό μέρος για να εκφραστείς και να συνδεθείς με άλλους ανθρώπους που αγαπούν το spoken word.

Πληροφορίες [swom.poetry](https://www.instagram.com/swom.poetry)

Το επόμενο SWOM θα πραγματοποιηθεί στις 22 Νοεμβρίου, στο Κατάσκοπος

© JOHN HOLMES

Κριός

20 Μαρτίου - 19 Απριλίου

Καλή εβδομάδα, αγαπντέ μου Κριέ! Νιώθεις πως ήρθε η ώρα του λογαριασμού και σκέφτεσαι τι σε κάνει να νιώθεις ασφάλεια και τι όχι. Προς τα τέλη της εβδομάδας, η Νέα Σελήνη σου φέρνει αναστάτωση και σκέψεις γύρω από οικονομικά και γενικά τα «θέλω» σου. Στα ερωτικά, τονίζεται το στοιχείο της υπερβολής. Αν είσαι αδέσμευτος και κάνεις κάποια γνωριμία, πρόσεξε μην πέσεις σε παγίδα λόγω του υπερβολικού ενθουσιασμού σου. Αν, πάλι, είσαι δεσμευμένος, δεν αποκλείεται να κινηθείς στα άκρα. Δηλαδή ή που θα θες την απόλυτη ελευθερία σου ή που θα σκάσεις τον άνθρωπο από τις πολλές απαιτήσεις - μήπως να ξεκαθαλίσεις λίγο από το καλάμι;

Ταύρος

20 Απριλίου - 19 Μαΐου

Καλή εβδομάδα, αγαπημέ μου Ταύρε! Εβδομάδα συνειδητοποιήσεων, καθώς αντιλαμβάνεσαι πως τελικά δεν είναι όλα γύρω σου τόσο ρόδινα όσο πίστευες. Αυτό σε φέρνει σε ρήξη με πολύ κόσμο. Στα αισθηματικά, αν είσαι ελεύθερος, η εβδομάδα σου φέρνει, εκτός από εξελίξεις, και κάποιο νέο γκομενάκι που θα σε ταραξεί. Το αν αυτό είναι θετικό ή αρνητικό θα το βρεις στην πορεία, αν δεν πέσεις με τα μούτρα. Οι δεσμευμένοι θέλετε την προσοχή πάνω σας κι αυτό προκαλεί εντάσεις και από τη μεριά σας αλλά και από τη μεριά του συντρόφου σας, καθώς δεν μπορεί όλη μέρα να σας νταντεύει. Κάπως λογικό μου ακούγεται - εσάς όχι, να φανταστώ;

Δίδυμοι

20 Μαΐου - 20 Ιουνίου

Αγαπημέ μου Δίδυμε, καλή εβδομάδα! Αυτές τις μέρες όλο και κάτι θα σε ενοχλεί στην καθημερινότητά σου. Αυτό θα σου δώσει πάσα για να δεις τι πρέπει να αλλάξεις. Δεν αποκλείεται να ξεκινήσεις γυμναστήριο ή διατροφή. Στα αισθηματικά, αν είσαι ελεύθερος, θα έχεις πολλές ευκαιρίες για φλερτ, μη μείνεις όμως στην πρώτη εικόνα, αλλά ψάξε το λίγο παραπάνω. Αν είσαι ήδη σε σχέση, μπαίνεις σε διαδικασία να επανεξετάσεις τα όρια αυτής. Ίσως νιώθεις πεισμένος και θες να πάρεις τον χρόνο και τον χώρο σου ή να νιώθεις πως υπάρχει κάποια απομάκρυνση. Ό,τι κι αν είναι, πρέπει να το εκφράσεις σωστά κι όχι σαν ζών.

Καρκίνος

21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου

Φίλε Καρκίνε, καλή εβδομάδα! Λίγο διπολικό το κλίμα των ημερών, καθώς εσύ θα είσαι μέσα στη ζωντανία και το κέφι, αλλά το balance ανάμεσα στα «θέλω» και τα «πρέπει» θα σε εξουθενώσει. Αν το προηγούμενο διάστημα είχες κατά νου να ξεκινήσεις κάτι καινούργιο, μπορείς να το υλοποιήσεις, η παραγωγικότητά σου είναι στα χείματα. Στα ερωτικά πνέει αέρας ανανέωσης. Αν είσαι αδέσμευτος, προχωράς σε νέες περιπέτειες - γνωρίζεις νέο γκομενάκι, το οποίο μάλλον ήρθε για να μείνει. Αν είσαι δεσμευμένος, προσοχή στις υπερβολές (και τις υψηλές προσδοκίες), καθώς θα βγεις ζημιωμένος στο τέλος.

Λέων

22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου

Αγαπημένο μου Λιοντάρι, καλή εβδομάδα! Η τρέλα αλλαγής που σ' έχει πιάσει κορυφώνεται. Θέλεις να αλλάξεις το σπίτι ή τον χώρο σου; Θέλεις να πάρεις αποφάσεις ή να βελτιώσεις τις σχέσεις σου με άτομα του οικογενειακού σου κύκλου; Η Νέα Σελήνη στον Σκορπιό προς τα τέλη της εβδομάδας σου ανοίγει τον δρόμο. Στα ερωτικά, αν είσαι single, κινείται πιο ώριμα και συνετά και αυτό ίσως σε βοηθήσει να δυναμώσεις τους δεσμούς με κάποιο φλερτ που δεν θες να παραμείνει εφήμερο. Αν δεν είσαι single, κοίτα να μη φανεί παράλογος στις απαιτήσεις σου απέναντι στο ταίρι σου, γιατί το βλέπω να φεύγει.

Παρθένος

23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου

Αγαπντέ μου Παρθένε, καλή εβδομάδα! Η φασούλα θυμίζει λίγο εμπόλεμη ζώνη. Εσύ πάντως είσαι έτοιμος για μάχη. Έχεις ευκαιρίες να ηρεμήσεις, καθώς και τις βόλτες σου θα πας και τις εκδρομές σου, αλλά εσύ θα είσαι στην τσίτα. Πριν πεις το τελικό ναι σε οτιδήποτε, να το διπλοτσεκάρεις (μη πω να το τριπλοτσεκάρεις), καθώς, όπου ακούς πολλά κεράσια, κράτα μικρό καλάθι. Στα ερωτικά, αν είσαι δεσμευμένος, θα δεις πως ο σύντροφός σου ίσως είναι σε άλλο μήκος κύματος. Αν είσαι αδέσμευτος, κοιτάς λίγο παραπάνω τον εαυτό σου, κι αυτό ίσως σε αποσυντονίζει από την εύρεση πιθανού συντρόφου.

Ζυγός

22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου

Φίλε Ζυγέ, καλή εβδομάδα εύχομαι! Θα έρθουν στιγμές που θα νιώσεις πως τα κεκτημένα σου δεν είναι και τόσο κεκτημένα, καθώς θα μοιάζουν κάπως μετέωρα. Αυτό θα σε κάνει ιδιαίτερα ανασφαλής, κάτι που θα έχει αντίκτυπο όχι μόνο στους δικούς σου ανθρώπους, αλλά και στο επαγγελματικό σου περιβάλλον. Οπότε θα σε συμβούλευα, πριν μιλήσεις, να βουτήξεις τη γλώσσα σου καλά στο μυαλό. Στα ερωτικά τώρα, αν είσαι ελεύθερος, θα προτιμήσεις τη μοναξιά και την ασφάλεια του σπιτιού σου από τις γνωριμίες και τα φλερτ. Αν είσαι δεσμευμένος και καταφέρεις να διατηρήσεις την ψυχραιμία σου, θα περάσεις αναίμακτα όλη αυτή την ένταση.

Σκορπιός

23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου

Καλή εβδομάδα, Σκορπιέ μου! Η Νέα Σελήνη στο ζώδιό σου σηματοδοτεί μια νέα αρχή. Τώρα, θα είναι κάποιο νέο ξεκίνημα (π.χ. επαγγελματικό ή προσωπικό); Θα είναι απλώς μια νέα κοσμοθεώρηση ή ένας νέος τρόπος να βλέπεις τα πράγματα; Όπως και να 'χει, καταλαβαίνεις τώρα πως το παρελθόν είναι καλό να μείνει πίσω και σταματάς να το αναπαράγεις. Στα αισθηματικά σου, αν είσαι ελεύθερος, πέφτει με τα μούτρα στο πέσιμο, κάτι που προσελκύει κόσμο. Το αν αυτός ο κόσμος είναι αξιόλογος ή όχι δεν το ξέρω. Αν δεν είσαι ελεύθερος, πρόσεξε λίγο παραπάνω τη σχέση σου, είτε γιατί την έχεις παραμείνει είτε γιατί κάτι μπορεί να σου κρύβει.

Τοξότης

22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου

Καλή εβδομάδα, Τοξοτάκι μου! Κλείσιμο παλιών κύκλων και άνοιγμα νέων σου επιφυλάσσει αυτή η εβδομάδα. Κάνεις το overthinking σου, κλείνεις λίγο στον εαυτό σου, αλλά καταφέρνεις να δεις τα πράγματα αλλιώς. Όχι μόνο αυτό, αλλά αυτός ο νέος αέρας που εκπέμπεις σου πάει και αυτό φαίνεται έντονα και στον περίγυρό σου. Τόση αισιοδοξία, βέβαια, δεν κρύβεται, κρύβεται; Σε ερωτικό επίπεδο, αν ανήκεις στους αδέσμευτους του ζωδίου, αυτή η νέα προσέγγιση σου προσδίδει ένα παραπάνω sexiness και προσελκύει γκομενάκια. Αν, πάλι, ανήκεις στους δεσμευμένους, καταφέρνεις να βρεις έξυπνους τρόπους για να ανανεώσεις τη σχέση σου.

Αιγόκερως

21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου

Φίλε Αιγόκερε, καλή εβδομάδα! Κράτα γερά, καθώς ξεκινάει μια άκρως προκλητική εβδομάδα και θα χρειαστείς γερό στομάχι. Γενικώς, έχει τα μάτια σου ανοιχτά για παρασκηνιακές καταστάσεις, κι αν κληθείς να πεις τη γνώμη σου, κάνε μου τη χάρη και κράτα τη για την πάρτη σου. Δεν αποκλείεται να νιώσεις την ανάγκη να κλειστείς λίγο παραπάνω στον εαυτό σου και να σκεφτείς. Καλό αυτό, γιατί μόνο έτσι θα βρεις τον δρόμο για την επιτυχία και την ευτυχία σου. Στα αισθηματικά, αν είσαι σε σχέση, ψάξε και κανένα κινητό - ίσως τώρα να χρειάζεται. Αν δεν έχεις κάποια σχέση, δεν είσαι σε φάση για πολλά, αλλά ούτε και για πολύ ψάξιμο.

Υδροχόος

20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου

Αγαπημένο μου Υδροχόε, καλή εβδομάδα! Ξεκινάει μια εβδομάδα με άκρως προκλητική ενδιαφέρον. Θα έχεις ευκαιρίες να αναδειξεις τα ταλέντα και τις ιδέες σου, απλά πρόσεξε, γιατί ενδέχεται αυτό να σου απορροφήσει όλο τον χρόνο και την ενέργεια. Όχι μόνο αυτό, αλλά θα νιώσεις την ανάγκη να αποδείξεις πόσο αξίζεις και τι μπορείς να κάνεις. Καλά όλα αυτά, απλώς μην παραμελείς το κομμάτι των προσωπικών σου. Προσπάθησε να δείξεις τις σκέψεις, τα «θέλω» και τα συναισθήματά σου, καθώς αυτά δεν γίνονται φανερά στους άλλους (είσαι κι εσύ λίγο παραπάνω εγκρατής), είτε ανήκεις στους δεσμευμένους είτε στους αδέσμευτους.

Ιχθύες

18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου

Αγαπημένο μου Ψαράκι, καλή εβδομάδα! Έντονα αποκαλυπτικό το mood των ημερών, πολλά θα ακούσεις και πολλά θα μάθεις. Αυτό θα λειτουργήσει υπέρ σου, όχι μόνο θα σε κατεβάσει λίγο από το ροζ συννεφάκι στο οποίο είχες ανέβει και θα δεις τις καταστάσεις πιο ρεαλιστικά, αλλά θα βοηθήσει και στην εξέλιξή σου. Δώσε προσοχή στις συζητήσεις γύρω σου και στον τρόπο που εκφράζεσαι. Στα αισθηματικά, αν είσαι ελεύθερος, δώσε λίγη προσοχή στις συναναστροφές σου, αν θες να γνωρίσεις κάποιον της προκοπής. Αν είσαι δεσμευμένος, προσέγγισε οτιδήποτε σε απασχολεί με σωστότερο τρόπο και θα δεις αυτά που θέλεις να πραγματοποιούνται.

CHECK IN C

voice
voice
voice
102.5

Συντονιστείτε στον
VOICE 102.5
και δηλώστε
συμμετοχή

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

4ήμερο ταξίδι για 2 άτομα στη
ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ
με όλα τα έξοδα πληρωμένα + 500€ CASH

Με την υπογραφή
ΤΟΥ

Signature
TRAVEL

“
Το πρόγραμμα με
βοήθησε να καταλάβω
περισσότερα για τις
δυνατότητες και τα
ενδιαφέροντά μου.”

Μαθήτρια Γ΄ Γυμνασίου, Μακεδονία

5 χρόνια My Career

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ “MY CAREER”, γεφυρώνει την εκπαίδευση με την αγορά εργασίας στη χώρα μας. Έως και σήμερα, περισσότεροι από 7.800 μαθητές και μαθήτριες έχουν χρησιμοποιήσει τη διαδραστική του πλατφόρμα για να ανακαλύψουν τις δεξιότητές τους και να ενημερωθούν σχετικά με τις επαγγελματικές τους επιλογές μετά το σχολείο. Το πρόγραμμα της NN Hellas και του JA Greece συνεχίζεται έχοντας ως στόχο να υποστηρίξει τη μαθητική κοινότητα, απ’ άκρη σ’ άκρη, σε όλη την Ελλάδα.

Δήλωση συμμετοχής για σχολεία

> jagreece.org/programs/mycareer

*περίοδος αναφοράς:
Μάιος 2019- Απρίλιος 2024

